

ஹரிஃஜம்

ஸ்ரீக்ருஷ்ணய பரப்ரஹ்மணேநமஃ

ஸ்ரீமத் சங்கர, ராமா நுஜ, மத்வ பாஷ்யத்தை

அ நு ச ரி த் து

ஸம்ஸ்க்ருதத்திலிருந்து

ப்ரதிபதத்துடன்

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட

ஸ்ரீ ப க வ த் கீ தை.

Ge. 55711
2002

இஃது

அ. அனந்தாசார்ய ஸ்வாமிகளால்,

ஒன்றுமுதல் ஏழுபாரங்கள் வரையில்

சென்னை மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்திலும்,

எட்டாவது பாரமுதல் கடைசி வரையில்

சென்னைச் சாவ்திர சஞ்சீவினி அச்சுக்கூடத்திலும்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[இரண்டாம் பதிப்பு.]

1908

Copyright Registered

விலை ரூபா 1-4-0

புஸ்தகம் வேண்டபவர்கள் அ. அனந்தாச்சார்யர் ௯. 37 செ. ௨௬...
ராமஅய்யர்தெருவு க்ருஷ்ணப்பநாயகன் அக்ராஹரம் சென்னப்பட்டினம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு கடி-தத்துவங்களை உபதேசிக்கிறா.
அர்ஜுனவிஷ்ணுவோக: ... கவிபூதியோக: ... ௪௩
ஸாங்கியோக: ... ௩ உலிஸ்வரூபஸந்தர்ப்போக: ... ௪௪
கர்மயோக: ... ௩ பகவத்பக்தியோக: ... ௪௨
ஜ்ஞானயோக: ... ௩ சக்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோக: ௩௩
கர்மஸந்த்யாஸயோக: ... ௩ ருக்ஷேத்ரயவிபாகயோக: ... ௩௪
ஆத்மஸம்யமயோக: ... ௩ க்ருஷ்ணேத்ரயவிபாகயோக: ௩௫
விஜ்ஞானயோக: ... ௩ எதைவாஸாஸம்பத்விபாகயோக: ௩௬
அக்ஷரபாப்ரம்ஹயோக: ... ௩ அஸ்தத்தாத்தயவிபாகயோக: ... ௩௭
ராஜவித்யராஜகுஹ்யயோக: ... ௩ மோக்ஷஸந்த்யாஸயோக: ... ௩௮

மஹாவிஷ்ணுவானவர் க்ருஷ்ணாவதாரம் செய்திருந்த காலத்தில்
அர்ச்சுனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு சகலரும் கடைத்தேறச் சுவபரா
யிருக்கும்பொருட்டு வேதாந்தார்த்தங்களின் சாரமாகிய கீதா சாஸ்திரத்
தை உபதேசித்திருக்கிறார். மஹாவிஷ்ணுவானவர் க்ருஷ்ணாவதாரம்
செய்யவேண்டிய தென்ன? அவர் அர்ச்சுனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு
உபதேசிக்க வேண்டியதென்ன? “பரிதாரணா ஸாதூநாம் விநாஸாய
சதுஷ்க்ருதாம், தர்ம ஸம்ஸ்தாப நார்த்தாய ஸம்பவாமியுகே யுகே” என்
கிற பகவத் வாக்கியப்படிக்கு துஷ்டரீக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனச் சிற்
காகவும் யாதவ வம்சத்தில் பிறந்திருந்தவர்களும் மகா பக்தர்களுடான
வசுதேவர், தேவகி, இவர்களுடைய இஷ்ட பூர்த்திக்காகவும் அவர்களுக்
குப் புத்திரராக அவதாரம் செய்தார். அக்காலத்தில் அஸ்திரபுரத்தை
யாண்டெவந்த சக்திரவம்சத்தரசர்களின் சக்தியில் திருதராட்டியானென்
றும் பாண்டு என்றும் இரு சகோதரர்களிருந்தார்கள். திருதராட்டியான்
பிறவிக்குருடன் தம்பியான பாண்டிதமையனிடத்திலுள்ள பகித்தினால்
தமையனை ராஜாவாக்கித் தான் இனவாசானான். சிலகாலத்திற்குப் பிறகு
இறந்துபோனான். இந்த பாண்டிவுக்கு, தருமபுத்திரர், பீமசேனன், அர்ச்
சுனன், நகுலன், சகாதேவன் என்று ஐந்து குமாரர்களும், திருதராட்டியா
னுக்கு துரியோதனன் முதலிய நூறு குமாரர்களு மிருந்தார்கள். திருத
ராட்டியான் அறிந்து பாண்டவர்களுக்குப் பாதி இராஜஜியம் கொடுத்து
இந்திரப்பிரஸ்த மென்கிற பட்டணத்தில் அவர்களை வசிக்கச் செய்தான்.
துரியோதனன் அத்துடன் திருப்பதியடையாமல் பாண்டவர்களைக் கொ
ன்றுவிடப் பலவித முயற்சி செய்தும் பயன்படா ததினால் அவர்களை
அடுத்து மாயக்ருதாடுவித்தது மல்லாமல் பாண்டவர்களையும் அவர்களு
ஷ்டிய பத்தினி பதிவிரதா சிரோன்மணியாகிய துரோபதையையும்
சபையில் மாண்பங்கம் செய்தான். பாண்டவர்கள் பன்னிரண்டு வரு
ஷம் காட்டில் இருந்தார்கள். பிறகு ராஜ்யம் கொடுக்கும்படி துரியோ
தனனைக் கேட்டனுப்பினார்கள் அதற்கவன் சம்மதிக்கவில்லை. பிறகு தரு
ளுக்கு அம்மான் பின்னையும் தற்களிடத்தில் அதிக வாத்தஸல்லிய முடைய
வவனுமான க்ருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து அவர் மூலமாயும் துரியோ
தனனைப் பாரதிராஜ்யம் கொடுக்குப்படி கேட்டனுப்பினார்கள். துரியோ
தனன் ஊசிகுத்துமிடமுள்ள பூமிகூடக் கொடுக்கமனதில்லை என்றான்.
அதன்பிறகு இருக்கையாரும் யுத்தம் செய்யவேண்டியதாய் கேரிட்டது.
இந்தயுத்தத்திற்கு பாரதயுத்தமென்றுபெயர் க்ருஷ்ணபகவான் அர்ஜுன
னுக்கு சகாயமாயிருந்து யுத்தம்ஜம்பித்தான். பதினெட்டு அத்தியாயத்
தில் விவரமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இந்தக் கிரந்தமானது பகவா
னான க்ருஷ்ண ஸ்வாமியினு உபதேசிக்கப் பட்டபடியால் கீதாசாஸ்
தர்ம என்று பெயர். மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமான கிந்தம்.

ஸ்ரீஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவாய நம: ஸாரெணமஸுபரவராதஸ்ய ந
வசுவக்ஷிநஸ்யெயம்ஸுராகாஃ.

ஸரோஜாபகதூரவெந சிவதாமாரதெநது | உவஸுபுணி
தவெடாய நடுவாஸாபவீஷ வெ || ௧ || ஸாரயுஜை-உஸுர
தள கூவ-நிதிதாபுதந்தள | மொகது யொவகாராய தவெ
கூஷாத்தெநநி || உபுபநபார்ஜிதாய வெது தொதெ
கவாணபெ | ஜோநஸோபகூஷாய நிதாபுதத-ஹெநி || ௨ ||
கரகருநிதபரி-தாஜைஜி | வ.சுகிதொஹத வஹி-வஹ-
வ-ருப | உதாசுரமுஹீதவெது தொதெ ருஜிவபுரிஸநிபிர
தநொதுளரி || ௩ || கருபுசுரககீவ்ஹணஜாந-தெந
கெநதீஷு | வஸூதாய-புனய-வஜுஷாஹகூஷாவெ
கூசாண | ஸவெதுதொது-கரஸுரவ்ஜெடி க்ஷணஜோநஸோ
பிரிஸூரொணாரயஜியவவ்வாது உஸு-தவெஷ || ௪ ||
கூஷாண-உவது-கூ-புண-புண-கீத-ந | வாஸு-கெவ-ஜமகெ
கி-நளரி நாராயண-ஹரி || ௫ ||
கூஷாயபாடிவெ-சோப ஜோநஸோ
பாயபாடிவெ நாயாயருகிணீசாய நடுவெடாஹ்வெடிவெ

மீதாஸாஸூரீஜம்வண்ணம்யம்வெஞ்சுபுயதம்வாஜாந், விஷ்ணு
 வடிவவாஷ்ரோதி ஸயஸொகா லிவஜி-தம் || ௧ || மீதாஸூய நஸீவஸு
 ப்ராணாபாஜிவாஸுய | டெநவஸந்திவிவாவாதி வலவ-ஜ்ஜந
 சூதாநிது || ௨ || ஜயநிஜெ-பாஅநம்வ-ஸாஜவஸூநாந்ஜிநெஜிநெ |
 ஸசூஜீதாந்ஸவிஸூநம் ஸம்ஸாரஜிவநாஸந்யு || ௩ || மீதாஸ-மீ
 தாகத-வ்ஜாசிநெந்யுஸாஸூஸம்முநெஹம் | யாஸூயம்வ-ஜ்ஜநாஹ
 ஸூஜிவவஜ்ஜாநிநிஸூத்யு | மீதாமம்மொடிசுக்ஷீகா வுந
 ஜ்ஜநநவிடிதெ || ௪ || ஸவெ-பாவநிஷ்ஜொமாபொஜொயூமொ
 வாமநடிநம் | வாயெ-பாவதஸூய்ஜெ-பாகா ஜ-யூம்மீதாஜிதம்
 ஹச || ௫ || வணகம்ஸாஸூம்ஜெஹீவ-சூய் த-ஜெகாஜெவொஜெஹீ
 வ-சூயவணவ | வணகொஜி-சூயநாஜாநியாநிசுஜெ-பாவெ)கந்த
 ஸூஜெவஸூயெஸகா || ௭ ||

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

மதந்தரயபாஷ்யாதத்தை யநுசரித்த

ப்ரதிபதார்த்தவஸுதமான

ஸ்ரீ பகவத்கீதை.

முதலாவது அத்தியாயம்.

சுஜ-கூந விஷாடிபொம: ||

திருதராஷ்டிரவாக்கியம்.

யுகிஷ்ஞெத்ரு கூஸுகெத்ரு ஸசீவெதா யுயுதவஃ |
சேசிகாஃ வா. உவாஸெவ கிசீகுவ-கத ஸஞ்ஜய || ௧ ||

தர்மகேதந்தே குருகேதந்தே ஸமவேதா யுயுதஸவஃ,
மாமகாஃ பாண்டவாஸ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய. (க)

(ப்ரதிபதம்) ஹேஸஞ்ஜய - ஓ ஸஞ்ஜயரே! தர்மகேதந்தே-
புண்யபூமியாகிய, குருகேதந்தே - குரு கேதந்திரத்தில், யுயுத்
ஸவஃ - யுத்தம் செய்யவெண்ணி, ஸமவேதாஃ-கூடின, மாமகாஃ-
எம்மவர்களும், பாண்டவாஃ-பாண்டுபுத்திரர்களும், கிம் அகுர்வத-
என்ன செய்தார்கள்? (க)

(தா-ம்.) திருதராஷ்டிரன் சொன்னார் “அய்யா! ஸஞ்ஜயரே!
என் குமாரர்களும் பாண்டு குமாரர்களும் சண்டை செய்ய
அவாவுடையவர்களாய் தர்மகேதந்திரமாகிய குருகேதந்திரத்தில்
திரண்டு நின்றார்களே அப்படியும் அவர்கள் என்ன செய்தார்
கள்?” (க)

ஸஞ்ஜயவாக்கியம்.

டிஸஷாது வாஸ்வாநீகவ) உயம் ஈயெபாபநஸூடி |

சூதாய-கி-வஸம்மஜி ராஜா வசந ஸ்ரேஸீஸி || ௨ ||

தருஷ்ட்வாது பாண்டவாநீகம் வ்யூடம் தூர்யோதநஸ்ததா
ஆசார்ய முபஸங்கம்ய ராஜா வசநம்பரவித். (௨)

(ப-ம்.) ராஜா தூர்யோதநஃ - ராஜனாகிய தூர்யோதனன்,
வ்யூடம் - வியூஹமாய் வகுக்கப்பட்ட, பாண்டவ அநீகம் - பாண்
டவ சேனையை, தருஷ்ட்வா - பார்த்து, ஆசார்யம் - (துரோண)

ஆசாரியனை, உபஸங்கமய - சேர்த்து, வசநம் - (பின்வரும்) வார்த்தையை, அப்ரவீத் - சொன்னான். (உ)

(தா-ம்) துரியோதனன் வியூஹமாய் வகுக்கப்பட்ட பாண்டவர்களின் சேனையைப் பார்த்து துரோணாசாரியரையனுசி, ஒருவார்த்தைசொன்னான். (உ)

ஐவெஸ்யுதா வராவூஸுதாணா சோவாயுஹதீஹமேவமேவ |
வ்யூதாஹம் உவபு வுதெண தவஸிஷெணயீதே||௩||

பஸ்யைதாம் பாண்டுபுத்ராண மாசார்ய மஹதீம்சமும்,
வ்யூடாம் த்ருபத புத்ரேண தவ சிஷ்யேண தீமதா. (௩)

(ப-ம்) ஹேஆசார்ய - ஓ ஆசாரியரே! தவ சிஷ்யேண - உமக்குச் சிஷ்யனாய், தீமதா - புத்திமானான, த்ருபத புத்ரேண - பாஞ்சாலன் மைந்தனால், வ்யூடாம் - வியூஹமாய் வகுக்கப்பட்ட, மஹதீம் - பெரிதான, ஏதாம் - இந்த, பாண்டு புத்ராணாம் - பாண்டு ராஜகுமாரர்களான தர்மநந்தநர் முதலானவருடைய, சமும் - சேனையை, பஸ்யை - பாரும. (௩)

(தா-ம்) வாரீர்! ஆசார்யரே! உமக்குச்சிஷ்யனும் புத்திமானாகிய, திருஷ்டத்யும்னனால் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற, மஹத்தான பாண்டவ சேனையைப்பாரீர். (௩)

சுத்யுஸூரோஹெஷ்வாலா வீரோஜஸுநஸோயுயி |

யுயுதாநொவிராடஸு உவபுஸு சோவாயுஹமேவ ||௪||

யுஷ்டிகெதுஸெகிதாநஃ காகிராஜஸுஸீயபுவாந |

வாராஜீதாஹெஷ்வாலாஸெஸ்யுஸுநஸவாமவ ||௫||

யுயுதாநொஸு விக்ராஹஃ உதமௌஜாஸுஸீயபுவாந |

ஸௌபத்தேரோத்ரௌபதேயாஸுஸவவஸு சோவாயுஹமேவ ||௬||

அத்ரஸூரோமஹேஷ்வாலாபீமார்ஜுநஸமாயுதி,
யுயுதாநொவிராடஸு த்ருபதஸு மஹாரதஃ (௪)

த்ருஷ்டகேதுஸ்சேகிதாநஃ காகிராஜஸு விரீயவாந்,
புருஜீத் குந்திபோஜஸுஸைப்பயஸுநரபுங்கவஃ. (௫)

யுதா மன்யுஸு விக்ராந்தஃ உத்தமௌஜாஸு விரீயவாந்.
ஸௌபத்தேரோத்ரௌபதேயாஸுஸவவஸு மஹாரதாஃ. (௬)

(ப - ம்) மஹேஷ்வாலாஃ - மஹாவில்லாளிகளாய், யுதி - யுத்தத்தில், பீம அர்ஜுநஸமஃ - பீமார்ச்சுனனுக்கு ஸமரான, ஸூரோ-சூரர்கள், அத்ர-இங்கே, யுயுதாந-ஸாத்யகியும், விராட-மதஸ்பதேசராஜனும், மஹாரதஃ - மஹாரதனான, த்ருபத -

பாஞ்சாலராஜனும், த்ருஷ்டகேது - திருஷ்டகேதுவும், சேகி
தாந - சேகிதானும், வீர்யவாந்-விக்கிரமசாலியான, காசிராஜஸ்ச-
காசிராஜனும், புருஜித் - புருஜித்தும், குந்திபோஜ - குந்திபோஜ
னும், நரபுங்கவ - நரச்சிரேஷ்டனான சைப்பியனும், விக்ராத -
விக்ரமசாலியான, யுதாமந்யஸ்ச - யுதாமன்யுவும், வீர்யவாந் - தீர
னான, உத்தமௌஜா - உத்தமௌஜாவும், ஸுபதத்ர - சுபத்தி
ரைச்சிறுவனும், த்ரௌபதேயாஸ்ச - திரௌபதியின் முதல்வ
ரும், ஸர்வே - எல்லோரும், மஹாரதா ஏவ - மஹா ரதர்களே !
(ச-ரு-சு)

(தா-ம்) இந்த பாண்டவசேனையில், சூரர்களாயும், பெரியவிற
கையுடையவர்களாயும் யுத்தத்தில் பீமார்ஜுன சமானர்களும்
சிறந்தவில்லாளிகளுமான சூரர்களிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாவ
ரெனின், யுத்தசந்தத்தனை விராடனும் மஹாரதனை துருபத
னும் த்ருஷ்டகேது வென்னுமரசனும் சேகிதானனும் வீரமு
டைய காசிராஜனும் புருஜித்து என்னுமரசனும் குந்திபோஜனும்
வீரத்தன்மையுடைய யுதாமன்னியனும் பராக்கிரமசாலியானகுத்
திபோஜனும் அபிமந்நியுவும் உபபாண்டவர்களும் இருக்கிறார்கள்
இவர்களையாவரும் மஹாரதர்களே. (ச-ரு-சு)

கஸா கஃத் விஸிஷ்டாயே தாந்நிபோத தத்விஜோத்தம,
நாயகா ஜிவெஸந்யஸ்ய ஸஜ்ஞார்த்தம் தாந் ப்ரஹ்மிதே || ௭ ||

அஸ்மாகந்துவிஸிஷ்டாயே தாந்நிபோத தத்விஜோத்தம,
நாயகாமமஸையஸ்ய ஸஜ்ஞார்த்தம் தாந் ப்ரஹ்மிதே (௭)

(ப-ம்) ஹேத்விஜேத்தம - ஓ பிராம்மணச்சிரேஷ்ட! அஸ்
மாகந்து - நமக்குள்ளோ, விஸிஷ்டாயே - முக்யமானவர்களோ,
மமஸையஸ்ய - என் சேனைக்கு, யே நாயகா - எவர்கள் சூரர்
களாய் (இருக்கிறார்களோ), தாந் - அவர்களை, தே - உமக்கு,
ஸம்ஜ்ஞார்த்தம் - நன்றாய் தெரிவதற்காக, ப்ரஹ்மி - சொல்லுகி
றேன், நிபோத - தெரிந்துகொள்ளும். (௭)

(தா-ம்.) ஓ! துரோணரே! நமக்குள் எவர்கள் வியாபகர்
களோ என் சேனைக்கு எவர்கள் தலைவர்களோ அவர்களை உமக்
குச் சொல்லுகிறேன் நீர் தெரிந்துகொள்ளும். (௭)

ஹவாநுஹ்விஷ்டா கஸா கஃத் க்ரபஸு ஸஜிதிஃஜயம் |
கஸா கஃத் விஸிஷ்டாயே தாந்நிபோத தத்விஜோத்தம || ௮ ||

கஸ ந்யு வஹவஸு ராஜா ஜிவெஸந்யஸ்ய ஸஜ்ஞார்த்தம் ஜீவிதாஃ |
நாயகா கஸா கஃத் விஸிஷ்டாயே தாந்நிபோத தத்விஜோத்தம || ௮ ||

பவான் பீஷ்மர்ச கர்ணம்சக்ரு ப்ஸமிதிப்ஜயஃ,
அஸ்வத்தாமாவிக்கர்ணம்ச ஸௌமதத்திஸ்தைவச, (அ)

அப்வேச பஹவச்சுரா மதர்த்தே த்யக்தஜீவிதாஃ,
நாநாசஸ்த்ரப்ரஹ்ரணஸ்ஸர்வேயுத்தவிஸாரதாஃ. (ஆ)

(ப-ம்) பவான் - நீரும், பீஷ்மர்ச - பீஷ்மரும், கர்ணம்ச - கர்ணனும், ஸமிதிஞ்ஜயஃ - புத்தத்தில் ஜயம்பெறும், க்ருபஃ - க்ருபாசாரியரும், அஸ்வத்தாமா - அஸ்வத்தாமாவும், விகர்ணம்ச - விகர்ணனும், தைவ - அப்படியே, ஸௌமதத்தி - ஸௌமதத்திடும், அப்வேச பஹவ - பின்னும் அஸைகர்களும், மத் அர்த்தே - என பிரயோஜனத்துக்காக, த்யக்த ஜீவிதாஃ - பிராணனை விடுவதாய் (அணிந்தவர்களாயும்), நாநா சஸ்த்ரப்ரஹ்ரண - பல்வித அஸ்திரங்களும் ஆயுதங்களு (புடையராயும்), சூராஃ - சூரர்களாயும், ஸர்வே - எல்லாரும், யுத்தவிஸாரதாஃ - யுத்தத்தில் எல்லவர்களாய் (இருக்கிறார் ள்.) (அ-ஆ)

(தா-ம்.) நீரும், பீஷ்மர், கர்ணன், க்ருபர், அஸ்வத்தாமர், விகர்ணன், பூரிசிரவன், முதலான யாவரும், அப்படியே யுத்தத்தில் வல்லமை சாலிகளான இன்னும் அநேக சூரர்களும், என் விஷயத்தில் பிராணனைக்கூட விடத்துணிந்தவர்களா யிருக்கிறார்கள். (அ, ஆ.)

சுபய-பூவம் தடிஸாகம் வஹம் வீஷாமி ரக்ஷிதழ் |
வய-பூவம் சவிடிஸேதஷாம் வஹம் வீஷாமி ரக்ஷிதழ் ||க||

அப்யாப்தம் ததஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மபிரக்ஷிதம்
பர்யாப்தம் த்விதமேதேஷாம் பஸம்பிமாபி ரக்ஷிதம். (க)

(ப-ம்) தத்-ஆகையால், அஸ்மாகம்பலம்-நம்சேனை, பீஷ்மபிரக்ஷிதம்-பீஷ்மரால் பாதுகாக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு, அபர்யாப்தம் - போராத்தா (யிருக்கிறது), இதம் - இந்த, ஏதேஷாம்-இவர்களின், பஸத்து - சேனையோ, பீஷ்மபிரக்ஷிதம் - பீமனால் காக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு, பர்யாப்தம்-போருமானதாய் (இருக்கிறது). (க)

(தா-ம்.) பீஷ்மராலே காக்கப்பட்டிருக்கிற நம்முடைய சேனையானது விரயமற்றதாயும், பீமனாலே காக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தபாண்டவசேனையானது பலமுள்ளதாய் யிருக்கிறது. (க)

சுயபெநஷம் வஸவெஷம் யயோஹம லவஷிதாஃ |

வீஷ்மேவா விரக்ஷம்சு வஹிஸுவ- வஸவஷிதக ||

அயஸேஷம் ஸர்வேஷம் யதாடாக மவஸ்திதாஃ,
பீஷ்மமேவாபிரக்ஷந்து பவந்தஸ்ஸர்வவஹி. (ச)

(ப - ம்) ஸர்வ ஏவஹி - எல்லோரும், பங்ந்தி - நீங்கள், ஸர்வேஷா - எல்லாமார்க்கங்களிலும், யதாபாகமவஸ்த்திபா - உங்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட ப்ரதேசங்களை விடாதவர்களாய், பிஷ்மம் ஏவ - பிஷ்மரையே, அபிரக்ஷத்து - ரக்ஷிக்கக்கடவீர்கள். (கக)

(தா-ம்.) நீங்களெல்லோரும், நாலுதிக்குகளிலும் புடைசூழ்ந்துகொண்டு, பிஷ்மரையே பாதுகாத்துக்கொள்வீராக. (கக)

தவஸு ஸம்ஜநயநு ஹஷ்டம் கூராவ்யஸி விதாஹி |
ஸிம்ஹநாடிவிநடிநாடிவஸுஸம்வாபுளவ தாபவாநு க2 ||

தஸ்யஸஞ்ஞபந்ஹர்ஷம் சூருந்ருத்தி பிதாமஹி,
ஸிம்ஹநாதம்ஹித்யோசனா சங்கமத்தம்மளபிரதாபவாந்.

(ப-ம்) ப்ரதாபவாந் - பிரதாப சாலியான, சூருந்ருத்தி - சூருந்ருத்தில் முதிர்ந்த, பிதாமஹி - பிதாமஹி (பிஷ்மர்), தஸ்ய தூரியோதநஸ்ய - அந்த தூரி சீயாதனனுக்கு, ஹர்ஷம் - ஸந்தோஷத்தை, ஸஞ்ஞபந்-உண்டு பண்ணுவாராய், உச்சா - அநிகமாக, ஸிம்ஹநாதம் - சிம்ஹநாதத்தை, ஹித்ய - செய்து, சங்கமத்தம்மள - சங்கை ஊதினர். (கஉ)

(தா-ம்.) பிரதாப சாலியும், கௌரவரில் பெரியவரும், பிதாமஹி பிஷ்மர் தூரியோதனனுக்கு சந்தோஷத்தைக் கற்பிக்கும் பொருட்டு சிம்ஹநாதம்செய்து, சங்கத்தினிசெய்தார். (கஉ)

ததஸுஸம்வாஸு ஹஷ்டம் வணவாநக கொஹிவா |
ஸஹவெஸவாபுளவ ஹிஷ்டம் ஹிஷ்டம் ஹிஷ்டம் ஹிஷ்டம் || க3 ||

ததச்சங்காஸ்சபேர்யஸ்ச பணவாநக கோமுஹி,
ஸஹவைவாப்யஹர்ஷத்த ஸஸப்தஸ்துபுலோபவத். (கங)

(ப-ம்) தத - பிறகு, சங்காஸ்ச - சங்குகளும், பேர்யஸ்ச - பேரிகளும், பணவாநக கோமுஹி - ம்ருதங்க தப்பட்டை கொம்புகளும், ஸஹவைவா - அந்தக்ஷணத்தில் தானே, அயஹர்ஷத்த - அடிக்கப்பட்டன, ஸி சப்தம் - ஸபதமானது, துபுல - அபவத் - கலப்பாய்விட்டது. (கங)

(தா-ம்.) பிறகு சங்கபேரி மிருதங்காதி வாத்யங்கள் முழக்கப்பட்டன. அந்த சபதமானது சகலதிக்குகளும் வயாபித்தது.

ததஸுஸெவெஹிஷ்டம்வெய்யஸ்சிஷ்டம்ஹிஷ்டம்ஹிஷ்டம் |
தாபவம்வாபவஸெவஹிஷ்டம்ஸாஸவாபுளவதம் || க4 ||

வாங்குந்நம் ஹ்ருஷீகேசொர டெவதீதம் யநஃஜபஃ |
 வளபுரஃ டெயுளஃ ஹொஸம்வஃ ஃகேசுரஃ ஹொகொடொரஃ || ௧௬ ||
 சுநஹ்விஜயம் ராஜா கூஃத்வஃ டெத்ரா யுயிஷ்டிரஃ |
 தகஃ ஹ ஸஹ்மஹொஸ ஸஃ டெவொஷ ஃ ஹொஸஃ || ௧௭ ||
 காஸ்யஸு பரஹெஷாஸ ஸ்ரிவஃ ஃ ஹொஸஃ |
 யுஷ்டீரஃ டெத்ரா வீராடஸு ஸாத்திகிஸு பரஹிதஃ || ௧௮ ||
 டெவஹொ டெயுளவஹொஸு ஸவஃஸஃ வ்யுயிவீவஹெ |
 ஸளஹொஸு ஹொவொஹொஸு வொநுஷ்டு ஃ ஹொயுஷ்டு யநஃ || ௧௯ ||

ததஸ்வெதைதர்ஹையர்புக்தே மஹதி ஸ்யந்தநே ஸ்திதௌ,
 மாதவ: பாண்டவஸ்சைவ திவ்யௌஸங்கௌப்ரதத்மது: (௧௬)

பாஞ்சஜந்யம் ஹ்ருஷீகேசோதேவதத்தம் தநஞ்சயஃ,
 பெளண்ட்ரம் தத்மௌ மஹாஸங்கம் பீமகர்மாவ்ருகோதர:

அநந்தவிஜயம் ராஜா குந்திபுத்ரோயுதிஷ்டிரஃ,
 நகுலஸஹதேவஸ்ச ஸுகோஷமணிபுஷ்பகௌ. (௧௭)

காஸ்யஸ்ச பரமேஷ்வாஸ சிகண்டிச மகாரதாஃ,
 த்ருஷ்டத்யும்னோ வீராடஸ்ச ஸாத்யகிஸ்ச பராஜித:

த்ருபதோ த்ரௌபதேயாஸ்ச ஸர்வஸ: ப்ருதிவீபதே,
 ஸௌபத்ரஸ்ச மஹாபாஹு: சங்காந்தத்மு: ப்ருதகப்ருதக:

(ப-ம்) தத: - அநந்தரம், மாதவ: - ஸ்ரீஹ்ருஷ்ணனும், பாண்டவ: - அர்ச்சுனனும், ச்வேதை: ஹைய: - வெள்ளைக் குதிரைகளோடு, யுக்தே - கூடினதும், மஹதி ஸ்யந்தநே - உயரமான ரதத்தில், ஸ்திதௌ - இருந்துகொண்டே, திவ்யௌ - தைவிகமான, சங்கௌ - சங்குகளை, ப்ரதத்மது: - பூரித்தார், ஹ்ருஷீகேச: - க்ருஷ்ணன், பாஞ்சஜந்யம் - பாஞ்சன்னியத்தை, தத்மௌ - (ஊதினான்), பீம கர்மா - பயங்கரமான வ்யாபாரத்தை, வ்ருகோதர: - பீமஸேனன், பெளண்ட்ரம் - பவுண்டிரத்தை, மஹாசங்கம் - பெரியசங்கத்தை (ஊதினான்). குந்திபுத்ர: - குந்திபுத்திரரான, யுதிஷ்டிர: ராஜா - தருமராஜாவானவர், அநந்தவிஜயம் - அநந்த விஜயமென்னும் சங்கத்தை, தத்மௌ - ஊதினான்; நகுல: ஸஹதேவ: - நகுல ஸஹதேவாள், ஸுகோஷ மணிபுஷ்பகௌ - சுகோஷத்தையும் மணிபுஷ்பத்தையும், தத்மது: - பூரித்தார்கள். பரமேஷ்வாஸ: - சிறந்தவீல்லியான, காச்ய: - காசிராஜனும் மஹாரத: - மஹாரதனான, சிகண்டிச - சிகண்டியும், த்ருஷ்டத்யும்ந: - த்ருஷ்டத்யும்னனும், வீராட: - வீராடனும், அபராஜித: - பகைவரால் வெல்லப்படாத, ஸாத்யகிஸ: - ஸாத்யகியும், த்ருபத: - பாஞ்சாலனும், த்ரௌபதேயாஸ்ச - துரௌபதைச் சிறு

வர்களும், மஹாபாஹு: - பெரியதோள்களையுடைய, ஸௌ: / த்ர: - ஸுபத்திரை புத்ரனும், ஸ்வஸ: - எல்லோரும், ப்ருதியி பதே - ஒ திரிதராஷ்டிர ! ப்ருதக் ப்ருதக் - தனித்தனியே, சங் கான் - சங்குகளை, தத்மு: - பூரித்தார்கள். (க௭-க௮)

(தா-ம்.) வெள்ளைப்புரவி பூட்டிய பெரிய தேரிலிருக்கிற கிருஷ்ணாஜுனர்களிருவரும் சங்கத்வனி செப்தனர். ஓ! அர சனே! கிருஷ்ணன் பாஞ்சஜன்யமென்னும் சங்கத்தையும், அர் ஜுனன் தேவதத்தம் என்னும் சங்கத்தையும், பீமன் பெளண்டி ரம் என்னும் சங்கத்தையும் தரம்புத்திரர் அநந்தவிஜயம் என்னும் சங்கத்தையும், நகுலன் ஸுகோஷம் என்னும் சங்கத்தையும், ஸுகாதேவன் மலிபுஷ்பகம் என்னும் சங்கத்தையும், காகிராஜன் முதலான இராஜாக்கள் தந்தம் சங்கங்களையும் பூரித்தனர்.

ஸவெஷாயாத் தாராஷாணாஃ ஹ்ருதயாநிவ்யூதாரயக் ।

நவஸூரியவீடுவை தூண்டுதலுடன் நம் நாடியது கசு.

ஸகோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்
நபஸ்ச ப்ருதிவீம்சைவ துமுலோ வ்யநாநாதயன். (கூ)

(11-ம்.) ஸர்கோஷா-அக்கோஷமானது, துமுலாஃ - எங்கும் வ்யாபித்த, நபஃ ப்ருதிவீம்ச - ஆகாயத்தையும் பூமியையும், அது நாதயந் அபி-ப்ரதித்வநிக்க்ச் செய்துகொண்டு, தார்த்தாஷ்ட்ரா ணம்-துரியோதததிகளின், ஹ்ருதயாநி-ஹ்ருதயங்களை, வ்யதார யத் - பிளந்தது. (சுக்)

(தா-ம்.) அந்தச் சங்கசப்தமானது ஆகாச பூமிகளைச் சப்
தாய் மானமாகப் பண்ணிக்கொண்டு துரியோதனத்தினின் மனங்
களைப்பிளந்தது. (கூங்)

சுழுவடுவவழி தாநு டுஷ்டா யாத டாராஷ்டாநு கவியுஜஃ|

புதுதெரு ஸ்டாஷன்வாரு தெரு நாயுடி வாங்குமே

ஹுஸீன்கொலம் தபாவாகு) ரிஃபாஹ உஹீபதெ ।

அதவ்யவஸ்திதாந் த்ருஷ்ட்வா தார்த்ராஷ்ட்ரார் கபித்வஜஃ
ப்ரவ்ருத்தே சஸ்த்ரஸம்பாதே ததுருத்யம்ய பாண்டவஃ.

ஹ்ருஷீகேசம் ததா வாக்ய மித மாஹ மஹீபதே.

(ப-ம்.)* துவஜத்தில் குறங்கையுடைய அரங்கு-என் ஆபுதம் களைப் பிரயோகம் செய்யும்போது துரியோதனதைகளைப்பார்த்து வில்லைக் கையிலெடுத்து கிருஷ்ணனைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னான்.

(தா-ம்.) மஹிபதே - அரசனே, கபி த்வஜி - அநாமத்துவ
ஜனன, பாண்டவ-அநுச்சனன், அத-பிறகு, சஸ்த்ரஸம்பாதே -
யுத்தமானது, ப்ரவ்ருத்தே - சேதாடங்கவே, வ்யவஸ்த்திதாந் -
யுத்தஞ்செய்ய வந்து நிதிந, தார்ந்தராஷ்ட்ரம் - துரியோதனது
களை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, துநு - உதயம் - விஸ்வெயெடுத்த,
ததா - அப்போழுது, ஹ்ருஷீகேரம்-பூந்ருஷ்ணனோடு, இதம் -
இந்த, வாக்யம் - வாக்யத்தை, அஹ - சொன்னான். (உ ௨)

ஸெநயொருங்ஊடொடுயெற்றாடிஸொபபவெடெறுத || ௨௧ ||

மாவ ஷெதா நிரீக்ஷணம் யொசி-காஜா நவஷிதாநு ।

கெட்டியா வாழ்ந்தோம் உயிர் வாழ்ந்தோம் வாழ்கிறோம் || ௨.௨ ||

யொத்தோநா ஈவெகெட்டஹம் யவனெத்த ஸீாமதாஃ |

பாதுகாஷ்ஸுடி - வெட்டுவது - வெட்டுவது பதிகம் - 25

ஸேநபிபா ஞாநியோர்மத்யே ரதம்ஸ்தாப யமேச்சுத. (உக)

யாவது தேவரூபம் நிர்வாகம் யோஜனாகாமா நவஸ்திதாந்

சைர்மயர் ஸஹ யோத்தவ்ய மஸ்மிந் ரணஸமுத்யசம். (௨௨)

பொதீஸ்யமாநா நவோக்ஷேஹம் ய ஏதேத்ர ஸமாகதா?,

தூர்த்தராஷ்டிரஸ்ய தூர்புத்தே: யுத்தேதாரிய சிகிர்ஷஸ: (உ௩)

(ப-ம்) ஹே அச்சுத - ஓ கிருஷ்ண! உபயோக ஸௌநீயா-
இரண்டு சேனைக்கும், மத்யே - நடுவில், மேரதம்-என் ரதத்தை,
ஸ்த்தாபய - நிறுத்தும்; யோத்ஸுகாமாந் - யுத்தம்செய்யவேண்டு
மென்றித எண்ணமுள்ளவர்களாய், அவஸ்த்திதாந் - (முன்னே)
நிற்கின்ற, ஏதாந் - இவர்களை, யாவத் - எதுபரியந்தம், அஹம் -
நான், நிர்க்ஷே - பார்ப்பேனோ, அஸ்மிந் - இந்த, ரண ஸமுத்
யமே - யுத்த கியாபாரத்தில், மயா - என்னால், சைஃ சூரைஸஷ்ஹ-
எந்த சூரர்களோடு கூட, யோத்தவ்யம்-யுத்தம் செய்யவேண்டும?
அஹம் - நான், யோத்ஸமாதாந்-யுத்தம்செய்யப்போகிறவர்களை,
அவேக்ஷே - பார்ப்புகிறேன்; யே ஏதே - எந்த இவர்கள், யுத்தே
யுத்தத்தில், தாபுத்தே-துஷ்டபுத்தியான, தாந்த்ராவ்ஷ்ட்ரஸ்ய -
திருதராஷ்ட்ர புத்திரனுக்கு, ப்ரிய சிகிரிஷ்வ - செய்ய நினைத்த
வர்களாய், அத்ர ஸமாகதா - இங்கே சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ()

(தா - ம்.) ஓ கிருஷ்ணனே ! இந்த யுத்தத்தில் கெட்ட புத்தியையுடைய துரியோதனனுக்கு இஷ்டம் செய்ய இச்சையுடையவர்களாக எவர்கள் இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறார்களோ, நான் எவர்களுடன் யுத்தம் செய்யத் தகுந்ததோ சண்டை செய்ய இச்சையுடையவர்களையும், இனிச் சண்டை செய்யப்போகிறவர்களையும் எவ்வளவுக்குள் நான் பார்க்கிறேனோ அவ்வளவுக்குள் என்னுடைய தேரை இரண்டு சேனைகளின் நடுவில் நிறுத்தும். (உரு)

ஸஞ்சயர் சொல்லுகிறார்.

வரைபுகை ஹுஷிகெஸா. மாவகெஸா ந ஹா த ।
 டெநபொரூஹெயாஜெபெபுஸா வயி கூராமொகூஜெ||உச||

[illegible]

காவ முக்தோ ஸ்ருஷீ கேசீஸா சூடாகே யோநாபத,
ஸேநயோ நுபீயார்மக்யே ஸ்தாபி சித்வாபதோத்நமம். (29)

ரீஷ்டம் தீரோணப் பரமுத தன்னிவேஷாம்பமஹீசுதிராம்,
உவாச பார்த்தபஸ்யதாம் ஸமவேதாம் குருதி. (உரு)

(ப-ம்.) ஸ்ரீ பாரத - ஸ்ரீ திருதராஷ்டிரனோ, ஸ்ரீருஷிகேச - ஸ்ரீ கிருஷ்ணானுவா, ஸ்ரீ பாகீசேச - ஆந்ருக்ஷணஸ், எவம் உக்
தஸ்ஸ - இவ்வாறு பொலிவாட்டி வராயக்கொண்டி, உபபீயா
ஸேசயோ - இவ்வாறு சேகைக்கூட்டி, மத்தியேநிஸி, பீஷ்மத்தோண
பரமுதத - பீஷ்மத்திரேணா நக்து முஷ்பம், ஸ்ரீவேஷாம் மஹி
சுஷிதாமச-எல்லா ராஜாக்களுக்கும் (முன்பும்) சத்திரத்திடம் - ரதசு
கிரேஷ்டத்தத, ஸ்தத்தாபித்தா-சுறுத்தி, ஸ்ரீயாபித்த - ஸ்ரீ குந்தி
பத்தரே, ஸ்ரீமத்திரத - சேர்த்திருக்கி, எவம் குந - இத்த
கவரவர்களை, பரப - பார், இதி உவாப - எவ்வாறு பொண்ணு. ()

(கா-ம்.) இவ்விதமாகப் அந்த அனல் கிழங்கு நாளைப் பார்த்துச் சொல்லும்போது கிழங்கு நாள் இரண்டு சேகரிக்கலின் நடுவில் பிஷ்மர் ஆரோணர் முன்பாக இரத்தத்தை விறுத்தி, யாரிர் அச்சு சன! ஒன்று சேர்த்திருக்கிற இந்தக் துரிதோதயன் முதலியவர் களைப்பார் என்று சொன்னார். (ப.ச-20)

குறாவஸூக ஸ்விதாநாயகம் வித்ய நய விதாநாயகம் ।

சுவாஸ்ய நரதௌகந்திநுத்ராநாதாநதிஸ்ஸயா ||
பரமஹம்ஸாநிஷ்டிவெஸவ ம்ஸநபொருணபொரணி ।

சுக்ரா || சயந்ஸ்திதான்பார்த்தகசித்ராநதபி, பிபவநதம்

இதராய்நமா லுலாந்ப்ராத்தூபுத்ராந்ஹி ப்ராந்ஸகீம்ஸ்ததா
ஸ்வசுமான்ஸ வஹ்ருதஸ்சைவஸேநயோநுபயோரபி. (2-34)

(11-ம்.) அத - பிறகு, தத்ர - அங்கே, பார்த்து - அர்ச்சுனன், உபயோ - இரண்டு, ஸேக்யோ - பேணுகவிலும், ஸ்த்திதாம் - இருக்கிற, பிதௌ - தகப்பன்மாரையும், பிதாமஹா - பாட்டன்மாரையும், ஆசார்யா - ஆசாரியர்களையும், மாதுலா - அம்மான்மார்களையும், ப்ராத்தா - உடன்பிறந்தவர்களையும், புத்

ரார் - புத்திரர்க்களையும் பெளத்ரார் - பேரன்மார்க்களையும், ததா-
அப்படி, ஸகீர் - தோழன்மாரையும், ஸ்வசுரார் - மாமனார்க்களையும்,
ஸுஹ்ருதஃ - உபகாரம் செய்தவர்க்களையும், அபச்யத-பார்த்தான்.
(௨௬௭)

(தா-ம்.) பிறகு அர்ச்சுனன் அந்தச் சேனைகளின் நடுவில்
தகர்பன் முறையுள்ளவர்க்களையும் பாட்டன் முறையுள்ளவர்க்களையும்
ஆசாரியர்க்களையும் அம்மான் முறையுள்ளவர்க்களையும் மூன்றை
முறையுள்ளவர்க்களையும் பேரன் முறையுள்ளவர்க்களையும் சினைகித
முறையுள்ளவர்க்களையும் மாமனார் முறையுள்ளவர்க்களையும் பார்த்தான்.
(௨௬௭)

காந்தீக்ஷஸகளாகெயஸவபாநயேவ நவஸிதாநு || ௨௭ ||
சுபயா பரயாவிஷ்டோ விஷீதந்திதாபரயித.

தாநஸீக்ஷயஸகௌந்தேயஸ்ஸர்வாம்பந் தாநவஸ்திதாந். (௨௭)
கருபயா பரயாவிஷ்டோ விஷீதந்திதாபரயித.

(ப-ம்.) ஸாகௌந்தேய - அந்த சூந்திபுத்திரன், அவஸ்தித
தாந - யுத்தபூமியாமிருந்த, தாந ஸர்வாந் பரயாம் - அந்த எல்லா
பந்துக்களையும், ஸீக்ஷய - பார்த்து, பரயா கருபயா - பெருங்கரு
ணையால், ஆவிஷ்டஃ - விபாதிக்கப்பட்டவனாய், விஷீதந் - துக்கித
துக்கொண்டு, இதம் - இந்த வார்த்தையை, அபரயித - சொன்னான்.
(௨௭௭)

(தா-ம்.) அர்துனன் அங்கிருக்கிறசகல பந்துக்களையும் பார்த்து
அதிக்கையையோடும் விசனத்தோடும் கூடியவனாக ஸ்ருவார்த்தை
சொன்னான். (௨௭௭)

அர்ச்சுனன் சொல்லுகிறான்.

டிவெஷாஸௌஜநக்ஷணயயுதாஸௌவஸித || ௨௮ ||

வீடிந்தி ரேகாது ரணி ஸௌவ வரிஸுஷுதி |

வெவயுஸா ஸரீரொரெ ரொரஹஷுஸூஜாபதெ || ௨௯ ||

மரஸீவம் ஸௌவதெ ஹஸூக கவெதெவ வரிடிஹுதெ ;
நயஸகொ டிவஸூகாஹ ஸரீகவய வெ ரீகம் || ௩௦ ||

நிதிதாநித வஸூரீ விவரீதாநி கௌவ |

தருஷ்டவேமம்ஸ்வஜநம்கருஷ்ணயுதஸுமஸமுபஸ்திதம் ()

வீதந்தி மமகாத்ராணிமுகஞ்ச பரிசுஷ்யதி

வேபதுஸ்ச சர்மேமே ரோமஹர்ஷஸ்சயதெ.

(௩௧)

காண்டலம்ஸ்ரம்ஸ்தேதூஸ் தாத்தவக்கைசவ பரிதஹ்யதே
நச் சக்நோ ம்யவஸ்தாதும் ப்ரமநீவச மேமந: (௩௦)

நிமி த்தாகிப பாய்மி வுபீதாதி கேசவ.

(ப - ம்.) ஹே க்ருஷ்ண - ஓ க்ருஷ்ண, புராதஸ்யம்-போர
செய்ய விரும்பியவராய், ஸமுபஸ்தத்திதம் - வந்திருக்கிற, இமம்
ஸ்வஜநம் - இந்த பந்துஜனத்தை, த்ருஷ்ட்வா-பார்த்து, மம காத்
ராணி - என் அவயவங்கள், யீ தந்தி - இளைக்கின்றன; முகஞ்
ச - முகமும், பரிசுஷ்யதே - வாடுகிறது; மே சர்ரே - என்சரீ
ரத்தில், வேபதூர - நிக்கமும், ஜபதே - உண்டாகின்றது;
ரோமஹர்ஷச-மயிரிசிலிர்த்தலும் (உண்டாகின்றது), ஹஸ்தாத்-
கையிலிருந்து, காண்டவம்-காண்டவமென்னும் (தனுஸானது), ஸ்
ரம்ஸதே-நழுவுகிறது, த்வக்ரைவ-தோலும், பரிதஹ்யதே-தடிந்
திகிறது, அவஸத்தானம் - நிலைத்துநிற்கவும், ந ஸக்தோமி - சக்த
னாகிறேனில்லை, மே மநச - என் மனமும், ப்ரமதிவ - கலங்கு
கின்றது, ஹேகேஸவ - ஓ க்ருஷ்ண! விபரீதாநி - அநிஷ்டமான
நிமித்தானிச - சதுனங்களையும், பஸ்யாமி - பார்க்கிறேன்.

(201-278-719)

(தா-ம்). அர்ச்சனங்கிருஷ்ணைப்பார்த்து, ஓ கிருஷ்ண! யுத்தம் செய்ய இச்சையுடைய பார்த்துக்களைப்பார்த்து சரீரம் சோர்வையும் மூகம் வாட்டத்தையும் தேகம் நடுக்கத்தையும் அடைகின்றன; என்னுடைய வில்லானது கையினின்று நழுவுகிறது; தேகத்தின்மேல் தால் கரிசுறுது; (இவ்விடத்தில்) இரத்தத்தில் இருக்கிறதற்கும் சக்தியில்லை; என்னுடைய மனது பிரமத்தையடைகிறது; அபசகுணங்களைப் பார்க்கிறேன்; என்று சொன்னான்.

(ப-அ-உ-க-ந-௦௭)

நய ஸ்ரெயொந-பஸ்தாதி ஹகா வஜநோஹவெ||க||

நகரங்களை விஜயாக்ருவ நடராஜம் ஸ்வாமி !
கிட்டுநாநாஜெநமொவிச்சிடுவொடுமஜீ-விடுத நவா||கூ !

பெஷாஸியே-காங்கிதெநா ராஜ்யெவா மஸூபா நிய
சுஹெவ்லி தா யெபு ராணாஸூகா ய நா நிய || ௩௩ ||

சூராயுதாஃ விதாஃ வாக்ரு^க ஸந்தெயவ விகாஜிஹாஃ ।
நோதுமாரஸமாநாஃவளத்ராஸ்திராமாஸம்ஸ்யி நஸயா||௩௪||

• நசுச்ரேயோ நுபஸ்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜந மாஹுவே. (௩௧)

நகாங்கேஷ் விஜயம் க்ருஷ்ண நச ராஜ்யம் ஸுதாசிச
கும் நோராஜ்யேந கோவிந்த கும் போகாஜீவிதே நவா. (௩௨)

யேஷாமர்த்தேகாங்குதிதம்நோ ராஜ்யம்போகாஸ்ஸமாநிச
த இமேவஸ்திதாயுத்தே த்ராணம் ஸ்தயக்த்வா தநாநிச. (௩௩)

ஆசார்யாபிதரஃ ப்ராஸ்தவைதவச பிதாமஹா?

மாநுஸாஸ்ககராபெவத்ரா ஸ்பாலாஸ்ஸமபந்திஸ்ததா. (௩௪)

(ப-ம்.) ஆற்றுவே-யுத்தத்தில், ஸ்வஜனம் - நம் ஜனத்தை, ஹத்
வா - பொன்று, ஆந - அதின்பிறகு, ஸ்ரேயஸ்ச - மேன்மையை,
நமஸ்யாமி - புகழ்க்காட்டேன், ஹே க்ருஷ்ண - வாரீர் கண்ண
னே! விஜயம் - வெற்றியை, நாகாங்குதி - விரும்புகிறேனெனில்,
ராஜ்யஞ்ச - இராஜ்யத்தையும் (விரும்புகின்றேன்), ஸமாநிச -
சுகங்கலையும் (விரும்புகின்றேன்), ஹே கோவிந்த - வாரீர் கோவிந்த
னே! நஃ - நமக்கு, ராஜ்யேக கம் - இராஜ்யத்தாலென்ன? பே-
கைகம் - பேசுங்கலாலென்ன? ஓவிதேக வா கம் - ஓவிரட்டால்
தானென்ன? யேஷாம் அர்த்தே - எவ்வளவு நிமித்தமாய், நஃ -
நமக்கு, ராஜ்யம் பாகுஷ்ரம் - ராஜ்யம் வேண்டுகோ, போகா -
போக்யவஸ்துக்களும், ஸமாநிச - சுகங்களும் (வேண்டுகோ),
கத இமே - அந்த இதை, ஆசார்ய - ஆசார்யர்களும், பிதா-பித்
ருக்களும், புத்ரா - புத்திரர்களும், தவைதவச - அப்படியே, பிதா
மஹா - பாட்டன்மார்களும், மாநுஸா - மானம்மார்களும், ச்வ
கரா - மாமனார்களும், பனத்ரா - பேரன்மார்களும், ஸ்யா
லா - மைத்துனன்மார்களும், ஸம்பந்திக - சம்பந்திகளும், ப்ரா
ணா - பிராணனையும், தநாநிச - தந்தையையும், த்யக்த்வா - விட்டு,
யுத்தே - யுத்தத்தில், அவஸ்த்திதா - வந்திருக்கிறார்கள்.

(௩௩-௩௨-௩௩-௩௪)

இந்த யுத்தத்தில் பந்துக்களைக் கொன்று யாதொரு சுகத்தையு
ம் பார்க்கிறேனெனில், கொந்த பந்துக்களைக்கொன்று எங்களுக்கு
இராச்சியத்தாலும் சுகங்களாலும் பிராணனாலும் என்ன பிரயோ
ஜனம்? எவர்களின் பொருட்டு இந்த இராஜ்யமும் போகங்களும்
சுகங்களும் இச்சிக்கப் பட்டனவோ அப்படியப்பட்ட ஆசார்யர்
தகப்பன்மார்கள் பிள்ளைகள் பாட்டனார்கள் அம்மான்மார்கள்
மாமனார்கள் பேரன்கள் மைத்துனர்கள் சம்பந்திகள் இவர்கள்
பிராணங்களையும் தனங்களையும் விட்டு யுத்தத்தில் இருக்கிறா
ர்கள். (௩௪)

வனதாஸஹை . விவாதி வயதொவி உப-வஸதேந ।

கவிவெஞ்சொக்யுபாஜிஸ்யுஹதொகிணு-உமீக்யுதே ।

வந்தாநஹந்து மிச்சாமி க்ரதோபி மதுஸூகன

அபிதரைலோக்ய ராஜ்யஸ்ய ஹேதோ கந்துமஹீக்ருதே. ௧

(ப-ம்.) ஹே மதுஸூதர - ஓ மதுவை அழித்தவனே! க்ர
தோபி - ஹிம்ஸித்திருக்கின்றோமாகிலும், வந்தா - இவர்கள், து

லோக்ய ராஜ்யப்ஸ்ய வேறதோ - மூன்றுவகை திபத்யக்திமகாத
வும், ஹந்தம்-ஹிம்ஸிங்க, ந இச்சாம்-இச்சிங்கேறனிங்லை, மஹி
க்ருதே - பூமிநின் பொருட்டு, கிந்து - என் (சொல்லவேண்டுமீ).

(தா ம்.) ஹோம தருதன! இவர்கள் என்னைக் கொல்லுகிறவர்
களாக இருந்தபோதிலும் இவர்களை ஏன் அந்நேர அடைவ
தின் பொருட்டும் கொல்ல இச்சிக்கலில்லை; பூமிமன் பொருட்டு
என்ன; அற்பமான இந்தப்பூமிக்காக இவர்களை மாய்கொல்ல விரு
மடவனோ? (நடந்)

நிறைத்துப் பாதவிநாஷா னும் காட்டி திவ்யா ன் நமசிதம் |

பொய்க் கவாழ்வு யெழுவா று வெகுவா றா து தாடிநீ || க. ௩ ||

நினைத்து தூய்மை தராஷ்டிராந்தி மரபிற் றியிதேஜராய்க
மேலவா சந்தேகஸ்பரிந் றதன்வதா சந்தேகஸ்பரிந். (உரு)

(1-ம்.) வேற ஐயாற்ற நகுந் தாழ்ந்து ! தாழ்த்ததாழ்ந்தாரம் - திருதாழ்ந்தாரம் பத்திராஜோ, திவந்திய-கொன்று, நடு - நமக்கு, காபி - ரீதி ஸ்பாந்த-என்னதான் பிரீதி நிகழ்கும்; ஆக, தாழ்ந்தே-ஆததாழ்ந்தாரம், எதாழ்ந்தாரம் - இவர்களைக் கொன்று, அஸ்மம் - நம்மை, பாபம் மேவ - பாபமே, அஸ்மயேத்-அண்டாம். (55)

(தா-ம.) வாடர் கிடுஷ்ணரே! இக்குத் துரியோதனதுகளைக் கொன்றல் எங்களுந்ரு என்னச் சமதோஷமுண்டாகும். இவர்கள் ஆததாயிசனாக விருந்தாலும் இவர்களைக் கொன்றல் எங்களைப் பாபம்தவிர வேறொன்றும் அடையாது. (௩௬)

தலைநாடு ராவபுரம் ஒன்றியம் - (1) ராஜாபுரம் ஒன்றியம்

வெஜநம் ஹிகழம் ஹக்ஷாஸா - விநஸ்யுரஃ || ௩௭ ||

தஸ்மாந்நார்ஹாவயர்ஹைத்ஸும்தார்த்தராஷ்டிராந்ஸபாந்தவாந்
ஸ்வஜகம்ஹி கதம் ஹத்வா ஸுஹிதஸ்ஸயாபமாதவ. (156)

(ப-ம்.) தஸ்மாத் - அகையாலே, வயம் - நாம், ஸாமந்தவாந்-
பந்துக்களோடு கூடிய, தாந்த்ராவஷ்ட்ரான் - தாந்த்ராவதுதிக்கோ,
ஹந்தம் ந அஹந்தம் - கொல்லத்தக்கவர்களல்ல. ஹேமாதவ-ஹமா,
வனே! ஸ்வஜம் - பந்து ஜனத்தை, ஹந்தவா - கொன்று, சுதம்
ஸுகிந - எப்படி சுருணைப்பவராக, ஸயாம் - ஆவோம்? (கூர)

(தா-ம்.) ஹே கிருஷ்ண! ஆகையால் இவர்களைக்கொல்ல
நாங்கள் யோக்கியம் அன்று, படுத்துக்கொக் கொன்று எப்படி சூதத்
தை யடைவோம்? (௩௭)

யடிப்பெய்த நவஸுத்தி யொஹாபஹ தமெ தஸு: |

காலகூடக்யுதம்பொடிவிதுபொடிமலையபாதகூடி || ௩௮ ||

அதர்மா பிபவாத் க்ருஷ்ண ப்ர தூஷ்யந்தி குலஸ்திரியஃ.
ஸ்த்ரீஷு துஷ்டாஸுவார்ஷ்ணேயஜாயதேவர்ணஸங்கரஃ (௧௧)

ஸங்கரோநரகாயைவ குலக்நாநாம் குலஸ்யசு,
டதந்திபிதரோ ஹ்யேஷாம் லுப்த பிண்டோதக க்ரியாஃ. (௧௨)

தோஷை ரேதைஃ குலக்நாநாம் வர்ணஸங்கர காரகைஃ,
உத்ஸாத்யம் தேஜாதிக்ரமாஃ குலதர்மாஸ சசாஸ்வதாஃ. (௧௩)

உத்ஸந்த குல தர்மாணாம் மனுஷ்யாணாம் ஜநார்த்தன,
நரகே நியதம் வாஸொ பவதி ந்யநு சஸ்ருமஃ. (௧௪)

(ப-ம்.) குலகூழே (ஸதி)-குலநாசம் பிறந்தால், ஸநாதநா - பரம்பரையாய் வந்த, குலதர்மா - குலத்தருமங்கள், ப்ரணஸ்யந்தி-அழிந்துபோகின்றன தர்மம் நஷ்டே (ஸதி)-ந்ருமம், நசித்னுக்கொண்டிருக்கும்போது, க்ருத்ஸம் குலம் - (மீந்த) எல்லாக் குலத்தையும், அதர்மஃ-அதர்மர், அபிபவதி-அக்ரமிக்கிறது; ஹே க்ருஷ்ண - ஓ க்ருஷ்ண! அதர்ம அபிபவாத்-அநாசாரம் வியாபிப்பதனால், குலஸ்திரியஃ-குலஸ்திரிகள் ப்ர தூஷ்யந்தி-மிகவும் கெட்டுப்போகிறார்கள்; ஸ்த்ரீஷு துஷ்டாஸு - பெண்கள் கெட்டார்களாகில், வர்ண ஸங்கரஃ - ஜாதிக்லப்பு, ஜாயதே - உண்டாகிறது; ஸங்கரா - கலப்பானது, குலக்நாநாம் - குலநாசகர்களுக்கும், குலஸ்யசு - குலத்திற்கும், நரகாபைவ பவதி - நரகத்திற்கே ஆயிறது; வதேஷாம் - இவர்களுடைய, பிதரஃ - தந்தைகள், லுப்த பிண்ட உதக க்ரியா - குறைந்த பிண்டோதகக் க்ரியைகள் உள்ளவர்களாய், பதந்தி - ப்ரஷ்டர்களாகிறார்கள். குலக்நாநாம்-குலநாசகர்களுக்கு, வர்ண ஸங்கர காரகை - சாதிக்கலப்பைச் செய்கின்ற, ஏதை தோஷை-இத்தோஷங்களால், சாஸ்வதா-சாஸ்வதமால், ஜாதிக்ரமா - சாதித்தருமங்களும், குலதர்மாச - குலத்தருமங்களும், உத்ஸாத்யந்தே - அழிந்துபோகின்றன; உத்ஸந்த குலதர்மாணாம் - நசித்தகுலதர்மங்களுள்ள, மனுஷ்யாணாம்-மனிதர்களுக்கு, ஹேஜநார்தன - ஓ ஜநார்த்தன! நரகே - நரகத்தில், நியதம் வாஸஃ பவதி - எப்பவும் வாசமுண்டாகிறது, இதி அநுசஸ்ருமஃ- என்று எக்காலத்திலும் கேட்டிருக்கிறோம். • (௪௦-௪௧-௪௨-௪௩-௪௪)

(தா-ம்) குலம் நாசமடைந்தால் அநாதிகளான குலதர்மங்கள் நாசமடைகின்றன; குலதர்மம்நாசமடைந்தால் சகலத்தையும் அநாசாரம் வியாபிக்கும்; அநாசாரத்தால் ஸ்த்ரீகள் கெடுகிறார்கள், ஸ்த்ரீகள் கெட்டால் ஜாதிக் கலப்புண்டாகும்; ஜாதிகள் ஒன்று சேருதல் குலத்தைக் கெடுக்கிறவர்களுக்கும் குலத்துக்கும் நரகஹேதுவாகும்; இவர்களுடைய பிதருக்கள் பிண்டோதகக்க்ரியைகளை இழந்தவர்களாக பூமியில் விழுகிறார்கள். ஜாதி சேர்க்கைக்கு காரணமாய் குலத்தைக் கெடுக்கிறவர்களுடைய தோஷங்களாலே

அநாதியான குலதர்மங்களும் நாசமடையும்; நாசமடைந்த குலதர்மங்களுையுடைய மனிதர்கள் நாசத்தையடைவார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். (சு1-சுத-சு2-சு௩-சு4)

சுமெஹா ஸதகேஹதாவம் கத-கூவ)வவரிதாவய்யு |

உதிராஜிஸ்ஸு-வெயாவுவெந ஹை-வெஜநகே-தாஃநு

அஹோபதமஹத்பாபம் கர்த்தும் வ்யவஸிதாவயம்

யதிராஜ்ய ஸுகலோபநஹந்தும் ஸ்வஜநபுத்யதாஃ. (சந)

(ப-ம்.) வயம் - நாம், ராஜ்ய ஸுகலோபேந - இராஜ்ஜிய சுகத்தில் ஆனாயால், ஸ்வஜநம் - பந்துஜனத்தை, ஹந்தும்-கொல்ல, உத்யதாஃ - யத்தித்துக்கொண்டிருக்கிறோமல்லவா; ஏதத் - இந்த, மஹத்தபாபம்-பெரும்பாவத்தை, காந்தம் - செய்ய, வ்யவஸிதாஃ - எழிலெடுத்தோம்; அஹோ - ஆச்சரியம் ! பத-கஷ்டம் ! (சுரு)

(தா-ம்.) எந்தக் காரணத்தாலே இராஜ்ய ஆசையாலே பந்துக்களை கொல்ல பிரயத்தனப் பட்டோமோ அந்தக் காரணத்தாலே அதிக பாபத்தைப்பண்ண ஆரம்பித்தோம் (நிச்சயித்தோம்) அச்சரயம்! கஷ்டம்! (சுடு)

யதி ஜாதி பெ தீகார ஜஸஸு மஸஸாணயி.

பாதிபராஷரணமென நயித ஸுநெகைதரா மவெச||சுச||

யதி மாம ப்ரதிகார மஸஸ்த்ரம்சஸ்த்ர பாணயம்,

தார்த்தராய். ராரணை ஹர்புஸ் தந்மேகேதமதரம்பவேத். ()

(ப-ம்.) ரணை - யுத்தத்தில், அப்ரதிகாரம் - பதில்செய்யாமலும், அரஸ்தரம் - ஆயுதமில்லாமலும் (மிருக்கும்), மாம் - என்னை, சஸ்தர பாணபி - ஆயுதபாணிகளான, தார்த்தராஷ்ட்ராஃ-ருதராஷ்ட்ரனுடைப மக்கள், ஹந்த்யதிகொல்லுவார்களாகில், தத் - மே - அது எனக்கு, கேஷமதரம் - மிகவும் நல்லது, பவேத் - ஆகி வருவது. (சு ௬)

(தா-ம்) ஆயுதத்தை கையில் பிடித்த துரியோதனாதிகள்
ஆயுத மில்லாதவனாயும் பதில் பண்ணாதவனுடி மிருக்கிற என்னைக்
கொல்லுவார்களாகல் அதுவே எனக்கு அதிக கேடும். (சசு)

ஸஞ்சயர் கோல்லுகிரர்.

வனவழி-காடஜி-நவ. செ. 19) ரயோவவ உபாவி. ரக்.

விஷ்ணுஜெஸஸாந்தாபா சொகஸுவீழா நஸம்||சஎ||

ஏவ முக்த்வாராஜுந ஸ்ஸம்க்யே ரதோபஸ்த உபாவிசத்,

வினா நுழைவு ஸபை சபை சோகஸம் விக்ரமநஸு. (சுஎ)

(ப்.ம.) அர்ஜுனரி - அர்ச்சுனன், வவம் உக்த்வா - இந்தப்பிரகாரம் சொல்லி, ஸசரம் - பாணஸஹிதமான, சாபம்-வில்லை, விஸ்ருஜ்ய-விட்டு, சோக ஸம்விக்ரமநாஸரி-துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட மனத்தோடு, ஸங்க்யே - யுத்தரங்கத்தில், ரத உபஸ்த்தே . ரதத்தின்மேல், உபாவிசத் - உட்கார்ந்தான். (சஎ)

(தா-ம்.) ஆர்ச்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நோக்கி இவ்விதமாய் சொல்லி சோகத்தையடைந்த மனதோடு கூழினவனாக வில்லையும் பாணத்தையும் போட்டுவிட்டு இரதத்தில் உட்கார்த்தான். (சுஎ)

முற்றிற்று.

ஸாம்பொய்யா மஃ ||

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

[முதல் அத்தியாயத்தில் கிரந்த சுலோகம் தமிழ் சுலோகம் அச்சிட்டிருக்கிறபடியால் கிரந்த எழுத்து சுலபமாய்த்தெரிந்துக் கொள்ளலாமென்று நினைத்து தமிழ் சுலோகம் அச்சிட்டால் அதிகமாய் பாரம் ஆகின்றபடியால் தமிழ் சுலோகம் சேர்க்கவில்லை.]

ஸஞ்சயர் சொல்லுகிறார்.

தஞ்சாவூர் காவலாளிகள் காவலாளிகள் காவலாளிகள்
விஷயங்கள் பின்பு வாங்கிச் செல்லும் போது காவலாளிகள் || ௩ ||

(ப-ம்.) ததா - அந்தப்பிரகாரம், க்ருபயா - தையயினால், ஆவிஷ்டம் - ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனும், அச்ருபூர்ண ஆகுல சகூணம் - கண்ணீர் நிறைந்து கலங்கிய கண்களுடையனாய், விஷீதந்தம் - துக்கிக்கின்ற, தம் - அந்த அர்த்தனைக்குறித்து, மதுஸூதநா - கண்ணன், இதம் வாக்யம் - இந்தவாக்கியத்தை, உவாச - சொன்னார். (

(தா-ம்.) இவ்விதமாய் தையையோடு கூடியவனும் கண்ணும், கண்ணீருமாய் அழுதுக்கொண்டு விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற அரங்குஷணனைகளோக்கி பூநீ கிருஷ்ணபகவான் ஒருவார்த்தை சொல்கின்றார். (க)

ஸ்ரீபகவான் சோல்லுகிறார்.

**கூதலாகபாலுதிர்விஷமெஸைவல்லிதழ் ।
சுநாயகுஜாஷ்டிலாம)கு சீனிதுகர ரஜகுந||௨||**

(ப-ம்.) ஹே அர்ஜுன - அர்ச்சுனா, அநார்ப்யை - தெரியாத
வர்களால், ஜுஷ்டம் - கொண்டாடப்படுவதும், அஸ்வர்த்யம் -

சுவர்க்கத்துக்கு விரோதியும், அகீர்தி கரம்-அபகீர்த்தியை உண்டாக்குவதும், இதம் கச்மலம்-இந்தச் சோகமானது, விஷயமே-ஸங்கடத்தில், குதம் - ஏன், த்வா - உன்னை, ஸமுபஸ்த்திதம் - அடைந்தது. (2)

(தா-ம்.) ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுனவர் அர்ஜுனுனை நோக்கி, அர்ஜுனா ! அக்ஞானிகளுக்கு உண்டாகத் தகுந்ததாயும், பரலோகத்திற்கு விரோதமாயும், அபகீர்த்தியை உண்டிபண்ணுகிறதாய் மிருக்கிற இந்த மனக்கவலையானது உன்னை ஏன் அகாலத்தில் அடைந்தது.

கௌஸ்துபாஸ்யமஃ வாயுமெநததயுபவடிதெ |
கூட்யுமஹிடியபளவபுலும குகூதீஷ வரணவ || ௩ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த-ஓ பார்த்த! க்லைப்யம்-அதைர்யத்தை, மாஸம் கமஃ - அடையாதே; த்வயி ஏதத் - உன்னிடத்தில் இது, நஉபபத்யதே - தகாது; அதஃ - ஆகையால், ஹேபரந்தப - சத்ருக்களைத் தடுக்கப்பண்ணுகிறவனே, கூதாத்ரம் - துச்சமான, ஹருதய தெளர்பல்யம்-மனதின் பேதைத்தனத்தை, த்யக்த்வா - விட்டு, உத்திஷ்ட்ட - எழுந்திரு. (௩)

(தா-ம்.) வாராய் அர்ஜுனா ! பயத்தை யடையாதே உன்னிடத்தில் இது யுத்தமன்று. கெட்டதான மனக்கவலையை விட்டு எழுந்திரு.

அர்ஜுனவாக்கியம்.

கயம் வீஷ்ணுமஃஸுமெவா டெராணம் உபயஸுமந |
ஹுமஃ ப்ரக்யொஸ்தாஸி வஜாஹு வரிஸுமந || ௪ ||

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்.

(ப-ம்.) அரிஸுதந - சத்துருக்களை ஜயிக்கின்ற, ஹே மதுஸுதந - மதுவென்கிற ராக்ஷஸனைக்கொன்றவனே, அஹம் ஸங்க்யே-நான்யுத்தத்தில், பூஜார்ஹா - பூஜைக்குரிய, பிஷ்மம் துரோணம்ச - பிஷ்மரையும், துரோணரையும், இஷுபிஃ - பாணங்களால், கதம் ப்ரதியோதஸ்யாமி - எப்படி எதிர்த்துப்போர் செய்வேன். (௪)

(தா-ம்) வாரீர் கிருஷ்ண ! பூஜிக்கத்தகுந்தவர்களான பிஷ்மா சாரியரையும் துரோணசாரியரையும் பாணங்களால் நான்எப்படி எதிர்ப்பேன். (௪)

மாருதஹகூஹி ஹேநாஹாவாநு ஸ்ரெயொமொகூமெவகூ லீஹமொகெ ஹகூடபகூரோஸுமாருதகீவெஹவ ஹுஜீபெவரமாநுபிரவ்ரதாந | ௫ |

(ப-ம்.) மஹாநாபாவாந் - மஹாநாபாவர்களான, குருந் - ஆசாரியர்களை, அஹத்வா - கொல்லாமல், இஹைவலோகே - இவ்வுலகத்தில், பைக்ஷம் - பிச்சயன்னத்தை, போக்தும் அபி - புசிக்கவும், ஸ்ரேயஃஷி - கூடுமல்லவா? அர்த்தகாமாந் - செல்வத்தை விரும்பிய, குருந் ஹத்வா - குருக்களைக்கொன்று, ருதிர ப்ரதிக்தாந் - ரகத்தால் பூசப்பட்ட, போகாந் - போகங்களை, இஹைவ-இவ்வுதானே, ஸ்தித்வா - இருந்து, கதம் புஞ்ஜீய-எப்படி அனுபவிப்பேன். (டு)

(தா-ம்.) அதிக பிரபாவமுள்ள ஆசாரியர்களைக் கொல்லாமல் பிட்சை எடுத்துசாப்பிடுகிறது கூட எனக்கு நன்மை. ஏனென்றால் அர்த்தத்திலே ஆசையுள்ள ஆசாரியர்களைக்கொன்று நான் அனுபவிக்கும் போகங்களெல்லாம் அவர்களுடைய இரத்தத்தாலே பூசப்பட்டதாகும். (டு)

நவெவதஜிஃ சுதாநொமஸீயொ யதாஜபெயிவா நொஜபெயம் | யா நெவஹகா நஜிஜீவிஷாஃ நெவவஷிதாஃ | ப்ரெவயா கபுராஷாஃ || சு ||

(ப-ம்.) யாத்வா ஜயெம - யாந்தான் ஜெயிக்கவேண்டுமோ, நஃ ஜயேயுஃ - எங்களைத்தால் ஜெயிக்கவேண்டுமோ, நஃ - நமக்கு, சுதரத் கரீயஃ - எது சிறந்ததோ, ஏதத்நவித்மஃ - இதை அறியவில்லேம், யாந் ஹத்வா - எவர்களைக்கொன்று, நஜிஜீ விஷாமஃ - ஜிவிக்கினைக்கிரியலோமோ, தே தார்த்தராஷ்ட்ராஃ ஏவ - அந்த துரியோதனாதிகளே, ப்ரமுகே - எதிரே, அவஸ்த்திதாஃ - வந்து நிற்கிறார்கள். (கூ)

(தா-ம்) நாங்கள்தான் துரியோதனாதிகளை ஜெயிப்போமோ துரியோதனாதிகள் தான் எங்களை ஜெயிப்பார்களோ இவ்விவரத்தில் எது சிறந்ததோ, இதை அறியோம். எவர்களைக்கொன்று நாங்கள் பிழைக்க விச்சிக்கவில்லையோ, அந்தத் துரியோதனாதிகள் நேரில் இருக்கிறார்கள். (கூ)

காபுணுஷொஷொ வஹகஸஸாவஃ வுஷாஸிசூம் பஜுஸுஃ | வொபவஸுதிஸிசுஸு வுஷி கஷுநஸிஷுஷெஹா ஸாயிஸாஃ கூம் பவஸு || எ ||

(ப-ம்.) காப்பண்ய தோஷபஹத ஸ்வபாவஃ - காப்பண்ணியம் தோஷத்தாலும் மறைந்த (தன்) ஸ்வபாபத்தை புடையனாய், தாம் ஸம்மூட சேதாஃ - தர்மத்தில் சந்தோஷமடைந்த மனமுள்ளவனுமாய், த்வா ப்ருச்சாமி - உன்மைக்கேட்கிறேன்; யத் - எதுவானால், நிச்சிதம் - உண்மையான, ஸ்ரேயஃ

யாத் - நன்மையாகுமோ, தத் மே ப்ரஹி - அதை எனக்குச் சொல்லும்; அஹம் தே சிஷ்யஃ - நான் உமது சீஷன், த்வாம் ப்ரபந்நம் - சரணமடைந்த, மாம் ஸாதி-என்னைத்திருத்தும் (எ)

(தா-ம்.) கார்ப்பண்யம், தோஷம் இவைகளாலே நசித்த சுபாவமுடையவனாயும், தாம்மத்தில் சந்தேகமுடையவனுமான நான் உம்மைக் கேழ்க்கிறேன். எது எனக்கு சுககரமோ அதைச் சொல்லும். உமக்கு நான் சிஷ்யன்; உம்மைச் சரணமாக வடைந்த என்னை சந்தேக மில்லாதவனாகப் பண்ணும். (எ)

நஹி ப்ரவஸுரீரீரீ வநுஷுரீரீரீ வொஷண பிஷி யாணாஸு; சுவாஸு ஹரீரீ வஸுவதீரீரீ ராஜிஸு வஸுராணா பிஷிவாய்வதீரீரீ || ௮ ||

(ப-ம்.) இந்திரியாணம் - இந்திரியங்களுக்கு, உத் சோஷணம் - சந்தாபத்தை யுண்டாக்குகிறதைச் செய்கின்ற, மம சோகம் - என் சோகத்தை, யத் அபநுத்யாத் - எது போக்குமோ! தத் அஹம் - அதை நான், பூமௌ - பூமியில், அஸபந்நம்-பகை வரில்லாதகண்டகமாக, ரித்தம்ராஜ்யம் - ஸமிருத்திபொருந்திய ராஜ்யத்தை, ஸுராணாம் - தேவர்களின், ஆதிபத்யம் - நாயகத்தன்மைபை, அவாப்யாமி - அடைந்தாலும், நப்ரபச்யாமி-(லக்ஷியமாய்) காணாமலிருக்கிறேன். (அ)

(தா-ம்.) இப்பூமியில் சத்துரு வற்றதாயும் சகல வஸ்துக்களாலேயும் நிறைந்த இராஜ்ஜியத்தையும், தேவாதி பத்யத்தையும், அடைந்தபோதிலும் இந்திரியங்களை உலரச்செய்கிற என்னுடைய சோகத்தை எது போக்கடிக்குமோ அதை நான் காண்கிறேனில்லை. (அ)

ஸஞ்சயவாக்கியம்.

வணவஸுக்ஷா ஹுஷீகௌஸம் மஹாகௌஸம் வானவஸு;
ந யொய்யது இதி மொவிநு ஸுக்ஷா ததவீண வஹவஹ || ௯ ||

(ப-ம்) பரந்தபஃ - ஸ்தருக்களைத் தபிக்கப்பண்ணுகிற, குடாகேசஃ - அருச்சுனன், ஹ்ருஷீகேசம் - இருடசேனை(ப்பார்த்து) ஏவம் உக்த்வா - இவ்வாறு சொல்லி, அஹம் நயோதஸ்யே - நான் போர்செய்யேன், இதி-என்று, கோவிந்தம் - கோவிந்தனுக்கு, ப்ரதி உக்த்வா-உதிறுரைத்து, துஷ்ணீம் பபூவ-மௌனமாயிருந்தான், ஹா - என்பது ஆச்சர்யத்தைத் தெரிவிக்கிறது. (௯)

(தா-ம்) இந்தப் பிரகாரம் அர்ஜுனுனன் கிருஷ்ணனை நோக்கி சொல்லி நான் சண்டை செய்யமாட்டேன் என்று மௌனமாக விருந்தான். (௧௦)

தலைவா ஹுஷீகஸுஃ ப் ஹஸ்திவ ஹாநத |
வெந்தயொ ருஹயொபுஜெ விஷீகஸீஹம் வஃ || ௧௦ ||

(ப-ம்) ஹேபாரதா! ஓ திருதராஷ்டிரே! ஹ்ருஷீகேசஃ - பூக்கிருஷ்ணமூர்த்தி, ப்ரஹஸந் இவ - சிரித்துக்கொண்டே, உபயோ - இரண்டு சேனைக்கும், மத்யே - நடுவில், விஷீதந்தம்-துக் கித்துக்கொண்டிருக்கிற, தம் - அவனை (நோக்கி), வசஃ-இவ்வாக் யத்தை, உவாச - சொன்னான். (௧௦)

(தா-ம்) வாரீர் திருதராஷ்டிர இராஜனே! இரண்டு சேனைகளின் நடுவில் விசனப்படுகிற அரஜ்ஜுனனை நோக்கிக் கிருஷ்ணன் சிரிப்புள்ளவர்போல (இனி சொல்லப்போகிற) வார்த்தையைச் சொன்னார். (௧௦)

கஸொயூ நஹஸொய ஸம் ப்ரஜீ வாடிஹ் ஹாஷயெ |
மதாஸ்தநமதா ஸதம் நாம-ஸொயணி வஸ்திதாஃ || ௧௧ ||

(ப-ம்.) ஹே அர்ச்சுன - வாராய் அர்ச்சுனா, த்வம் - நீ, அசோச்யாந் - துக்கிக்காதவர்களைக்குறித்து, அந்வசோசஃ - துக்கித்தாய், ப்ரஜ்ஞாவாதாந்ச-ஞானவாதங்களையும், பாஷஸே-பேசுகறாய், கதாஸந் - அநித்திய (தேக)ங்களைப் பற்றியும், அகதாஸந் - நித்திய (ஆத்மாக்களைப்பற்றியும்) பண்டிதாஃ - தெரிந்தவர்கள், நஅதுசோசந்தி - துக்கிக்கமாட்டார்கள். (௧௧)

(தா-ம்) வாராய் அரஜ்ஜுனா! நீ எவர்களைக் குறித்து விசனப்பட வேண்டியதில்லையோ, அவர்களைக் குறித்து விசனப்படுகறாய். ஜ்ஞானிகளுடைய வார்த்தைகளைச் சொல்லுகறாய். பண்டிதர்கள் தேக சபாவம் ஆத்மசபாவம் அறிந்த வித்வான்கள் தேகங்களைக் குறித்தும் ஆத்மாக்களைக் குறித்தும் விசனப்படுகிறார்களில்லை. (௧௧)

ந க்ஸவாஹம் ஜாத-நாஸம் நக்வா நெநெ ஜநாயிவாஃ |
ந நெவந ஹ்விஷ்நாஃ ஸ்வெ-வயதிக் ப்ராஃ || ௧௨ ||

(ப-ம்.) அஹம் ஜாத - நான் ஒருக்காலும், நாஸம் இதந - இல்லாதிருந்தேன்; த்வம் - நீயும், (ஜாதநாலீ) ஒருக்காலுமில்லை (இதி)ந - என்றில்லை; இமேஜாதபாஃ - இந்தராஜாக்கள், (ஜாதந ஆஸந்) - ஒருக்காலுமில்லை, (இதி)ந-என்றில்லை; ஸர்வே வயம்-நாம் எல்லோரும், அதஃபரம்-இனிமேலும், ந ச பவிஷ்யாம் இத-இருக்கப்போகிறதில்லை யென்றும், நைவ - இல்லவேயில்லை. (௧௨)

(தா-ம்.) நானும் நீயும் இந்த இராஜாக்களும் நாமெல்லோரும் முன்காலத்திலும் இருந்தோம். இனி வருகிற காலத்திலும் இருப்போம். ஒரு காலத்திலாவது இல்லாம விருக்கிறதில்லை. எல்லாக் காலங்களிலும் இருக்கிறோம். (௧௨)

டெஹிதொடலிநு யபா டெஹெ களாரம் யளவந. ஜரா. |
 தபா டெஹாநா ப்ராஹ்மீயீஸ்வரத்ரு நமோஹுதி || கா. |

(ப-ம்.) அஸ்மிந் தேஹே - இந்தசரீரத்தில், தேஹிநி-ஆன்
மாவுக்கு, கௌமாரம் - பால்வியமும், யௌவநம் - வாலிபத்தன்
மையும், ஜரா - சிழத்தனமும், ராதா - எப்படியோ, ததா - அப்
படி, தேஹாந்தர ப்ராப்தி - வேறுதேஹம் வருவது; தத்ர -
அவ்விஷயத்தில், திரி - புத்திமானாவன், நமுஹ்யதி - மோஹத்
தையடையமாட்டான். (கந.)

(தா-ம்.) ஒரு தேகத்திலிருக்கிற ஆத்மாவைக்கு பாலியம், யௌவனம், விருத்தாப்பியம் இதுகள் எப்படி ஒன்றின்பின் ஒன்று வருகிறதோ அப்படியே ஒரு தேகத்துக்குப்பின் மற்றொரு தேகம் வருகிறது. இவ்விதமான ஞானமறிந்தவன் அவ்விஷயத்தில் மோகமடைகிறதில்லை. (கந-)

கோது, ஸுபாஸ்களையுள் தொழுவது உபாஃவாஃ |
 சூமீயா வாயிநீர் நிதிநாஸாஃ ஸிதிநாஸாஃ || கச ||

(ப-ம்.) ஹே கௌந்தேய - ஓ குந்தியின்மைந்த ! மத்ராஸ்பாஸா - விஷய அதுபவங்கள், சீத உஷ்ண ஸூத துக்கதா - குளிர்ச்சி வெப்பம் இன்ப துன்பங்களைத்தரும்; ஆகமஅபாயிந - வரவு போக்குகள் உள்ளவை; அநித்யா - அழிவுற்றவைகள், (ஆகையின்) ஹே பாரத - ஓ பரதவம்ஸத்தில் பிறந்தவனே, தாந்திகுதஸ்வ - அவைகளைப் ஸுணிப்பாயாக. (கச)

(தா-ம்.) வாராய் அர்ஜுனா! காது முதலிய இந்திரியங்கள் சப்தம் முதலான விஷயங்களைவிட சம்பந்தப்பட்டால் அந்தச் சம்பந்தத்தால் சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிக ளுண்டாகின்றபடியால் பாரதா! அந்தச் சீதோஷ்ண சுகதுக்கங்களைப் பொறுத்துக்கொள்.

யாஹிந வ்யயபஞ்ஞதெ வாஸுஷப வாஸுஷஷுஹ ।
ஸதீதாஃவ ஸாஹயீரம் ஹொபீரதகூய கஹ தெ ॥ ௧௫ ॥

(ப-ம்.) ஹரி - ஏனெனில், ஹே புருஷநிஷ்ப - ஓ அர்துநா,
எதே - இந்த (விஷய அனுபவங்கள்,) ஸமதக்க ஸுகம்-சமமாய்
சுகத்தையும் துக்கத்தையும் (மதிக்கின்ற), தீரம் - தைரியமுள்ள,
யம் புருஷம் - எந்த புருஷனை, ந வ்யதயந்தி - பிடிக்கமாட்ட
வோ, ஸ - அவன், அம்ருதத்வாய - மோகஸ்துக்கு, கஸ்பதெ -
யோக்கியமாகிறான். (கரு)

(தா-ம்) வாராய் அர்ஜுனா! இந்த இந்திரிய விஷய சம்பந்தங்கள் விவேகியாகியும் சுகதுக்கங்களைச் சமமாக எண்ணுகிற எந்தப்புருஷனைப் பாதிக்கவில்லையோ அந்தப்புருஷன் மோக்ஷமடைவதற்கு போக்சயனாகிறான். (30)

(ப-ம்.) அஸத: - இல்லாததற்கு பாவநீவித்யதே. இருப்பு இல்லை, ஸத: - ஸத்தாக்கு:—ஆத்மாவுக்கு, அபாவநீவித்யதே - இன்மை இல்லை, அநயோரூபயோ: - இவ்விரண்டுக்கும், அந்ர: - முடிவு (அதாவதுரிச்சயம்), தத்வ தாசிபி: - தத்வத்தையறிந்தவர்களால், த்ருஷ்ட: -பார்க்கப்பட்டது—ரிச்சயிக்கப்பட்டது.)

சுவிநாஸிதம் தலிபி பெந வவழிபுகைத் |
விநாஸிவர யஸுரவஸு ந சுநிசு கதா-பேஹ-தி || கள ||

(தா-ம்.) எந்த ஆதம் சுருபத்தாலே சேதனனாலே தேவனென்றும் மனுஷியனென்றும் பசு பகலி முதலான தீர்யக்கென்றும் மரஞ்செடி முதலான ஸ்தாவரமென்றும் சொல்லப்படுகிற இந்தப் பிரபஞ்சம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த ஆதம் சுருபம் நித்தியம் என்று நிச்சயித்துக்கொள். இந்த ஆதம்சுருபமான சேதனன் அதிகுட்தம் சுருபனாகையாலே இவனுக்கு விநாசத்தைக் கற்பிக்க ஒருவனுக்கும் சக்தியில்லை. (க)

கனவன ஐதெ டெவமா நிகுவுலுதா ஸ்ரீரீணஃ!
கநாஸிமொ லுடுயலு தலா டுயலு லாருதிகு||

(ப-ம்.) அந்தவந்தி - நாசமுடைய, இமே தேஹா - இத் தேஹங்கள், நித்யஸ்ய - நித்யனும் அநாசினஃ - நாசரஹிதமும், அப்ரமேயஸ்ய - அறியக்கூடு மனைவகளிற் சேராததுமான, சரீரிணஃ ஆத்மாவுக்கு (என்று), உக்தாஃ - சொல்லப்பட்டன; தஸ்மாத் - ஆகையால், ஹேபாரத - ஓ அர்ஜுனா! யுத்யஸ்வ-யுத்தம் செய்வாயாக. (கஅ)

(தா-ம்.) நித்தியனாயும், நாசமில்லாதவனாயும், அதிகமகிமை யுடையவனாயும் இருக்கின்ற இந்த ஆத்மாவின்னுடைய இந்தச் சரீ ரங்களானவைகள் நாசமுள்ளவைகள், ஹே! பரதவம்சத்தில்

பிறந்த அர்ஜுனனே! ஆகையினால் யுத்தம்பண்ணு. ௪௦ நித்ய
ஸ்ய - விகாரமற்றவன். (௧௮)

ய வஸநம் வெதி ஹனாரம் யஸௌநம் சீநுதெஹக்யு |
உஹ தள ந விஜாந்தொ நாயம் ஹனிதஹநுதெ||௧௯||

(ப-ம்.) ய: ஏநம் - எவன் ஆத்மாவை ஹந்தாரம் - கொல்
ஹமென்பதாய், மந்யதே - எண்ணுகிறானே ய:ச ஏநம் - பின்னு
மெவன் இதை (ஆத்மாவை), ஹதம் மந்யதே - கொல்லப்பட்ட
தாய் எண்ணுகிறானே, தெள உபௌ அபி - அவ்விருவரும்,
நவிஜாநீதி - அறியாதிருக்கிறார்கள், அயம் - இது (நெருப்பு முத
லியது), நஹந்தி - (ஆத்மாவைக்)கொல்லமாட்டான், நஹந்யதே-
(இது) கொல்லமாட்டான். (௧௯)

(தா-ம்) இந்த ஆத்மாவைக் கொல்லுகிற வனாகவும் யாதொ
ருவன் அறிகிறானே இந்த ஆத்மாவை மரணத்தை அடைந்தவ
னாக யாதொருவன் அறிகிறானே அந்த இரண்டு பேர்களும் அறி
ந்தவர்களன்று. இந்த ஆத்மாவானவன் கொல்லுகிறவனுமன்று.
கொல்லப்படுகிறவனுமன்று. (௨௦)

நஜாயதெ திரயதெவா கடிாலிநாயம் ஹகவாஹலிகா
வாநஹயம் | கடுஜாநித்யுஸாஸதொயம்வாராணொநஹ
நுதெ ஹநுதிரொஸாஸொ ||௨௦||

(ப-ம்.) அயம் - இந்த (ஆத்மா), கதாசித்யபி-ஒருக்காலும்,
நஜாயதே - பிறக்கிறதில்லை; ந ம்ரியதெவா - இறப்பதில்லை;
அயம் - இவன், பூதவா - (கற்பாதியில்) உண்டாய், பூய: - கற்
பார்த்தத்தில், நபதிதா - உண்டாவதில்லை; அத: அயம் - ஆகை
யால் இவன், அஜ: - பிறப்பற்றவன்; நித்ய: - அழிவற்றவன்;
சாச்வத: எப்போதும் இருப்பவன், புராண: - புராததென், சரீரே
ஹந்யமாநே - அனேகவிதங்களாக மாறுபட்டாலும், (அயம் -
இந்த ஆத்மா) நஹந்யதே - மாறுதலடையாதவன். (௨௧)

(தா-ம்) இந்த ஆத்மாவானவன் பிறக்கிறதில்லை. மரண
த்தை அடைவதில்லை, ஒருக்கால் பிறந்து மறுபடியும் பிறக்கப்
போகிறதில்லை. இந்த ஆத்மாவானவன் உண்டாகிறவன் என்று.
நித்தியனாயிருக்கிறவன். ப்ரக்ருதிபோல் அடிக்கடிபரிணாமம் இல்
லாதவன், ஆனபடியால் சரீரம் அடிப்பட்டிருந்தாலும் ஆத்மா
அடிப்படப்படுகிறதில்லை, நித்தியம். (௨௧)

வெடிவலிநாஸிநம் நிகுலம் ய வஸ நஜிவ்யயு |

கயம் வ வார-ஷி வாநுத-கவாசயதி ஹனித்யு ||௨௧||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த - ஓ அர்ச்சுன! ய: ஏநம் - எவன்
இதை, அவிநாசினம் - நாசமுருததாயும், அஜம்-பிரப்பற்றதாயும்,

அவ்யயம் - நாசயோக்கியமல்லாததாயும், நித்யம் - நித்தியமாயும், (இருப்பதாக), வேத - அறிகுறிலே, ஸப்புருஷ - அந்தப்புருஷன், கதம் - எப்படி, கம் - எந்த (ஆத்மாவை) காதியதி - கொல்லுவிக்கிறான்? கம்ஹந்தி - எதைக்கொல்லுகிறான்? (௨௧)

(தா - ம்.) குந்தீகுமாரனே! நாசமில்லாமலும் ஜநமில்லாமலும் இருக்கிற இந்த ஜீவனை நாசம் பண்ணுகைக்கு அயோக்கிய மென்று எவன் அறிகுறிலே அவன் தன் போதனையால் மற்றொருவனைக்கொண்டு எவனைக் கொல்ல நினைப்பான்? எவனைத்தான் கொல்லுவன்? (௨௧)

வாலாஸ்மி ஜீண-டாமி யயா விஹாய நவாமி முஹாதி நரொவராணி கயா ஸரீராணி விஹாய ஜீண-டா மநுநாமி வ.யாதி நவாமி டெஹீ || ௨௨ ||

(ப-ம்.) நர - மனுஷ்யன், யதா - எப்படி, ஜீர்ணாமி-கிழிந்த, வாலாஸ்மி விஹாய - வஸ்த்ரங்களை விட்டு, அபராணி - இதரமான, நவாமி - புதியவைகளை, க்ருஹ்ணாமி - க்ரஹிக்கிறேனோ, ததா-அப்படி, தேஹீ - ஆத்மா, ஜீர்ணாமி - பழகி அழிந்துபோன, சரீராணி விஹாய - சரீரங்களை விட்டு, நவாமி - புதியவைகளான, அந்யாமி - இதர சரீரங்களை, ஸம்யாதி - அடைகிறான். (௨௨)

(தா-ம்.) இந்த ஆத்துமாவானவன், எப்படியானால் மறுவியானவன் ஜீர்ணங்களாயிருக்கிற வஸ்த்ரங்களைவிட்டுப் புதிதான வேறு வஸ்த்ரங்களை க்ரஹிக்கிறேனோ அப்படியே ஜீர்ணங்களாயிருக்கிற சரீரங்களை விட்டுப் புதிதாயிருக்கிற வேறான சரீரங்களை அடைகிறான். (௨௨)

நெநநா ஹிண்டி ஸலாணி நெநநஹிவாவகஃ |

நநெநநஹிஷயம் துஷொபொ நஸொஷயதிரோநாதஃ || ௨௩ ||

கஹெஷ்யா ய சோஹெஷ்யா சஹெஷ்யா சொஷ்ய வஸவ |

நித்யஸவ- மதஸாண- ரஹெஷ்யம் வநாசநம் || ௨௪ ||

(ப-ம்.) சஸ்த்ராணி - ஆபுதங்கள், ஏநம்-இந்த (ஆத்மாவை), ந சிந்ததி - வெட்டுகிறதில்லை; பாவக - அக்கினி, ஏநம் - இந்த ஆத்மாவை, ந தஹதி - கொளுத்துகிறதில்லை; ஆப - ஜலங்கள், ஏநம் - இதை, நக்லேதயந்தி - நினைக்கதில்லை, மாருத - வாயுவானது, ஏநம் நஸொஷயதி - இந்த ஆத்மாவை உலர்த்துகிறதில்லை, அயம் அச்சேத்ய - இவன் வெட்டுக்குத்தகாதவன், அயம் ஆதாஹய - இவன் கொளுத்தத்தகாதவன், அக்லேத்யா - நினைக்கத்தகாதவன், அசோஷ்ய-வாட்டத்தகாதவன், ஸர்வ கதா-யாவையும் விபாதித்தவன், நித்ய - எப்போதுமுள்ளவன், ஸ்தான -

ஸ்திரமான ஸ்வபாவன், அசல் - அசையாதவன், ஸநாதந - அநாதியானவன். (உ௩-உச)

(தா-ம்.) ஆயுதங்கள் இந்த ஆத்மாவை வெட்டாதுகள்; அக்கிரியானவன் இந்த ஆத்மாவை எரிக்கான்; ஜலங்கள் நீனைக் க்கிறதில்லை; வாயுவானது உலர்த்துகிறதில்லை; இந்த ஆத்மாவானவன் வெட்டத்தகாதவன்; எரிக்கத்தகாதவன்; நீனைக்கத்தகாதவன்; உலர்த்தத்தகாதவன் என்று முள்ளவன்; எல்லாவற்றிலுமிருப்பவன்; இவன் அனாதியானவன்; சலிக்கத்தகாதவன்; ஸ்திரமாயிருக்கிறவன். (உ௩-உச)

சுவுக்ஷோய ரேவி. தெயோப ரேவிகாயெ-பா. யஜு-ஹுதெ ||
தஸூரஹேவம் விஹிஷ்வநம் நாம-ஸொலித-பஹு-ஹி || உ௩||

(ப-ம்.) அயம் - இந்த (ஆத்மா), அவ்யக்த - (காணப்படாதவன்) அயம்-இவன், அசிந்த்ய-சிந்தைக்கெட்டாதவன், அயம்-இவன், அவிசார்ய-மாறுபாட்டுக்கேலாதவன், (என்று) உச்சயதே-சொல்லப்படுகிறான்; தஸ்மாத் - ஆகையால், ஏநம்-இவனை, ஏவம்-விதித்வா - அறிந்துகொண்டு, அநுசோசிதம் - துக்கிப்பதற்கு, நார்ஹஸி - (உனக்குத்) தகாது. (உ௩)

(தா-ம்.) இந்த ஜீவன் காணத்தகாதவனாயும், சிந்திக்கத்தகாதவனாயும், விகாரத்தை அடையாதவனாகவும் சொல்லப்படுகிறான். ஆனபடியால், இவனை இப்படியாக அறிந்து துக்கிப்பதற்கு நீ தகுந்தவனன்று. (ஸ.) அவிசார்ய-விகாரமடையாதவன். (உ௩)

சுயஸெவம் நித்யஜாதம் நித்யுவா ரேநுஸெஜாத ||
தயாவிக்ஷம் ரேஹாவாஹொ நெவம் ஸொலித-பஹு-ஹி ||

(ப-ம்.) அதச - இல்லாவிட்டால், ஏநம்-இந்த (ஆத்மாவை), நித்ய ஜாதம் - எப்போதும் பிறந்து, நித்யம் - ம்ருதம்வா-எப்போதும் இறந்தவனாகவாலும், மந்யஸே - மதிக்கிறாயோ, ததாபி - ஆனபோதிலும், மஹாபாஹொ - ஓ பெருந்தோளுடையாய்! த்வம்-நீ, ஏவம்-இப்படி, சோசிதம்-துக்கிப்பதற்கு, ந அர்ஹஸி-தகாது. (உ௪)

(தா-ம்.) நல்ல கைகளையுடைய அர்ஜுனா! இந்த ஆத்மை நித்திய முண்டாகிறவனாயும், நித்திய மரணத்தை யடைகிறவனாயும், எண்ணுகிறாயோ, அப்படியிருந்தாலும் இதைக்குறித்து நீ துக்கிப்பதற்கு யோக்கியனன்று. (உ௪)

ஜாதஸூ மஹி யு-வொஜாத-யு-வம் ஜநஜாதஸூ ||
தஸூரஹேவிக்ஷம் நெவம் ஸொலித-பஹு-ஹி || உ௪ ||

(ப-ம்.) ஜாதஸ்ய-பிறந்ததற்கு, ம்ருத்யு - அழிவு, த்ருவ - நிச்சயம், ம்ருதஸ்யச - அழிவுற்றதற்கு, ஜம் த்ருவம்-ஹி-பிறப்

பும் நிச்சயமே ? தஸ்மாத் - ஆகையால், அபரிஹார்யே-பரிஹரிக்
கத்தகாத, அர்த்தே - விஷயத்தில், த்வம் சோசிதாம் - நீ துக்கிப்
பதற்கு, நாரஹஸி - தகாதவனுயிருக்கிறாய். (௨௭)

(தா-ம்.) பிறப்பவனுக்கோ வென்றால் மரணம் நிச்சயம்,
மரணத்தை அடைந்தவனுக்கும் பிறப்பு நிச்சயம். ஆகையாலே
நீ நீக்கத்தகாத விஷயத்தில் துக்கிப்பதற்கு, தக்கவனல்லன். (௨௭)

சுவடுகாழீநி ஹதாநி வுத்யபுரநி ஹாநத |

சுவடுகாழீநி நாமநெயு வகது கா வாரிவெநா || ௨௮ ||

(ப-ம்.) ஹே பாரத - ஓ பாண்டவா ! பூதநாநி - சரீரங்கள்,
அவ்யக்த ஆகீநி - அறியப்படாத பூர்வ (அவஸ்த்தையுடையன),
வ்யக்த மத்யநி - புலப்பட்ட நடுவில் நிலையுடையன, அவ்யக்த
நிதநாநி ஏவ - புலப்படாத அழிவுடையனவைகளே ! தத்ர-அவ்
விஷயத்தில், பரிதேவநா கா - சோக மென்ன ? (௨௮)

(தா - ம்.) பாரதவம்சத்திற் பிறந்தவனே ! இப்படி முடி-
வாய்ச் சொல்லி யிருப்பதால் இப்படித் தெளிந்த உணக்கு
அது நிமித்தம் துக்கம் வேண்டியதில்லை. பிராணிகள் மூலப்ர
கிருதியிலே, முதலில் உண்டாய், நடுக்காலத்தில் மனுஷ்யாதிரஸரீ
ரங்களோடு காணப்பட்டுக் கடைசியில் மூலப்ர கிருதியிலேயே
மறைந்திருக்கிறதுகள். அது விஷயத்தில் என்ன துக்கம். (ஸு-ரா)
அவ்யக்தாநிநி - பிறவிக்கு முன் காணப்படாதது. (௨௮)

சூஸ்ய-புவஸ்வஸூகிகாரிபெநம் சூஸ்ய-புவஸூகி தவெய
வவாநுஃ | சூஸ்ய-புவவெய நமநுஸூநெனாநி ஸு-கூவபெய
நவெடி. நவெவகஸிஸ || ௨௯ ||

(ப-ம்.) ஆச்சர்யவத் - ஆச்சரியம்போல் (இருக்கிற) ஏனம் -
இவனை, கஃ சித் பச்யதி - ஒருவன் பார்க்கிறான்; ததைவச - அப்
படியே, அந்யஃ - மற்றொருவன், ஆச்சர்யவத் - ஆச்சரியமான,
(இவனை) வததி - சொல்லுகிறான், ஆச்சர்யவத்-ஆச்சரியம்போ
லிருக்கும், ஏனம் - இவனை, அந்யஃ கஃ சித் ஏவ-எவனோ ஒருவன்
தான், ச்ருணோதி - கேட்கிறான்; கஃ சித் ச - ஒருவனும், ஏனம் -
இவனை, ச்ருத்வாபிச - கேட்டும், நவேத ஏவ - அறியவேயில்லை. ()

(தா-ம்.) இந்த ஆத்ம சுவபாவத்தை ஒரு புண்ணியசாஸி
யானவன் ஆச்சரியம்போல் பார்க்கிறான். இந்த ஆத்மாவை மற்
றொருவன் அயலாருடன் ஆச்சரியம்போலப் பேசுகிறான். அப்
படியே வேறொருவனும் ஆச்சரியம்போல்கேட்கிறான். அப்படிக்
கேட்டும் இந்தஜீவனை தத்வமாய் அறிந்தவன் ஒருவனுமில்லை. ()

பெஹீநி து பவெயுரயம் பெஹெவவ-பவஸு ஹாநத |

கஸூாதவ-புரணி ஹதாநி ந க்ஸு-ஸொநித்-பெஹ-பவஸு || ௩௦ ||

(ப-ம்.) ஹேபாரத - ஓ அர்ச்சுன! ஸர்வஸ்ய தேஹே-எஸ் லாருடைய தேஹத்திலும். (இருக்கிற) அயம்தேஹீ - இவ்வாத்மா, நித்யம் - எப்போதும், அவத்யஃ - கொல்லத்தகுந்தவனல்லன், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வாணி பூதாநி ப்ரதி - ஒருப் பிராணிகளைக் குறித்தும், த்வம் சோசிதும்-சோகிக்க, நார்ஹஸி-தகாதவனாயிருக்கிறாய். (௩௦)

(தா - ம்.) ஓ அர்ஜுனா! எல்லா சரீரமும் சொல்லப்பட்ட போதிலும் அந்த ஆத்மாவானவன் கொல்லத் தகுந்தவனல்லன். ஆகையால் சகலப் பிராணிகளைக் குறித்து நீ துக்கத்தை யடைய வேண்டியதில்லை. (௩௦)

ஸபூஹி வாவெக்ஷு ந விக்ஷிதா ஹிஹி |
பஹிபாஹிவெயொநுக்ஷுத்ரியவாஹிவெயொநுக்ஷு || ௩௧ ||

(ப-ம்.) ஸ்வதர்மம் - தன் தருமத்தை, அவேக்ஷ்யாபி-பார்த்தும், விகம்பிதும் - சலிக்க, நார்ஹஸி-(உனக்குத்) தகாது, ஹ - ஏனென்றால், ஸுத்திரியஸ்ய - ஸுத்திரியனுக்கு, தர்மயாத் - நியாயமாய்க்கிடைத்த, யுத்தாத் - அந்யத-யுத்தத்தைவிட வேறு, ஸ்ரேயஃ நஸ்த்யதே - நன்மை யில்லை. (௩௧)

(தா-ம்.) நீ, உன் ஸுத்திரிய தர்மத்தை ஆலோசித்து நிற்க யோக்கியனல்ல, ஸுத்திரியனுக்குத் தர்மமாயிருக்கிற யுத்தத்தைக் காட்டிலும் வேறு ச்ரேயஸஸு இல்லை. (௩௧)

யஜுஸ்யா வொஹவண் ஸமஹார ஹிவாஹி |
ஸஹிந்ஷுத்ரியாஹிவாஹி வொஹவண் ஹிவாஹி || ௩௨ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த - ஓ அருச்சுன! யத்ருச் சயா - ப்ரயத்நமில்லாமலே, உபபந்நம் - வந்ததும், அபாவ்ருதம்-திறந்திருக்கிற, ஸ்வர்க த்வாரம் - சுவர்க்க வழியாயிருக்கின்ற, ஈத்ருசர் யுத்தம்-இவ்விதப்போரை, ஸுகந்-பாக்யவான்களான, ஸுத்திரியாஃ - ஸுத்திரியர்கள், லபந்தே - அடைகின்றார்கள். (௩௨)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுனா! தானாய் வந்தும் திறக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்கத்து வழியாயிருக்கிற இந்த யுத்தத்தை, சுகிகளாயிருக்கிற ஸுத்திரியர்கள் அடைவார்கள். (௩௨)

ஸப வொஹி பஹிஹி ஸஹிவாஹி ந காரிஷுஸி |
ததஸ்யஹிஹி கீதிஹி விகா வொஹி வொஹி || ௩௩ ||

(ப-ம்.) அத - இல்லாவிட்டால், த்வம் - நீ, தர்மயம்-நியாயமாய்க் கிடைத்த, இமம் ஸங்க்ராமம் - இந்த யுத்தத்தை, நகரிஷ்யஸி - செய்யா யாகில், ததஃ - அக்காரணத்தால், ஸ்வதா

மம் - தன் தருமத்தையம், கீர்திம் ச - கீர்த்தியையும், ஹித்வா - விட்டு, பாபம்-பாவத்தை, அவாப்ஸ்யஸி-அடையப்போகிறாய்.

(தா-ம்.) இனியாவது நீ தர்மத்தால் வந்திருக்கிற இந்த புத்தத்தைப்பண்ணாமல் போவாயேபாகில், பிறகு உன் தர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் போக்கடித்துக் கொண்டு பாபத்தை அடைவனாவாய். (௩௩)

ஸகீதி-ஹ்ரவி ஹதாநி கபயீஷுணி தெவ்யயாடி |
ஸஹாவி-ஹ்ர வாகீதி-ஹ்ர ஷ்ரணா ஷ்ரீரிஷுதெ || ௩௪ ||

(ப-ம்.) (கிம்) ச - மேலும், பூதாநி-பிரானிகள், தே - உனக்கு, அவ்யயாம் - அழிவில்லாத, அகீர்திம் ச - அபயசன்ஸையும், கதயிஷ்யந்தி - சொல்லப்போகின்றன; ஸம்பாவிதஸ்யச-எல்லாம் நேர்த்திருக்கிற (புருஷனுக்கோ), அகீர்த்தி - அபகீர்த்தியானது, மரணாத் - மரணத்தைக் காட்டிலும், அதிரிச்யதே - அதிகமானது. (௩௪)

(தா-ம்.) கூடித்திரிய தர்மத்தை விடுகிறதால் உனக்கு அதிகமான அபகீர்த்தியை சகல ப்ராணிகளும் சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட அபகீர்த்தியானது மரணத்தைக் காட்டிலும் அதிகம் (௩௪)

ஸயாஷ்ரணா-ஹ்ரவாஹம் ஷ்ரீந்ருதெ ஸ்வாஹ்ரணயாஃ |
யெஷாஹ்ரவஹ்ரவஹ்ரதாஹ்ரவாஸ்யாஸிவாவய்யு || ௩௫ ||

(ப-ம்.) மஹாரதா-மகாரதர்களான (கர்ணாதிகள்), த்வாம் - உன்னை, பயாத் - பயத்தினால், ரணாத் - புத்தத்தினின்றும், உபரதம் - கைவாங்கினதாக, மர்யந்தே - நினைப்பார்கள்; த்வம்-நீயோ, ஏஷாம்-இந்த (கர்ணாதிகளுக்கு) பஹுமதஃ - வெகுமதிக்கப்பட்டவனாயிருந்து, லாகவம் - (இப்பொழுது) இலேசான தன்மையை, யாஸ்யஸி - அடையப்போகிறாய். (௩௫)

(தா-ம்.) கர்ணன் முதலானவர்களால் நீ பஹுமானம் பண்ணப்பட்டவனாக இருந்து, இப்படி அல்லஸ்வபாவத்தை அடைவாயேயாகில், அந்த மஹாரதர்கள் உன்னைச் சண்டையிலிருந்து பயத்தால் மறைந்தவனாக நினைப்பார்கள். (௩௫)

கவாஹ்வாஹ்ரவஹ்ரவஹ்ரந்ருதெ ஷ்ரீந்ருதெ ஷ்ரீந்ருதெ |
ந்ருதெ ஷ்ரீந்ருதெ ஷ்ரீந்ருதெ ஷ்ரீந்ருதெ ஷ்ரீந்ருதெ || ௩௬ ||

தவ அஹிதா - உன் சத்துருக்கள், தவ ஸாமர்த்த்யம் - உன் சாமர்த்தியத்தை, நிந்தந்தஃ - நிந்திப்பவர்களாய், பஹுந் - அனேகமான, அவாச்ய வாதாந் - சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளை, வதி

ஷ்யந்தி - சொல்லப்போகிறார்கள், ததஃ - அதைக்காட்டிலும், ஹி கதரம் கிந்து-அதிகதுக்கதரம் என்ன இருக்கிறது? (௩௬)

(தா-ம்.) உன்னுடைய சத்தாருக்கள், உன் சாமர்த்தயத்தை சிந்தித்து, அதிகமாகத் தூஷணைகளைச் சொல்லுவார்கள். அதைக் காட்டிலும் உனக்குத் துக்கமானது என்னயிருக்கிறது? (௩௬)

ஹதொவா ப்ராஹ்மஸௌஹாரேஜீதா வாமொக்ஷஸௌஹாரேஜீதா கஸ்தாபுதீஷ்டகஸ்தெயயுஜாய க்யுத் திஸ்யஃ || ௩௭ ||

(ப-ம்.) ஹே கௌந்தேய-ஒருந்தியின் மைந்த ! ஹதஃவா - கொல்லப்பட்டாயாகிலும், ஸ்வரகம் - சுவர்க்கத்தை, ப்ராப்ஸ்யஸே - அடைவாய்; ஜீத்வா வா-ஜெயித்தா யாகிலும், மஹீம் போக்ஷபஸே - பூமியை அனுபவிக்கப்போகிறாய், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, க்ருத நிச்சயஃ (நிச்சயம் க்ருதவா) - (ஃ) நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டு, யுத்தாய உத்திஷ்ட - யுத்தம் செய்ய வெழுந்திரு (௩௭)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுனா! மரணத்தை யடைந்தாலும் வீரஸ்வர்க்கத்தை யடைவாய். ஜெயித்தாலும் பூமியை யாளுவாய். ஆகையால் யுத்தத்தில் பிடிவாதமுள்ளவனாய் எழுந்திரு. (௩௭)

ஸௌவஜஃவெஸுஜெக்யூக்யா லாஜாஜாஹ ஜயாஜயள |
கதொ யுஜாய யுஜிஷ்ட மெவம் வாவசிவாஹ்ஸி || ௩௮ ||

(ப-ம்.) ஸுகதுக்கே-சுகதுக்கங்களை, ஸமே க்ருதவா - ஸமமாகச் செய்து, லாபா லாபௌ - லாபாலாங்கனையும், ஜயா ஜயௌ - ஜயா ஜயங்களையும், (ஸமௌ க்ருதவா)-சமமாக யெண்ணி, ததஃ-அதன்மீதகு, யுத்தாய-யுத்தத்தின் பொருட்டு, யுஜ்யஸ்வ - கூடு; ஏவம் - இப்படியானால், பாபம் - பாவத்தை, ந அவாப்ஸ்யஸி - அடையமாட்டாய். (௩௮)

(தா-ம்.) சுகதுக்கங்களையும், லாபநஷ்டங்களையும், ஜயாபஜயங்களையும், சரியாகச் செய்து அதின் மீதகு யுத்தம் செய்வதற்காக சிரயத்தனப்படு. இப்படிச் செய்யும்படித்தான் பாபத்தை அடையமாட்டாய். (௩௮)

வனஷாதெஹிஹிதாவாஜெஹ வுஜிஹொ மெகூரீரொ
ஸ்யுணா வுயொ மாதொ யயாவாடி கரீஷ்வெயொ ருஹா
ஸ்யுஸி || ௩௯ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த-ஓ அர்ச்சுனா! ஸாங்க்யே-ஸாங்க்யத்திலுள்ள (ஆத்ம) விஷயத்தில், ஏஷா புத்திஃ - இதுவரையிலும் சொன்ன புத்தியானது, தே-உனக்கு, அபிஹிதா - சொல்லப்பட்டது. டோமே - (சர்ம) வியாக்ஷியத்தில், ஜீமாம் - இந்த (புத்தி

யை), ச்ருணு-கேள்; யயா புத்யா-யாதொரு (அந்த) புத்தியோடு, யுத்தித்வம்-கூடின (யாகில்) நீ, கர்ம பந்தம் - கர்மத்தால் வரும் ஸம்ஸாரத்தை, ப்ரஹாஸ்யஸி - விட்டுவிடுவாய். (௩௬)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுனா! இந்தப் புத்தியானது ஸாங்க்யத்தில் சொல்லப்பட்டது. யாதொரு புத்தியோடு கூடினவனாய் கர்மத்தாலுண்டான கட்டை விடப்போகிறாயோ, அப்போர்க்கொற்ற யோகவிஷயமாகிய புத்தியைக்கேள். (௩௬)

நெஹாவிக்ரஃ நொஸொ஽ஹி ப்ரஃக்யவொயொ ந விஷ்நெ |
ஸது லெஷெஸ்ய யசிஃஸ்ய த்ராயதெ லஹெகொஹயாஸி || ௪௦ ||

(ப-ம்.) இஹ - இதில் (கர்மயோகத்தில்) அபிக்ரம நாசஃ-ஆரம்ப மாத்திரத்திற்கும் அழிவு, நாஸ்தி - இல்லை, (இடைநில் விட்டாலும்), ப்ரத்யவாயஃ-தோஷமும், நஸித்யதே-இல்லை; அஸ்ய தர்மஸ்ய - இத் தருமத்தினுடைய, ஸ்வஸ்பம் அபி - அற்பபாகமும், மஹதஃ பயாத் - பெரும் பயத்தினின்றும், த்ராயதே - காப்பாற்றும். (௪௦)

(தா-ம்.) இந்தக் கர்மயோக விஷயத்திலே, ஆரம்பித்து நிரவிக்னியில்லாமல் போனாலும் பாதகமில்லை. அதனால் தோஷமில்லை; இந்தக் கர்மயோகத்தினுடைய ஸ்வஸ்பமாகங்கூட அதிகப்பட்ட பயத்தில் நின்றும் ரக்ஷிக்கிறது. (௪௦) இந்தக் கர்மயோகமானது செய்யும் வரைக்கும் லாபம். முடியாத பக்ஷத்தில் பாதகமில்லை. (௪௦)

வ்யவஸாயாதிகா வொஹி ரொகெஹ கொஸொநொஹ |
வஹொஸொவொஹொநொதொஸு வொஹொயொ஽வ்யவஸொயி நொ || ௪௧ ||

(ப-ம்.) ஹே குருந்தந - ஓ குருந்தனா! இஹ - இதில் (கர்மயோகத்தில்), வ்யவஸாயாதிகா - நிச்சயரூபமான, பத்தி-புத்தியானது, ஏகா ஏவ - ஒரேவிதம்; அவ்யவ ஸாமிநாம் - (ஆத்மஸ்வரூப) நிச்சயமில்லாதவருடைய, புத்தயஃ-புத்திகளோ, பஹு சாகாஃ - அனேகப் பிரகாரங்கள், அநந்தாஸ்ச - முடிவில்லாதனவுமாயிருக்கின்றன. (௪௧)

(தா-ம்.) வாராய் குருந்தனனே! இந்தக் கர்மயோகத்தில் நித்திய கர்மமென்றும், காம்ய கர்மமென்றும் இரண்டு பாகமுண்டு. இதுகளில் பரமாத்மா சுதந்திரனென்றும், ஜீவாத்மா தாஸனென்றும், பரமாத்மாவினுடைய கைங்கரியமே ஜீவனுக்குப் புருஷார்த்தமென்றும், நிச்சியமாகிற வ்யவசாயமென்று சொல்லப்படுகின்ற முன்சொன்ன ஜீவபரமாத்மா கிவேக மில்லாமையால் ஸ்வர்க்காதிகளான பலன்களைக்கோறுகின்ற ஜீவவர்க்கங்களுடைய புத்தி விசேஷங்கள், பல பேதங்களாலே அநேக முகங்களாகவும்,

அதிகமாகவு மிருக்கு மாகையால் இவ்விரண்டு கர்மங்களில் காமிய கர்மங்களைக் காட்டிலும் போகூதகரமான நித்திய கர்மங்களே ஸ்ரேஷ்டம். (ஸஸ) பரமாத்மா ஜீவாத்மா ஒன்று. (சக)

யா ஜிராம் வஹ்விதாம் வாஹம் ப்ரவஹ்நு விவாஸிதஃ |
வெடிவாடிதாஃ வாடி நான்யுடிவீதி வாடிநஃ || ௪௨ ||

காரிதாந ஸமஃவரா ஜநகஃ மஹபுரா |

தி யாவீஸெஷஸஹுஹாஹொமெஸ்யபுமதிஃ || ௪௩ ||
வொமெஸ்யபு ப்ரவகூநாம் தயாவஹுத வெதஸா |
வ்யவஸாயா திகாஸுவி ஸாரியள ந வியமதெ || ௪௪ ||

(ட-ம்.) ஹே பார்த்த ! - ஓ பார்த்தனே ! வேத வாதாதா - வேதவாக்யங்களில் ஆஸக்தியுள்ளவர்களும், காம ஆத்மாந - காம (புருஷார்த்த)த்தில் மனமுள்ளவர்கள், ஸ்வர்கபரா - சுவர்க் கத்தில் நாட்ட முடையராய், அந்யத் நாஸ்தி - வேறு இல்லை, இதி வாதிந - என்று வாது செய்துக்கொண்டு, அவிபச்சித - அற்பமதிகளா (கையால்), போக ஐசவரிய கதம் பிரதி - (சுவர்க்கா) னுபவ ஐசவரிய கதியைக்குறித்து, புஷ்பிதாம் - பூத்துமாத்திர மிருக்கின்ற, ஜநம் கர்ம பல ப்ரதாம் - பிறப்பென்னும் கருமபல த்தைத் தருகின்றதாய், க்ரியா விசேஷ பஹுளாம் - கருமவிசே ஷத்தால் பிரசரமாயிருக்கின்ற, யாம் இமாம் வாசம் - யாதொரு இந்த வாக்கை, ப்ரவதந்தி - சொல்லுகிறார்களோ, தயா - அந்த வாக்கினால், அபஹ்ருத சேதஸாம் - அபஹரிக்கப்பட்ட மனதை யுடையரும், போக ஐசவரிய ப்ரஸத்தாநாம் - (சுவர்க்கமுதலிய வற்றை) அநுபவிப்பதென்கிற ஐசவரியத்தில் ஆஸக்தியுள்ளவர்க ளுடைய (ஜனங்களின்), ஸமாதெள - மனதில், வ்யவஸாயாத் மிகா - நிச்சயரூபமான, புத்தி - புத்தியானது, நவீதீயதே - உண் டாகிறதில்லை. (௪௨-௪௩-௪௪)

(கா-ம்.) ஓ ! அர்ஜுனா ! வேதத்தில் பலனைச் சொல்லுகிற முக்கியமான அர்த்தவாதத்தில் ப்ரீதியுடையவர்களும், வேதே விசேஷ பலனில்லை என்று சொல்லுகிறவர்களும், ஸ்வர்க்கமே மேலான ப்ரயோஜன மென்று எண்ணி யிருக்கிறவர்களுமாகிய அவிவேகிகள், பிறப்பையும் கர்மத்தையும் கொடுக்கிறதாயும், அதிக வ்யாபாரத்தையுடைய போகஸ்வர்யங்களைக் குறித்து, எந்த வார்த்தையைப் பேசுகிறார்களோ, அந்த வார்த்தையால் அபகரிக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களும், போகத்தி லாசையுள் ளவர்களுமிட வ்யவசாய ரூபமான புத்தியானது, யோகத்தில் வைக்கப்படமாட்டாது. (ஸஸ-ரா.) ஸமாதெள - அந்தக் கரணத் தில். (௪௨-௪௩-௪௪)

தெ. மண்ணுவிஷயாவெடா நிவெஸுமெண்ணு மவாஜு - ந |
 நி உடெவாநிதிலுசுவெடா நிபெடாமெஷு - சூதவாநு || சரு ||
 யாவாநடி உடவாநெ ஸவடத ஸுடெடொடிசெ |
 தாவாநுஸிவடெஷு - வெடெஷு - ஸா ஹணஸுவிஜாநதே || சசு ||

(ப-ம்.) வேதா - வேதங்கள், த்ரைகுண்ய விஷயா - ஸத்வர ஜஸ்தமோ குணங்கள் விஷயமானவைகள்; ஹே அர்ஜுந - ஓ அர்ச்சுனா!, த்வம்து - நீயோ, நிஸ் த்ரைகுண்ய - முக்குணங்களு மற்றவனாய், பவ-ஆகு; நிர் த்வந்த்வ - (சீதம் உஷ்ணம் முதலிய) துவந்துவ மற்றவனாய், (பவ) - ஆகு; நீத்ய ஸத்வ ஸ்த்த - நித் தியமும் ஸத்துவகுணத்தில் இருந்து, நிர் யோக க்ஷேம - யோக க்ஷேமங்க ளற்று, ஆத்மவாந் - ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் தேடிக் கொண்டிரு, ஸர்வதா - முழுதும், ஸம்ப்லுத உதகே - நிறைந்த நீர்கொண்ட, உதபாநே - கிணறு ஜலஸ்த்தானத்தில், யாவாந் அர் த்த - (நாகமெடுத்தவனுக்கு) எவ்வளவுப் பிரயோஜனமோ, (அப்படி) உண்டாகிறது, ஸர்வேஷுவேதேஷு, எல்லா வேதங் களிலும், விஜாநதே-ஞானியான (மோக்ஷார்த்தியான), ப்ராம்ஹண வ்ய-ப்ரஹ்மஜ்ஞானிஷ்ட்டனுக்கு, ப்ரதி-உண்டாகிறது. (சரு-சசு)

(தா-ம்.) ஹே! அர்ஜுனா! வேதங்கள் மாயா விஷயமா யிருக்கிறதுகள். நீமாயா ஸ்வரூபத்தைவிட்டு, ஸத்வகுணத்தை யடைந்து, சுகதுக்கங்களைவிட்டு, யோகக்ஷேம மில்லாதவனாயும், ஸத்வஸ்வரூபத்தை யடைந்தவனாயு மாக்கக்கடவாய். நாலுபக்கத் திலும் ஜலத்தால் நிறைந்தகிணற்றில் எவ்வளவு பிரயோஜனமோ, தெரிந்த பிராம்மணனுக்கு எல்லா வேதங்களிலேயும் அவ்வளவு தான் பிரயோஜனம். (சரு-சசு)

கேடெண்ணுவாயிகாரஸு ஜாமெவெஷு கடிவந |

ராகதிடெவெஷு - ஹதுஷி - டெவஸுமொஸு கடிணி || சஎ ||

(ப-ம்.) தே - (மோக்ஷார்த்தியான) உனக்கு, கர்மணி ஏவ - கர்மஸ்வரூப மாத்திரத்திலே, அதிகார - அதிகாரம், பஸேஷு - பலங்களில், கதாசந - ஒருக்காலும், மா - வேண்டாம், கர்ம பல ஹேது - கருமத்துக்கும் பலத்துக்கும் ஹேதுவாக, மாபூ - ஆகாதே; அகர்மணி - கர்மம் செய்யாமலிருப்பதில், தே ஸங்க - உனக்கு ஸம்பந்தம், மாஸ்து - வேண்டாம். (சஎ)

(தா-ம்.) முழுக்ஷுவான உனக்கு உன்னுடைய க்ஷத்திரிய ஜாதிகுரிய கர்மங்களில், அதிகாரமே தவிர, அந்த கர்ம பலங் களில் ஒருக்காலும் அதிகாரமில்லை. கர்ம பலங்களுக்கு காரணனா காதே யுத்தம் செய்யா விஷயத்தில் ஸங்கத்தை விட்டுவிடு. (சஎ)

பொமஸு கௌ-கரண ஸம்ம-தூயநஜய |
 லிபிலிபிலி ஸ்ரோஹகூலஸ்கூல பொமஉயுதௌ || சஅ ||

(ப-ம்.) ஹே தநஞ்சய - ஓ அர்ச்சுனா! ஸங்கம் த்யக்த்வா - அபிமானத்தைவிட்டு, வித்தி அவித்யோ- (பல) வித்தியிலும் அவித்தியிலும், ஸமஃ பூத்வா - ஸமமாயிருந்து, யோக ஸத்தஃ - யோக நிஷ்ட்டனாப்க்கொண்டு, கர்மாணி குரு-கருமங்களைச் செய், ஸமத்வம் - ஸமமாயிருப்பதே, யோகஃ (இதி) உச்பதே - யோக மென்று சொல்லப்படும். (சஅ)

(தா-ம்.) ஓ! அர்ஜுனா! பற்றைவிட்டு வித்தித்தாலும் வித்திக்காமல் போனபோதிலும் இதுகளில் சமமாகி, யோகத்தி லிருந்து கர்மங்களைச் செய். ஸமமாயிருக்கிற தன்மையானது, யோகமாக சொல்லப்படுகிறது. (சஅ)

உரோண உயுவரஃ-வா-பிபொமா ஸநஜய |
 வா-பிள ஸாணஸிதிவ க்ரவணாஃ மஹமஹதவஃ || சக ||

(ப-ம்.) ஹே தநஞ்சய! - ஓ அர்ச்சுனா! புத்தியோகாத் - சம த்வ புத்தியுடன் கூடிய (கருமத்) தைக்காட்டிலும், கர்ம- (காமிய) கருமமானது, தூரேண அவரம்-மிகவும் இழிவானது, அதஃ- ஆகையால், புத்தெள-ஜ்ஞாநத்தில், சரணம் அந்விச்ச-ரக்ஷகத்தை கோறு, பல ஹேதவஃ - பலத்துக்கு ஹேதுவானவர்கள், க்ரு பணஃ - ஸம்ஸாரிகளாவார். (சக)

(தா-ம்.) ஓ! அர்ஜுனா! ஸமரூபமான புத்தியோகத்தா லுண்டாகிய கர்மத்தைக் காட்டிலும் மற்றக் கர்மம் மிகவும் தாழ் ந்தது; புத்தியோகத்தா லுண்டான கர்மம், ஸம்ஸார துக்கத்தை ப்போக்கி மோக்ஷத்தையடையச் செய்கிறது. மற்றொருகர்மம், ஸம்ஸாரத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. ஆகையால் மோக்ஷோபயோ கியான புத்தியோகத்தை உடையவனைக் கெடுக்கின்ற கர்மங்களைச் செய்வாதே. (சக)

வா-பிய-கோஜஹா-தீஹ உமெ வாக்ர-த-ஹுதௌ |
 தவா-ரெ-பாமாய ய-ஜிவ்யபொமஃ கரீ-வாக்ர-ஸகஸக || ௩௦ ||

(ப-ம்.) புத்தி யுக்தஃ - புத்தியுடன் கூடியவன், இஹ - இந்த (ஜன்மத்தில்) ஸுக்ருத தஷ்க்ருதே உபே - புண்ணியம் பாவம் இரண்டையும், ஜஹாதி-விடுகிறான்; தஸ்மாத்-ஆகையால், யோகா ய- (முன் சொன்ன புத்தி) யோகத்துக்காக, யுஜ்யஸ்வ - யத்தினம் செய்; யோக-யோகந்தான், கர்மஸு-கருமங்களில், கௌசலம் - ஸாமர்த்தியம். (௩௦)

(தா-ம்.) புத்தியோகத்தோடு கூடியவனாக் கருமத்தைச் செய்பவன் புண்ணியபாவங்கள் இரண்டையும் விடுகிறானக

யால், புத்தியோகத்திற்காக யத்தினம்பண்ணு. கருமங்கள் (௪௦)
ஸ்வதர்மமாகிய கர்மங்கள் செய்து வரும்போது இந்தப் புத்தி
போகமானது, மிகவும் ஸாமர்த்தியத்தினால் ஸாதிக்கத்தக்கது. ()

கரீ-ஜம் வ-லிய-காஹி மஹம் துக்ஷா கீரீஷிணஃ!

ஜநவம்ப விநிபி-கூகாஃ வடிம்மஹம் துநாபியபு || ௫௧ ||

(ப-ம்.) மரீஷிணஃ - ஞானிகள், புத்தி யுத்தாஃ - (முன்சொ
ன்ன) புத்தியுடன் கூடி, கர்ம ஜம் - கர்மத்தாலுண்டான, பலம்
த்யகத்வா - பலனைவிட்டு, ஜம் பந்த விநிர்முக்தாஃ - ஜந்மமென்
கிற பந்தத்தால் விடுபட்டவர்களாய், அநாமயம்-உபத்திரவ மற்ற,
பதம் கச்சந்தி - பதவியை அடைகின்றார்கள். (௫௧)

(தா-ம்.) புத்தியோகந்தையுடைய பண்டிதர்கள், கர்மத்தா
லுண்டாகும் பயனை விட்டு, ஜந்மமாண ரூபமான ஸம்ஸாரத்
தைக் கடந்தவர்களாய், துக்கமில்லாத மோக்ஷத்தை அடைகிறார்
கள். (௫௧)

யதா தெ ஜோஹகலீயம் வ-லி வு-தி-தரிஷுதி |

ததாம-காஹிநிவெ-டிம் ஸ்ரா தவ்யஸு ஸ்ரா-தவ்யஸு || ௫௨ ||

(ப-ம்.) யதா - எப்பொழுது, தே - உனக்கு, புத்தி - மன
தானது, மோஹ கலிலம் - மோஹ (மென்னும்) தோஷத்தை,
வ்யதிதரிஷ்யதி - தாண்டுகிறதோ, ததா - அப்பொழுது, ஸ்ரு
தஸ்ய-கேட்டதற்கும், ஸ்த்ரோதவ்யஸ்யச-கேட்கவேண்டிய அர்
த்தத்துக்கும், நிர்வேதம் - வைராக்கியத்தை, கந்தா அவி-அடை
வாய். (௫௨)

(தா-ம்.) இவ்விதமான கர்மத்திலிருக்கின்ற உன் புத்தியா
னது, எப்பொழுது மோகத்தாலுண்டாகிய கலக்கத்தை விடுகிற
தோ, அப்பொழுதுதான் எம்மிடத்தில் இதுவரையிலும் கேட்ட
தாயும், இனி கேட்கப்போகிறதுமான, அம்சத்தில் நீ தானா நீவ
வைராக்கியத்தை அடைவாய். (௫௨)

ஸ்-திவிவ திவஹா தெ யதாஸூஸு-திநிஸூஸா |

ஸூயா வவஸா வ-லி ஸூயாயொம சிவாஸூஸி || ௫௩ ||

(ப - ம்.) ஸ்ருதி விப்ரதிபர்ணா - (என்னிடத்தில்) கேட்ப
தனால் மிகவும் தெளிவுற்றதாய், அசலா-ஏகரூபமாயிருக்கிற, தே
புத்தி - உன் புத்தியானது, ஸமா தெள-மனதில், யதா நிச்சலா -
எப்பொழுது அசைவுறாமல், ஸ்தாஸ்யதி-நிலைக்கின்றதோ, ததா -
அப்பொழுது, யோகம்-ஆத்மஜ்ஞாநத்தை, அவாப்ஸ்யஸி-அடை
வாய். (௫௩)

(தா-ம்.) எமது உபதேசத்தால் விசேஷமாய் ஸூக்ஷ்மார்த்தத்தை அறிந்து, ஒரே ரூபராயிருக்கிற உன் புத்தியானது எப்பொழுது மனஸ்ஸில் அசைவில்லாமல் நிற்கிறதோ அப்பொழுது ஆத்மக்ஞானமாகிய யோகத்தை அடைவாய். (௩௬)

அர்ச்சனன் சோல்லுகிறான்.

ஹிதவ்ஜஸ்ய காஹாஷா ஸாரியஸ்யஸ்ய கௌவ |
ஹிதயீ கிஹவஷேத கிராவீத வ்ஜெககிழ | ௩௭ ||

(ப-ம்.) ஹே கேசவ - வாரீர் கேசவனே, ஸமாதி ஸ்தஸ்ய - ஸமத்திருக்கிற, ஸ்திதப்ராஜ்ஞஸ்ய - ஸ்திதப்ராக்ஞனுக்கு, கா பாஷா - என்ன பெயர்? ஸ்திதநீ, நிச்சலப் பிரக்ஞையுள்ளவன், கிம் ப்ராபாஷேத - என்ன பேசுவான்? கிம் ஆவீத - எப்படி ஆஸனமாக்கொள்ளுவன்? கிம் வ்ரஜேத - என்னமாய் நடப்பன்? (௩௭)

(தா-ம்.) ஓ கேஸவா! யோகத்திலிருக்கும் நிலைத்த புத்தியையுடையவனுக்கு என்ன குறிகள்? நிலைத்த புத்தியையுடையவன் எப்படிப்பேசுவன்? எப்படி யிருப்பன்? எப்படி நடப்பன்? (௩௮)

ஸ்ரீபகவான் சோல்லுகிறார்.

வஜ்ஜஹாஹிபகாஹிநு ஸவஹாநாயகி ரோமதாநு |
சூதநெவாநாத - ஷ்டித வ்ஜஸ்யவெவதெ | ௩௮ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த - ஓ அர்ச்சனா, ஆத்மநா - மனதிலுள், ஆத்மநி ஏவ - தனக்குள் தானே, துஷ்டி - ஸந்நுஷ்டி யடைந்தவனாய், மனோ கதாந் - மனதிலுள்ள, ஸர்வாந் காமாந் - ஸமஸ்தமான காமங்களை, யதாப்ராஜஹாதி - எப்பொழுது விடுகிறதோ, ததா - அப்பொழுது, ஸ்திதப்ராஜ்ஞஃ இதி உச்யதே - சலிக்காதப்ராஜ்ஞனாயுள்ளவனென்று, என்று சொல்லப்படுகிறான். (௩௮)

(தா-ம்.) வாராய்! அர்ஜுனா! எவன் எப்பொழுது மனதிலுள் ஆத்மக்ஞானத்தை அறிந்து சந்தோஷத்தை யுடையவனாய், மனதிலிருக்கிற எல்லாக்காமங்களையும் விடுகிறதோ, அவன் அப்பொழுது நிலைபெற்ற புத்தியை யுடையவனாகச் சொல்லப்படுகிறான். (௩௯)

ஹிவெஷநாஹிதீநா ஸாவெஷா விமதஸ்யஹம் |
வீதநாமஹயகெநாயஃ ஹிதயீபுகிராவெவதெ | ௩௯ ||

(ப-ம்.) துஃ கேஷா - துக்கங்களில், அநுத்விக்ரமநா - கேஷாபத்தையடையதான மனமுடையவனாய், ஸாகேஷா - இன்பங்களில், விதத ஸ்ப்ருஹஃ - ஆசையற்று, வீதநாகபய க்ரோதஃ - ரா

கம் பயம் கோபம் அற்றவனும், முனி - (ஆத்மாவை) மனனஞ் செய்பவன், ஸ்திர தீ உசுபதே-ஸ்திரதீ யென்னப்படுவான். ()

(தா-ம்.) துக்கங்களில் கலங்காத மனதை யுடையவனும், சுகங்களில் ஆசையற்றவனும், இராகத்வேஷை பயங்களைத் துறந்த வனுமாகிய புருஷன், நிலைத்த புத்தியையுடைய முனியாகச் சொல்லப்படுகிறான். (௫௬)

யஸவதூதா நஹிஸூஹ ஸதஸூபாபு) ஸாஹாஸாஹு
நாஹிநநுதிநபெஷதீ தஸூப ஜாபு திஷிதா || ௫௭ ||

(11-ம்.) யஃ எவன், ஸர்வதா - ஸமஸ்த வஸ்துக்களிலும், அநபிஸ்நேஹஃ - அதிகச் சினேக பற்றவனே? தத் தத் சுபா சுபம் - அந்தந்த சுபா சுபத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, நாபி நந் ததி - சந்தோஷிக்கமாட்டானே, ந த்வேஷ்டி - த்வேஷிக்கமாட்டானே, தஸ்ய - அவனுக்கு, ப்ராஜ்ஞா - பிரக்ஞையானது, ப்ரதிஷ்டிதா - நிலைபெற்றதாம். (௫௭)

(தா-ம்.) யாதொருவன் எல்லா வஸ்துக்களிலும் (ஸு0) (தேகங்களிலும் அதிகபாசம்) வைக்காதவனும், அந்தந்த நன்மை தீமைகளுக்குரிய பயன்களை யடைந்து சந்தோஷிக்காமலும், த்வேஷத்தை அடையாமலும் இருக்கிறானே, அவனுடைய புத்தியானது நிலைபெற்றது. (௫௭)

யதா ஸாஹரதெ வாயம் கலபேடோமாநீவ ஸவதூதா |

ஊஷி யாணீஷி யாயெஷு ஸூஸூப ஜாபு திஷிதா || ௫௮ ||

(ப-ம்.) யதா அயம் - எப்பொழுது இந்தப்புருஷன், இந்தரி யாணி - இந்திரியங்களை, கூர்மஃ - ஆமைபானது, அங்காசி இவ - அவயவங்களைப்போல், ஸர்வசு - ஸமஸ்தமான, இந்திரியார்த்தே ப்யஃ - (சப்தாதி) விஷயங்களினின்றும், ஸம்ஹரதே - இழுக்கிறானே, ததா - அப்பொழுது, தஸ்ய - அவனுடைய, ப்ராஜ்ஞா - பிரக்ஞையானது, பிரதிஷ்டிதா - நிலைபெற்றதாம். (௫௮)

(தா-ம்.) இந்த ஜீவனுனவன், (ஸு0) ஜ்ஞானநிஷ்டையில் ப்ரவர்த்திருக்கிற, ஆமை தன் அவயவங்களை யடக்குவதுபோல், இந்திரியங்களை விஷயங்களில் செல்லாமல் எப்பொழுது நன்றாய் அடக்குகிறானே அப்பொழுது அவனுடைய புத்தியானது நிலைபெற்றது. (௫௮)

விஷயா விநிவதூதெ நிராஹாரஸு ரெஹிநஃ |

ரஸவஜு0 ரஸாவ்யஸு வரஹுஷா நிவதூதெ || ௫௯ ||

(ப-ம்.) நிராஹாரஸ்ய - ஆகாரமற்ற, தேஹிநஃ - புருஷனுக்கு, விஷயாஃ - சப்தாதிகள், ரஸவாஜம் - ஆசை நீங்கலாக, விநிவர்த்தந்தே - திரும்புகின்றன; அஸ்ய - இவனுக்கு, ரஸோபி - (அந்த) ஆசையும், பரம் த்ருஷ்ட்வா - ஆத்மஸ்வரூபத்தைப்பார்த்து, நிவர்த்ததே - நிற்குகின்றது. (௫௬)

(தா-ம்.) (இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்கள் ஆகாரமாகையாலே) அப்படிப்பட்ட ஆகாரத்தில் விமுகமான இந்திரியங்களை யுடைய தேஹிக்கு ஆசை ஒன்று தவிர மற்ற விஷயங்கள் நீங்கிவிடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட ஆசையும் ஆத்மஸ்வரூபமான சுகத்தை அடைந்த பிறகு நீங்கிவிடுகிறது. (௫௭) த்ருஷ்ட்வா - அறிந்து. (௫௬)

யதகெதாஹுவி களகெய வுரூஷஸு விவஸிதஃ |

ஊழியாணி ப்ரகாயீநி ஊரூதி ப்ரஸவஃசமஃ || ௬௦ ||

(ப-ம்.) ஹே கௌந்தே - ஓ அர்ச்சுன !, யததோபி - (ஆத்மதரிசனத்துக்காக) யத்தனம் செய்தாலும், விபஸ்சிதஃ - ஜ்ஞாநமுள்ளவனும், ப்ரமாதீநி - பலவத்துக்களான, இந்திரியாணி-இந்திரியங்கள், மநஃ - மனதை, ப்ரஸபம் - பலாத்காரமாக, ஹரந்தி-இழுக்கின்றன. (௬௦)

(தா-ம்.) ஆத்மக்ஞான மில்லாதவனுக்கு விஷயத்தில் ஆசை ஒழிகிறதில்லை. அந்த ஆசைப்பற்றாமல் இந்திரியங்களை ஜயிக்க யத்தினிக்கின்ற புருஷனுடைய இந்திரியங்கள் கெட்ட சபாவமுடையவைகளாய்மனதை பலாத்கரித்து அபகரித்துவிடுகின்றன.

தாநிஸவபுராணி ஸ்யபஜி யுதூ சூவீத சிதூரஃ |

வஸெஹியஸெஜுஹி யாணி தஸுபஜா ப்ரதிஷ்டிதா || ௬௧ ||

(ப-ம்.) தாநி ஸர்வாணி-அவைகளை யெல்லாம், ஸம் யம்ய - நன்றாய் அடக்கி, மத்பரஃ - காணே இலக்காக, யுக்தஃ - (ஸமத்வமென்னும்) யோகநிஷ்டனாய்க்கொண்டு, ஆவீத - வலிக்கக்கடவன்; யஸ்ய - எவனுக்கு, இந்திரியாணி - இந்திரியங்கள், வசே - வசத்தில் (இருக்கின்றனவோ) தஸ்ய ப்ராஜ்ஞா-அவனுக்கு (த்தான்) பிரக்ஞை, ப்ரதிஷ்டிதா - நிலைபெற்றிருக்கும். (௬௧)

(தா-ம்.) அப்பப்பட்ட இந்திரியங்களை யெல்லாம் கட்டி யோகியாகி என்னையே முக்கியமா யடைந்திருக்கவேண்டும். எவனுக்கு இந்திரியங்கள் ஸ்வாதீனமா யிருக்கின்றனவோ, அவன் நிலைபெற்றவன். (௬௧)

யுபாயதெவீஷயாநு வுஸஸுஸுமஸெஷஸுஸ ஜாயதெ |

ஸமா தஜ்ஜயதெ காரிகாரிசு க்ரொபொஉ விஜாயதெ || ௬௨ ||

தொடர்புடைய விஷயங்களை விரிவாக விவரிக்கிறது.

விஷயங்களை விரிவாக விவரிக்கிறது.

(ப-ம்.) விஷயம் - (சப்தாதி) விஷயங்களை, தயாயதே - சிந்தித்திருக்கின்ற, பும்ஸ - புருஷனுக்கு, தேஷ - அவைகளில், ஸங்கஜாயதே - பற்று உண்டாகின்றது; ஸங்காத்-ஸங்கத்தால், காம - ஆசையானது, ஸஞ்ஜாயதே - உண்டாகின்றது, காமாத் - ஆசையினால், க்ரோத - கோபம், அபிஜாயதே-உண்டாகின்றது. க்ரோதாத்-கோபத்தினால், ஸம்மோஹாத்-அவிவேகத்தால், ஸம்ருதி விப்ரம் - நினைவுக்கு நடுவத (ஹண்டாம்), ஸம்ருதிப்ரம்சாத்-நினைவு நடுவினால், புத்தி நாச - (வியவஸாய) புத்திநாசம் (பிறக்கும்); புத்தி நாசாத் - புத்தி நாசத்தால், ப்ரணஸ்யதி - ஸம்ஸாரத்துக்குள்ளே யகப்படுகின்றான். (௬௨) (௬௩)

(தா-ம்.) (விஷயங்களின் ஆசையைவிடாமலும், என்னிடத்தில் மனம் வைக்காமலும்) இந்திரியங்களைக் கட்டுகிறவனுக்கு, விஷய நினைவு விடமுடியாது. அடுத்தபடியென்றால் விஷயங்களைக் கோருகிற புருஷனுக்கு அவற்றில் பற்று உண்டாகிறது; பற்றினால் ஆசைபிறக்கிறது; ஆகையால் கோபமுண்டாகிறது; கோபத்தால் மோகம் பிறக்கிறது; மோகத்தால் நினைவுமாறுகிறது; நினைவுமாறுதலால் புத்தி கெடுகிறது; புத்திகெடுவதால் ஸம்ஸாரத்தில் விழுந்து கெட்டுப்போகிறான்: யுக்தியானது ஆத்மக்குள்ளே நிச்சயம். (௬௨-௬௩)

நாமவெஷ விபாகெஷ விஷயா கிஞ்செயெஸாந ||

ருத்வெஸெவி-யெயாதா ப்ர லாடி உயிமஹதி || ௬௪ ||

(ப-ம்.) ராகத்வேஷ வியுக்தைஸ்து - ராகமும் துவேஷமும் அற்ற, ஆத்மவஸ்யை-தனக்கு ஸ்வாதீனங்களானவையும் ஆகிய இந்திரியை-இந்திரியங்களால், விஷயாந்-விஷயங்களை, சரந்-திரஸ்கரிப்பவனும், விதேய ஆத்மா - வசப்பட்ட மனதோடு (ஈடியவன்), ப்ரஸாதம்-தெளிவை, அதிகச் சதி-அடைகின்றான். (௬௪)

(தா-ம்.) (ஒருவன் கீழே சொல்லியவிதமாய்ச் சர்வேஸ்வரனாகிய என்னிடத்தில் மனம் வைத்து) இராகத்வேஷங்க ளற்று தனக்கு சுவாதீனப்பட்ட இந்திரியங்களைக்கொண்டு, விஷயங்களை அறிந்தவனானும் மனஸ்வாதீன முடையவன் தெளிவை அடைகிறான். (௬௪)

ப்ர லாடி ஸவடி-ஃவாநாஃ ஹாநிரவெஸாநஜாயதெ ||

ப்ர லாஹவெதெநாஹ்ராஸாஸா-வி-வய-வதிஷதி || ௬௫ ||

(ப - ம்.) ப்ரஸாதே - தெளிவுண்டாகில், அஸ்ய - இவனுக்கு, ஸர்வ துக்னாநாம் - எல்லாத் துயரங்களுக்கும், -ஹாநி:

உபஜாயதே - நாசம் பிறக்கிறது, ப்ரஸந்ர சேதஸ: - தெளிவுற்ற மனத்தனுக்கு, ஆச - விராவில், புத்தி: - பிரக்ஞையானது, பர்ய வதிஷ்டதி - நிலைபெறுகின்றது. (சுரு)

(தா-ம்) கீழ்ச்சொன்னபடி மனந்தெளியும் பகூதத்தில் இவனுக்கு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தாலுண்டாகிய எல்லா துக்கங்களும் அழிந்துவிடுகின்றன: தெளிந்த மனதை யுடையவனுக்குப் புத்தியும் சீக்கிரத்தில் நிலைபெறும். (சுரு)

நா ஹிஸு - ஸ்ய ரயு - தஸ்ய நவா யு - தஸ்ய ஹாவநா ||

நவா ஹாவயதஸூரந்தி ரஸூரதஸ்யு - தஸு - வ்ய || சுசு ||

(தா-ம்.) அயுக்தஸ்ய - (என்னிடத்தில்) மனம் வையாதவனுக்கு, புத்தி: நாஸ்தி - சுத்தாத்ம ஸ்வரூபஞ்ஞானம் இல்லை, அயுக்தஸ்ய - அப்படி மனம் வையாதவனுக்கு, பாவநா நாஸ்தி - பாவனை யில்லை; - ஆத்மாவிஷயத்தில் பகுத்தறிப வேண்டுமென்னுஞ் சிந்தையிலை, அபாயயத: - பாவனை யற்றவனுக்கு, சாந்தி: சந - வைராக்கியமுமில்லை, அஸாந்தஸ்ய - அந்த சாந்தி யில்லாதவனுக்கு, ஸுகம் குரு: - சுகம் ஏது? (சுசு)

(தா-ம்.) என்னிடத்தில் மனம் வைக்காதவனுக்கு (ஸு) திருப்தி யில்லாதவனுக்கு ஆத்மவிஷயக் ஞானமானது வித்திக்கிறதில்லை: அப்படிப்பட்டவனுக்குப் பாவனையுமில்லை: அப்படிப் பாவனை வரப்பெறுதவனுக்கு ஸாந்தியு முண்டாகிறதில்லை; ஸாந்தியில்லாதவனுக்குச் சுகம் எப்படிக்கிடைக்கும். (சுசு)

ஊட்டிரபாணா ஹி லாசாநா யந்நொடநா வியயதெ |

தடிஸ்யுஹாதிவ்ரஜா வாயுநாஸா விவாஹவா || சுசு ||

(ப - ம்.) சரதாம் - விஷயங்களில் ப்ரவேசிக்கிற, இந்த்ரீ யாணாம் - இந்த்ரீயங்களுக்கு, யத் மந: - எந்த மனமானது, அதுவிதீயதே - அதுஸரிப்பிக்கப்படுகிறதோ, தத் மந: - அந்த மனமானது, அஸ்ய ப்ரக்ஞாம் - இவன் புத்தியை, வாயு: - எதிர் காற்றானது, அம்பவா நாவம் இவ - நீரில் ஓடத்தைப்போல், ஹரதி - அடித்துக்கொண்டு போகிறது. (சுசு)

(தா-ம்.) விஷயங்களில் சஞ்சரிக்கும் சுவபாவமுடைய இத்திரீயங்களை (ஸு) சுகமில்லை எவன் மனது அனுசரித்துச் செல்கிறதோ, அப்படிப்பட்டவனுடைய மனதானது ஆத்மஞ்ஞானத்தில் போகிற புத்தியை ஜலத்தில் போகிற கப்பலை எதிர்க்காற்றானது திருப்புவதுபோல் தடுத்துத்திருப்பி விடுகிறது. (சுசு)

தஸூரடிஸ்யு ஹாவாஹா தித்யவீகாநி வஸயஸ: |

ஊட்டிரபாணீட்டிரபாயெ - ஹ ஸுஸ்யவ்ரஜா வ - திஷ்டிதா || சுசு ||

(ப-ம்.) தஸ்மாத் - ஆகையினால், ஹே மஹாபாவேஹ் - ஓ பெருந்தோளா! யஸ்ய - எவனுடைய, ஸர்வஃ இந்த்ரியாணி - எல்லா இந்த்ரியங்களும், இந்த்ரியபார்த்தேய்ய-விஷயங்களினின்று, ஸர்வஸு - எல்லாப் பகாரங்களும், நிஃருஹிதாநி - விடுவிக்கப்படுகின்றனவோ, தஸ்ய - அவனுக்கு (த்தான்), ப்ராஜ்ஞா - பிரக்கஞ், ப்ராதிஷ்டிதா பவதி - நிலைபெற்றதாகிறது. (சுஅ)

(தா-ம்.) ஓ ! மாஹபாஹோ ! எவனுடைய இந்திரியங்கள் விஷயங்களிலிருந்து நன்றாய் விடுவிக்ைப்படுகின்றனவோ, அவனுடைய புத்தியே நிலையமுடையது. (௬௮)

யாநிஸா ஸவ்ஹிதாநா தஸுரா ஜாமதிஹ்யை |
யஸுராஜாமதிஹிதாநிஸாநிஸா பஸுரெதாஸிநதேஹா ||

(பா-ம்) யா-எந்த:-ஆதம்விஷயமான புத்தியானது, ஸர்வ
புத்தாநாம்.- எல்லாப் பிராணிகளுக்கும், நிசா - இரவோ, தஸ்யாம்-
அதில், ஸம்யயி - யோவொவனவன், ஜாகாதீ - விழித்திருக்கிறான்,
யஸ்யாம் - எந்த (உபநாதிவிஷய புத்தியில்) ஸர்வாணி புத்தாநி -
எல்லாப்பிராணிகளும், ஜாக்ரதி - விழித்திருக்கின்றனவோ, ஸா -
அது, பஸ்யதி - (அதற்குரியபான், முன்னே-முனிக்க, நிசா - இரவு
(ராத்நிரிபோல்). (சூகூ)

(தா-ம்.) எந்த ஆத்மக்ஞானம் (சாமானியரான) எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் இரவுபோல் பிரகாசிக்கவில்லையோ, அப்படிப்பட்ட ஆத்மக்ஞானத்திலும் இந்திரியக் கட்டை யுடையவன் தெளிவுடன் பிரகாசிக்கிறான்; எந்தப் புத்தியில் எல்லாப் பிராணிகளும் பிரகாசிக்கின்றனவோ, அந்தப் புத்தியானது (சுகவரணிடத்தில் மனப்பற்றைய) முறிக்கி இரவுபோல் பிரகாசிக்காது. (சூக)

சுவாமி-பிரணமம் உறுதிப்படுத்தி ஸர்க்கு உதவியுள்ள
புத்திரபதி உறுதிப்படுத்தி ஸர்க்கு உதவியுள்ள
புத்திரபதி உறுதிப்படுத்தி ஸர்க்கு உதவியுள்ள

(ப - ம்.) யதவத் - எப்படியானால், ஆபாயமானம் - (நனக்
கூர்ச்சாணே) ஆர்ணமாப்புகொண்ட, அரலம் திஷ்டம் - ஸ்ரேமாதிரி
யாப் பிளைத்திருக்கும், ஸமுத்ரம் - கடலை, ஆபி ப்ரவிசந்தி - தண்
ணிர் (நதிகள)ப் பரவேசிக்கின்றனவே, ததவத்-அப்படியே, ஸர்வே
காமா? - எல்லாகாமங்களும், யம் - இந்த யோகியை, ப்ரவிசந்தி-
ப்ரவேசிக்கின்றனவோ, ஸ எவ-அவன், சாந்திம் - வைராக்கியத்
தை, ஆப்நோதி-அடைகிறான், காம காபி-விதயத்தை யபேக்ஷிப்
பவச்சை, ந - ஒருங்காவும் அடையமாட்டான். (எ)

(தா-ம்.) தானாய் நிறைந்து தன்னிலையைக்கடவாத சுமுத்திரத்தை; ஆற்றின் ஜலங்கள் எப்படிப் பிரவேசிக்கின்றனவோ, அதுபோல் எல்லாக்காமங்களும் ஆத்மக்ஞானத்தால் சந்துஷ்டனான, எவனை யடைகின்றனவோ அவன்தான், ஆத்மக்ஞானத்தாலுண்டாகிய திருப்தியை அடைகின்றான்; காமத்தில் விருப்பமுடையவன் சாந்தியை யடையமாட்டான். (எ0)

விஹாயகாரோநு யஸவ-பூநு வு-ஹோஸாதி நிஷ்ரஹம் |
நிஷ்டுரோ நிரஹம்கார ஸுஸாந்தி ரீயிமஹதி || எக ||

(ப-ம்.) யஃபுமார் - எந்த புருஷன், ஸர்வார் காமாந்-எல்லா விஷயங்களையும், விஹாய - விட்டு, நிஸ்ப்ருஹம் - ஆசையற்றவனாயும், நிர் மமம் - மமகார மற்றவனாயும், நிரஹங்காரஃ - அஹங்காரமற்றவனாயும், சரதி - திரிகின்றானே, ஸஃ - அவன், சாந்திம் அதிகச்சதி - சாந்தியை அடைவான். (எக)

(தா-ம்.) எந்தப் புருஷன் சப்தாதிகளான எல்லா விஷயங்களையும்விட்டு அவற்றில் ஆசையும், மமதையும் மில்லாதவனாயும் இருக்கிறானே அவன்தான் சாந்தியை அடைகிறான். (எக)

வஸஷாஸாஹீஷ்விதிவாயு-நெநாஸ்பாபுவிவிஹதி |
ஸுவிசுரஸுரோ-தகாபெவ வ ஹநிவ-பூண ரீயுதி || எஉ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்தீ! - ஓ பார்த்தனே! ஏஷா - இது, ப்ராம்ஹீ - பிரம்மத்தை யடைவிக்குமதான, ஸ்திதிஃ-(ஞாந) நிஷ்டை, ஏநாம் பராப்ய-இதையடைந்து, (புமாந்-புருஷன்), நவிமுஹ்யதி-மயக்கமுடன் (ஸம்ஸாரத்திலகப்படான்), அஸ்யாம் - இந்த (நிஷ்டையில்)தானே, அந்தகாலே-அந்தரூபமான, ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் (தன்) ஆத்மாவை, ருச்சதி - அடைகிறான். (எஉ)

(தா-ம்.) ஓ! அர்ஜுனா! இந்தப்பற்றில்லாத ஸ்திதியே ப்ரஹ்மத்தை யடையச் செய்கிறது. இந்த ஸ்திதியை அடைந்தவன் ஸம்சாரத்தை யடையமாட்டான். நீ இந்த ஸ்திதியிலேயே கடைசியரையிலு மிருந்தால் நித்தியானந்த ரூபமாகிய பிரஹ்மத்தை அடைவாய். (எஉ)

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

க ரீ ய மெ ர மஃ ||

முன்றும் அத்தியாயம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

ஜ்யாயஸீ வெதகரீணவெஸு ரீதாஸு-பி ஜ-நா-ப-ப |
த-க-க-ரீ-ண-வெ-ஸு-ரீ-தா-ஸு-பி-ஜ-நா-ப-ப || க ||

(ப-ம்.) ஹே ஜநார்தன - ஓ கிருஷ்ண! கர்மணி - கர்மத் தைக்காட்டிலும், புத்தி - ஞானநிஷ்டையானது, ஜ்யாயவீ-கிரேஷ்டை (பென்று), தே மதா சேத் - உமது திருவுள்ளமானால், தத்-அப்பொழுது, ஹே கேசவ - ஓ கேசவனே, கோரே - பயங்கரமான, கர்மணி - கருமத்தில், மாம் - என்னை, கிம் நியோஜயவீ - ப்ரவர்த்திக்கச் செய்கிறாய்? (க)

(தா-ம்.) ஓ! கிருஷ்ண! கர்மத்தைக்காட்டிலும் க்ஞானமே சிறந்ததன்று. உமக்கு திருவுள்ளமானால் ஹே! கேசவா! என் என்னை பயங்கரமான கர்மத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்கிறீர். (க)

வ்யாஜீஸ்ய னெவ வாக்ஷெந வுலிவொஹயவீவஜே |

கரெகஹநிஸ்தித்யெநஸ்யெபொஹராவ்யா||௨||

(ப-ம்.) வ்யாயிஸ்ரேண - கலப்பான, வாக்யேந - வாக்கியத்தினால், மே புத்திம் - என்மனதை, மோஹயவீ இவ-மோஹிக் கச்செய்கிறாயென்று தோன்றுகின்றது; தத் - ஆகையால், ஏகம்-ஒரு(வார்த்தையாய்), வத - சொல்லும்; யேந-எதிரினால், அஹம் நிச்சித்ய - நான் நிச்சயித்துக்கொண்டு, ஸ்ரேயஃ - பரமபுருஷார்த்தத்தை, ஆப்தயாம் - அடைவேன். (௨)

(தா-ம்.) சந்தேகமாயிருக்கிற வார்த்தையால், என்புத்தியை மோகிக்க செய்கிறீர்போல் தோன்றுகிறது. எதனால் நான் நன்மையை அடைவேனோ, அப்படிப்பட்ட ஒன்றையே நிச்பயம் செய்து சொல்லும். (௨)

ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியம்.

வொகெவ்நிஸ்திவீயாநிஷ்டா வுராபெபாகூரீயாநவ |

ஜநயொமெநஸாஹ்ராநாங்கேயொமெநபொயிநா||௩||

மகிக்ஷணாநாரஹாநெஹஜிஹ் வுராஹாஹாநெ |

நவஸஹ்யஸநாஹவ விரிஸிஸ்யபிமஹதி || ௪ ||

(ப-ம்) ஹே அநக - ஓ குற்றமற்றவனே! அஸ்மிந்லோகே - இவ்வுலகத்தில், மயா - என்னால், த்வி விதா - இரண்டு விதமான, நிஷ்டா - நிஷ்டை, புரா - முன்னே, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டது; ஸாங்க்யாநாம்-ஞானரோதிகாரிகளுக்கு, ஜ்ஞானயோகேந-ஞானயோகத்தாலும், யோகிநாம் - கர்மயோகாதி காரிகளுக்கு, கர்மயோகேந - கருமயோகத்தாலும், இதி - என்று, புருஷஃ - புருஷன், கர்மானம் - கருமங்களை, அநாரம்பாத் - ஆரம்பியாமற் போவதினாலேயே, ஸந்யஸநாத் ஏவ - விட்டுவிடுவதனாலேயே, விரித் கிம் - நிஷ்டையை, நஸமதிச்சதி ச - அடையமாட்டான். (௩-௪)

(தா-ம்.) ஓ, தோஷமற்றவனே! முன்னாலேயே, இவ்வுலகத்
தில் ஞானையோகத்தால் சாங்கியார்களுக்கும், கர்ம யோகத்தால்
யோகியர்களுக்கும், இரண்டு நிஷ்டைகள் என்னால் சொல்லப்பட
பெறக்கூடுமென்றன. புருஷன் கர்மங்களை ஆரம்பிக்காம விருப்பதினால்
மாத்திரம் ஞானநிஷ்டையை யடையமாட்டான். ஆரம்பித்த கர்
மத்தை விடுவதினாலேயே சித்தியை “மோகசுத்தை” அடைய
மாட்டான். (ஸா) நிஷ்டா - அநுஷ்டான கர்மத்தை. (ஈ-ச)

ஆரபதே-தொடங்குகிறோ! ஸ: விஷயதே - அவன்சிறந்தவ
னாகிறான். (எ)

வாராய் அர்ஜுனா! யாதொருவன் இந்திரியங்களை மனதால்
கட்டி கர்மேந்திரியங்களினால், பலத்தில் ஆசைவைக்காமல் கர்ம
யோகத்தை ஆரம்பிக்கிறானே அவனே சிரேஷ்டனாகிறான். (எ)

சியகங்குராகுரகம் கருஜ்யாயொஹுகருணம் ।

ஸரீரயாத்ராவீவதெ நபுலிபெபுடி கருணம் || ௮ ||

(ப-ம்.) த்வம்-நீ, நியதம் கர்ம - வருத்த (நித்திய நைமித்தி
காதி) கருமத்தை, குரு - செய், ஹி-ஏனென்றால்:- அகர்மண:-
ஞானயோகத்தைக் காட்டிலும், கர்ம - (பலாபேகையற்ற) கரு
மமே, ஜ்யாய:-ஸ்ரேஷ்டம்; கிருச - மேலும், அகர்மண:-கரு
மத்தை விட்ட, தே - உனக்கு, சரீர யாத்ராபி-(ஞானஸம்பாதனத்
துக்கு உபயோகமான) தேஹ காரணமும், ந ப்ரலித்யேத்-விதித்
திக்கமாட்டாது. (௮)

(தா-ம்.) நீ ப்ரக்ருதி சம்பந்தத்தை, விடாமல் காமத்தைச்
செய்யக்கடவாய்; ஞானத்தைக்காட்டிலும் கர்மமே உத்தமமானது.
ஞானவிஷ்டையை அடைபவனுக்கு (அதற்குபயோகமான சரீர
சம்ரக்ஷணைக் கட்சித்திக்கமாட்டாது. (௮)

யஜ்ஞாஸ்கருணொநுத வொகொயங்கருவஸநம் ।

தத்யுங்கருகளெய சுகஸம்ஸஸிரவா || ௯ ||

(ப-ம்.) யஜ்ஞார்த்தாத் - விஷ்ணுவாதானருபமான, கர்ம
ண:- கருமத்தைக் காட்டிலும், அந்யத்ர - மற்ற காமய(கருமங்
களில்), அயம் லோக:-இந்த ஜனனமானது, கர்ம பந்த ர:-கருமத்
தை பந்தநமாக உடையது; ஹே கௌந்தேய-ஓ அர்ச்சுனா! ததர்
தம்-அந்த விஷ்ணுவாதாரமான, கர்ம-கருமத்தை, முத்தஸங்க:-
பலாபேகையைவிட்டு, ஸமாசர - செய். (௯)

(தா-ம்.) இவ்வுலகத்திற்கு யஜ்ஞார்த்தமானகர்மத்தைக்காண்
டிலும், வேறுவிதமான (தன்பிரயோஜனமான) கர்மம்! பந்தத்
தையுண்டுபண்ணுகிறது (பந்தம் ஸம்ஸாரத்தை யுண்டாக்குகி
றது) ஒ குந்தீஸுதனே! யஜ்ஞத்தில் உபயோகமாகிய கர்மத்
தையும் பலாபேகையிலாமல் செய். (௯)

ஸஹயஜாஃபுஜாஸுஷ்டா ஸுரொனாவபு ஜாவதீ ।

சுநெநபுலவிஷுபுபெஷுஷுஷுஷு காவஸு || ௧௦ ||

(ப-ம்.) ப்ரஜாபதி-பரமாத்மா, புரா-முன்பு, ஸஹ யஜ்ஞா:-
யஜ்ஞங்களோடு கூடிய, ப்ரஜா:-பிதையைகள், ஸ்ருஷ்டவா - படை

(ப-ம்.) யக்ஞ சிஷ்ட சிங் - (பரமபுருஷாராதனமான) யாகத்தில் மீதியை புசிப்பவர்களான, ஸந்தி-ஸத்துக்கள் ஸர்வ சிஷ்டைஷ்டி-ஆதம்ஜ்ஞாந்தத்துக்கு ஸகல பாவங்களாலும், முச்யந்தே - விடுபடுகிறார்கள்; பேது - எவர்களானால், ஆத்ம காரணத் - ஆத்மார்த்தமாக, பசந்தி - பாகம் செய்கிறார்களோ, தே பாபா-அப் பாவிகள், அகம் - பாவத்தை, புஞ்ஜதே - அதுபவிக்கிறார்கள்.)

(தா-ம்.) “பகவதாராதனூபமாயி” யக்ஞத்தைச் செய்து, அதின் மிச்சத்தை புசிக்கின்ற சத்புருஷர்கள், (ஆத்மஞானவி ரோதிகளால்) எல்லா பாபங்களில் நின்றும் விடுபடுகிறார்கள். தனக்காகவே (பகவதாரா தினத்திற்கென்று நினைக்காமல்) சகலம யல் செய்பவர்க ளெவர்களோ, அந்த பாபிகள் பாபத்தையே புசிக்கிறார்கள். இந்த போஜனம் பாபநுபமாய் முடிவதினால், அது பாபமாகவே சொல்லப் படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆத்ம ஞானமில்லாமல், நரகத்திற் கிடமாவார்கள் என்று கரு த்து. (கரு)

சுனாமி வந்தால் தாடி வஜ்-நாடி ஸ்வம் வவ் |

யஜுரீகம் உதிவஜுரீகம் நயா யஜுரீகம் உதிவஜுரீகம் || ௧௪ ||

(ப - ம்.) அந்தாத் - அன்னத்தால், பூதாதி-ஸகலப் பிராணி
களும், பவந்தி - உண்டாகின்றன; அந்ரஸம்பவஃ - அன்னம் உண்
டாகிறது, பர்ஜந்யாத்-மழையினால், பர்ஜந்யஃ-மேகத்தின்மூலபாய்
மழையானது, யஜ்ஞாத்-யஜ்ஞத்தினின்றும்; யஜ்ஞஃ-யஜ்ஞமோ,
கர்ம ஸமுத்பவஃ-கர்மத்தினின்று முண்டானது. (சக)

(தா - ம்.) அன்னத்தில் நின்றும் பிராணிக ளுண்டாகிறது
கள். வருஷத்தில் நின்றும் அன்னமுண்டாகிறது. யக்ஞத்தில்
நின்றும் வருஷமுண்டாகிறது. கன்மத்தில் நின்றும் யக்ஞ முண்
டாகிறது. (கச)

കുടുംബ മോചനം വിലി സ്വ മോക്ഷാലംഭം മൃ

தலா தவமதம் ஸ ஹநிக்யபஜேவ தஷிக்ய || ௧௫ ||

(ப-ம்.) கர்ம-அகூரமென்று சொல்லப்படுகிற கருமமானது ப்ரம்ஹ உத்பவம்-(பிரகிருதி பரிணாமரூபமான) சரீரத்தாலுண்டானதென்று, வித்தி-அறி; ப்ரஹ்ம-சரீரமானது, அகூர ஸமுத்பவம்-ஜீவனால் உண்டானது; தஸ்மாத் - ஆகையால், ஸர்வ கதம்-ஸர்வ புருஷார்த்தங்களுக்கும் ஸாத்மான், ப்ரதிஷ்டிதம் - நின்றிருக்கின்றது யஜ்ஞத்துக்கு மூலமாயிருக்கின்றது. (கதி.)

(தா-ம்.) பிரஹ்ம (பிரகிருதியிகார ரூபமான சரீரம்) த்தில் நின்றும் காமமுண்டாகிறது. அந்த சரீரம் அகூரமென்று சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்மாவில் நின்று, முண்டாகின்றது (என்பதால்

ஜீவனில்லாத சரீரம் எவ்வித கர்மத்துக்கு முடியோகப் படாதாகையால் சன்மத்திற்குச் சாதனமாகிய சரீரம் ஜீவாத்மாவின்னிடத்திலேயே உண்டாகின்றதெதப்படி) ஆகையால் எவ்லோரிடத்திலும் விபாபித்திருக்கிற பிரகிருதி ரூபமான சரீரம் எப்பொழுதும் பக்ஞத்தையே ஆதாரமாயுடையது. (க௃)

வனவம் ப்ரவதிக்ரீதம் வக்ரம் நரநுவதபுயதீஹயம் |
கவாயாஸிக்ரீயாராரொரொவம்வாபுஸஜீவதி || க௃ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த - வாராய் அர்ச்சுனா! ஏவம் - இந்தப் பிரகாரம், ப்ரவர்திதம் - (பரமபுருஷனால்) ஏற்படுத்தப்பட்ட, சக்ரம் - சக்கிரத்தை, இஹ - லோகத்தில், ய - எவன், நானுவர்தயதி - பிரவர்த்திப்பிக்கிற தில்லையோ, ஸ - அவன், ஆகாயுஃ-பாப (ஸ்வரூபமான) ஜீவனமுடையவன், இந்த்ரிய ஆராமஃ-இந்த்ரியங்களால் ரமித்துக்கொண்டு, மோகம் - வியர்த்தமாய், ஜீவதி-ஜீவிக்கிறான். (ப௃)

(தா-ம்.) இப்படி உண்டுபண்ணப் பட்டிருக்கிற இச்சக்கிரத்தை, எவன் அநுசரிக்க வில்லையோ, அப்படிப்பட்டவன் பாபத்திற்கிடமாகிய ஆபுளையுடையவன். இந்த்ரியங்களே இவனுக்கு யோகஸ்தானங்கள். ஓ பார்த்தா! ஆத்மார்த்தமான, ஞான யோகாதி கன்மங்களில் விடாமுயற்சியாகவிருந்து நற்பயனையடையாதவன் வினாகப்பிழைத்திருக்கிறான். (க௃)

பவஸ்தாதி ரொவஸூர ஞாநி க்ருவஸூர ஞவஃ |
சூத்ரெ நபுவவஸூர ஞாநி க்ருவஸூர காயுடம் நவிக்ருதே || க௃ ||

(ப-ம்.) யது மாநவஃ-எந்த மனிதனால், ஆத்மரதிரோவ-தனக்குள்ளே ரமித்துக்கொண்டும், ஆத்ம த்ருப்தி-ஆத்மாவில்தானே திருப்தியடைந்தும், ஆத்மந்யேவ ஆத்மா, ஸந்துஷ்ட-ஸந்தோஷமுற்றவனாயும், ஸ்யாத-ஆவனே, தஸ்ய-அவனுக்கு, கார்யம்-செய்யவேண்டுமது, நவியதே-ஸாதன (ஒன்று)மில்லை. (க௃)

(தா-ம்.) யாதொருவ தானாகவே ஆத்மவிலாசமுண்டாய் (அன்னப்பானாதிகளி லாசையில்லாமல் ஆத்மாவின்னிடத்திலேயே ஈடமடைந்திருக்கிறானே, அப்படிப்பட்டவனுக்கு ஆத்மஞானத்தின் பொருட்டுசெய்யவேண்டிய ஸாதனமொன்றுமில்லை. (க௃)

வெநவதவஸூக்யெந்நாபெயுநாநாக்யெதெநஹகஸூந |

நவஸூலஸூயுதெநவஸூ கஸூயுதவஸூயுதவஸூயுத || க௃ ||

(ப-ம்.) தஸ்ய-அவனுக்கு, க்ருதே-செய்யப்பட்ட, கர்மண-கரும்பத்தால், அர்த்த - பிரயோனம், ந ஏவ-இல்லை; அக்ருதே-செய்யப்படாததினால், கஃ-நயாதொரு, அநர்த்த-ந-கேடுமில்லை,

இஹ - லோகத்தில், அஸ்ய - இவனுக்கு, ஸர்வ பூதேஷு - ஸகல பூதங்களிலும், அர்த்த வ்யபாஸ்ரயஃ - (ஒரு) ப்ரயோஜனத்துக் காகப் பற்றவேண்டியதாய், கசித் - யாதொரு, பதார்த்திஅபி - வஸ்துவும், ரச-இல்லை. (கஅ)

(தா-ம்) அப்படிப்பட்டவனுக்கு (தானாகவே ஆத்ம தரிசன முடையவனுக்கு) ஆத்ம தரிசனத்திற்காக ஸ்தாநஞ்செய்தபோதிலும் சொய்யாம லிருந்தபோதிலும் எவ்வித சாதகமுமில்லை, பாத கமுமில்லை. அவனுக்கு ஆத்மாவைக்காட்டிலும் வேறு ப்ரகிருதி விகாரமான வஸ்துக்களெல்லாவற்றிலும் ப்ரயோஜன ரூபமாகிய விஷமேதுமில்லை. (ஆகையால்தான் விலக்கத்தக்க ஸ்தானம் அப் படிப்பட்டவனுக்கு நிஷ்பலமென்படி.) (கஅ)

தஸாடிஸகஸு த தம் காயபுஃ கடிஸுரோவர |
ஸஸுதொஹுரோவராகுடிஸுரோவரோ திபுரோஷுஃ || ௧௯ ||

(ப-ம்.) தஸ்மாத் - ஆகையால், அஸக்தி - ஒட்டாமலிருந்து கொண்டு, ஸததம் - எப்போதும், கார்யம் - (அவசியம்) செய்ய வேண்டிய, கர்ம ஸமாசர - கருமத்தைச்செய், அஸக்தி - பற்றில் லாதவனாய், கர்ம ஆசர - கருமஞ்செய்யும், புருஷஃ - புருஷன், பரம் - பரமத்துமாவை, ஆப்நோதி - அடைகிறான். (கக)

தா-ம். ஆகையால் (தானுயாத்மஜ்ஞான முண்டானவனுக்கு மாத்திரம் ஸாதனத்தைத் தேடவேண்டியதில்லை) ஸாதனபே கக்ஷயை யுடையவனுக்கு, ஆத்மஜ்ஞானத்தோடு கூடிய கர்ம யோகமே சுகமான ஸாதனம். பலத்திலாசை யில்லாதவனாய் எப் பொழுதும் கர்மத்தைச்செய். பலத்திலாசை யில்லாமல், கர்மத் தைச் செய்பவன் ஆத்மாவையடைந்து விடுகிறான். (கக)

கடிஸுரெவஹிஸுஸிஸி ரோஷி தாஜநகாடியஃ |
வொகஸுமூ ஹரெவாவிஸுஸுநுககடிஸுரெவாவி|| ௨௦ ||

(ப-ம்.) ஜநகாதயஃ - ஜநகர் முதலானோர், கர்மணைவ - கர்ம யோகத்தாலேயே, ஸம்ஸித்திம் - (மோக்ஷரூப) லித்தியை, ஆஸ் தித்திஃ - அடைந்தார்கள்; ஹி - அல்லவா? லோக ஸங்க்ரஹம் - ஜநகர்களுக்கு (தர்மப் பிரவர்த்தன ரூபமான) அனுக்கிரகத்தை, ஸம்பச்யந் அபி - (தன்பயனாகப்) பார்த்தாவது, கர்துமேவ அர் ஹஸி - செய்வதற்கு யோக்கியனாகவிருக்கிறான். (௨௦)

(தா-ம்.) கர்மயோகத்தினாலேயே ஜனகர் முதலானவாள் ஆத்மதிருப்தி ரூபமாகிய சித்தியை யடைந்தார்கள். உலக நட வடிக்கையைத் தள்ளக்கூடா தென்பதையோ சிந்தித்து, நீ கர் மத்தைச் செய்யத்தக்கவன். (௨௦)

விருப்பேனையாகில் மனிதர்கள் எவ்விதத்திலும் எவ்வழியும்
புணுகித்து விடுவார்கள். (உரு)

உத்தேயா ரிடுடுகொகா நகூயடூம் கடுடுவெடிமடி |
ஸங்கரவாஸு ககடூவாஸு ருவஹநூரூரூப ஜா: | உரு

(ப-ம்.) அஹம் - நான், காம-(குலோசிதமான) கருமத்தை,
நஞாயாம சேத் - செய்யேனே யாகில், இமே ஸோகா: - இப்பிரா
ணிகள், உதவீதேடி - நசித்துப்போவார்கள்; ஸங்கரஸ்ய - அவ்ய
வஸ்த்தைக்கும், காததா ஸ்யாம் - காததா வாருவேன்; இமா: ப்ர
ஜா: - இந்தப் பிரஜைகளை, உபஹயாம் - கெடுத்தவனாவேன். ()

(தா-ம்.) யான் ஜாதிக்ரூப காமத்தைச் செய்யாமற் போ
வேனேயாகில், உலகமெல்லாம். கெட்டுவிடும். ஜாதிபேதமில்லாத
ஸாங்கரியத்தைப் முண்டு பண்ணினவனாகிறேன்; இந்த ஜனங்
களைக் கெடுத்தவனாகவுமாகிறேன். (உரு)

ஸகா: கடுடுனூவிதூம்ஸொ யயாகூவடூதி ஹாத |
கூயடூ விதூம்ஸொஸகூரூகூஷடூடுவெடூகஸம்மு ஹடி | உரு

(ப-ம்.) அவிதவாமஸ: - அற்பஞானிகள், காமணி - கருமத்
தில், ஸகதாஸ்ஸநத: - பற்றின வாகளாய், யதா குாவநதி - எப்படி
செய்கிறார்களோ, ததா - அப்படி, விதவா: - ஆதமஞானியும், அஸ
க்த: - பற்றில்லாதவனாய்; லோக ஸங்கரஹம் - லோக அனுகிர
ஹத்தை, சிகோஷ: - செய்யக்கோரிபவனாய், குர்பாத - (கர்ம
யோகம்) செய்யக்கடவன். (உரு)

(தா-ம்.) ஓ காதவமசததிற பிறந்தவனே! ஆதம ஞானமில்
லாத அவித்து வான்கள காமத்தில் அதிகார முளளவர்களாய்
கர்மயோகத்தையே ஆதமதர்சனத்திற்குச் சாதனமாகவெண்ணி
எப்படி செய்துவருகிறார்களோ அப்படியே (ஆதமஸ்வரூபத்தை
நன்றாய்நிந்து காமபோக மவசியமில்லாத ஞானயோகாதி காரி
யான்) வித்துவானும், உலக ஷேமத்திற்காக கர்மயோகத்தைச்
செய்யவேண்டும். (உரு)

நவூஸிஹேடி ஜநபெடிஜாநம் கடுடுலாயிநாடி |
ஜோஷடிபெதுவடூகடுடாணி விதூநு யுதுஸூரூயாநு | உரு

(ப-ம்.) அஜ்ஞாநாம் - ஆதமஞான ஹீனர்களான, கர்ம ஸங்கி
நாம் - கருமாதிகாரிகளுக்கு, புத்தி பேதம-புத்தி வித்தியாஸத்தை,
ந ஜநேயத்-உண்டுபண்ணக்கடவனல்லன்; விதவாந்-ஜ்ஞாநியா (யிரு
ந்தபோதிலும்), யுக்த: - (அவசியம் செய்யவேண்டுமென்ற புத்
தியோடு) கூடியவனாய், கர்மாணி - கருமங்களை, ஸமாசரந் - நன்றாக
செய்துகொண்டு, ஜோஷயேத் - பிரீதி பண்ணக்கடவன். (உரு)

தூர்மந்தாம் - அந்த மந்த மதிகளை, க்ருத்ஸந வித் - முழுவதும்
(ஆதம்ஸ்வரூபத்தை) அறிந்தவன், ந விசாவயேத் - நமுவச்செய்
யக்கடவனல்லன். (உக)

(தா-ம்.) பிரதிருதியின் குணத்தால் பிரமித்து, கர்மாதிகாரிகளாய் மிருக்கிறார்கள். அப்படி நன்றாயறிபாத மந்தர்களை, நன்றாய் தெரிந்தவன், தன்னுணத்தால் சலிப்பிக்கக்கூடாது. (உல)

உயிலவடாணி கடுகாணி வஹுஸ்யாபுராத்த தெதவா ।
 திராஸீ திசுடுடுடுகாஹகா யாபுஸ்யவிமதஜா: ||௬||

(ப-ம்.) அத்யாத்ம சேதனா - ஆத்மாவையே நாடிய மனதினால், ஸர்வாணி கர்மாணி-எல்லாக் கருமங்களையும், மயி ஸந்யஸ்ய-என்னிடத்தில் ஸமாப்பித்தது, நிராசீ - நிஷ்காமனாய், நிர்மமஃ-மமகார மற்றவனாய், விகதஜ்வரஃ பூத்வா - தாபத்தை (விசனத்தை) விட்டவனாய், யுத்யஸ்ய - யுத்தம்செய். (௩௦)

(தா-ம்) ஆதம்மஞானத்துடன் கூடிய மனதோடு [எல்லாப் பராணிகளுக்கும்] அந்தர்யாமியாகிய என்னிடத்தில் கர்மங்களை யெல்லாம் சமர்ப்பணம் செய்து [என்றால் கர்மங்களுக்கு கெல்லாம் ஈசுவரனே கர்த்தா காரயிதாவென்று நினைத்து] பயனை விரும்பாமல் கர்மத்தில் மமதையை விட்டு துக்கமில்லாதவனாய், யுத்தம் செய்.

(௩௦)

பெருமை உடையவரே) நமசிஷ்டாந்தி ராமநாதர் |

ஸ்ரீராவணோ நஸ்தியந்தோ சூரபுத்த தெவிகழுகி||

(ப-ம்.) யே - எந்த, மாநவா - மனிதர்கள், இதம் - இந்த, மே மதம் - என் வித்தார்த்தத்தை, நித்யம் - எப்போதும், அது திஷ்டந்தி - அனுபவிக்கிறார்களோ; (யேசு) - பின்னும் எவர்கள், ஸ்ரத்தாவந்தி - சிரத்தையுடையார்களோ; (யேசு) பின்னு மெவர்கள், அநஸூயந்தி - அருபை கொள்ளார்களோ; தேஅபி - அவர்களும், கர்மபிசு-கருமங்களால், முச்யந்தே-விடுபடுகிறார்கள்.

(தா-ம்.) எந்த மனிதர்கள் என்னிட இந்த அபிப்பிராயத்தை அறுஷ்டிக்கின்றார்களோ, எவர்கள் அறுஷ்டிக்காவிடினும் இந்த சாஸ்திரப்பொருளில் சிரத்தையுடையவர்களா யிருக்கிறார்களோ, எவர்கள் சிரத்தை யில்லாவிடினும் இஃது சாஸ்திரத்தின் பொரு ளல்லவென்று தோஷத்தையாவது சொல்லாம விருக்கிறார்களோ, அவர்களெல்லாம் ஸம்சாரத்துக்குக் காரணமாகிய புண்ணிய பாப கர்மங்களெல்லாவற்றிலும் விபேஷிகரர்கள். (ஈக)

பெருமைகளை ஸரபோதா தாதுவிடும்படி செய்து |
 ஸரபோதா தவிழ்ந்தான் விதிதவிர்த்தவன் | ௧௨ |

(ப-ம்.) யே மாநவாஃ - எந்தமனிதர்கள், மம இதம் மதம் எனது இச் சித்தாந்தத்தை, ந அநுதிஷ்டந்தி - அநுட்டிக்கிறார்களில்லையோ, யேச - பின்னும் எவர்களானால், அப்யஸூயந்தஃ - அருகைய கொண்டவராய், வரதந்தே - இருக்கிறார்களோ, தாந் - அந்த, ஸர்வஜ்ஞாந விமூடாந் - ஓந் ஞானமு(யில்லாத) மூடர்களை, நஷ்டாந் - ஸத்தை யிழந்து; அ சேதஸ-புத்தியில்லாதவர்களாய், வித்தி - அறி. (௩௨)

(தா-ம்.) எவர்கள் இந்த என்னிடமதத்தை அநுஷ்டிக்காமலும், சித்தையிலல்லாமலும், அஸூயையப் படுகிறார்களோ, அப்படிப்பட்டவர்களை, எல்லாஞ் ஞானவிஷங்களினும் மூடர்களாயும், நஷ்டர்களாயும், புத்தியற்றவர்களாயும், “மனதின் பிரயோஜனமானது வஸ்துக்களின் தத்துவத்தை யறிதல், அதில்லாமையால் மனமில்லாதவர்களாயும், வேறுவிதமான ஞான முடையவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். (௩௨)

ஸஹஸ்ரெஷ்டெவஸ்யுஃ ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவாநவி |
ப்ரஹ்மகியோகிஹதாது நிஹ்மஃ கிங்க்ரிஷுதி ||௩௩||

(ப-ம்.) ஜ்ஞாநவாந் அபி - ஞானவானான போதிலும், ஸ்வஸ்யாஃ - தனது, பிரக்ருதேஃ - (பழைய) வாஸனைக்கு, ஸத்ருசம் - தக்கபடி (விஷயங்களில்) சேஷ்டதே - வியாபிரிக்கிறான்; (வனெனில்) பூதாநி - தேவர் மனிதர் முதலிய) பூதங்கள், ப்ரருதிம் - (பழைய) வாஸனையே, யாந்தி - அநுஸரிக்கின்றன; நிக்ரஹஃ - (சாஸ்திரத்தால் பண்ணும்) நிர்பந்தம், கிம் கரிஷ்யதி-என் செய்ய மாட்டும்? (௩௩)

(தா-ம்.) ஞானத்தை யுடையவன்கூட தன் பிரகிருதிக்கு தக்கபடி விஷயத்தில் பிரவேசித்து விடுகிறான். (பிரகிருதியுடன் சேர்ந்திருக்கிற) ஜந்துக்கள் (அனாதிகாலத்தால் கிட்டின) வாஸனையை யநுசரித்திருக்கிறது. அதைக் குறித்து சாஸ்திரங்களின் நிஷேதம் என்னசெய்யும். (ஸ) நிக்ரஃ-சாஸ்திர நிஷேதமானது.

ஹ்ரியஸ்யெஹ்ரியஸ்யுஃ ராமதெஷுள வுவஸ்யிதள |
கயொந்ஸவஸாராமதௌஹ்ரிஸு பாரிவஸ்யிநள ||௩௪||

(ப-ம்.) இந்த்ரியஸ்ய-ஞானேந்த்ரியத்தினுடையவும், இந்த்ரியஸ்ய - கர்மேந்த்ரியத்தினுடையவும், அர்த்தே - (சப்தாதி) விஷயத்தில், ராக த்வேஷுள - காமக்குரோதங்கள், வ்யவஸ்த்திதள - நியமேந உண்டாகின்றன; தயோஃ - அவைகளுக்கு, வசம்-வசமாயிருக்கையை, நஹுதச்சேத் - அடையக்கடவனல்லன்; ஹி - ஏனெனில், தெள - அவைகள், அஸ்ய - இந்த (ஞானிக்கு), பரிபந்தி நௌ - விரோதிகள். (௩௪)

(தா-ம்.) சப்தம் முதலான ஞானேந்திரிய விஷயங்களிலா வது; வாக்கு முதலான கர்மேந்திரிய விஷயங்களில் இராகமும், உலோபமும், பரிகரிக்கப்பட்ட டிருக்கிறதிகள். அந்தக் காமக் குரோதங்களுக்கு லசப்படக்கூடாது. அவ்விரண்டுகளு மிவனுக் குச் சத்துருக்கள். (௩௪)

ஸ்ரீ யாநு ஸ்யுரெட்டிவிமூணம் வாயுரெட்டிவிமூணம் |
ஸ்யுரெட்டிவிமூணம் ஸ்ரீயம் வாயுரெட்டிவிமூணம் ||௩௫||

(ப-ம்.) ஸ்வ தர்மம்-தன் தருமமான (கர்மயோகம்), விசுணு அபி - அங்கமழிந்ததானாலும், ஸ்வதுஷ்டிதாத் - நன்கு அதுட் டிக்கப்பட்ட, பர தர்மாத் - பிறரின்தருமமான (ஞானத்தைக்காட் டிலும்), ஸ்ரோயம் - சிறந்தது; பரதர்மம் - பிறரின் தரும (மான ஞானயோக) மோ, பயாவஹம் - பயங்கரமானது. (௩௫)

(தா-ம்.) நன்றாய்ச் செய்யப்படுகின்ற வேறு தர்மத்தைக் காட்டிலும் ஸ்வதர்மம் குணமில்லாம விருந்தபோதிலும், சிறந் தது. தன் தருமத்திலிருந்து ஒரே ஜன்மத்தில் பலத்தை யடையா விடிலும் அது கூட மேலானது. பரதர்மம் பயத்திற்குக் காரண மாகும். (௩௫)

அர்ஜுன வாக்கியம்.

கூயகெந ப்ரயாகெதாயம் வாவணாதி வஸுஷம் |
சுநிவஹவிவாஷெய வஸாஷி நியொஜிதம் ||௩௬||

(ப-ம்.) ஹே வார்ஷ்ணேய - ஓ விருஷ்ணி வம்சத்தில் பிறந் தவரே!, அத - அனந்தரம், அயம் புருஷம்-இந்த புருஷன், அரிச் சந் அபி - நினைக்கவும் நினைபாமல், கேந-என்னகாரணத்தால், பர யுக்தம் - ஏவப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, பலாத் - வலுவில், நியொ ஜிதம் இவ - நியமிக்கப்பட்டவன்போல், பாபம் - அநர்த்தத்தை, சரதி - அனுட்டிக்கிறான். (௩௬)

(தா-ம்.) ஓ விருஷ்ணி குலத்தில்ஜனித்தவனே! இந்தப்புரு ஷன், ஞானயோகத்தில் பிரவர்த்தித்தவன் தான் விரும்பாமலே, எதனால் பலவந்தமாய் ப்ரேரேபககப் பட்டவன்போல பாபத் தை விஷயாநுபவத்தைச் செய்கிறான். (௩௬)

ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியம்.

காஸெஷம்செய்யவஷ ரஜோமூணவஸுஷம் |
உமாஸுநொகிமாபாஷா வியெபுத வியெவ்விணிபு ||௩௭||

(ப-ம்.) ஏஷம் - (நீகெட்ட) இந்த (காரணமானது), ரஜோ குணஸமுத்பவம் - ரஜோகுணத்தால் உண்டான,காமஏவ-காமமே; ஏஷம் - இதுதான், க்ரோதம் - கோப (மாவதும்), (அது) மஹா

அச்சு - பெரும் ஆஹாரங்கொள்ளும், மஹா பாப்மா-பெரிய பா
வியானது; அதி - ஆகையால், ஏனம் - இந்த (காமத்தையே),
இஹ - (இந்த ஞானபோகத்தில்) வைரிணம்-விரோதியாக, வித்தி-
அறி. (௩௭)

(தா-ம்.) இரஜோ குணத்தாலுண்டு பண்ணப்படுகிற, காமம்
இது. (விஷயத்திலாசை) இதுவே. குரோதம் விஷயபோகத்தி
ற்குத் தடை நேரிட்டபோது கர்மமே கோபமாக முடிகிறது.
எல்லாவற்றையும் புசித்து விடுகின்ற மஹாபாபம். இதையே
இவ்விடத்தில் சத்துருவென்று தெரிந்துகொள். (௩௭)

புலஸ்தேநாஹி யதெவ வஹ்நி யபுலாஹி ஸுபுலாஹி நஹி
யபுலஸ்தேநாஹி யதெவ வஹ்நி யபுலாஹி ஸுபுலாஹி நஹி || ௩௮ ||

(ப-ம்.) யதா வஹ்நி - எப்படி. நெருப்பானது, தாமேந
ஆவ்ரியதே - புகையால் சூழப்படுகிறதோ; யதா ஆதர்ச்சு - எப்
படி கண்ணாடியானது, மலேநச - அழுக்காலும் (மறைக்கப்படுகி
றதோ); யதா கர்ப்பி - எப்படி கருவானது, உல்பே நபையினால்,
ஆவ்ருத - மூடப்பட்டிருக்கிறதோ; ததா - அப்படி, இதம் -
இந்த (பிராணிஸமுகமானது), தேந - அக் (கருமத்தால்), ஆவ்
ருதம் - சூழப்பட்டிருக்கிறது. (௩௮)

(தா-ம்.) நெருப்புப் பொகையினாலும், கண்ணாடி அழுக்கி
னாலும், கருவு “சூழத்தை” ஐராயினாலும், மறைக்கப் பட்டிருக்
கிறதுபோல், காமத்தினால் இந்தப் பிராணி வரக்கம் மறைக்கப்
பட்டிருக்கின்றது. (௩௮)

சுபுலஸ்தேநாஹி யதெவ வஹ்நி யபுலாஹி ஸுபுலாஹி நஹி
யபுலஸ்தேநாஹி யதெவ வஹ்நி யபுலாஹி ஸுபுலாஹி நஹி || ௩௯ ||

(ப-ம்.) ஹேகௌந்தேய - ஓ குந்திபுத்திர! ஜ்ஞாநம்-ஞான
(குணமான) ஜந்துயின், ஜ்ஞாநம் - (ஆதம்) ஞானமானது, துஷ்
புரேண - நிறைக்க முடியாததும், அநலேநச-திருப்தியடையாத
துமான, காமரூபேண - காமமென்னும், நித்ய வைரிண - (இந்த)
நித்திய விரோதியாலே, ஆவ்ருதம்-மூடப்பட்டிருக்கிறது. (௩௯)

(தா-ம்.) ஓ குந்திசுதனே! துர்லபமான விஷயங்களை யடை
வது திருப்தியில்லாத, காமமாகிய இந்த நித்திய சத்துருவினால்,
ஞானியினுடைய ஆதம் ஞானமானது மறைக்கப்பட்டிருக்கின்
றது. (௩௯)

ஐஹியாணி ஸௌக்யாநி ரஹ்யாநி ஸௌக்யாநி ஸௌக்யாநி || ௪௦ ||
வாஸதேவ ஸௌக்யாநி ரஹ்யாநி ஸௌக்யாநி ஸௌக்யாநி || ௪௦ ||

(ப-ம்.) அஸ்ய-இதற்கு, இந்த்ரியாணி - புலன்களும், மன -
மனதும், புத்தி - அத்யவஸாயமும், அதிஷ்டாநம் - அதிஷ்ட

டாந உபகரணமென்று, உச்சயதே - சொல்லப்படுகிறது; எய்யு - (இக்கர்மமானது) ஏதை-இவைகளைக்கொண்டு, ஜ்ஞாநம் - (ஆத்மஞானத்தை, அவ்ருத்ய - மறைத்து, தேஹிநம் - சரீரமெடுத்த, வனை, விமோஹயதி - பல்படி மயக்குகிறது. (சுப)

(தா-ம்.) இந்திரியங்கள் மனது, புத்தி, இதுகள் காமத்திற்கு வழியாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இதுகளால், ஞானத்தை மறைத்துக் கொண்டு இத்தக் காமம், புருஷனை மோகிக்கும்படி செய்கிறது. (சுப)

தவ்வாக்வி லிங்கியாணுரூபிந் திபரீ ஹாதஷ-ஹ |

வாபூநம் வ ஜஹிஹேநம் ஜாநவி ஜாநநாஸநடி ||சக||

(ப-ம்.) ஹே பரதர்ஷப! - ஒ பரதவம்ச சிரேஷ்டனே! தஸ்மாத் - அகம்பரணத்தாலே, த்வம் - நீ, ஆதேன - ஆரம்பத்தில், இந்திரியாணி - புலன்களை, நியம்ய - அடக்கி - ஜ்ஞாந விஜ்ஞாந நாசநம் - (ஆத்யஸ்வரூப) ஞானத்தையும், (அதின் விவேக) ஞானத்தையும் போக்கடிக்கின்ற, ஏநம் பாப்மாநம் - இந்தப் பாவியை, ப்ர ஜஹிஹி - நன்றாய் சொல்லு. (சக)

(தா-ம்.) ஆகையால், ஒ பரத சிரேஷ்டனே! நீ இந்திரியங்களை யடக்கி இந்திரிய “ஞானம்” “விஞ்ஞானம்” இதுகளைக் கெடுக்கின்றன. இந்தப் பாபத்தை “காமத்தை” நாசஞ்செய். (சக)

ஐஹியாணி வராணுரூபா ரிஹி யெஹுர்வாஸநம் |

நவஸு-வராஸ-பியெபூ வு-வெஹு-வாஸநம் ||சஉ||

(ப-ம்.) இந்திரியாணி - புலன்களை, பராணி - பிரதானமாக, ஆஹம் - சொல்லுகின்றனர்; இந்திரியேப்யஃ - புலன்களைக்காட்டிலும், மஃ - மனதை, பரம் - பிரதான (மென்பர்கள்); மநஸு-மனதைக்காட்டிலும், புத்தி-அத்தியவஸாயமானது, பரா - பிரதானம் (என்பர்கள்); யஃ - எது, புத்தேஃ அபி - அத்தியவஸாயத்தைப் பார்க்க, பரதஃ து - பிரதானமான தென்றாலே, ஸஃ - அது (அந்தக் காமம்). (சஉ)

(தா-ம்.) ஞானத்தைக் கெடுப்பதற்கு இந்திரியங்களே முக்கியங்களெனப்படும். மனம் இந்திரியங்களைக் காட்டிலும், முக்கியமானது. புத்தியைக்காட்டிலும் காமம் முக்கியமானது. (ஸ)ஸ-பரமாத்மா. (சஉ)

(ரா) ஞானத்திற்கு முக்கிய விரோதி இந்திரியங்கள், அவைகளை விட அதிக விரோதி மனசு, அதைவிட அதிக விரோதி புத்தி, அதைவிட மேலானவும், அதிகமாகவும் விரோதி காமம் என்று தாற்பரியம்.

இராகவேந்திர சுவாமிகள் செய்திருக்கிற வ்யாக்ஷியானமாகிய கீதாவிருத்தி.

இந்திரியங்கள் அதைக்காட்டிலும் பெரியவை என்றால் (தேகத்தைக் காட்டிலும்) என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்திரியங்களுக்கு அபிமானி தேவதைகளான சந்திரன், சூரேன், சூரியன், வருணன், அஸ்வனி தேவதைகள், அக்கினி, இந்திரன், ஜயந்தன், யமன், தக்ஷன் (இவர்களைக்காட்டிலும்) விஷயாபிமானி தேவதைகளான ஸளபர்ணி, யாருணி, பார்வதி இவர்கள் சிரேஷ்டமானவர்கள், இவர்களைக் காட்டிலும் மனோபிமானி தேவதைகளான கருடன், சேஷன், ருத்திரன் இவர்கள் சிரேஷ்டமானவர்கள், இவர்களைக்காட்டிலும் புத்தி அபிமானி தேவதையான சாஸ்வதி சிரேஷ்டமானவன், இவனைக்காட்டிலும் மகத்தத் துவாபிமானியாகிய ப்ரம்மா சிரேஷ்டர். அந்தப் ப்ரம்மாவைக் காட்டிலும் ப்ரக்ருதி அபிமானி தேவதையான இலக்ஷ்மி சிரேஷ்டமானவன். இலக்ஷ்மியைக்காட்டிலும் சகலகுண பரிபூர்ணரான விஷ்ணு சிரேஷ்டமானவர். இவருக்குப் பெரியவர் ஒருவருமில்லை. அவர்கள்தான் அடையத்தகுந்தவர். இந்த வ்யாக்ஷியானத்திற்கு ஆதாரமாய், கடோபநிஷத் வாக்கியத்தையும், அதின் பாஷியத்தையும் குறிப்பிடுகிறார். கடோபநிஷத் கூ-வது வல்லி ௧௦-௧௧ வாக்கியங்கள், ஐஹி யெஹொ வரா ஹ்யஸா சுயெஹ்யஸ வரஃ || 2. நஸஸ வராஸுஸி வஸுமிஹ ராதாஹொஹ || 3. ஹஸ்வரஃ வுதகஸுதகாஹ ராஹொஹ || 4. வுராஹொஹவரஃ கிணிதாஹொ வாவ ரஃ || 5 ||

ஸவஸு-வெஹொஸு-ஹொ ஸஸஸு-ராதாந ராதாந |

ஜஹிஸு-ஹொ 2. ஹொவாஹொ காரேஹொ ௩-ஹொஹொ || ௪ ||

(1-ம்.) ஹே மஹாபாஹோ - பெருந்தோளாய்! ஏவம் - இந்தப்படி, புத்தேஃ அபி - அத்தியவஸாயத்தைக் காட்டிலும், ப்ரம் - பிரதானமாக, காமம் புத்வா - காமத்தை யறிந்து, ஆத்மநம் - மனதை, ஆத்மநா - அத்தியவஸாயத்தால், ஸம்ஸத்பய - அசையாமல் நிறுத்தி, துராஸதம் - ஜயிக்கவரிய, காமரூபம் சத்வம் - காமமென்னும் பகையை, ஜஹி - ஜயிக்கப்பார். (௪௩.)

(கா-ம்.) ஓ பெருத்த புஜமுடையவனே! இப்படி புத்தியைக் காட்டிலும் பலத்தையுடையது காமமென்று நினைத்து, புத்தியினால் மனதை “கன்மயோகத்தில்” நிறுத்தி, இந்தக் காமமென்கிற பகைவனை நிர்மூலப் படுத்துவாயாக. (௪௩.)

கர்மயோகஃ

ஸ்ரீ கீருஷ்ணய பாப்ரஹ்மணேநம:

முன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாயம்.

ஜகந்நபொம்.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணவாக்கியம்.

உஜிவீஃ ஸுதெயொமஃபுராசுவாநஹிஷ்யபடி|

விவஸூநஃ ஸ்வெபுராஹிநாநிஷூகவெஸுவீச||

க1

(ப-ம்.) அஹம்-நான், அன்யயம்-நாசமில்லாத, இமம் யோகம்-இந்த (கரும) யோகத்தை, விவஸ்வதே-சூரியனுக்கு, ப்ரோக்தவாந்-உபதேசித்தேன்; விவஸ்வாந்-சூரியன், மநவே - மனுவுக்கு, ப்ராஹ்-உபதேசித்தார்; மதுஃ-மனுவானவர், இக்ஸ்வாகவே-இக்ஸ்வாகுவுக்கு, அப்ரவீத்-உபதேசித்தார். (க)

(தா-ம்) யான் இச்சிறந்த ஞானயோகத்தை முன் சூரியனுக்கு ஹைத்தேன். சூரியன், தன்புத்திரனாகிய மனுசக்கிரவர்த்திக்குக்கூறினன் மனுசக்கிரவர்த்தி இக்ஸ்வாகுபஹாராஜனுக்குசொன்னார். (க)

வனவஃபரஃபராபுராஹிஸீராகிஷ்யயொவிடிஃ|

ஸகாவெநஹிஹதாபொமொநஷஃபரணவ||

உ||

(ப-ம்) ஹே பரந்தப! - வாராய் பகைவரை வெல்லுவோம்! ஏவம்-இம்மாதிரி, பரம்பரா ப்ராப்தம்-பரம்பரையாய் வந்த, இமம்-இந்தஜ்ஞானயோகத்தை, ராஜர்ஷயஃ-இராஜர்ஷிகள், யிதுஃ-அறிந்தார்கள்; ஸீ யோகஃ-அப்படிப்பட்ட யோகமானது, இஹ-உலகத்தில், மஹதா காலேந-நெடுங்காலமாய், நஷ்டஃ-அற்றுப்போயிற்று. (உ)

(தா-ம்.) இவ்வண்ணம் பரம்பரையா யோதிக்கொண்டுவந்த இந்தயோகத்தை இராஜர்ஷிகளறிவார்கள். ஓ பரந்தபனே! அஃதுவெருகாஸமானதாலத்தகைய யோக மிப்பொழுது க்ஷீணமடைந்தது போல் காணப்படுகிறது. (உ)

வனவாசயஸியாநெதடிபொமஃபுராஹிஸீராகிஷ்யயொவிடிஃ|

ஹெகூரஸிநெஸவாவெகிரஹிஷ்யெஹிஷ்யகடிதூடி||

க||

(ப-ம்.) ஸீ-(அப்படிப்பட்ட) புராதனம் - பிராநீனமான, அயம் யோகஃ ஏவ-இந்த யோகமே, மே பக்தி-எனக்குப் பக்தனும், ஸகாச-தோழனுமாய், அஸி இதி-இருக்கின்றாய் என்று, தே அத்ய-உனக்கு இப்பொழுது, மயாப்ரோக்தஃ-என்னால் உபதேசிக்கப்பட்டது, ஏதத் - இது, உத்தமம் ரஹஸ்யம்ஹி - உத்தமமான இரஹஸ்யமன்றோ? (உ)

(தா-ம்.) அநாதியான அந்த யோகத்தையே நீ எனக்கு பத்தையும் நேசனாயுமிருப்பதால் யானுனக்கறிவித்தேன். இஃது மிகவும் இரகசியம். இதை யான் தவிர வேறொருவர் அறிவதற்கும் பிறருக்கோதிவைப்பதற்கு முடியாதென்றறிக. (௬)

அர்ச்சுனவாக்கியம்.

சுபராமவதொஜ்ஜுநபரம்ஜநவிலவஸுத |

கபலேதவிஜாநீபாங்குலாஜளபொதவாநிக் || ச ||

(ப-ம்.) (ஹே க்ருஷ்ண)-வாரீர் கண்ணா! பவதஃ ஜந்ம-தேவரீருடைய அவதாரம், அபரம்-பின்னிட்டது; விவஸவதஃ-சூரியனுடைய, ஜந்மது-பிறப்போ, பரம்-முன்னிட்டது; த்வம்-நீர், ஆதெள - ஆதியில், ப்ரோக்தவாந் இதி-உபதேசித்தீர் என்று, ஏதத் கதம் - இதை யெப்படி? விஜாநீயாம்-அறிஞவன். (ச)

(தா-ம்) சூரியனுடைய வுற்பத்தி முந்தியும் உம்முடையயுற்பத்தி பிந்தியுமாக விருக்க நீவிர் பிரதமத்தில் இதை சூரியனுக்கோதிவைத்தீரென்பதையானுண்மையென நம்புவதெப்படி? (ச)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

வஹ-ஒநிரெவ்யுதீதாநிஜநாநிதவவாஜ-ஓந |

தாந்யஹம்வெஹவ-பாணிநகம்வெத்யவாந்தவ || ௮ ||

(ப-ம்.) ஹே அர்ச்சுந-ஓ அருச்சுனா! தவச - உண்ணப்போல, மே-எனக்கும், பஹ-ஒநி ஜந்மாநி-பல பிறவிகள், வ்யதீதாநி - கழிந்தன; ஹே பரந்தப-ஓ பரந்தபனே! தாநி ஸர்வாணி-அந்த ஜன்மங்களைல்லாவையும், அஹம் வேத-நான் அறிவேன், த்வம்-நீ, நவேத-அறியாய். (௮)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுனா! இதுவரையிலும் எனக்களவற்ற ஜன்மமாயின, உந்தனுக்கு மவ்வாறே வெகுஜன்மமாயிற்று. ஏபார்த்தா! அவை யாவையும் யானறிவேன் உனக்கது தெரியாது. (௮)

சுஜெவிஸஸவ்யபாந்யாஹ-ஒதாநாஸீஸரெவிஸந |

வ்ருக்யதிஸ்யாஜிஷ்டாயஸஹவாஜ்யோத்யாயபா || ௯ ||

(ப-ம்.) அஜஃ-பிறப்பற்றவதாய், அவ்யய ஆத்மாஸந்அபி - நசியாத ஸ்வரூபியாயினும், பூதாநாம்-பிராணிகளுக்கு, ஈச்வரீ ஸந்அபி-ஈசனாயினும், ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம்-சொந்தமான பிரகிருதியை, அதிஷ்டாய-அதிஷ்டித்து, ஆத்மமாயயா - என்னுடைய ஸங்கல்பத்தால், ஸம்பவாமி-அவதரிக்கிறேன். (௯)

(தா-ம்) யான் பிறப்பிறப்பற்றவனாயும் அகில ஜீவன்களுக் கேவரனாயுமிருந்தபோதிலும், எனது ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்தைத்தொடர்ந்தே ஆன்மசங்கற்பத்தாறுதிக்கிறேன். (க)

யதாயதாஹியஸி-ஸுமாரிஹ-ஸுசீஹாரத |

சுஹ-தாநஸி-ஸுததாந-ஸுஜாஜ-ஸு || ௭ ||

(ப-ம்) ஹே பாரத-ஓ அருச்சுனா! தர்மஸ்ய - தருமத்திற்கு, யதா-எப்பொழுது, க்லாகி-பவதி-காட்ட முண்டாகிறதோ, அதர்மஸ்ய-அதருமத்திற்கு, யதா - எப்பொழுது, அப்யுத்தாநம் - கிளர்ச்சி, (பவதி)-உண்டாகின்றதோ, ததா ஆத்மாநம்-அப்பொழுது என்னை, ஸ்ருஜாம்-அவதரிப்பிக்கிறேன். (௭)

(தா-ம்) எ பார்த்தனே! எப்பொழுது வேதத்திற்குரிய தர்மத்திற்கு தீங்கும் அதர்மத்திற்கு விருத்தியுமுண்டாகிறதோ அப்பொழுது என்னை யானே படைத்துக்கொள்ளுகிறேன். (௭)

வரித்ராணாயஸாய-நாஸிநாஸாயவஹு-தாபு |

யசி-ஸஸாயவநாஸ-யஸஸவாஜ-ய-மெய-மெ || ௮ ||

(ப-ம்) ஸாதாநாம்-பரமவைதிகதருமத்தை அதுட்டிப்பவர்களின், பரித்ராணய-ஸம் ரக்ஷணத்துக்காகவும், துஷ்க்ருதாம் - துஷ்கர்மாக்ஷின், விநாசாயச - அழிவுக்காகவும், தர்மஸம் ஸ்த்தாபநார்த்தாய-வைதிகத்தருமத்தை நிலை நாட்டுவதற்காகவும், யுகேயுகே-யுகந்தோறும், ஸம்பவாமி-அவதரிக்கிறேன். (௮)

(தா-ம்) நன்மனதுடைய சாதுக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் கொடியவர்களைத் தண்டிப்பதற்கும் வைதிகதர்மத்தை நிலைபெறநாட்டுவதற்கும் யுகந்தோறும் உதிக்கின்றேன். (௮)

ஜநக-புலகெஜிவ்யெவ்யொவெதி-தகூதம் |

தூகூ-பெஹ-ப-நஜ-புநெந-திஜா-திஸொஜ-ப-ந || ௯ ||

(ப-ம்) ஏவம்-இப்படிப்பட்ட, மே-என்னுடைய, திவ்யம் ஜம்-திவ்வியமான பிறப்பையும், கர்ம-கருமத்தையும், தத்வதஃ-உள்ளபடியே, யிவேத்தி-எவன் அறிகிறானோ, ஹே அர்ஜுனா!-ஓ அருச்சுனா! ஸ-அவன், தேஹம் த்யக்த்வா-சரீரத்தைவிட்டு, புந-ஜநம்-ஜனனமரணரூப ஸம்ஸாரத்தை, ந ஏதி-அடைகிறதில்லை; மாம் ஏதி - என்னையை அடைகிறான். (௯)

(தா-ம்) அர்ஜுனனே! என்னிடஜன்மமும் கன்மமும் பிரகிருதி

சம்பந்த மற்றதென்மெவனுண்வம யறிகிறுளோ அவன் சரீரத்தை விட்டபின் மீண்டு மிச்சகன்மபூமியில் ஜநிக்கிறதில்லை. (க)

வீதரா மஹபகோபாஜ நயாஜாஜிவாஸிதாஃ |

வஹவொஜ்ஜாநதபஸாவொதாஜ்ஜாவராமதாஃ || க௦ ||

(ப-ம்) ஜ்ஞாநதபஸா-ஞானத் தவத்தினால், பூதாஃ - பரிசுத்தர்களான, பஹவஃ-வெகுபெயர்கள், மாம்உபாப்ரிதாஃ-என்னை அடைந்தவர்களாய், வீதராக பயக்ரோதாஃ-காமம் பயம் கோபமിവையற்று மம்மயாஃ-என்மயமாய்க்கொண்டு, மத பாவம்-என்னுடைய ஸாயுஜ்யியத்தை, ஆகதாஃ-அடைந்தார்கள். (ங)

(கா-ம்) அருந்தவத்தினுற் சுத்தர்களான அனேகஞானிகள் இராகம் பயம் மோகம் இதுகளை நிர்மூலப்படுத்தி எந்தன் தன்மையை அடைந்து எந்தனை பஜித்து முத்தியைப் பெற்றனர். (ங)

யெய்யாஜாவப வடினொ காண்டெயவஹஜாஜிஹ ||

ஜிவத-பாட நவத-னொஜிந-ஷாஜிவாப-பவ-பஸஃ || கக ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த-வாராய் அர்ச்சுன! யே யதர் - எவர்கள் எப்படி, மாம் ப்ரபத்யந்தே-என்னை ஆஸ்ரயிக்கிறார்களோ, தாந் அஹம்-அவர்களை யான், ததாவவ-அப்படியே, பஜாமி-அடைகிறேன், அருள்கிறேன்; மதுஷ்யாஃ-மனிதர்கள், மம வர்தம்-எனது மார்க்கத்தை, ஸர்வசஃ-ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும், அநுவர்தந்தே - அநுஸரிக்கின்றார்கள். (கக)

(கா-ம்) பார்த்தனே! எவ்வெவ்வண்ணம் என்னை பாவிக்கிறார்களோ, அவ்வண்ணமே யான் வர்கட்கருட்சொல்கின்றேன். (கக)

காண்டஷஃகஜிபணாஹிஜிபஜஜஹவெடிவதாஃ |

கஜிப-பஹிஜாந-ஷெனொகெவஜிஹ-பவதி-கஜா || கஉ ||

(ப-ம்.) இஹ-உலகத்தில் (உள்ளவர்), கர்மணம்-கருமங்களின், வித்திம்-பலனை, காங்க்ஷந்தஃ-அபேக்ஷிக்கவர்களாய், தேவதாஃ-தேவர்களை, யஜந்தே-ஆரதிக்கின்றார்கள்; ஹி-வென்றால், மாநுஷேலோகே-மனுஷ்யலோகத்தில், கர்மஜா வித்திஃ-கருமப்பயனானது, க்ஷிப்ரம் பவதி-துரையில் உண்டாகிறது. (கஉ)

(தா-ம்) இவவுலகின்கண்ணே கன்மங்கட்குத்தக்க ஸ்வர்காதிசு கத்தை விரும்பினோர் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை யாசிக்கின்றனர், ஏனெனின் இம்மண்ணுலகில் சன்மத்திற்குரிய நற்பயன் சீக்கிரத்திற் சித்திக்கின்றதாலென்க. (கஉ)

உர துவ-கண) -காபியாவ்யுஷ்ட மருணக-கவிமாமஸம் |

தலசு)கத-காரபிவிஜாஂவிப)கத-காரபிவ)யபூ|| கக

(ப-ம்) சாதாரண வாழ்வும்-நான்கு வருணமும், குண கர்ம விபர
கச்சு-குண கருமங்களின் பிரிவாய், மயா ஸ்ருஷ்டம்-என்னால் ஸ்ருஷ்
க்கப்பட்டது; தஸ்ய-அதற்கு, கர்தாரம் அபி - கர்த்தாவாயிருக்கச்
செய்தே, அகர்தாரம்-கர்த்தாவல்லே நென்பதாகவும், அவ்யயம்-
நாசமற்றவனாகவும், மாம் விந்தி-என்னை அறி. (கஉ)

(தா-ம்) ஸத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களையும், சாந்தி, குரோதம், மோஹம், உலோபம் இதுகளையும் பகுத்து உலகபெல்லாம் என்னால் படைக்கப்பட்டன; எல்லாவற்றிற்கும் யானே காரணனாக விருந்தாலும், ஒன்றிற்கும் காரணனல்ல நென்றும், நித்தியனென்றும் எந்தனை யுணரக்கடவாய் (கூ)

நதாங்கு-பாணிமீனாதி நடுகை-மெய்யுடையா

ஐகீராம்பொதலிஜாநாதிகுடிலிந-தலஸஸ்யுதெ||

(ப-ம்.) கர்மாணி-கருமங்கள், மாம்-என்னை, நலிம்பக்தி-ஓட்டு
கிறதில்லை, மே-எனக்கு, கர்ம பலே-கருமப் பயனில், ஸ்ப்ருஹாந-
இச்சை இல்லை, இதி-என்று, யம்-மாம்-எவன் என்னை, அபிஜாநாதி-
அறிகுறியே, ஸம்-அவன் கர்மபிம்-கருமங்களால், கபத்யதே-கட்டுப்
படுகிறதில்லை. (கச)

(தா-ம்) சிருஷ்டிமுதலிய கன்மங் களென்னைச்சாரமாட்டாது. சிருஷ்டிமுதலிய கன்மங் களின்பயனி லுமெனக் குறிநடப்பங்கிடையாது. இவ்வண்ணமென்னை யெவனுய்த்துணருகின்றானோ அவனுக்கு ஓரனயோகத்திற்கு வையியான ஜன்மாந்திர தினைகளொழியும். (சச).

வணங்குக. அகாசுபாக்ஷுதங்குடைய குவெட்டாவிழைகுகுலி.

காராகெடுபுவதயாரதாவடுவெ-டுவடுவ-தராக்யது

(ப-ம்) ஏவம் ஜ்ஞாத்வா-இப்படி அறிந்து, பூர்வைம்முமுஷு-
பிம்-முந்திய மோக்ஷகாமர்களால், கர்ம க்ருதம்-கருமயோகம் செய்ய
ப்பட்டது; தஸ்மாத் த்வம்-ஆகையால் நீ, பூர்வைக் க்ருதம்-முன்னோர்
களால். செய்யப்பட்ட, பூர்வதாம் கர்ம ஏவ - ப்ராசீந கருமத்தையே,
சுரு-செய். (௨௫)

(தா-ம்) இவ்வாறு என்னையுடைய முன்னோர்களான முழுக்கூடக் கர்மங்களையே அனுஷ்டித்தவர்கள். ஆதலால் முன்னோர்

ததகெழி-பு வகழி-பரியசு-காகா-கெ-கழி-வெ-பு-மா-க ||

(ப-ம்) சுர்ம கிம்-கருமம் எப்படிப்பட்டது? அசுர்ம கிம் - அசுர்மம் எப்படிப்பட்டது? இதி-என்று, அதர்-இவ்விஷயத்தில், கவயஃ அபி-வித்வான்களும், மோ ஹிதாஃ-மயக்கமுற்றார்கள்; தத்தே-அதை உனக்கு, ப்ரவக்ஷ்யாமி-சொல்லுகிறேன்; யத் ஜ்ஞாத்வா-யாதொன்றை அறிந்து (அதுபவித்து), அசுபாத்-சம்சாரபந்தமான பரபத்தி விருந்து, மோக்ஷயஸே-விடுபடுவாய். (3க)

(தா-ம்) மு.ந.க.க.கள் (முத்தியைகிறும்புலோர்) அ.ந.வ.டி.க.க. வேண்டிய கன்மமெது? அகர்மமெது? என்கிற விஷயத்திற்கற்றோர் கள்கூட சந்தேகி.கிறார்கள். அப்படி ஆன்மஞான சம்பந்தமான கன்மத்தை யுனக்குரைக்கின்றேன்; அஃதை யுள்ளுன்றி யுணரப்பெற்றுத் துன்பக்கடலான சம்சாரபந்தத்தை யொழிப்பாயாக. (உக)

சுகுமாரபாஸகம் மஹாநாகுமாரபாஸகம்: || க௭ ||

(ப-ம்) ஹி-ஏனென்றால், கர்மணை-கருமயோகத்துக்கு, போத் தவ்யம்-அறிபத்தக்ஷது, விகர்மணை-(அதற்குச் சாதனமான பற்பல) கருமத்துக்கும், போத்தவ்யம்-அறிந்து கொள்ளவேண்டியது, அகர்மணை-சூனத்துக்கும், போத்தவ்யம்-அறிந்து கொள்ளவேண்டியது, கர்மணை-கதி-கருமத்தின் கதியானது, சுஹா-அறிவரியது. ()

(தா-ம்) கன்மத்திலும், அதற்குக்கமான விகாமமென்னும் நித்தியநாமத்திக கன்மங்களினும், அகர்மமென்கிற ஞானயோகத்திலும ஸிபத்தக்கவைகள் படுவுள் பாக்நனமாயின், கன்மத்தின் முறைமைகளை தெரிந்துக்கொள்ளுதற்கு முடியாது. (கள)

ஸஸ-பிஜாந்ந-நிஷ்ட-ஸஸ-ப-கிஞ்ஜஸகஜ-கூச-க-அ

(ப-ம்) யஃ கர்மணி-யாவனெருவன் கருமத்தில், அகர்ம-(ஆத்ம) ஞானத்தை, பச்சேயத்-பார்க்கிறாஃ; அகர்மணி-ஞானத்தில், கர்மச-கருமத்தையும், பச்சேயத்-பார்க்கிறாஃ, ஸஃ புத்திமாந்-அவன் புத்

திசாலி; ஸர்-அவன், மறுவ்யேஷம்-மனிதரிடையிற், யுக்தி - (மோக்ஷ)யோக்கியன்; (ஸர் ஏவ) அவனே, சுருதஸ்ஸகரம் சுருத்-எல்லாக் கருமத்தையும் செய்தவன். (கஅ)

(தா-ம்) யாதாமொருவன் கன்மத்தில் ஞானத்தையும், கர்மத்
தையும், பாவிக்கின்றானே அவனே ஞானியெனப்படுவன். அவனே
மானிடருள் முத்திபெறத்தக்கவன். அ.வ.னே வைதிக கன்மங்கள் யா
வையுஞ்செய்து முடித்தவன். (கஅ)

பலுவுவெ-ஸுஜாநம்மாஃகாஃஷஜய வஜி-தாஃ

ஜாநாநிடிபுகழேணந்தொழுவஃவீதிவெய்யாஃ || கசு ||

(ப-ம்) யஸ்ய-எந்த (மோக்ஷார்த்திக்கு), ஸர்வே ஸமாரம்பா:-
எல்லாக் கருமங்களும், காம ஸங்கல்ப வர்ஜிதா:-அடுபைகளும் சங்-
கற்பமும் அற்றவைகளோ, தம்-அனை, புதா:- (தத்வ)மநிர்ச்சவர்-
கள், பண்டிதம்-வித்வானென்றும், ஜ்ஞாநாக்நி தக்த சர்மாணம்-அ-
றிவென்னும் தீயினால் பொசுக்கப்பட்ட வீனையுற்றவனென்றும், ஆ-
ஹம்:-சொல்லுகிறார்கள். (கக)

(தா-ம்.) எவனிட கன்மம் யாவற்றும் பயனைக்கருதியும், சங்கப் பத்தை யுட்கொண்டு மில்லையோ, அப்படிப்பட்ட வறுபலத்தினைதான் ஞானமென்னும் பெருஞ்சுடறும் கொளுத்தப்பட்ட தீயவினையை புடையவனென்றேற்றும் கூறுவார். (கக)

தஞ்சை கருமுகாசம் நதித் துறை நிராசம் படி

கரு-கண்ணுலிப் பூதெ-தாவிரெ நவகின்றி-தொராதிலஃ||உ||

(ப-ம்.) யெய்வனெருவன், கர்ம பலாஸங்கம்-கருமப் பயனில் பற்றை, தயகத்வா-விட்டு, நித்ய த்ருப்தி-நித்யமான (ஆத்மாவில்) திரு ப்திபடைந்தவனாய், நிராஸ்ரய- (சரீராதிகளில்) இது ஆஸ்ரயம் (என்கிற புத்தி) பற்றவனாகிறானே, ஸ-அவன், கர்மணி-கருமத்தில், அபிப்ரவ்ருத்த-அபி-ஊற்றத்தோடு முயன்றபோதிலும், கிஞ்சித் அபி-கொஞ்சமும்; நகரோதிவவ-செய்கிறானில்லையே. (உ)

(தா-ம்) கண்மத்தினது பயனை விரும்பாது நித்திய வஸ்துவின் கண்ணே மனதைத் தாக்கினவனாயும், அநித்தியமான பிரகிருதியின் ரூணத்தை யாதாரமாக எண்ணுமலு முள்ளவனெவனோ, அவன் கண்மத்திற் பிரவேசித்தவனாயினும், எத்தகைய கண்மத்தையுஞ் செய்தவனன்று. (உய)

ஆசாதம்-பகவத் பரீத்யர்த்தமாகவே செய்கிறவனுடைய, கர்ம - (புண்ணியபாவமென்கிற) கருமம், ஸமகர்ம-மூழுதம், ப்ரவீலீயதே-
நசித்துப்போகும். (௨௬)

(தா-ம்.) மெஞ்ஞானத்தில் ஸ்திரபுத்திவைத்து அதற்கு வேறு பாடான வஸ்துக்களில் ஈடுபடப்பின்றி பிரகிருதி சம்பந்தத்தை வேறுபடுத்தவன்செய்யும் யாகாதிகன்மங்கனால் புண்ணியபாபமான பிராணிகென்மங்கள் யாவும் நசிக்ஞம். (உங்.)

ஸ்ரீமாவதுணஸ்ரீமஹிஸ்ரீமாதாழ்வர ஸ்ரீமணாஹுதய|
ஸ்ரீவெஹ்வதெநமம் தவ்யுஸ்ரீமகஜைஸரோயிநா|| உச||

(ப-ம்) ப்ரம்ஹார்பணம் - பிரமஸ்வரூப ஸ்ருத்முதலியவற்றையுடைய, ப்ரம்ஹணிகீ - பிரமஸ்வரூபமான அளிஸ்ஸானது, ப்ரம்ஹண-பிரமஸ்வரூப (கர்த்தாவால்), ப்ரம்ஹஅக்ஷௌ-பிரமஸ்வரூப அக்கினியில், ஹும-ஓமம்பண்ணப்பட்டது, இதி - என்று, ப்ரம்ஹகர்ம ஸமாதிகா-பிரமஸ்வரூபம் கருமமென்கிற கிளைவுள்ள, தேந-ஆவணல்; ப்ரம்ஹ ஏவ-பிரமம் (ஸ்வரூப ஆத்மாவே) கந்தவ்யம்-அடையத்தக்கதாகும். (உச)

(தா-இ) பிர்மமாகிய சாதனவஸ்துவுடன் கூடிய பிர்மமென்னும் ஹோமத்திரவியமானது பிர்மமென்கிற அக்கினியிற் பிர்மரூபியான கர்த்தனல் ஹோமஞ்செய்யப்படுகின்றது. அப்படிப்பட்ட பிர்மரூபமான கர்த்ததைத் தியானிப்போருக்கு பிர்மரூபமான ஆன்மஞானம் லபிக்கும். (உச)

தெய்வவெவ்வொய்ஜெபாமிநஃவயபுவாஸதெ ।

புறவாழ்வரவரையேயுமெனவொவணுமதி || ௨௫ ||

(ப-ம்.) அபரே-சில, யோகி- (கரு) நிஷ்ட்டர்கள், தைவம்வ-தேவதார்க்கனருபமான, யஜ்ஞம்-யக்ஞத்தை, பர்புபாஸதே - அநுட்டிக்கிரர்கள்; அபரே-சிலர், யஜ்ஞம்-யக்ஞத்துக்குச் சாதனமான (அவிஸ்ஸை), யஜ்ஞேரு வவ-யக்ஞத்தின் உபகரணமான (ஸ்ருகாதிபால்), பரம்ஹ அக்ருள - பிரமஸ்வரூப அக்கினியில், உபஜூஹ் வதி-ஓமம் செய்கிறார்கள். (உரு)

(தா-ம்) இலேயோகிகள் தேவார்க்கஞாபமான யஞ்ஞத்தையே கர்மமென்றதுஷ்டிக்கின்றனவர்கள், மற்றஞ் சிலர் பீர்மமென்னும்க் கினியில் யஞ்ஞசாதனத்தினுலேயே யஞ்ஞத்தை “ஹயிஸ்ஸை” ஹோமஞ்செய்கிறார்கள். (உரு)

சொந்தாநீர்நீர், பாண்டு நெய்யம்பராதிகுஜாஹி!

சாஸ்திரீகமானதாயிற்று யாதலிவாஸ்தவமெனினி

(ப-ம்.) அந்நே- (பின்னும்) சிலர், ம்ரோதாநீசி-காதுமுதலிய, இந்த்யாணி-இந்திரியங்களை, ஸம்யம அக்ஷிஷு-அடக்குவதென்கிற அக்கினிகளில்; ஜூஹ்வதி-ஓமஞ்செய்கிறார்கள்; அந்நே- (பின்னும்) சிலர், சப்தாநீர் விஷயாந்-சப்தாநிவிஷயங்களை, இந்த்ரிய அக்ஷிஷு இந்த்ரியங்களென்றும் அக்கினிகளில், ஜூஹ்வதி - ஓமம் செய்கிறார்கள். (உக)

(தா-ம்) சிலர், செவிமுதவிய இந்திரியங்களை நிக்கிரகமென்னும் அக்னியில் ஹோமஞ்செய்கிறார்கள், இன்னுஞ் சில யோகிகள் சப்தஸ்பர்சாதி இந்திரியங்களையே அக்னியில் ஹோமஞ் செய்கிறார்கள். (உக)

உவ-காணீஹி யக-காணிப ரணக-காணிவாவொ

சூதலம்பரபொமாழைமுளஜஹ்விஜாநதீவிவதி ௨௭

(ப-ம்) அபரே-(பின்னும்) சில,யோகிகங்:-யோகிகள், ஸர்வாணி-
எல்லா, இந்த்ரிய கர்மாணி-இந்த்ரியங்களின் செயல்களையும்,ப்ராண
கர்மாணிச-பிராண வியாபாரங்களையும், ஜ்ஞாந தீபிதே-ஞானத்தா
ல்சொலிக்கின்ற, ஆத்ம ஸம்யமயோக அக்ஞௌ-மனதை அடக்குவ
தென்னும் யோகத்தீயில், ஜு-ஹ்வதி-ஓமம் செய்கிறார்கள். (உஎ)

(தா-ம்) மற்றுஞ் சிலர், இங்கிரியங்களின் ரொழில்களையும், பிராணிகளின் ரொழில்களையும், க்ஷவஸிக்கும் மனோநிக்கரகமென்னும் அக்கினியில் ஆகுதிசெய்கிறார்கள். (உஎ)

சீவியஜாஸவொயஜாயொமயஜாஸயாவொ

வாய்நாடு நாயகோபாயதயஸ்சிவதா|| ௨௮

(ப-ம்.) ஸம்சித வரதாஃ-திடசங்கற்பமுள்ள, யதயஃ-கருமயோகிகளான(சிலர்), த்ரவ்யயஜ்ஞாஃ-திரவியத்தால் யக்ஞஞ்செய்பவர்கள்; தபோயஜ்ஞாஃ-தவமே யாகமாயுடையவர்கள் (சிலர்), ததா-அப்படியே, அபரே-பின்னும் சிலர், யோக யக்ஞாஃ-யோகமே (புண்ணியகூத்திராதிகளுக்குப்போவதே) யக்ஞமாயிருக்கிறார்கள்; (அபரேசு)-பின்னும் சிலர், ஸ்வாத்யாயஜ்ஞாந யஜ்ஞாஃச-வேதாப்பியாஸமும்(அதின்) அர்த்தஞாநமுமே யக்ஞமாயிருக்கிறார்கள். (உஅ)

(கா-ம்) திருடமான விரதத்தைபுடைய இலபேர்கள் திரவியத்தை யெய் யஞ்ஞமாயுடையவர்கள். மற்றுஞ் சிலர், தவத்தையே யாக மாயுடையவர்கள். இன்னுஞ்சிலர், யோகங்களை யே யாகமாயுடைய

வர்கள். சிலர், வேதாத்தியயனத்தையே யஞ்ஞமரபுடையவர்கள் சிலர், வேதார்த்த ஞானத்தையே யஞ்ஞமரபுடையவர்கள். (ஸ0)ஸம்சிதவ்ரதாஃ காயக்கிலேசம்முதஸிய சாந்திராயணமுடையோர். ()

பூரணாவாநமதீரூபூபூரணாயரீவராயணாஃ |

சுவாதெஜ-ஹ்விபூரணாபூரணவாநமதயாவ்ரெ||

சுவரெநியதாஹாராஃபூரணாநூபூரணெஷுஜுஹ்வி

(ப-ம்) அபரே-(பின்னும்) சிலர், ப்ராணபாநகதிருத்வா - ப்ராணபானவாயுக்களுடைய நடைகளைத்தடுத்தித்து, ப்ராணயாம பராயணை-பிராணயாமமிட்டையுற்றவராய், அபானே-அபாநத்தில், பிராணம்-பிராணனை, ஜுஹ்வதி-ஓமம் செய்கிறார்கள்; ததா - அப்படியே, அபரே-பின்னும் சிலர், ப்ராணே-பிராணனில், அபாநம் - அபானத்தை, (ஜுஹ்வதி)-ஓமம் செய்கின்றனர். (அபரே)-(பின்னும்) சிலர், நியதாஹாராஃ-மிதமான ஆகாரஞ் செய்துகொண்டு, ப்ராணேஷ்(வேவ)-பிராணன் களிலேயே, ப்ராணா - பிராணன்களை, ஜுஹ்வதி-ஓமம் செய்கிறார்கள்.

(உக-உகத)

(தா-ம்) பிராணயாமத்தையே சிலர், ஆகாரநியமத்துடன், அபானவாயுவில் பிராணவாயுவை ஹோமஞ்செய்கிறார்கள். என்பதால், பூரகமென்னும் பிராணயாமத்தைச் செய்கிறார்கள். “இன்னுஞ்சிலர் பிராணவாயுவில் அபானவாயுவை ஹோமஞ்செய்கிறார்கள். என்றால், இரேசகமென்னும் பிராணயாமத்தைச் செய்கிறார்கள்.” மற்றுஞ்சிலர், பிராணபானங்களிண்டு வாயுக்களின் வழிகளையுந்தகைந்து பிராணவாயுவை பிராணவாயுவிலேயே ஹோமஞ் செய்கிறார்கள். “இதனால் பிராணவாயுவை வெளியீடாமலும், உள்ளுக்கிழுக்காமலும்; ஸ்தம்பித்து கும்பகமென்னும், பிராணயாமத்தைச் செய்கிறார்கள்.”

(உக-கத)

ஸவெ-ஃவெதெயஜிவீஷாயஜீகூஷீ-தகஷஷாஃ|| ௩௦||

யஜுஸிஷாஜீதஹ-ஜெயாந்திஸு ஹஸநாதகமஸு|

நாயம்வொகொஷுயஜீஸுஷுகுதொநஸுஃகூரூஸுதஜி||

(ப-ம்.) ஏதே-இவர்கள், ஸர்வே அபி-எல்லாரும், யஜ்ஞ விதஃ-யக்ஞமிட்டையுடையவர்களாய், யஜ்ஞகூபித கல்மஷாஃ - யக்ஞங்களால் போக்கப்பட்ட பாபங்களுடையராய், ஹே குருஸத்தம - வாராய் அருச்சுன! யஜ்ஞ சிஷ்ட அம்ருதபுஷ்டி-யக்ஞத்தில் மிகுந்த (அன்னமுதஸிய) அமுதத்தை உண்டவர்களாய், ஸநாதநம் பிரம்ஹ-சாச்சுவதமான பிரம்மத்தை, யாந்தி-அடைகின்றனர்; அயஜ்ஞஸ்ய-யக்

ஞமற்றவனுக்கு, அயம்-(சுவர்க்காதிரூபமான) இந்த, லோகி-லோகத்தி(விள்ளபுருஷார்த்தமானது), நாஸ்தி-கிடையாது; அர்யி-(இதற்குப் புறம்பான) மோக்ஷமானது, ரூதி-எப்படி (யுண்டாகும்). ()

(தா-ம்) இவர்களைத்தனரும் யஞ்ஞத்தை யறிந்தவர்களாயும், யஞ்ஞத்தாற் பாபத்தை யொழித்தவர்களாயும், யஞ்ஞசேஷமாகியவமுதை சரீரத்தை இரக்ஷிப்பதற்காகவுண்டு, சாசுவதமான பிரமத்தையுமடைகிறார்கள் ஓ குருவம்சத்திற் பிறந்தவர்களுட்சிறந்தஅர்ஜுனு! யஞ்ஞமில்லாதவனுக்கு இவ்வுலகம் லபிக்காது, மோக்ஷங்கிடைப்பதேது? (கூ-கூக)

வனவம்ஸஹுவிபாயஜூவிததாஸுஹுமொனாஜிவெ |

கஜிஜாநுவிஜிதாநுஸவ-பூமெவஞ்சூகாவிரொக்ஷ்யெஸி |

(ப-ம்.) ஏவம்-இப்படிப்பட்ட, பஹுவிதா-பல விதங்களான, யக்ஞா-யக்ஞங்கள், ப்ரம்ஹண-வேதத்தினுடைய, முகே-முகத்திலு, விததா-விவரிக்கப்பட்டன; தாந்ஸர்வாந்-அவைகளெல்லாம், கர்மஜாந்-கருமத்தாலுண்டானவை(யென்று), வித்தி-அறி, ஏவம்-இந்தப்பிரகாரம், ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து (அதுட்டித்து), விமோக்ஷயஸே-சம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவாய். (கூஉ)

(தா-ம்) இப்படி பலவிதங்களான கன்மயோகங்கள் ப்ரமத்தினது முகத்தில் வேதரூபமாகவிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கர்மயோகங்கள் யாவும்; நித்தியநைமித்திக கர்மங்களாலுண்டானதென்றுணர்க. இவ்வண்ண முணர்ந்தபின் முத்திபெறுவாய். (கூஉ)

ஸ்யயாநுஷ்யஜியாடிஜிஜாஸுஜாநயஜுஃவாந்தவ |

ஸவ-ஃகஜ-பூமிவாந-பூமிஜாநெவரிஸஜாவ்யெதி || கூக ||

(ப-ம்) பரந்தப-(ஓ அருச்சுன!) த்ரவ்யமயாத்-திரவ்யமயமான, யஜ்ஞாத்-யக்ஞத்தைக்காட்டிலும், ஜ்ஞாந யக்ஞ-ஞானமயமானயக்ஞம், ஸ்ரேயாந்-சிரேஷ்டம்; ஜேஹ பார்த்த-ஓ அருச்சுன! ஸர்வம்-ஸர்வப்பிரகாரமாயிருக்கின்ற, அகிலம் கர்ம-எல்லாக்கருமமும், ஜ்ஞாநே-ஆத்மஞானத்தில், பரிஸமாப்யதே-அந்தர்பூதமாயிருக்கிறது. ()

(தா-ம்) ஓ பரந்தபனே! பார்த்தனே! திரவ்யத்தாற்செய்யப்படுகிற யஞ்ஞத்தைவிட ஞானஸ்வரூபமானயஞ்ஞமே மேலானது. கர்மங்களத்தையும், நிஸ்ஸேஷமாய் ஞானத்திலேயே முடிவை யடைகின்றது. (கூகூ)

தஜிபிபுணிவாதெநவரிபு ஸ்ருதஸெவயா |

உவபெக்ஷ்யெதிதஜிஜாநஞ்ஞாநிநஸுதஜிபுநி || கூச ||

யசுரோகூ நவ நடுபாஹடுவொயாஸுலிவாஹவ |

யெநவ-உதா நடுபொஷெண்குஷுபுர த நடுபொடியி | ௩௫

(ப-ம்.) தத்-அந்த (ஆத்ம ஞானத்தை), ப்ரணிபாதே - நமஸ் காரத்தாலும், பரிப்ரசேந-பல்படியான கேள்வியினாலும், ஸேவயா (ச)-சிச்சுருஷயாலும், வித்தி-அறி; தத்வ தர்சின-தத்துவ பறிந்த, ஜ்ஞாநி-பண்டிதர்கள், தே - உனக்கு, ஜ்ஞாநம் - (ஆத்ம) ஞானத்தை, உபதேக்ஷயந்தி-உபதேசிப்பார்கள். (௩௪)

(ப-ம்) ஹே பாண்டவ-ஓ பாண்டவனே! யத்(ஜ்ஞாநம்) - எந்த ஞானத்தை, ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, புந-மறுபடியும், ஏவம் - இம்மாதிரி, மோஹம்-அக்ஞானத்தை, நயாஸ்யஸி-அடையமாட்டாய்; யே ந-எந்த(ஞானத்தால்), பூதாநி அசேசேண - எல்லாப்பூதங்களுமெல்லாம், ஆத்மநி-உன்னிடத்தில ஆத்மாவில் தானே, த்ரக்ஷயஸி-பார்ப்பாய்; அதி-அனந்தரம், மயி-என்னிடத்தில், ப்ரணிபாதேந - சாஷ்டாங்கதண்டம் ஸமர்பித்தனாலேயும், பரிப்ரசேந - கேட்பதினாலேயும், ஸேவயா-ஆசாரிபசேவைவனாலேயும், வித்தி-அறி. (௩௫)

(தா-ம்) அத்தகைய ஞானத்தை வணக்கத்தாலும், வினாவினாலும், பணிவிடையாலுமிந்துகொள். ஆன்ம சொரூபத்தையறிந்த ஞானிகள் அந்த ஞானத்தையுனக்குபதேசிப்பார்கள். ஓ பாண்டவா! அப்படிப்பட்ட ஞானத்தையறிந்து மீண்டும் நீ இவ்வண்ணம் சந்தேகிக்காய், அவ்வறிய ஞானத்தால் எல்லா பிராணிகளையும் உன்னிடத்தும், என்னிடத்து மிருப்பதாகக் காண்பாய் என்பதால்; “பிரகிருதி சம்பந்தத்தையிட ஆன்மசொரூபமெல்லாம் ஞானவடிவாகிச் சமமாய்த்தோற்றுமென்க.” (௩௬-௩௭)

ஸவிவெஷுலிவாவெஷுஸுலெஷுலிவாவசுதஜி |

ஸவ-ஓஜ்ஞா நவ்வெஷெவஷுஜி நவ்வாஸுரிஷுலி || ௩௬ ||

(ப-ம்)த்வம்-நீ, ஸர்வேப்யம் பாபேப்யம்-எல்லாப்பாபிகளினும் பாபக்ருத்தம்-அதிகப்பாபியாக, அஸிசேத-அபி-இருந்தாயாகிலும், ஸர்வம் வ்ரஜிநம்-எல்லாப்பாவத்தையும், ஜ்ஞாந பலவேநஏவ- (ஆத்ம) ஞானமென்னும் ஓடத்தாலேயே, ஸந்தரிஷ்யஸி-நன்கு தாண்டிவிடுவாய். (௩௬)

(தா-ம்.) எல்லாப்பாபிகளையிட நீ அதிகபாதகுகளிருந்தபோதிலும், ஸமஸ்தமான பாபமென்னு மலைகடலை ஆத்துமஞானமாகிற ஓடத்தால் தாண்டிவிடுவாய். (௩௭)

யபெயொஹிஸுரிஷுதஜி ம பூஸஸா தூர-தெஜ-உத |

ஜ்ஞாநா^{ந ஸ}யி^ஸவ-^ஸகா^ஸநி^ஸவஸா^ஸதா^ஸந^ஸதத^ஸபா|| ௩௭||
 (ப-ம்) ஜ்ஹ அர்ஜுந-வாராய் அர்ச்சுனா! யதா-எப்படி, ஸமி
 த்தி-நன்றாய் சொல்கின்ற, அக்கி-நெருப்பானது, ஏதாம்ஸி - கட
 டைகளை, பஸ்மஸாத் குருதே-பஸ்மமாய்ச் செய்கிறதோ, ததா-அப்
 படி, ஜ்ஞாநஅக்கி-ஞானத்தியானது, ஸர்வ கர்மாணி-எல்லாக் கரு
 மங்களையும், பஸ்மஸாத் குருதே-பஸ்மமாய்ச் செய்யும். (௩௭)

(தா-ம்) அர்ச்சுனா! நன்கு எளிதென்ற அக்கினி எவ்வாறுகாஷ்ட
 ங்களை பஸ்பமாக் குகிறதோ அவ்வாறே ஆன்மஞானமாகிற அக்கினி
 ஜம்மாந்திர தீவினைகள் யாவையும் சாம்பலாக்கும். (௩௭)

மஹி^ஸஞாந^ஸந^ஸஸ^ஸபு^ஸஸ^ஸவ^ஸவி^ஸத்^ஸரி^ஸஹ^ஸவி^ஸபு^ஸத^ஸ||

தக்ஷஸ்ய^ஸப^ஸய^ஸம^ஸஸ^ஸவி^ஸஜ^ஸகா^ஸத^ஸநா^ஸத^ஸநி^ஸவி^ஸந்^ஸதி|| ௩௮||

(ப-ம்) ஹி-யாதொருகாரணத்தால், இஹ-லோகத்தில், ஜ்ஞா
 நேந-ஞானத்தோடு, ஸத்ருசம்-ஸமானமாய், பளித்ரம்-பரிசுத்திகர
 மான(வஸ்து), நவீத்யதே-இல்லை; தத் - அந்த (ஞானத்தை), யோக
 ஸம்ஸித்தி-யோகத்தால் வித்திபெற்றவன்; காலேந-கால வளவில்,
 ஆத்மசி-ஆத்மாவில், ஸ்வயம்-தான், விர்ததி-அடைகிறான். (௩௮)

(தா-ம்) ஆத்ம ஞானத்துக்குச் சமதையான பரிசுத்தவஸ்து இ
 வ்வுலகி லொன்றுமில்லை. அப்படிப்பட்ட ஆன்மஞானம் யோகசித்தி
 யடைந்தவனுக்குக் கிரமமாய் ஆன்மாவின்மீடத்தில் தானாகவே விள
 ங்குகிறது. (௩௮)

ஸ்ர^ஸஜா^ஸவா^ஸநி^ஸவ^ஸத^ஸஜ்ஞா^ஸந^ஸத^ஸதீ^ஸஸ^ஸஸ^ஸப^ஸத^ஸக^ஸஹி^ஸயி^ஸ||

ஜ்ஞா^ஸந^ஸஸ^ஸஸா^ஸவ^ஸரா^ஸஸா^ஸந்தி^ஸவி^ஸர^ஸணா^ஸயி^ஸம^ஸஹி^ஸதி|| ௩௯||

(ப-ம்) ஸ்ரத்தாவாந்-விசுவாஸமுடையனாய், தத்பரஃ-அதில்(தா
 னே) ஊன்றியவனாய், ஸம்யதேந்த்ரியஃ-(விஷயத்தினின்றும்) திருப்ப
 ப்பட்ட இந்திரியங்களையுடைய(புருஷன்), ஜ்ஞாநம் லபதே-ஞான
 த்தையடைகிறான்; ஜ்ஞாநம் லபத்வா-ஞானத்தை அடைந்து, பராம்
 சார்திம்-மேலான சுகத்தை, அசிரேண-சீக்கிரமாகவே, அதிகச்சதி-
 அடைகிறான். (௩௯)

(தா-ம்) ஞானமார்க்கத்தையே முக்கியமாயடைந்து சுகத்தையு
 டையவனாய் இந்திரியரிக்கிரகஞ் செய்கிறவன் ஞானத்தையடைந்த
 பின்பு மேலான மோகூமென்னும் சார்தியை அடைகிறான். (௩௯)

கஜி^ஸஸா^ஸஸ்ர^ஸஜ^ஸபா^ஸந^ஸஸ^ஸஸ^ஸஸா^ஸதா^ஸவி^ஸந^ஸஸூ^ஸதி||

நாய^ஸவி^ஸஜா^ஸகொ^ஸஷி^ஸந^ஸவ^ஸரொ^ஸந^ஸஸ^ஸவ^ஸஸ^ஸஸா^ஸத^ஸநஃ|| ௪௦||

(ப-ம்) அஜ்ஞாந-ஞானமற்றவனாயும், அஸ்ரத்தாவாந்-விசுவா

ஸமற்றவனாயும், ஸம்சய ஆத்மா-ஸந்தேஹமான மனம்பொருந்திய வனுய்(மிருப்பவன்), விந்சயதி - கெட்டுப்போகிறான்; ஸம்சய ஆத்ம ஸந்தேஹ மனமுற்றவனுக்கு; அயம் லோகம்(அபி)-இந்த லோக மும், ந அஸ்தி-இல்லை, பரந(அஸ்தி) - பரலோகமுமில்லை, ஸுகம்- (மோக்ஷரூபமான)சுகமும், நா(ஸ்தி)-இல்லை. (சஉ)

(தா-ம்) ஆன்ம ஞானமற்றவனும், ஞானத்தைப் பெருக்குவதி லாவலில்லாதவனும், உபதேசத்தாலடைந்த ஞானத்திற்குந்தேகமன துடையவனும் கெடுவான். அத்தகையசந்தேகிக்கு இந்த பிராசினவு லகும், பரலோகமும், தர்மார்த்தகாமரூபமாகிய ச துர்வீத புருஷார் த்தமும், சுகமும் மோக்ஷமும்இல்லை. (சஉ)

யொமஸநுபுஷகஸி-பாணஜீரநஸஹிநஸஸ்யபு |

சூதவஃதம்நகஸி-பாணிநிவஸுத்தியநஃஜய || சக ||

(ப-ம்.) யோக ஸம்யஸ்த கர்மாணம்-(எல்லாக்கருமமும் பிரம ஸ்வரூப மென்கிற) நினைவினால் விடப்பட்ட கர்மமுடையவனாய், ஐஞா ஸம்சிந்ந ஸம்சயம்-ஞானத்தால் அறுப்பட்டஸந்தேகமுடையனாய், ஆத்மவந்தம்-சிறந்த மனமுடையனாயிருக்கும் (புருஷனை), ஹே தந ஞ்ஜய-ஓ தனஞ்சயனே! கர்மாணி-கருமங்கள், நகிபத்நந்தி-இஷ்டாபி ஷ்டபலங்களில் கட்டுப்படுத்தமாட்டாது. (சக)

(தா-ம்) ஓ தனஞ்சயா! யோகத்தால் ஞானரூபமாகியகாமயோ கமுண்டாகி ஆன்ம ஞானத்தா லாத்மவிஷயசந்தேகத்தைத்தலைத்து அசைவற்ற மனதுடையவனை ஜன்மாந்திரவினைகள் பிடிக்காது. ()

தஸாஹிஜீரநஸஹிதம்ஹுஷஸஹிநாநாஸிநாநதநஃ |

ஹிநெஹநஸஸ்யப்யொமரிதிகெஷாதிஷ்ஹாரத || சஉ ||

(ப-ம்) ஹே பாரத-ஓ அருச்சுன! தஸ்மாத் - ஆகையால், அஐ ஞாந ஸம்பூதம்-அஞ்ஞானத்தால் உண்டாய், ஹ்ருத்ஸ்ததம்-ஹ்ருதய த்தில் இருக்கும், ஏநம் ஆத்மநஃஸம்சயம் - இந்த ஆத்ம ஸந்தேஹத் தை, ஐஞாந அஸிநா-ஞானமென்னுங் கத்தியால், சித்வா - வெட்டி (பெறிந்து), யோகம்-கருமயோகத்தை, ஆதிஷ்ட்ட-அனுட்டிக்கக்க டவாய், உத்திஷ்ட்ட-எழுந்திரு. (சஉ)

(தா-ம்) ஆகையால், அஞ்ஞானத்தாலுண்டாகி மனதிலிருக்கி ன்ற அவ்வாத்மவிஷயமான சந்தேகத்தை மெஞ்ஞானமாகிறகத்தி யால் சேதித்து கர்மயோகத்தைச்செய். ஓ பாரத! எழுந்திரு. (சஉ)

ஸ்ரீதோஸு கிஸ்வரூபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

கஜ-ஹ ந்யாஸபொம்.

அர்ச்சனவாக்கியம்.

ஹ ந்யாஸங்கஜ-ஹாந்யாஸபொம் நயெ-ஹாந்யாஸபொம்
யபெஹ யவந தயொரொகந்தநெ-ஹாந்யாஸபொம் நயெ-ஹாந்யாஸபொம் ॥

(ப-ம்) ஹே க்ருஷ்ண-ஓ க்ருஷ்ண! புனி-மருபடியும், கர்மணம்-கர்மங்களின், ஸர்யாஸம் - விடுதல் என்கிற; ஞானத்தையும், சம் ஸவி-கொண்டாடுகிறீர்; யோகம்ச-கருமயோகத்தையும், (சம்ஸவி) புகழ்கின்றீர்; ஏதயோ-இரண்டினுள்ளே, ஸ்ரேய-சிரேஷ்டமாக, யத் ஏசம் அஸ்தி-யாதொன்றுண்டோ, தத்-அதை, மே - எனக்கு, ஸு-நிச்சிதம் ப்ரஹி - நன்றாய் நிச்சயிக்கப்படும்படிச் சொல்லுவாயாக.

(ச)

(தா-ம்.) ஓ க்ருஷ்ண! கர்மசன்னியாஸத்தை “ஞானயோகத்தைச்” செய்யென்று சொல்லுகின்றீர் மறுபடியும் கர்மயோகத்தைச் செய்யென்றும் சொல்லுகின்றீர் இவ்விரண்டுகளில் சிறந்ததான ஒன்றையே, நன்றாய் நிச்சயித்து எனக்குச் சொல்லும்.

(க)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஹ ந்யாஸங்கஜ-ஹாந்யாஸபொம் நயெ-ஹாந்யாஸபொம்
தயொரொகந்தநெ-ஹாந்யாஸபொம் நயெ-ஹாந்யாஸபொம் ॥

(ப-ம்) ஸர்யாஸம்-சர்மங்களை விடுதல் என்கிற ஞானயோகமும், கர்மயோகம்ச - கருமயோகமும், உபௌ - இரண்டும், ஸ்ரேயஸக ரௌ-மோகஷ ஸாதனமானவைகள்; தயொம்மத்யே-அவற்றினிடையில், கர்ம ஸர்யாஸாத்-கருமத்தியாகத்தைக் காட்டிலும், கர்மயோது-கருமயோகமே, விசிஷ்யதே-சிறப்புற்றது.

(உ)

(தா-ம்) ஞானயோகம், கர்மயோகம் இவ்விரண்டினும் மோட்சஹேதுக்கள் ஆகவனமானும், ஞானயோகத்தைக்காட்டிலும் கர்மயோகமே சிறந்தது.

(உ)

ஹ ந்யாஸங்கஜ-ஹாந்யாஸபொம் நயெ-ஹாந்யாஸபொம்
தயொரொகந்தநெ-ஹாந்யாஸபொம் நயெ-ஹாந்யாஸபொம் ॥

நயெ-ஹாந்யாஸபொம் நயெ-ஹாந்யாஸபொம் நயெ-ஹாந்யாஸபொம் ॥

(ப-ம்) ஹே மஹா பாஹே - ஓ பெரியதோளர்களே யுடைய அர்ச்சனா, ய-எந்த, நகாங்க்ஷதி - (ஆத்மாவைத் தவிர மற்றொன்றையும்) விரும்பானே; நத்வேஷ்டி-பகைக்கமாட்டானே, நிர்த்வந்த்வ-

த்வந்த்வர்கள் இல்லாதவன்; ஸஃ-அவன், நித்ய ஸர்பாஸீ-நித்தியம் ஞானயோகநிஷ்ட்ட(னென்று) ஜ்ஞேயஃ-தெரிந்துகொள்ளத் தகுந்தவன், (ஸஃ)-அவன், ஸுகம்-வருத்தமின்றி, பந்தாத்-ஸம்ஸாரத்திலிருந்து, ப்ரமுக்யதே-கிடுபடுகிறான். (௬)

(தா-ம்) ஓ மஹாபாஹோ! யாவனொருவன் ஆசையில்லாமலும், த்வந்துவமென்கின்ற சுகதுக்கமில்லாமலும் இருக்கிறானோ, அவன் நித்தியசன்னியாசி “நித்தியஞானயோகத்திலிருப்பவன்” என்று அறியத்தக்கவன், அவன் சம்சாரத்திலிருந்து சுலபமாய் கிடப்படுகிறான். (௭)

ஸாஃவ்யுயொமளப்யுயஹூரூஃபூவஹஃ கிநவஃயிதாஃ

வனகரீவ்யுலிதஸுஜ்ஞமஹயொவிஃஹதவமப்யு|| ச||

(ப-ம்) பாலாஃ-அஜ்ஞர்கள், ஸாங்க்ய யோகனா - (ஞானகர்ம) யோகங்களே, ப்ருதக்-தனிப்பட்டவைகளாக, ப்ரவதந்தி-சொல்லுகிறார்கள்; பண்டிதாஃ-பண்டிதர்களோ, ந-சொல்லமாட்டார்கள், உபயோஃ-இவ்விரண்டினுள், ஏகம் ஆஸத்திதஃஅபி-ஒன்றை அனுட்டித்தாலும், ஸம்யக்பலம்-நல்லபயனை (ஆத்மஸாதாக்காரத்தை), விரந்தே-அடைகிறான். (௮)

(தா-ம்) ஞானயோகம், கருமயோகம் இவ்விரண்டுகளும் வேறுகளென்று பூர்ணமில்லாதவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விரண்டுகளில் ஒன்றையாவது நன்றாய்ச்செய்கிறவன் ஒரேபலத்தை யடைகிறான். (௯)

யதூதொஜ்ஞபூவ்யுதஸுநாநஃஹொமொவிமஜ்ஞவதி

வனகஃஸாஃவ்யுஹயொமஹயஃவஸூகிஸவஸூகி|| டு||

(ப-ம்) ஸாங்க்யஃ-ஜ்ஞானநிஷ்ட்டர்களால்; யத்ஸ்தாநம்-எந்தவிடம், ப்ராயதே-அடையப்படுகின்றதோ, தத்-அது, யோகைரபி-(கரும)யோகிகளாலும், கம்யதே-அடையப்படும், ஸாங்க்யம்ச-ஞானயோகத்தையும், யோகஞ்ச-கர்மயோகத்தையும், ஏகம்-ஒன்றாக, யஃ பச்யதி-எவன் பார்க்கிறானோ, ஸஃ-அவனே, பாயதி-அறிந்தவன். (10)

(தா-ம்) ஸாங்கியயோகத்தைச் செய்கின்றவனால் அடையப்படும் பலமெதுவோ, அதிலே கர்மயோகத்தைச் செய்கின்றவனாலும் அடையப்படுகின்றது. ஒரேவிதமாகிய பலத்தைக்கொடுப்பதினால் ஞானயோகமும், கர்மயோகமும் ஒன்றாகவே யிருக்கிறதென்று எவன் தெரிந்துகொள்கிறானோ, அவனே தெரிந்துகொண்டவன் என்றால் பண்டிதன். (11)

பகவத்கீஸ்த.

பொறியுக்கொரு நியுதலுமாதலொணாயினுதி. ௧௩

(五)

(五)

ஸவ-ஹ-ஓ தா த ம-ஓ தா தாகு-வ-ஓ தவி நவி-வ-ஓ தெ! எ!

(୬)

(६१)

[illegible]

ஐய்யாணீச்சியாயெஷுவத்காதகியாரபநு க்

(ப-ம்) தத்வதித்-ஆத்மஸ்வரூபம் அநிந்தவன், யுக்தி-(கா)ம் ;
 கிடனுய்க்கொண்டு, பச்யத்-பார்க்கும்பொழுதும்; ச்ருண்வத்-சு
 ரும்பொழுதும், ஸ்ம்ருசத்-பரிசெக்கும்பொழுதும், ஜிதாத்-மொகரு
 பொழுதும்; அசத்-புலிக்கும்பொழுதும், கசத் - நடக்கும்பொழு
 தும், ஸ்வபுத்-உறக்கும்பொழுதும், ச்வஸத்-மூச்சுவிடும்பொழுது.

ப்ரஸப்த-பேசம்பொழுதும், விஸ்ருஜந்-விமீம்பொழுதும், க்ருஷ்ண
ந்-ஸுக்ருஷ்பொழுதும், உக்மிஷந்-கண்டிறகரும்பொழுதும், கீமிஷ
ந் அபி - கண்களை மூடும்பொழுதும், இந்திரிய அர்த்தேஷு - தங்கள்
தங்கள் கார்பங்களில், இந்திரியாணி-அந்தந்த இந்திரியங்கள், வர்த
ந்தே-பிரவர்த்திக்கின்றன, இதி-என்று, தாரபந் - விச்சயிக்கிறவனா
ய், கிஞ்சித்-சிறிதும், நெவகரோமி-(நான்) செய்யவில்லை; இதி மந
யேத-நீனைப்பான். (அ-க)

(தா-ம்) தத்துவமறிந்தயோகி பார்த்தாலும், கேட்டாலும், தொ
ட்டாலும், வாசனையறிந்தாலும், புசித்தாலும், நடந்தாலும், தூங்கி
னாலும், சுவாசத்தைவிட்டாலும், பேசினாலும், விட்டாலும், பிடித்
தாலும், கண்களைத் திறந்தாலும், மூடினாலும், அந்தந்த இந்திரியங்
கள், தங்கள் தங்கள் காரியங்களில் பிரவேசித்திருக்கிறதொன்று என்று
விச்சயித்தவனாய், தானொன்றையும் செய்யவில்லையென்று நினைப்பான்.

வ்யூஹண்யாயாகி-பாணிவஹு க்ருக்ஷாகரோகியஃ|

விவ்யுதே தவஸவாவெ நவடிவத்ருபிவாஹஸா| கம்|

(ப-ம்) யஃ-எவன், கர்மாணி - (எல்லாக்) கருமங்களையும், ப்ர
ஹ்மணி-பிரகிருதியில், ஆதாய-வைத்து, ஸங்கம்-பலாபேசையைய,
த்யக்த்வா-விட்டு, கரோதி-கர்மங்களைச் செய்கிறானே, ஸஃ - அவன்,
அம்பஸா-ஜலத்தால், பத்மபத்ரம் இவ-தாமரை யிலையைப்போல்,
பாபேந்-பாவத்தால், நஸிப்யதே-பூசப்படமாட்டான். (ஃ)

(தா-ம்) கர்மங்களை பிரகிருதியினிடத்தில்வைத்து பலத்திலப
ற்றைவிட்டு எவன் கர்மத்தைச் செய்கிறானே, அவனைத் தாமரையிலைய
யில் ஜலம்போல் பிரகிருதிசம்பந்தங்களான, புரபிங்களிரொளிகளான
(ஸம்) ஸங்கம்-மோக்ஷபலனில்கூட இச்சையை.

காயெநநி நவாஸ்யுயோகெவவெஞ்ஞிநி, யோகவி

யொயிநிக்ருக்ஷுவ-ஓக்ஸம்மக்ருக்ஷாத்வித்யா|

(ப-ம்) யோகிந்-கருமயோகிகள், ஸங்கம்-பலாபேசையைத் து
த்யக்த்வா-விட்டு, ஆத்மகத்தயே-ஆத்மகத்திக்காத, ஆத்மகத்தி
தாலும், மஸா-மனதினாலும், புத்த்யா-புத்தியினாலும், கௌரீ-கத்த
மான, இந்திரியை அபி-இந்திரியங்களாலும், கர்மகத்தி, குர்
வந்தி-செய்கின்றனர். (கக)

(தா-ம்) யோகிகள், சரீரத்தினாலும், மனதினாலும், புத்தியின
ாலும், கௌரீமான இந்திரியங்களாலும், ஜனித்த பலனிக் குசையை
விட்டு, ஆத்மாவின் பூர்வகர்மபந்த விவரத்திருபாயிய ஆத்மகத்தித்

காசுக் கர்மத்தைச் செய்கிறார்கள். (ஸ்) ஆத்மஸூத்தயே - மனம் பிரமஞானத்தால் பரிசுத்தப்படும்பொருட்டு. (கக)

யுக்திக்ஷுமமுகூரஸாந்திராவொகநெஷிக்ஷு |

சயுக்திகூரஸாரணமவெவநொதிவயுதெ || கஉ ||

(ப-ம்) யுக்தி-யோகியானவன், கர்ம பலம் தயக்த்வா-கருமபலங்களில் ஆசையைவிட்டு, கைஷ்டிகீம்-ஸ்திரமான, சார்திம்-ஆத்மாதுபவருபமான ஆனந்தத்தை, ஆப்நோதி-அடைகிறான்; அயுக்தி-ஆத்மாதுபவத்தினின்றும் திரும்பியவன், சாம காரேண-காமத்தால் பிரவர்த்திப்பதனால், பலே-பலனில், ஸக்திம் - பறமுடையனாய், நிபத்யதே-கட்டுப்படுகிறான். (கஉ)

(தா-ம்) ஆத்மயோகமுடையவன், கர்மபலத்தைவிட்டுஞ்ஞானில்லாத ஆத்மாதுபவ சுகத்தையடைகிறான். ஆத்மதரிசனத்தில் விழுசுனாயிருப்பவன், மோகத்தால் பலனை விரும்பி கர்மங்களைச்செய்து சம்சாரபந்தத்தை யறுப்பவனாகிறான். (கஉ)

ஸவக்ஷுரானிநி மஸாவ மயுஷ்யாநூஸூவ்வஸி |

நவசாரொவாரொஷெஹெநவகூவக்ஷாராயநி || கக ||

(ப-ம்) வஸி-இந்திரியஜயமுள்ளவன், தேஹி-புருஷன், மகஸாமனதினால், ஸர்வசர்மாணி-எல்லாக் கருமங்களையும், நவ த்வாரே-ஒன்பது துவாரங்கள்பெற்ற, புரே-பட்டணத்தில், (சரீரத்தில்), ஸர்வஸ்ய-விட்டு, நெவ குர்வந்-(தான்)செய்யாமலும், நகாரயந்-(பிரரைச்)செய்விக்காமலும், ஸுகம ஆஸதே-சுகமாகயிருக்கிறான் (கக)

(தா-ம்) சரீரியானவன். கர்மங்களை யெல்லாம் மனதினால் ஒன்பது வழியோடுகூடிய சரீரமாகிற நகரில் விட்டு தான் வசியனாயிருந்துகொண்டும், தேசசம்பந்தமான பிரயத்தினத்தைச் செய்யாதவனாயும், செய்விக்காதவனாயிருந்து சுகத்தையடைகிறான். (கக)

நகதக்ஷுநகக்ஷுரானிநொகஸ்யஸூஜதிவ மூ |

நகக்ஷுமவஸூபொமஸூமாவஸூவ வதக்ஷ || கச ||

(ப-ம்) ப்ரபு - ஸ்பாஸிகமான ஸ்வரூபத்தோடிருக்கிற ஆத்மா, ஸேதஸ்ய-ஆனந்தினது, கர்த்தருத்வம் - கர்த்தருத்வத்தையாவது, கர்மாணி - கருமங்களையாவது, நஸ்ருஜதி - உண்டாகமாட்டான், கர்மபல ஸம்ப்யோகம்-கருமப்பயனின் ஸம்பந்தத்தையாவது, நஸ்ருஜதி-உண்டிபண்ணுகிறதில்லை; ஸ்வபாவது-பிரகிருதிஷாஸனை, ப்ரவர்த்ததே காரணமாகின்றது. (கச)

(தா-ம்) இவ்வுருத்தினது கர்த்தருத்வத்தையாவது, கர்மங்க

நாயாவது, கர்மபல சம்பந்தத்தையாவது, கர்மபலினாலாகாத ஆன்பா உண்பண்ணுகிறதில்லை. கலபாவமென்கிற ஜம்மாந்திராவையே காரணமாகிறது. (௧௪)

நாடிதேகஸூலிதூவம் நவெவவஸுக்ருதம்விஹஃ!

கஜோநெநாஸு கஜோநெநததஜஹுதிஜெகவஃ! கரு!

(ப-ம்.) விபு-எல்லாவற்றிலுமிருக்கிற (ஆத்மா), சஸ்யசித் - ஒருவனுடைய, பாபம்-பாவத்தையும், சாதத்தே - கொண்டேபோவதில்லை; கஸ்யசித்-ஒருவனுடைய, ஸுக்ருதம்-புண்ணியத்தையும், நசவ ஆதத்தே-கொண்டேபோவதில்லை; அஜ்ஞாநேந-அஜ்ஞாநத்தால், ஜ்ஞாநம்-ஆத்மஸ்வரூபமானது, ஆவ்ருதம்-மூடப்பட்டது, தேந-அதனால் ஜந்தவஃ-ஜீவர்கள், முஹ்யந்தி-மோஹத்தையடைகின்றனர். (௧௫)

(தா-ம்) விபுவான ஆத்மா, ஒருவன் பாபத்தையாவது, புண்ணியத்தையாவது, கிரகிக்கின்றவனல்ல. ஞானவிரோதியான பூர்வ கர்மத்தினால் ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பிராணிகள் மோகத்தையடைகிறார்கள். “இதனால் ஆத்மாவுக்கு புண்ணியபாபம் சம்பந்தமில்லை; இருப்பதுபோல் உலகம் பிரமிக்கிறது என்று பொருள்படுகிறது.” (௧௬)

ஜோநெநததஜஹுதிஜெகவஃ! நாயிதஜாதநா!

தெஷாஜாதிசுஷுஜஜோநெநபுகாஸயதிததூஸு! கரு!

(ப-ம்) யேஷாம்து-எவர்களுக்கானால், ஆத்மாந்ஜ்ஞாநேந-ஆத்ம ஞானத்தால், தத்அக்ஞாநம்-அவ்வஞ்ஞானம், நாசிதம்-நாசம்செய்யப்பட்டதோ, தேஷாம்-அவர்களுக்கு, தத்-அந்த (ஸ்வபாவமான) பரம்-சிறந்த, ஜ்ஞாநம்-ஜ்ஞாநம், ஆதித்யவத் - சூரியன்போல, ப்ரகாசயதி-(எல்லாவற்றையும்) ப்ரகாசிக்கச்செய்வான். (௧௭)

(தா-ம்) எவர்களுக்கு ஆத்மஞானத்தால் அந்த அஞ்ஞானமானது நசிப்பிக்கப்படுகிறதோ, அவர்களுடைய அப்படிப்பட்டசிறந்த ஞானம் சூரியன்போல எல்லாவற்றையும்ப்ரகாசிக்கச்செய்கின்றது.

தஜஹுதிஜெகவஃ! தாநஸுநிஷாஸுதூராயணாஃ!

மஹுதகூபுநாஸுதிஜெகவஃ! தாநஸுநிஷாஸுதூராயணாஃ! கரு!

(ப-ம்) தத் புத்தயஃ-ஆத்மாவின்விடத்திலேயே புத்தியுள்ளவர்களும், தத் ஆத்மாந்-அதே ஆத்மாவின்விடத்திலேயே மனமுள்ளவர்களும், தந்நிஷ்டாஃ-அதில (தானே)விராஜிப்பவர்களும், தத்யகாயணாஃ-அதையே பரமப்ரயோஜனமென்று நினைப்பவர்களும் ஆகிய ஜ்

ஞானிகள், ஜ்ஞானவிர்த்துதகல்மஷா - ஞானத்தால் போக்கப்பட்ட பாவத்தை யுடையராய், அபுநராவ்ருத்திம்-மறுபடி (பிரகிருதிக்கு) திருமயாத (ஆத்மஸ்வரூபத்தை), கச்சந்தி-அடைகின்றார்கள். (கௌ)

(தா-ம்) அந்த ஆத்மாவின்னிடத்திலேயே புத்தியுடையவர்களாய், அவ்வாத்மாவின்னிடத்திலேயே மனதையுடையவர்களாயும், அவ்வான்ம ஞானபுரியாசத்தில் ஆஸக்தியுடையவர்களாயும், ஆத்மாவையே முக்கியப் பிரயோஜனமாகவும் நினைப்பவர்கள் ஞானத்தால் பாபங்களை யெல்லாம், போக்கடித்துக்கொண்டு மறுபிறப்பில்லாத சுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்கள். (கௌ)

விடி ஞாவிநயஸவ்வெந்நு ஸ்வாஹணைமவிஹயிநி

ஸுநீவெவஸுபாபெவபவ்யிதாஹ்ஜிபிநி|| கஅ||

(ப-ம்) பண்டிதா - ஆத்மஜ்ஞானிகள், வித்யா விநய ஸம்பந்நே-வித்தையும் வணக்கமுங் கூடியவனிடத்தும், ப்ராஹ்மணே - பிராம்மணனிடத்தும், கவி-பசுவினிடத்தும், ஹஸ்தி - யானையினிடத்தும், கசிசு-வ்நாசினிடத்தும், ச்வபாகேச-சண்டாளனிடத்தும் (உள்ள ஆத்மஸ்வரூபத்தில்), ஸமதர்சின - ஸமமாய்ப் பார்ப்பார்கள். (கஅ)

(கா-ம்) ஆத்மஞானிகள் கல்விநிலும், விநயத்தாலும், நிறைந்தவனிடத்திலேயும், கேவலபிராமணனிடத்திலேயும், பசு, யானை, நாய் இவைகளிடத்திலேயும், நாயைத்தின் கின்ற சண்டாளனிடத்திலும், ஞானஞாயான ஆத்மாக்கள் ஒரேவிதமாயிருப்பதினால் சமமாய்ப் பார்ப்பார்கள். (கஅ)

ஊவெஹவெதே-தவ்வெவ்யாபெஷாஸாஜேஸ்வரிநி
கிபெ-பாஷாஹிஷுஜெஸ்வரஹ்நிவெதேஸ்வரிநி|| கக||

(ப-ம்.) யேஷாம்-எந்த புருஷர்களுடைய, மஃ - மனதானது, ஸாம்யே-ஸமத்வத்தில், ஸ்திதம்-இருக்குமோ, தை-அவர்களாலே, இஹவ-உலகத்தில் தானே. ஸர்ஷ-ஸம்ஸாரமானது, ஜித-ஜயிக்கப்பட்டது. ஜி-யாதொரு காரணத்தால், நிர்தோஷம்-பிரகிருதிஸம்பந்தமற்றதும், ஸமம்-ஸமானாகாரமுமான (ஆத்மாவானது) ப்ராஹ்ம-பிரமமோ, தஸ்மாத்-ஆகையால், தே - அவர்கள், ப்ராஹ்மணி ஸ்திதா (ஏவ)-பிரம்மத்திலிருப்பவர்களே. (கக)

(தா-ம்) எவர்களுக்கு, எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும், ஸமமென்கிறபாவத்தில், மனதுநிற்கிறதோ, அவர்களைக் கர்மாதஷ்டானகாலத்திலேயே, சமச்சாரம் ஜெயிக்கப்பட்டது. பிரகிருதி சம்பந்ததோஷமின்

நிசம்மான ஆத்மஸ்வரூபமே பிரம்மம் எனமான மனதாபுடையவர்க
ளே பிரம்மத்தினிடத்திலிருப்பவர்கள். (கூ)

தவறுஷெடுக்கப்பின்பொருட்களையெல்லாம்
விநாயகபூசை செய்து விட்டு உண்ணுக. ௨௦

(ப-ம்) புமான்-புருஷனைவன், ப்ரியம் - இஷ்டத்தை, ப்ராப்ய-அடைந்து, நப்ராஹ்ருஷ்யேத்-மகிழ்வுறக்கடவனவுன்; அப்ரியம்-பிரதிசூலத்தை, ப்ராப்ய-அடைந்து, கோத்விஜேத்-பயப்படக்கூடாது, ஸ்திரபுத்தி-ஆத்மாவில் நிலைத்தபுத்தியுடையவன்; அனம்மூடம்-மோஹமற்றவனாயும், ப்ராஹ்மவித் - ஆத்மஸ்வரூபத்தையறிதேவனும், ப்ராஹ்மணி-ஆத்மஞ்ஞானத்திலேயே. ஸ்திதி-நிஷ்டையுள்ளவனுபான். ()

(தா-ம்) ஆத்மாவில் ஸ்திரபுத்தியுடையவனாகும் சரீரமே ஆத்மா வென்கிற பிரமமில்லாதவனாகும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையறிந்து மிருக்கிற ஆத்மாப்பிரபாச கிஷ்டன் பிரியமான வஸ்துவைப் பார்த்து சந்தோஷிக்கமாட்டான். பிரியமில்லாத வஸ்துவைக்கண்டு துக்கிக்கமாட்டான்.

(20)

பொதுமக்கள் அனைவரும் கருத்து தெரிவிக்கலாம்

ஸ்ப். ஹ்யொமயுசு தாஸுவக்யஜஸ்தெ! உகி

(ப-ம) ஃ-ஏவன், பாஹ்யஸ்பர்சேஷ-ஆத்மாவைப்பார்க்கிறது. இவ்வேறான விஷயானுவவங்களில், அஸக்த ஆத்மா-பற்றாதுமனமுடையவனாய், ஆத்மநி(ஏவ)-ஆத்மாவில்தானே, ஸுகம் வித்ததி-சுகத்தை அடைகிறாஃ; ஸஃ-அவன், பாஹ்யயோக யுக்த ஆத்மா-பிரம்ம அப்பியாஸத்துடன் கூடிய மனமுடையனாய், அக்ஷயம்ஸுகம்-அழியாதசுகத்தை(மோக்ஷத்தை), அச்நுதே-அனுபவிக்கிறான். (உக)

(தா-ம்) ஆத்மாவைக்காட்டிலு மிதரவஸ்துவில் யோகத்தினாலா சையற்ற மனமுடையவனாய் ஆத்மாவினிடத்திலேயே எவன் சுகத்தை யநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அவனே பிரமத்தியானத்தோடு கூடிய மனமுடையவனாய் சார்வதமாகிய சுகத்தை “பிரமாநாதத் தை”யடைகிறான். (உஉ)

பெய்தியிலுள்ள - ஜாமொமாடி - வியொநயவந்தெ

சூரியனும் கண்களினைய நெதவுறாஜிதஸம்யம்|| ௨௨||

(ப-ம்.) ஸம்ஸ்பர்சஜாஃ-(விஷயத்துக்கும் இந்திரியத்துக்கும் ண்டான) ஸம்பந்தத்தாலுண்டான, யேஹி போகாஃ-எந்த போகங் களானால், ஆத்யந்தவந்தி-உத்பத்திராசங்களுள்ளவை, ஸந்தி-இருக் கின்றனவோ, தே-அனவ, தாஃகமோநயஃ-துக்கமேருதுகளே, அதஃ-

ஆகையால், ஹேகௌந்தேய ஓ குந்திபுத்திர! தேஷு - அவைகளில், புத்ரி-பண்டிதன், நரமதே-ரமிக்கமாட்டான். (௨௨)

(தா-ம்.) ஓ குந்திபுத்திர! எந்த ஸுகங்கள் விஷயேந்திரியசம் பந்தத்தாலுண்டாகின்றனதுகளோ, அவைகளெல்லாம் துக்கவேறுதல்களாலும், உற்பத்தி நாசகஸேயுடையதுகளாயுமிருக்கிறதுகள். அவைகளில் ஆத்மஞானமுடையவன் திருப்தியடையான். (௨௨)

ஸுஹோ தீடுஹவயவொஹம் ஸுஹோ தீடுஹவயவொஹம்

காஸ்கே, ஸுபொதி வுஹமம்ஸயுதஸுஸுஹோநரம்|| ௨௩||

(ப-ம்.) யி-எந்த நரன், சரீர விமோக்ஷணத்-சரீரத்தைவிடுவதற்கு, ப்ராக்-முன்னே, இஹவ-இங்கேயே, காம ரோத உத்பவம்-காமத்தாலும் கோபத்தாலும் உண்டான, வேகம் - வேகத்தை, ஸோமம்-ஸஹித, சகநோதி-ஸமர்த்தனாகிறான்; ஸுபுத்தி-அவனே ஆத்மாநுபவத்துக்கு யோக்யனும்; ஸ-அவனே, ஸுகி - சுகத்தையடைபவன். (௨௩)

(தா-ம்.) எவன் சரீரத்தைவிடுவதற்கு முன்போகஞ் செய்யும் போதே காமக்ருரோதத்தாலுண்டாகிற வேகத்தையடக்கவல்லவனாகிறானே அவனே ஆத்மாநுபவத்திற்குத் தக்கவன். அவனுக்கே ஆத்மாவின்னல் சுகமுண்டு. (௨௩)

யொம் தஸுஹொத்ராராஸுயொம் தஜெ-நாதிருவயி

ஸுயொநீஸுஹநிவ-ராணஸுஹமஹிதொயிமஹிதி|| ௨௪||

(ப-ம்.) யி-எந்த யோகி, அந்தஸுகி-அந்தராத்மாவில் சுகிப்பவனாயும், அந்திஆராமம்உள்ளத்தில் (தானே) ரமிப்பவனாயும், ததா-அப்படியே, அந்திஜ்யோதி-உள்ளே ஞானச்சோதி (புடையவனாயும், யி-எவனிருக்கிறானே, ஸி-அந்த, ப்ரஹ்மபூதி-பிரம்ம நிஷ்டன, யோகி-யோகிபானவன், ப்ரஹ்மநிர்வாணம்-ஆத்மாநுபவச்சுகத்தை, அதிசச்சதி-அடைகிறான். (௨௪)

(தா-ம்.) எவன் அந்தராத்மாவின்னிடத்தில் சுகமுடையவனாயும் அந்தராத்மாவின்னிடத்திலேயே த்ருப்தியுடையவனாயும் ஆத்மஞானமுடையவனாயுமிருக்கிறானே அந்த யோகி பிரம்ஸ்வரூபமுடையவனாய் ஆத்மாநுபவ ஸுகத்தையடைகிறான். (௨௪)

ஹஹி தஸுஹநிவ-ராணஸுஹயி-கீணகவுஷாமி

ஹிநஹிதொயிதொநஸுஹ-ஹிதொஹிதொதொதொ|| ௨௫||

(ப-ம்.) சிந் த்வைதா-சேதிக்கப்பட்ட சீதோஷ்ணதித்வந்தவர்களை உள்ளவர்களும், யதஆத்மாநி-அடங்கிய மனதுடையவரும், ஸ

ர்வபூத ஹிதே-ஸகலப் பிராணிகளுடைய இதத்திலும், ரதாஃ-ஆஸக் தியுடையருமான, ருஷயஃ-ஆத்மஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணுமவர்கள், க்ஷீணகல்மஷாஃ-அழிந்த பாவமுடையராய், ப்ரஹ்மநிர்வாணம்-ஆத்மாநுபவச் சுகத்தை, லபந்தே-அடைகின்றனர். (உரு)

(தா-ம்) சீதோஷ்ணதித்வந்த்வங்களைவிட்டு ஆத்மா வில்மனதை நிறுத்தி எலலாப்பிராணிகளிடத்திலும் அன்புடையவர்களான இ ருஷிகள் “ஆத்மஞானிகள்” பாபங்களைப் போக்கடித்தவர்களாய்ப் பிரமந்தத்தை யடைகின்றார்கள். (உரு)

காஜகெ, ராயவியாகூ நாயகீ நாயகவெ தஸாபு |
ஸவிதொவ்ய ஹநிவ-பாணவத பு தெவிஜி தாத நாயு || உசு ||

(ப-ம்) காமக்ரோத வியுத்தாநாம்-காமக்ரோதங்களால் விடப்பட்டவர்களுக்கு, யதீநாம்-யோகாப்யாயம் செய்வோர்களும், யத சேதஸாம்-அடங்கியமனமுடையவரும், விஜித ஆத்மநாம் - ஜயிக்கப்பட்ட மனமுடையவர்களான, புருஷாணம் - புருஷர்களுக்கு, நிர்வாணம்-சுகருடமான, ப்ரஹ்ம-ஆத்மஸ்வரூபமானது, அபிதம் வர்ததே-எங்கும் இருக்கும். (உசு)

(தா-ம்) காமக்ரோதங்களில்லாதவர்களாயும், யோகாப்யாஸத்தைச் செய்கிறவர்களாயும், ஸாவதான மனதையுடையவர்களாயுமிருந்து மனதை ஜயித்தவர்களுக்கு நிர்மாநுபவரூபமாகிய சுகம் கையெழுந்திருக்கிறது. (மூ) அபிதம்-கைக்குள்ளேயே. (உசு)

ஹஸ-பாநுக்யகூரவஹிவ-பாஹு)ரம் ஸுகூ ஸெஸவாஹரொ ஹு-வொஃ | ஸ்ராணவாநளஸஜிகூகூர நாயாஹு)ஹாஸாரிணஸி | யகெஜிதபஜநோஸுஜீஜ-புமிஜெ-பாக்ஷவராயணஃ | விமதெஹ ஹவக்யரயொபஸஜாஜுகவனவஸஃ || உஅ ||

(ப-ம்) யஃ-எந்தயோகி, பாஹ்யாந்-புறம்புண்டான, ஸ்பர்சாந்-விஷயானுபவங்களை, பஹிர்க்ருத்வா-வெளியே விட்டுவிட்டு, சக்ஷாஃ-சைவ-கண்ணையும், ப்ருவோஃ-அந்தரே-உபநிஸ்புருவங்களின், க்ருத்வா-நிறுத்தி, நாஸாப்யத்தர சாரிணஸ-மூக்குக்குள் ஸஞ்சரிக்கின்ற, ராண அபாநென-பிராணபானங்களை, ஸமென-ஸமகதியாக, க்ருத்வா-செய்து, யத இர்த்தியமகோபுத்தி-நியமிககப்பட்ட இர்த்தியங்களும்மனமும்உள்ளவனும், விகதஇச்சாபயக்ரோதஃ-போயிருக்கிற இச்சை பயம் கோபம் இவையுடையனாய், மோக்ஷாராயணஃ-மோக்ஷமே ப்ரயோஜனமாக கிளைப்பவனாய், முகிஃ-(ஆத்மாலை) மனனம் செ

ய்வதே தொழிலா(யிருக்கிறானே), ஸஃ-அவன், ஸதா-எப்போதும், முக்தஃ ஏவ-முகத்தனே. (௨௭-௨௮)

(தா-ம்) பாஹ்யவிஷயங்களை வெளியிலே நிறுத்திவிட்டுக்கண்களைப் புருவங்களின் நடுவில் வைத்து முகத்தில் சஞ்சரிக்கின்றபிராணபாநங்களை சரியாய் சஞ்சரிக்கச்செய்து இந்திரியங்கள் மனதுபுத்தி இவைகளைக்கட்டி மோக்ஷத்தையே பிரயோஜனமாகவுடையவனாய், ஆசை, பயம், கோபம் இவைகளைவிட்டு ஆத்மஞானப்பிராசம் பண்ணுகிறவனெவனோ, அவனெனக்காலத்திலும் முகத்தனாகவே யிருக்கிறான். (௨௭-௨௮)

ஹோக்ாராயஜகூதவஸாஸ்வ-ஹொகூரெஹஸூரபு|

ஸஃ ஹுஹஸ்வ-ஹொதாநாஹோகூரகாஜாஸாஹாந்திஜ்ஜஹூ||

(ப-ம்.) (யோகி)-யோகியானவன், மாம்-என்னை, ஸர்வலோகம் ஹஸ்தவரம்-ஸகல லோகங்களுக்கும் பெரிய ஆண்டவனாயும், ஸர்வபூதாநாம்-எல்லாப்பிராணிகளுக்கும், ஸஃஹ்ருதம்-ஹிதனும், யக்ருதபஸாம்-யக்ருங்களுக்கும் தவங்களுக்கும், போக்தாரம்-அனுபவிப்பவனாயும், ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, சாந்திம் - பரமாநந்தத்தை, ருச்சதி-அடைகிறான். (௨௯)

(தா-ம்) தபோயஞ்ஞங்களா லாராதிக்கப்படுகின்றவனாகவும், உலகங்களுக்கெல்லாம் கர்த்தனாகவும் பிராணிகளுக்கெல்லாம் ஹிதனாகவும் இருக்கிறவன் என்னையறிந்தபின் சுகத்தையடைகிறான். (ஸ0) ஸஃஹ்ருதம் ஜீவகாருண்யமுடையவன். (௨௯)

ஸ்ரீகீதாஸஃ விஸ்வரூபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆறாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

சூதஸஃபஹிபொமஃ.

சுதாஸ்ரீ-தஃகஜ-ஹுஹொகாய-ஹொகஜ-ஹொகாய-தியஃ|

ஸஸஹஜாஸீஹபொமீஹநகிராமிந-ஹொகி-யஃ| ௧||

(ப-ம்.) யஃ-யாவனென்பான், கர்மபலம் - கருமப் பலனை, அநாஸ்ரிதஃ-அபேக்ஷிக்காமல், கர்ம-செய்யவேண்டியதான, கர்ம-கரு

மத்தை, கரோதி-செய்கிறானே, ஸஃ-அவனே, ஸந்தாஸீச-கர்மங்கள் இல்லாதவனும், யோகீச-கரும நிஷ்ட்டனும்;(மற்றப்படி), நிரக்நிஃ-அக்கினியற்றவனும் அல்ல; அக்ரியீச ந - கருமஞ் செய்பாதவனுமல்ல. (க)

(தா-ம்) கர்மத்தின் பிரயோஜனத்தை அபேக்ஷிக்காமல் வேதத்தில் அநுஷ்டிக்கும்படி விதித்த சித்தியநைமித்திக கர்மத்தை எவன் விடாமல செய்கிறானே, அவனே சந்தாஸியாயும், “ஞானயோகபரனாயும்” கன்மயோகபரனாயும் ஆகிறான். அக்கினிகிருத்தியத்தைக்கை விட்டதினாலேயே கர்மாநுஷ்டானத்தை யொழித்தவனாயும், சந்தாஸியாயும், யோகியாயுமாவது ஒருபொழுதில்லை. (க)

யஸஸ்ரீஸாஸிதிபுரணாயெவாமதம்விவிவாங்கவ |

நஸுஸஸ்ரீஸுஸஸ்கௌபொயேவதிகுறுந || ௨ ||

(ப-ம்) ஹே பாண்டவ!-வாராய் அருச்சுன! , யம்-எதை; ஸந்தாஸம் இதி-ஸன்னியாஸமென்று, ப்ராஹ்ம-சொல்லுகிறார்களோ, தம் யோகம்-அதை யோகமாசவும், வித்தி-அறி, ஹி-ஏனெனில், கஃசந யோகீ-எந்த யோகியும், அஸந்தஸ்த |ஸங்கல்பி-விடப்படாத ஸங்கல்பத்தையுடையவனாய் (அநாவது தேஹாத்மாபிமானத்தை விடாமல்), நவதி-இருப்பதில்லை. (௨)

(தா-ம்) ஓ பாண்டவா ! எதை ஞானயோகமென்று கூறுகின்றார்களோ அதை காமயோகமென்றே தெரிந்துகொள். எவனும் ஆசையைத் துலைக்காமல் யோகியாகிறதில்லை. (௨)

சூரூருக்ஷோபிஷுநெயெகாமகூபகாரணமபுதெ |

யொமாரூபிஸுததெஸுதவ ரஜிகாரணமபுதெ || ௩ ||

(ப-ம்) யோகம்-ஜ்ஞானயோகத்தை, ஆருருக்ஷோ-அடையளிரும்பிய, ருநே-முனிக்கு, கர்ம-கருமயோகமே, காரணம்-ஸாதனமென்று, உச்சயதே-சொல்லப்படுகின்றது; யோகாருடஸ்ய-யோகமடைந்த, தஸ்யஏவ-அவனுக்கே, சமஃ-கர்மங்களை விடுத்தல், காரணம் உச்சயதே-சொல்லப்படுகின்றது. (௩)

(தா-ம்) ஞானயோகத்தை யாஸ்ரயித்து ஒன்றி னயோகிக்குக் கன்மயோகங் காரணமெனப்படும். ஞானமார்க்கத்தைக் கடந்த அவனுக்குக் கர்மத்தை நிவ்ருத்தி செய்வது காரணமாகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. (௩)

யஷாஹிவெஷி யாயெ ஃஷுநகூபஸுநஸுஜெத |

ஸவ-ஃஸங்கௌ ஸஸ்ரீஸாஸிதிபுரணாயெவாமதம்விவிவாங்கவ || ௪ ||

(ப-ம்) யதா(ய்)-எப்பொழுது எந்த (யோகி), இந்திரிய அர்த் தேஷு-விஷயங்களிலும், கர்மஸு - கருமங்களிலும், ந அநுஷங்கு தே-ஆஸக்தியடையானோ, ததா ஹி-அப்பொழுதுதான், ஸர்வ ஸங் கல்ப ஸந்தாஸி-ஸர்வ காமத்தையும் விட்ட, யோக ஆருடீ - ஜ்ஞாந யோகம் அடைந்தவ(னென்று), உச்சயதே-சொல்லப்படுகிறான். (ச)

(தா-ம்.) எப்பொழுது இந்திரியவிஷயங்களிலும், கர்மயோகங் களிலும், மனம் சம்பந்தப்படவில்லையோ, அப்பொழுது தான் எல் லாகோரிக்கைகளையும் விட்ட அவன் யோகியெனப்படுகிறான். (ச)

உஹரொஹா தநாதா ந௦நாதா நஃவஸாஹயெஹி|

சூரெதவஹுராதெ ஷாவ்யௌராஹெதவரிபுராத நஃ|

(ப-ம்) ஆத்மநா-மனதினால், ஆத்மாநம்-(தன்) ஆத்மாவை, உத் தரேத-கரையேற்றவேண்டும், ஆத்மாநம்-ஆத்மாவை, நாவஸாதயே த்-அல்லல படுத்தக்கடவனல்லன், ஹி-ஏ னெனில், ஆத்மநஃ - தனக் கு, ஆத்மா ஏவ-மனதே, பந்து-துணை, ஆத்மநஃ-ஆத்மாவுக்கு, ஆத் மா ஏவ-மனதே, ரிபு-பகை. (ந)

(தா-ம்) ஆத்மாவை மனதினால் மோன்மைப்படுத்தவேண்டும், ஆ ன்மாவைக்கீழ்ப்படிக்குச் செல்லுப்படி செய்யலாகாது. ஆன்மாவுக் கு மனமேபந்து. மனமேதான் வைரியாகிறது. (ந)

வ்யௌராஹாதா தநஸஸ்யுயெ நாரஃதேவாஹுநாஜிதஃ|

சுநாத நஸுஸாத்ருகெவதெ-காஹெதவஸாத்ருவஹி|| கூ||

(ப-ம்) யேந-எவனால், ஆத்மநா ஏவ-தன்னாலேயே, ஆத்மா ஜி தஃ-மனம் ஜயிக்கப்பட்டதோ, தஸ்ய ஆத்மநஃ-அவன் ஆத்மாவுக்கு, ஆத்மா பந்து-மனமே பந்துவாகும், அநாத்மநஃது-மனத்தை ஜெயி க்காதவனுக்கோ, ஆத்மா ஏவ-மனமே, சத்ருவத் - பகைபோல, சத் ருத்வே-சத்ருத்வத்தில், வந்தேத-இருக்கும். (க)

(தா-ம்) எவனால் தன் மனம் தானாகவேவெற்றி பெறப்படுகிற தோ, அவனான்மாவுக்கு மனம் பந்துவாயும் மனதைவெல்லாதவனு க்கு அம்மனமே சத்ருவுப்போல் விரோதியாகவுமிருக்கின்றது. (க)

ஜிதா தநஃபுராதஸ்யு்வராஹதஸரிஹிதஃ|

ஸீதாஹஸு-வஹு-வெஷு-தயாரிநாவரி நயொஃ|| எ||

(ப-ம்) சிதஉஷ்ண ஸுகதுக்கேஷு-குளிர்ச்சி வெப்பம் இன்ப ம்துன்பம் (இவைகளில்), ததா-அப்படியே, மாந அவமாநயோ-மா ஸ்வமானங்களிலும், ஜித ஆத்மநஃ - ஜெயித்த மனத்தனப், ப்ராசாந்த

ஸ்ய-அடங்கியிருப்பவனுடைய, (மனதில்) ஆத்மா-ஆத்மஸ்வரூபமானது, பரம் ஸமாஹிதம்-மீட்டவும் நகஸ்வரூபமாகியிருக்கிறான். (வ)

(தா-ம்) சிந்தாஷ்ணம், இன்பதுன்பம். பெருமை சிறுமை, இவ்விஷயங்களில் மனதைவென்று சங்கரமால் நிறுத்தி பொருஷயுடனிருப்பவனுக்கு மனதின் கண்ணே ஆன்மா மிகவுயர்ந்த நகஸ்வரூபமாகியிருக்கும். (ஈ)

ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநதஜ்ஞாநதாஹு-தெஸூரவீஜிதே தஷ்யம் |

யுக்தஜ்ஞாநயுக்தயொயீஸாஹு-தாஸகரமவநம் || அ ||

(ப-ம்.) ஜ்ஞாந விஜ்ஞாநத்ருப்த ஆத்மா - ஸ்வரூப ஜ்ஞானந்தாலும் விசேஷஞானத்தாலும் திருப்தியடைந்த பனத்தனா, கூடஸ்தம்-(ஞானமே வடிவான) ஆத்மாவிலிருப்பவனாய், விஜிதே-தந்திரியஜயிக்கப்பட்ட இந்திரியங்களுள்ளவனும், ஸாமேலாஷ்ட அச்ம காஞ்சந்-ஸமமான மண்கட்டி சுவ பொன்களையுடைய, யோகீ-கர்ம யோகியானவன், யுக்த இதி - தந்தமெனன்று, உச்சயதே - சொல்லப்படுவான். (அ)

(தா-ம்.) ஆன்மா ஞானத்தினாலும் விஜ்ஞானமென்னும் மோகிருதியைவிட ஆன்மா வேறென்கிற அறிவுகளையும், திருப்தியடைந்த மனதுடையவனாயும், கூடஸ்தனாயும், விஜேததிரியனாயும், மண், பொன், சிலை, அதுகளிற் சமபுத்தியுடையவனாயுள்ளவன் ஞானயோகத்துக்குத் தக்கவனெனப்படுவான். (அ)

ஸுஹ்ருதிதாய புஷாஸீ நய்யுஸ்யதெஷ்யஸம்யுஷம் |

ஸாயுஷ்விபவாவெஷு-ஸுபை-பிவி-பிரிஷ்யதெ || கூ ||

(ப-ம்.) ஸுஹ்ருத்-ஸுஹ்ருத்துக்களும், அரி-அநர்த்தத்தைவிரும்புவோர்களும், மித்ய-ஸமவயதான தோழர்கள், உதாஸீந-உடவுபகையிரண்டுக்கும் காரணமில்லாமையாலே இரண்டி மற்றவர், மத்யஸ்த்த-ஸ்வபாவமாகவே இரண்டுமற்றவர், த்வேஷ்ய-ஸ்வபாவமாகவே பகைப்பவர், பந்துஷு-ஸ்வபாவமாகவே இதஞ்செய்யும்வர்கள் ஆகிய இவர்களிடத்திலும், ஸாதுஷு அபி-ஸாதுக்களிடத்தும், பாபேஷு-ச-பாபிகளிடத்தும், ஸமபுத்தி-ஸமபுத்தியுடையவன், விசிஷ்யதே-விசேஷாதிகாரியாகிறான். (கூ)

(தா-ம்) தனக்கு நன்மையை விரும்புவோன், சினேகிதன், பகைநேசம் இதுகளற்ற மத்தியஸ்தன், இயற்கையான விரோதி, சுற்றத்தார், ஸத்புருடன், பாபிஷ்டி; இவர்களிடத்தில் சமபுத்தியுள்ளவனே உத்தமனாவன். (கூ)

தை ஒரே வஸ்துவிற்கெல்லும்படி செய்துக்கொண்டு (சித்தசத்தி) சம்சாரபந்த நிவ்ருத்திக்காகவும் பரம்பிரம்ஸ்வரூபத்தை யறிவதற் காகவும் பேராகத்தையாரம்பிக்கவேண்டும். (கக-கஉ)

ஸஜங்காயஸிரொழி, வாயாரயதையுபவிரிநி:

வாடுபெருக்கு நாவிகாழ்வாண்டி நாயார் அவ்வொகப்பது கநி

புராணத்தாவிமதஜீஸு ஹவா ரிவ, தெளி க்.

உமலையிலுள்ள உதாயகுருவீ தந்தும்||

(ப-ம) காய சிரோக்ரீவம்-உடல் தலை கழுத்துகளை, ஸம்-ஸம் மாகவும், அசலம்-அசையாது, ஸ்திரம்-உறுதியாகவும், காரயந்-கிறுத்திக்கொண்டு, ஸ்வம் நாவிக்ர க்ரம்-தனது மூக்கு நுளியை, ஸம் ப்ரேக்ஷ்ய-பார்த்து, திசு-கிசைகளையும், அநவலோகயந்-பாராமல் இருக்கிறவனும், ப்ரசாந்த ஆத்மா-அடங்கிய மனதோடு, விகத பி-பயமற்று, ப்ரம்மசாரி வ்ரதே-பிரமத்தை நாய்கிற விரதத்தில், ஸ்திதி-இருந்தவனும், மஹி ஸம்யம்ய-மனதைத்திருப்பி, மத் சித்தம்-என்னைச் சிந்திப்பவனும், மத் பர-என்னையே ஆசிரிய்ந்ருப்பவனுமாய், யக் தி ஸாவதானமாய், ஆஸீத்-இருக்கக்கூடவில்லை. (சுங்-சுசு)

(தா-ம்) உடலையும், சிரசையும், கழுத்தையும், சிரமம் நேரிடும் போது கூட அசையாமற் செய்துக்கொண்டு தனது இரண்டு புருவத்துக்கும் இடையிலுள்ள ஞானஸ்தானமென்னும் சுழிமுனையை ஞானேந்திரியத்தாற்பார்த்தும், திக்குகளைக் கட்புலனாற்பாறாமலும், ஆறந்த மனதுடையவனாகும் கிர்ப்பயனாகும், பிரம்சர்ய விரதத்திலிருப்பவனாகும், என்னிடத்திற் சித்தத்தை வைத்தவனாகும், ஸாவதானத்துடனுயிருந்துக்கொண்டு என்னையே ஆழ்மரயித்திருக்கவேண்டும். யஃஹவஹவஹவா தாந்யொயிநியதோநஸி|

சாந்திநிவாணவரோத்தமஸாஜயிமதுதி|| கடு||

(ப-ம்) ஏவம் ஸதா-இப்படி எப்போதும், ஆத்மாவும் ||ஞ்ஜந்-மனதை(நம்மிடத்தில்) நிறுத்திய, நியத மாஸஸி-நியமிக்கப்பட்ட மனமுள்வனனும், யோகி-யோகியானவன், மத் ஸம்ஸ்த்தாம்-என்னிடத்தில் நிலையென்கிற, நிர்வாண பரமாம்-ஆநந்தத்தின் எல்லையான, சாந்திம்-சாந்தியை, அதிகச்சுதி-அடைகிறான். (கடு)

(தா-ம்) இப்படிக்கு எக்காலும் சித்தத்தை ஆன்மாயினிடத்தி ன்விழத்தி பரிசுத்த மனதுடைய யோகியானவன் சுகப்பெருக்காய் நான்னிடத்திலிருக்கும்படியான சாந்தியென்னும் பரமாதந்தை ய றுடவன்.

(கஞ)

நாதகுருதஸு-யொமாஸி நவெகாஹி நஸுதீ!

நவாதிஸவஸ்ஸுஜாமு தொநெவவாஜு-நி ககி||

(ப-ம) ஹே அர்ஜுன-வாராய அருச்சுன! அதி அச்நதீ-அதிசுமாய் புசிப்பவனுக்கு, யோகி நாஸ்தி-யோகம் இல்லை, எனாத்ம-சுத்தமாய், அநச்நதீச-உண்ணாதவனுக்கும், ந-இல்லை, அதிஸ்வப்ந-சேஸ்யச-அதிக தூக்கமானவனுக்கும், ந-இல்லை, ஜாக்ரதீ-விழித்துக்கொண்டே யிருப்பவனுக்கும், ந-ஏவ-இல்லை-யெயில்லை. (கக)

(தா-ம) ஓ அர்ஜுன! அதிக ஆகாரத்தையுட்கொண்டவனுக்கும், இரகசியமாய் புசிக்காதவனுக்கும், விசேஷமாய்த் தூங்குகிறவனுக்கும், விழித்துக்கொண்டிருப்பவனுக்கும், ஞானயோகம் கைகூடாது. (கக)

யுகாஹாரவிஹாரஸ்யுகவெஷு ஸுகரீ-ஸு-

யுகஸுவாவஸ்யாயஸ்யுயொமாவவதிஷு-ஃவஹா|| ககி||

(ப-ம) யுக்த ஆஹார விஹாரஸ்ய-மிதமான ஆஹாரமும் ஸஞ்சாரமுமுடையனும், கர்மஸு-கருமங்களில், யுக்த சேஷ்டஸ்ய-மிதமான வியாபாரமுடையனும், யுக்த ஸ்வப்ந அவபோதஸ்ய - மிதமான தூக்கமும் விழிப்பு முள்ளவனுமானவனுக்கு, துக்கஹா-துக்கத்தைப்போக்கடிக்கிற, யோகி பவதி-யோகம் சித்திக்கும். (கக)

(தா-ம) உசிதமான ஆகாரமும், உசிதமான வெளிசஞ்சாரமும் கர்மத்திலுசிதமான பரிஃரமும், உசிதமான நித்திரையும், விழித்திக்கொள்ளுக லுமுள்ளவனுக்குச் சம்சாரதுக்கம் விலகி ஞானயோ-ஞ்சித்திக்கின்றது. (கக)

யதாவிநியதம்விதூராதந்யுவாவதிஷுதெ |

நிஸுபஹஸூவ-காஸிவெஜாயுகஹ்யுயுதெததாரி கக

(ப-ம) யதா சித்தம்-எப்பொழுது மனது, விரியதம்-அடக்கப்பட்டதாய், ஆத்மநி ஏவ-ஆத்மாவில் தானே, அவதிஷ்டதே-இருக்கமோ, ததா-அப்போழுது, ஸர்வ காமேப்யஃ - எல்லாப் பண்டங்ளும், நிஸ்ப்ருஹி-நசையற்று, யுக்தி-இதி-(யோகத்துக்குத்) தக்கன் என்று, உச்யதே-சொல்லப்படுவான். (கக)

(தா-ம) எப்பொழுது மனம் ஆன்மாவினிடத்தில் லயித்துச் சலமாககிருக்கிறதோ அப்பொழுது தான் எல்லாவஸ்துகளிடத்திலும் கிருப்பமற்றவனெனவும், யோகாப்யாசத்துக் குரியவனெனவும் கூறப்படுகிறான். (ஸ) ஆத்மந்யேவ, தனதுமெஞ்ஞான சொ-த்திலேயே. (க)

யலாழீவொ நீவா தடு ஸாடு நம்மெ தவஸா வஜா ஸ்யு தா|

யொத்தொரு தனித் தனி யுண்டென யொழுகாத நம்! கக்!

(ப-ம்) நிவாத ஸ்துதித் தீபிகாற்றில்லாதவிடத்துள்ள தீபம், ய
தாந இங்குதே-சாப்படி சலிச்சிறுதில்லையோ; யத சித்தஸ்ய-மனோவி
ருத்தியற்று, ஆத்மநி-ஆத்மாவில், யோகர்-யோகத்தை, யுஞ்ஜதீ-செ
ய்கின்ற, யோகிகர்-யோகஞ்செய்யவனுடைபா ஆத்மநி-ஆத்மாவுக்கு,
ஸா உபமா ஸம்ருதா-அது உவமைபாக வெண்ணப்பட்டது. (கக)

(தர-ம்) காற்றில்லாவிடத்தில் வைத்தபெ ரெவ்வண்ணம் அ
சைவற்றிப் பிரகாசிக்குமோ, அவ்வண்ணமே பனதை நிலைநிறுத்தி
ஆன்ம விசாரஞ் செய்யவனுக்கு ஸாந்தித்தியபாகிதது, “ஆன்மஸவ
ஸபம் நன்கு பிரகாசிப்பெறுது.” (கக)

யெத, லாபநலத் துதி^த நிரஹ்யொமஸவயா |

யதெவ்வாதசாரிநம்பமுள்ளாதறிதாழ்க்கி ௨௦௩

ஸம்போதன சிக்ஷை சமீபம் பாராட்டி. நீண்ட யாழ்ப்பாணம்

வெத்யத நவெவயம் லிதயாதிசக்தம் || உக ||

யம்முனாஜாவாண்டாஹ்ஜி ந்தெ நாயிகுந்தத்!

பயிதநிதெதாநநு:வெநமுநாணாவிவிவாருதெ ||

தமிழ்நாடு வனவியல்பொறியாளர்மன்றம் தலைவர்

வாசிப்பதெ நபரகுவொயொமொநிவி-ணவெதவா||

(ப-ம்.) யோக ஸௌயாச-யோகம் செய்வதனால், நிருத்தம்-விஷயங்களிலிருந்து திரியப்பட்ட, நித்தம் - மனமானது, யத்ர உபரமதே-எதில் மயிக்குமோ, யத்ரச வ-எதில் தானே, ஆத்மநா ஆத்மாநர்-மனநினால் ஆத்மானை, பர்யம்-பார்த்துக்கொண்டு, ஆத்மநி-ஆத்மாவில், தவ்யநி-இன்பவுகின்றனவே, யத்தத்-யாதொன்று, அதிந்திரியம்-புலன்களுக்கொட்டாததோ, புத்தி க்ராமம்-புத்தியால் அறியக்கூடியதோ, ஆத்யந்திகம் ஸுகம்-மிகவும் ஸுகரூபமோ, யத்ர வேத்தி-எதில் அனுபவிக்கிறானோ, யத்ர ஸ்திதீ அயம்-எதில் இருக்குமிவன், தத்வக்-சகாநூபவத்தினின்றும், நைவசஸ்தி - சலிக்கவே மாட்டானோ, யம் லபத்வா - ஏதை யடைந்தபிறகு, அபரம் லாபம்-வேறு லாபத்தை, ததீ-அதிகம்-அதைவிட அதிகமாக, நமந்யதே - மதிக்கமாட்டானோ, யஸ்யிந் ஸ்திதீ-எதில் இருப்பவன், குருண துக்-கே அபி-பெருந்துயரத்தாலும், நவீசால்யதே - சலிக்கவேமாட்டானோ, தம்-அதை, துக்க ஸம்யோக வியோகம் - துக்க ஸம்பந்தமற்ற,

யோகஸம்ஜ்ஞதம்-யோகமென்பதாக, வித்யாத் - அறிக்கடவன், ஸீ
யோகஃ-அந்த யோகமானது, நிச்சயேஃ-(இப்படிப்பட்ட தென்கிற)
நிச்சயத்தோடு, அநிர்விண்ண சேதஸா - ஸந்துஷ்ட மனதோடு,
யோகத்தவயஃ-செய்யத்தக்கது. (உடு-உ௧-உஉ-உ௩)

(தா-ம்) யோகாப்பியாசத்தால் விஷயாதிகளில் நின்றும் திருப்
பப்பட்ட சித்தம் எதுவிடத்தில் சுகித்து நிற்கின்றதோ எதுவிடத்
தில் மனம் ஆன்மாவைப் பார்த்துக்கொண்டு ஆன்மாவின் தத்திலே
யே திருப்தியடைகின்றதோ, இந்திரியாதிகளுக்கெட்டாததாயும், அறி
வினால் அறியத்தக்கதாயுமுள்ள பரமசுகத்தை எதுவிடத்தில் நிலை
நின்று காண்கின்றானோ, எதுகிடைத்தபின் மீண்டும் அதைவிட மே
லானலாபம் வேறுதோன்றானோ எதுவிடத்திலிருப்போன் மகாது
க்கத்தினுக்கூட அசைக்கப்படானோ அப்படிப்பட்ட துக்கநிவர்த்
தியே யோகமெனப்படுகின்ற தென்றறிதல் வேண்டும். அத்தகைய
சோகத்தை திருப்தியுள்ள மனதோடும் ஸந்திரபுத்தியோடும் அநுஷ்
டிக்கவேண்டும். (ஸா) யம்-எந்த ஆத்மலாபத்தை. (உடு-உ௧-உஉ-உ௩)

ஸங்குபு ஹவாங்காஜாஸுக்ஷாஸவ-பா மஸௌஷதஃ |
உமெஸெவெஷ்யயு-பாஸிவியஜிஸி-ததஃ || உ௪ ||
ஸமெஸுமெ நரா-வாஸிஷு-பாஸு-திஷு-ஹிதயா |
சுதஸுஸுஸி-மஃசுசு-பாஸிஷி-விஷி-விஷி-பசு || உ௫ ||

(ப-ம்) ஸங்கல்ப ப்ரபவாந்-கோரிக்கையா லுண்டாகும், காமா
ந்-விஷய ஆசைகளை, ஸர்வாந்-எல்லாவற்றையும், அசேஷதஃ-த்யக்த்
வா-முழுதும் விட்டு, இந்திரிய க்ராமம்-புலன் கூட்டத்தை, ஸமந்த
தஃ-எப்புறத்தினின்றும், மரஸா ஏவ விநியம்ய-மனதினால் தானே அ
டக்கி, சநஃ சநஃ-மெள்ள மெள்ள, த்ருதி க்ருஹீதயா - தைரியத்
தால் அடையப்பட்ட, புத்யா-புத்தியினாலே, உபாமேத்-(ஸகலத்தி
னின்றும்) நீங்கக்கடவன்; மநஃ-மனதை, ஆத்மஸம்ஸ்த்தம்-ஆத்மாவின்
நிலைக்க, க்ருத்வா-செய்து, கிஞ்சித் அபி-சிறிதொன்றையும், நசிந்
தயேத்-சின்திக்கக்கடவனல்லன். (உ௪-உ௫)

(தா-ம்) சங்கற்பத்தாலுதித்த புத்திர மித்திராதி விஷயபாகங்
களையவும் நிச்சேஷமாய் மனதினாலொதிக்கி இந்திரிய சமூகங்களை
நான்கு பக்கத்திலும் ஸ்பர்சஜங்களென்னும் சப்தாதி விஷயங்களில்
நின்றும் மனதினால் நிவர்த்திசெய்து கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் கிவே
கத்துடன் கூடிய அறிவினால் ஆன்மஞானத்திற் கந்நியமான விஷயா
திகளில் நின்றும் திரிப்பி மனதை ஆன்மாவின் தத்தில் நிறுத்தினபி

ன்பு மீண்டும் ஒன்றையுஞ் சிந்திக்கக்கூடாது. (ம)மஃ மனம் பரப்பி
ரமனிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கும்படி. (௨௪-௨௫)

யதொபதொநிஸூரகிநஸூவஸூஸூரிஸூ |

ததஸூதொநியதெஜெதொநூதெநூவஸூநதெஸூ || ௨௬ ||

(ப-ம்.) சஞ்சலம்-சஞ்சல ஸ்வபாவ மாகையாலே. அஸ்த்திரம்-
நிலைக்காது. மஃ-மனது, யதஃயதஃ-எங்கெங்கு, நிச்சரதி - ஸஞ்சரிக்கி
ன்றதோ, ததஃ ததஃ-அந்தந்தவிஷயங்களிலிருந்து, எதத் - இப்(மன
தை), நியம்ய-அடக்கி, ஆத்மநி ஏவ-ஆத்மாவில் தானே, வசம்நயேத்-
வசப்படுத்தக்கூடவன். (௨௬)

(தா-ம்) சஞ்சலஸ்வபாவமுடைய தாதலால் ஆன்மாவினிடத்தி
ல்மனம் ஸ்திரமாகவிருக்காமல் எந்தெந்தமார்க்கமாய் சஞ்சரிக்கு
மோ, அந்தந்த மார்க்கத்தில் நின்றும் அதை திருப்பி ஆன்மாவினிட
த்திலேயே பிரவேசிக்கும்படி செய்தல்வேண்டும். (௨௭)

வ்ஸூரானூநஸூஸூரூபொயிநஸூவஸூதூ ||

உவெவதூஸூரூஜஸூஸூரூஹூதூதூ || ௨௮ ||

(ப-ம்) ப்ரசாந்த மஃஸம்-அசையாத மனதுடையதாய், அகல்ம
ஷம்-கலக்கமற்று, சாந்த ரஜஸம்-ரஜோசுணமுமொழித்து, ப்ரஹ்ம
பூதம்-ஸ்வஸ்வரூபமாய்நின்ற, ஏநம் யோகிகம்-இந்த யோகியை, உ
த்தமம் ஸூகம்-உத்தம ஸூகமான(மோக்ஷம்), உபைதிஹி-அடை
கிறதென்பது வெதப்ரஸித்தபாயிருக்கிறது. (௨௮)

(தா-ம்) ஆன்மஞானத்தில் உறுதியான மனதோடிருப்பதினால்
பாவத்தையொழித்து சுத்தாத்மஸ்வரூபியாய் விளங்குகின்ற அந்த
யோகியை சுக்மடெகின்றது. (௨௯)

யஸூஸூவஸூஸூதூநஸூயிவீமதகஸூஷூ ||

ஸூவெநஸூஹூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ || ௩௦ ||

(ப-ம்) ஏவம் ஸதா-இப்படி எப்போதும், ஆத்மாராம் - ஆத்மா
வைக்(குறித்து), யுஞ்ஜந்-யோகத்திலிருக்கின்ற, யோகி-யோகியான
வன்; கிகத கல்பஷஃ-பாபங்களற்றவனாய், ப்ரஹ்ம ஸம்ஸ்பர்சம்-பிர
ம்மாநுபவரூபமான, அத்யந்தம் ஸூகம்-மிஞ்ந்த சுகத்தை, ஸூகே
ந-வருத்தமின்றி, அச்நுதே-அனுபவிக்கிறான். (௩௦)

(தா-ம்) இவ்வாறு எக்காளம் பிரம்ஞானத்திலிருந்துகொண்டு
ஜ்ஞாந்திர திவினைகளைத் தலைத்த யோகியானவன் பிரம்ஞானந்த
மென்னும் அபரிமிதசுகத்தை ஆபாசமில்லாமலேயுபவிக்கின்றான்.

ஸவ-ஹ-உ-தஸுஜாதாநஸவ-ஹ-உ-தாநிவா-ததி |

ஔரக்ஷதெ கயொமயஸு-கா தாஸவ-ஹ-உ-வஸிஷு-நஃ || ௨௬ ||

(ப-ம்) ஆத்மாநம்-தன்னை, ஸர்வபூதஸக்தம்-எல்லாப்பூதங்களிலுமிருப்பதாகவும், ஸர்வபூதாநி-எல்லாப் பூதங்களையும், ஆத்ம-பிசு-பூதங்களிலுமிருக்கிறதாகவும், யோக யுகத ஆத்மா-யோகத்தில் நின்றமனதுடையவன், ஸர்வாத்ர-எல்லாவிடத்தும், ஸமதர்சநஃ-ஸமமானபார்வையுடையனாய், ஈகூதே-பார்க்கிறான். (௨௬)

(தா-ம்) யோகத்தினால் இரஜோகுணம் நாசமடைந்தபின் சுத்தமானமனதுடன் ஸமஸ்தப்பிராணிகளிடத்திலும் சமதிருஷ்டியுடையவனாய், தனது ஆன்மாவை ஸர்வபூதங்களிலுமிருப்பதாயும், ஸர்வபூதங்களுடைய ஆத்மா தன்னிடத்திலிருப்பதாயும் காண்கின்றான். ()

யொஹ-ஹ-உ-திஸவ-ஹ-உ-வஸிஷி-பஸு-கி |

தஸுஜாஹ-ஹ-புணஸு-ஜாஸிஸவ-ஹ-உ-புணஸு-கி || ௩௦ ||

(ப-ம்.) யஃ மாம்-எவன் என்னை, ஸர்வதரபச்யதி-எங்கும் பார்க்கிறானோ, ஸர்வம்ச-எல்லாவற்றையும், மயி பச்யதி-என்னில் பார்க்கிறானோ, தஸ்ய அஹம்-அவனுக்கு நான், நப்ரணச்யாமி - காணும்போவதில்லை, ஸச மே-அவனும் எனக்கு, நப்ரணச்யதி-காணும்போவதில்லை. (௩௦)

(தா-ம்) எவன், எல்லாவற்றிலும், எத்தனையும், என்னிடத்திலும், எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறானோ, அவனுக்குயானும் எந்தனும் கவனும், நசிக்கிறதில்லை. (௩௦)

ஸவ-ஹ-உ-தஸுஜக்யொஜாஹஜதெ சுகூகூஜாஸிதஃ |

ஸவ-ஹ-பாவ-த-ஜாநொநாவிஸயொமீஸியவ-த-ஹ-உ-த || ௩௧ ||

(ப-ம்.) யஃ மாம்-யாவனொருவன் என்னை, ஸர்வபூத ஸ்திதம்-சகலபூதங்களிலுமிருக்கிற; ஏகத்வம் ஆஸத்திதஃ-ஒருமையடைந்து, பஜதி-ஸேவிக்கிறானோ, ஸர்வதா-எந்தநிலையில், வாதமாந-அபி-இருந்தாலும், ஸஃ யோகி-அந்த யோகி, மயி வர்ததே-என்னிடத்தில் இருக்கிறான். (நித்தியமுக்தனாகச் சொல்லப்படுகிறான்) (௩௧)

(தா-ம்) எவன் பேதபுத்தியன்றி ஸர்வப் பிராணிகளிடத்திலும் எந்தனை பஜிக்கின்றானோ அப்படிப்பட்டயோகி எவ்வித வ்யாபாரத்திற்குப் பிரவேசித்தபோதிலும் எந்தனிடத்திலேயே யிருக்கின்றான். ()

சூதஸவ-ஹ-உ-தஸுஜக்யொஜாஹஜதெ சுகூகூஜாஸிதஃ |

ஸ-ஹ-வாயஸிவாஹ-ஹ-புணஸு-ஜாஸிஸவ-ஹ-உ-புணஸு-கி || ௩௨ ||

(ப-ம்) ஆத்ம ஓளபம்யேக - ஆதமாக்களுக்குண்டான ஸாய்த் தைக்கொண்டு, ஹே அர்ஜுன-ஓ அநுச்சுனா, ஸர்வத்ர-எங்கும், ஸு கம் வா யதிவா துக்கம்-இன்பத்தையோ துன்பத்தையோ, ஸமம்- ஸமமாக, யஃ பச்யதி-எவன் பார்க்கிறானோ, ஸஃ-ஆவன், பரமஃ யோ கீ-மேலான யோகி, மதஃ (என்) மெண்ணப்படுவான். (௩௨)

(தா-ம்) ஓ அர்ஜுன-ஓ! சுததுக்கங்களை தளது போல்ஸர்வப் பிராணி-எரித்திலும் சமமாய்ப் பார்க்கிறவனவனோ அவனே பரம யோகி யென்றெண்ணப்படுகிறான். (௩௩)

அர்ஜுனனவாக்கியம்.

பொய்யொமய்யாபெய்யாகவொயி நயொஸு-ந |

வனதஸுராஹம் நபஸுராமுயயகாஸஸுரிதிஷ்விநாடி || ௩௩ ||

(ப-ம்.) ஹே மதுஸூதக-ஹே மதுசூதக! த்வயா-தேவரீர ல், ஸாய்யேக-ஸாய்பமாக, யஃ ஆயர்யோகஃ - யாதொன்றித்தனாக ம், ப்ரோக்தஃ-சொல்லப்பட்டதோ, சஞ்சலத்வாத்-(மனம்) சலிப்பு ற்ததாகையால், எதஸ்ய-இந்த யோகத்திலுடைய, ஸ்திராம் - நிலை யான, ஸ்திதிம் - நிலையை, அஹம் - நான், நபச்யாமி - பார்க்கிறே னிலில்லை. (௩௪)

(தா-ம்.) ஓ கிருஷ்ண! ஸர்வபூதங்களையும் சமமாய்ப்பார்பதின ல் எந்தயோகம் உர்மாற கூறப்பட்டதோ அத்தகைய இந்தயோக ம் எந்தனுக்கு சஞ்சலப்படுவதால் இதற்கு ஸ்திரமான அவஸ்தை இன்னதென்று தெரியவில்லை. (௩௫)

வாஹுஹிநீநக்ஸுரஹ ராயீவவஹுஷ்டி |

தஸுராஹாதித்யஹம்நெஷுவாபொரீயஸுஹுஷ்டரடி || ௩௪ ||

(ப-ம்) ஹே க்ருஷ்ண-ஓ கண்ண! சஞ்சலம்-சலிக்கும் ஸ்வபா வமான, மநஃ-மனது, பவத-வதுவில்(புருஷனை), த்ருடம்-ஹி-விஷ யங்களில் கெட்டியாயும், ப்ரமாத-கலங்கச் செய்கிறதாயும், தஸ்ய- அதினுடைய, நிக்ரஹம்-ஐயத்தை, அஹம்-நான், வாயோஹிவ-காற் றினதுபோல, ஸுதுஷ்கரம்-மிகவும் செய்ய வரியதென்று, மந்யே- நினைக்கின்றேன். (௩௬)

(தா-ம்.) ஓ கிருஷ்ண! மனதோ சஞ்சலஸ்வபாவமுடையது. இன்னும் பலாக்காரமாய் அபகரிக்கப் படுமபடியானதும் அதிகபல முடையது மாதலால் “காற்றை அசையாமல் கிற்கச்செய்வதுபோ ல்” சாத்தியமென்று யான் எண்ணுகின்றேன். (௩௭)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

கஸ்யஸ்யாஜிஹாஸாவஹாஜிநாடிநி-ஹி-ஹிவஹு |

கஸ்யாவஸநத-கௌந்தயவெவராமெ-ண்ணவமுஹுதே ||

(ப-ம்) ஹே மாஹா பாஹே-ஓ பலசாலியே!, சலம்-சலிக்கு ந்தன்மைபதான; மஃ-மனமானது, தூரீக்ரஹம்-அடக்கமுடியாத துதான், அஸம்சயம்-ஸம்சயமில்லை, ஹே கௌந்தேய-ஓ குந்தியின் மைந்தா! அப்யாஸேந-அப்பியாசத்தாலும், வைராக்யேணச-வைராக்கியத்தாலும், க்ருஷ்யதே-அடக்கப்படும். (௩௫)

(கா-ம்) ஓ அர்ஜுனா! மனதைநிலைநிறுத்தமுடியாதென்பதில் ஐயமில்லை. அப்படியிருந்தபோதிலும் அப்பியாசத்தாலும் பிரகிருதி வஸ்துக்களில் தோஷாரோபணம் அவைகளில் விருப்பமின்றியிருத் தல்முதலிய வைராக்கியத்தால், மனம் சுத்தப்படும். (௩௫)

கஸ்யதா-தநாபொமொடி-ஹி-வஹு-கி-ஜெ-கி- ||

கஸ்யாத-நாத-பக-காஸக்யொவாஹு-ஜொவாய-க- || ௩௬ ||

(ப-ம்) அஸம்யச ஆத்மா - ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொள்ளாத மனதையுடைய, யோக-யோகமானது, துஷ்ப்ராபி-அடையக் கூடியதல்ல, இதி - என்று, மே-என்னுடைய, மதி-நிர்சயம், வச்ய ஆத்மநா- வசப்பட்ட மனதுடையனாய், யததா து-யத்தினம் செய்பவனானோ, உபாயத-உபாயமாய், அவரப்தம்-அடைய, சக்யம் - ஸாத்தியானது. (௩௬)

(தா-ம்) மனக்கட்டின்றி யோகம் சித்திக்காதென்று என்கருத்து பற்பல வுபாயத்தால் மனதையடக்கினவனுக்குக் கர்மப்பிரயத்தினத்தால் பரமபொருள் கல்பமாய்புலப்படும். (௩௬)

அர்ஜுன வாக்கியம்.

கபதி-ஹி-கஸ்யாவெதொயொமாலு-கி-கா-நஸ- ||

கஸ்யாவ்யொமஸ-ஸி-ஜி-மா-மகி-க்ய-ஷ-ம- || ௩௭ ||

(ப-ம்) ஸ்ரத்தயா உபேத-சிரத்தையோடு கூடியவன், அயதி-யத்தினமில்லாத பகஷத்தில், யோகாத்-யோகத்தினின்றும், சலிதமாநஸ-சலிப்புற்றமனத்தனாய், யோகஸம்ஸித்திம்-யோகஸித்தியை, அப்ராப்ய-அடையாமல், ஹே க்ருஷ்ண!-ஓ பகவானே, காமகநிம் கச்சதி-என்னகதி யடைகிறான். (௩௭)

(தா-ம்) ஏ கிருஷ்ண! சிரத்தையுடையவன்கூட முயற்சியின் குறைவால் யோகத்தினது சித்தியப் பெறாமல் மனம் யோகத்திலிருந்து சலித்தபிறகு எக்கெதியடைவன்? (௩௭)

கூவினொஹயவலிவ ஷ்ஸிநாஹிவாஸுதி |

கூபுதிஷ்ஷாஜிஹாவாஹொஷிஷ்வாஹ ஹண்பயி |

(ப-ம்) உபய கிப்ரஷ்டி-கர்மயோக இரண்டிலும் நடுவிய (இவன்), சிந்த அப்ரம் இவ-துண்டுபட்ட மேகம்போல, கச்சித்த நச்யதி-கெட்டுப்போகாமலிருக்கிறான்? மஹா பாஹோ-ஓ விக்ரமசாலியே! அப்ரதிஷ்ட்டி-(கருமமும) கைபு துதாமல், ப்ரஷ்மணம் பதி-பிரமத்தின் வழியிலும், கிழ்டி-மூடனானவன். (உஅ)

(தா-ம்) ஏ முகுந்தா! கர்மபலங்கான ஸ்வர்காதி போகங்களினும், தான் ஆரம்பித்த பிரம்மஞ்ஞ மார்க்கத்திலும் பயிற்சியடையாத உபயப்பிரஷ்டன் (ஞானமார்க்கத்திலும், கர்மமார்க்கத்திலும் தேர்ச்சியடையாதவன்) கண்டப்பட்ட மேகம்போல நசிக்காமற்போவனோ? (உஅ)

வாகுஷெஸஸாயங்குஷமெதூஹ ஷ்ஷெஸஷகி |

கூபுநிஷ்ஷஸபஸுஷாஸுமெதூஹ ஷ்ஷுவஷுஷெ | ௩௯ ||

(ப-ம்) ஏதம் மே ஸம்சயம்-இந்த வென் ஸந்தேகத்தை, ஹேக்ருஷ்ண-ஓ கண்ணிரோனே! அசேஷதம்-முழுதும், சேத்தும் அர்ஹஸி-நீர் போக்கவேண்டும், ஹி-ஏனெனில், அஸ்ய ஸம்சயஸ்ய-இச்சந்தேகத்தை, த்வத் அந்யம் - உம்மைத்தவிர மற்றொருவன், சேத்தா-போக்கவல்லனாய், உபபத்யதே-ஏர்ப்படான். (௩௯)

(தா-ம்) ஏ கிருஷ்ண! எந்தனுக்கு இப்படிப்பட்ட சந்தேகங்களை நிஸ்ஸேஷமா யொழிக்கவேண்டும். இச்சந்தேகங்களை நிவர்த்திசெய்கிறவன் உம்மைத்தவிர வேறொருவருமில்லை. (௩௯)

ஸ்ரீக்ருஷ்ணவாக்கியம்.

வாஸுஷெவெவஹநாஜுத்ரவிநாஸஸுஷுவிஷுஷெ |

மஹிகயுராணகூஸகூஸிஷும-திந்தா-கமஹி | ௪௦ ||

(ப-ம்) ஹே பார்த்த!-ஓ அர்ஜுனா! இஹ - இந்த லோகத்திலும், தஸ்ய விநாச-அந்த யோகப்ரஷ்டனுக்கு, கைவலித்யதே-இல்லவேயில்லை, அமுத்ச-பரலோகத்திலும், நைவ - இல்லை, ஹேதாதவாராய அண்ணா! கல்யாணக்ருத-சுபமான (யோகத்தைச்) செய்து (நடுவிய), கச்சித்-எவனும், துர்க்கிம்-கெடுதியை; நஹிநச்சதி - அடையமாட்டானன்றோ? (௪௦)

(தா-ம்) ஏ பார்த்தா! அப்படிப்பட்டவனுக்கு இஹத்திலும், பரத்திலும், நாசமொருபொழுதுமில்லை. அர்ஜுனா! நற்கன்மத்திதச்செய்தவனொருவனும் துர்க்கதியை யடையான். (௪௦)

பூவபுபுணுகுதாஹொகாநுவிசுபாஸாஸுதீஸுஜாஃ
ஸுஹீநாஸுஜீகாஹெஹெயொமஹுஷெஹுமஜாயகெ||

(ப-ம்) யோகப்ரஷ்டஃ-யோகத்தினின்று நடுவியவன், புண்யக்ருதாம்-புண்ணியவான்களின், லோகாந்-உலகங்களை, ப்ராப்ய - அடைந்தி, சாச்வதீஃ-சாக்ஷதமான, ஸமாஃ-(பல) வருஷங்கள், உஷித்வா-(அங்கே) வாஸஞ்செய்து, சுசீநாம்-பரிசுத்தாளான, ஸ்ரீமதாம்-சீமான்சளின், கேஹே-கிருஹத்தில், அபிஜாயதே-பிறக்கிறான். (சக)

(தா-ம்) யோகப்பிரஷ்டன் *புண்ணியஞ் செய்தவர்களுடைய லோகம்சென்று வெகுகாலம் சுசியாகவிருந்து பரிசுத்தர்களாயும் யோகாப்பியாசமுடையவர்களுடைய கிரஹத்தில் மீண்டும் ஜனிக்கின்றான். (சக)

ஹவாபொயி நாரெவகூஹெஹவதியீஜதா||

வனதஹீஹுஃஹதாஹொசெஜ்நயஜீஹுஸ|| சஉ||

(ப-ம்.) அதவா-இல்லையென்றால், யோகிபாம் - யோகிகளான, தீமதாம்-புத்திமான்களின், குலே ஏவ-வம்சத்தில்தானே, பவதி-பிறக்கின்றான், ஈத்ருசம்-இப்படிப்பட்ட, யத்ஜநம்-யாதொரு ஜன்மமுண்டோ, ஏதத்ஹி-இதுதான்; லோகே - உலகத்தில் (பிராணிகளுக்கு), துர்ப்பதாரம்-மிகவும் அலபமானது. (சஉ)

(தா-ம்) அப்படி யோகபரிபாகத்தை யடைந்தவன் சபேப்பானேயாகில யோகிகளாயும், ஞானவந்தர்களாயுமிருக்கிறவர்களுடைய கிரஹத்தில் பிறக்கின்றான். லோகத்தில் இப்படிப்பட்ட ஜன்மமுண்டாவது வெகுதடினம். (சஉ)

தத்ருதஸுபிஸுஹெயொமஹெ தவளவஹெஹிகு||

யதெ தவதெதாஹுபிஸுஹெஹிகுஹுஹநந|| சந||

(ப-ம்) ஹே குருநந்தந-ஹ குருஸம்சதிலகமே! தத்ர-அந்தஜநத்தில்; பெனர்வதைஹிகம்-முன் தேஹத்திலுண்டான, தம் புத்திஸம்யோகம்-அந்த புத்தியோகத்தை, லபதே-அடைகிறான், ததஃ-அதனால், ஸம்ஸத்தெள-(யோக) வித்தியில், பூய்யததே-மீண்டும் யத்னம் செய்கிறான். (சந)

(தா-ம்) ஓ அர்ஜுனா! அவ்விடத்திலும், பூர்வதேஹசம்பந்மான அந்தயோகி விஷயத்திலேயே புத்தி, சம்பநதப்பட்டு அங்கிருந்து மறுபடியும் யோகசித்தியில் முயலுகின்றான். (ஸ) பூயஃ - சுகமாய். (சந)

வடுவ-பூஷாஸெ நடுதெருவஹி, படுதஹுவஸொவிஸம்|
ஜிஜ்ஜாஸுஸாவிஸொமஸு, ஸுஸுஸு, ஹாதிவ சு-தெ|| சுக||

(ப-ம்) பூர்வ அப்யாஸேந-முன்பு பழக்கமான, தேந ஏவ-அதி
ஞலேயே, ஸு-அவன், அவசம் அபி-ஸ்வாதீன மற்றவனாயினும், ஸ்
ரீயதே-கொண்டுபோசப்படுகிறான், யோகஸ்ய - யோகத்தை, ஜிஜ்
ஞாஸு- அபி-அறிய முயன்றவனும், சப்தபரஹ்ம - வேதோத்த கர்
மபலனை, அதிவர்த்ததே-கடக்கிறான். (சுக)

(தா-ம்) அப்படிப்பட்டவன் யோகத்திலிச்சை நிலைதவனா
யினும் முன் அப்பியசிக்கப்பட்ட அந்த யோகத்தின் வலுவாஸிபுக்
கப்பட்டவனாகிறான். யோகத்தை நன்கறியக்கருதினவன்தான் பிரகி
ருதி சம்பந்தத்தை யுதிக்கிரமித்து நிற்பன். (சுக)

புய-தூஷி-தரோநஸுஸொமீஸுஸாஸு-தீவ்||

சுநெகஜ்ஜநஸுஸுஸிஜ்ஜுஸெதாயாதிவாராமதி|| சுக||

(ப-ம்) துதி-இப்படி யாகையாலே, அநேகஜ்ஜம் ஸம்ஸித்தி-ப
லபிதவகரில் (இப்படி) பிறந்து, ஸம்சுத்த கிஸ்பிஷி - துலக்கப்பட்ட
பாவமுடையனும், ப்ரயத்நாத்-பெருமுயற்சியாய், யதாராஹி - யத்த
னம் செய்கின்ற, யோகிது-யோகமானவன், தபி-அதிநின்றும், ப்
ராம்கதம்-ப்ரஹ்மஸாயுஜ்யத்தை, யாதி-அடைகிறான். (சுக)

(கா-ம்) வெகு ஜன்மங்களாம் சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்க
ளினும் பாபத்தை மொழித்தவனும் விடாமுயற்சிபெற்று யோகாப்பி
யாசஞ்செய்யும் யோகி அந்தஜன்மத்தில் நின்றும் பரகதியை 'பிரமா
துபவத்தை' யடைகிறான். (சுக)

தவஸிவஹிஸொயிகொயொமீஜ்ஜாநிவஹிஸொயிதொயிகி||

கஜி-பூஷாஸொயிகொயொமீதஸுஸொயிஸொயிவஹிஸொயி|| சுக||

(ப-ம்) தபஸ்கிரியை-நவசிகாரைக்காட்டிலும், யோகி அதிகம்-யோ
சிசிறந்தவன், ஜ்ஞாநியம் அபி-ஞானிகளைக்காட்டிலும், அதிகம்-தபி-
சிறந்தவனாக வெண்ணப்படுவான், கர்மியம்-சுருபஞ்செய்பவரினு
ம், யோகி அதிகம்-யோகி சிறந்தவன், தஸ்மாத்-ஆகையால், அர்ஜுந-
ஓ அர்ச்சுனா, யோகி பவ-நீயோகி யாருவாய். (சுக)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! தவன்செய்கிறவன், ஆதாரமான முடை
யோன், பயனைக்கருதி கன்மஞ்செய்கிறவன், இவர்களை விடயோகியே
சிறந்தவன். ஆதலால் நீயும் யோகியாய்விடு. (சுக)

யொயிநாஸிஸெவெஷொஸிஜ்ஜுதொநாநாநாநாநா||

ஸுஜாவாநஹஜெதயொஸொஸொயொகதொஜததி|| சுக||

(ப-ம்.) யோகிநாம்-யோகிகளான, ஸர்வேஷாம் அபி-எல்லாருக்குள்ளும், மத்ததேந அந்தராத்மநா-என்னையடைந்த சிந்தையினால், யஃஸ்ரத்தாவார்-எவன் சிரத்தையோடு, மாம் பஜதே-என்னைச்சேவிக்கிறானோ, ஸஃ மே-அவன் எனக்கு, யுக்த தமஃ-மிகவும் யுக்தனாக, மதஃ-எண்ணப்படுவான். (சஎ)

(தா-ம்) யோகிகளுக்குள், என்னிடத்தில் மனதை நிறுத்தி எவன்பக்தியுடன் என்னை பஜிக்கின்றானோ, அவனே மேலானயோகிகளிலும் சிரந்தவனென்பது என் கருத்து. (கஎ)

ஸ்ரீதோஸு விஸ்வநுபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்

ஆறாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

விஜ்ஞாந்யொமஃ.

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

உயாஸகூடிநாஃவாயுபொமய-ஃஜநிஜாஸுயஃ!

கஸஸ்யஸ்யஸும-ஃஜாஸ்யாஜ்ஞாஸ்யஸிதஃஸுண-! க!

(ப-ம்) ஹே பார்த்த-வாராய் அர்ச்சுனா! மயி - என்னிடத்தில், ஆஸக்த மநாஃ-பற்றிய மனத்தனய், மத் ஆஸ்ரயஃ-என்னை ஆதாரமாகப் பற்றி, யோகம் யுஞ்ஜந-யோகம் செய்யாநின்றுகொண்டு, மாம்-என்னை, அஸம்சயம்-ஸம்சயமின்றி, ஸமக்ரம் - ஸகலமும், யதா ஜ்ஞாஸ்யஸி - எப்படி அறிவாயோ, தத் ஸ்ருணு - அந்த ஜ்ஞானத்தை கேள். (க)

(தா-ம்) ஏ பார்த்தா! எந்தனிடத்தில் மனதை நிலைநிறுத்தி அன்புடன் நிமிஷங்கூட பகவானைவிட்டு நீக்குவதை சகிக்காதவனாய் என்னை ஆசிரித்து யோகாப்பியாசஞ்செய்து எந்தனை சந்தேகமின்றி முற்றுமெவ்வண்ண முணர்வாயோ, அதைக்கேள்மின். (க)

ஜ்ஞாநஃதஹம்ஸவிஜ்ஞாநஜிடிஃவக்ஷுஜாஜிஸெஷதஃ |

யஸஜ்ஞாந்வாநஹம்ஸஃபொநஜ்ஞாநவ்ஜிவஸிஷ்ஞெத-! உ

(ப-ம்) அஹம் தே-நான் உனக்கு, இதம்-இந்த, ஜ்ஞாநம்-ஞானத்தை, ஸவிஜ்ஞாநம்-விஜ்ஞானத்தோடு கூட, அசேஷதஃ-குறைவின்றி முழுதும், வக்ஷ்யாமி-சொல்லுகிறேன், யத் ஜ்ஞாத்வா-யாதோ

ன்றை அறிந்து, இஹ-என்கிஷ்யத்தில், பூய: ஜ்ஞாதவ்யம்-மறுபடி அறிபயவேண்டிவதாய், அந்யத் 6 அவசிஷ்யதே - வேறு மிஞ்சுமாட்டாது. (உ)

(தா-ம்) யான் உந்துவதற்கு ஸம்ஸ்த சேதன சேதனங்களுக்கு விலக்ஷணீயமான பகவதஸ்வரூப விசேஷஞானத்துடன் கூடிய இந்த பிரஞானத்தைச் சம்பூரணமாய்க் கூறுகின்றேன். இதை யறிந்தபின்பு இன்னும் அறியத்தக்கதை வேறொன்று இவ்விடத்தில் விசேஷமிருக்காது. (உ.)

உருவாக்கம்: 2018-01-01

(ப-ம்.) மதுஷ்யானும்-மனிதர்களின், ஸஹஸ்ரோஷ- ஆயிரத்தில், கச்சித்-ஒருவன், வித்தயே-வித்தியின் பொருட்டு, யத்தி-யத்தினம் செய்கிறான், பததாம்-(அப்படி) யத்தனம் செய்து, வித்தாநாம் அபி-வித்திபெற்றவாருக்குள்ளும், கச்சித்-ஒருவேளை, தத்வத-உள்ள படியே, மாம் வேதம்-என்னை அறிகிறான். (க.)

(தா-ம்) ஆபிரக்கணக்கான் மனிதர்களிலே எவனோ ஒருவன் ஞானசித்தியின்பொருட்டி பிரயத்தனப்படுகின்றான். பிரயத்தனப்பட்டவர்களுள் எவனோ ஒருவன் எந்தையையறிந்து அநேகருக்குள் எவனோ ஒருவன் உண்மையை யறிவிக்கின்றான். (க)

ஊதிநீராவொநெஞாவயுஃவெரிநாஸுஜிரெவவ |
 சுஹுங்காரஜதீயுடுவெலிநாவயுகுதிருஷ்டயா ||

(ப-ம்.) பூமி: ஆபி-பூமி ஜலம், அநலம் வாயு-நெருப்பு காற்று
கம்-ஆகாசம், மனி-மனது, புத்தி: அஹங்காரி-புத்தி அஹங்காரம்,
இதி இயம்-என்கிற இந்த, மே பாக்ருதி-என்னுடைய பிரகிருதியா
னது, அஷ்டதா பிங்கா-எட்டுவகையாய் பரிக்கப்பட்டது. (சு)

(தா-ம்.) பிருதிவி, அப்பு, தேஜஸ், வாபுஷு, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அஹங்காரம் என்கிற எண்வகைப்படும் உபபிரகிருதி, யெல்லாம் மான்ஸிடத்திலுண்டான தென்றுணர்க. (ச)

சுவரொயித் தலுநூர்வாகுதிவிவெவராடி !
ஜீவனஞ் தாழ்வாராஹையெழும்பாய்தெஜமகி ௫

(ப-ம்.) ஹே மஹாபாஹோ-ஓ பெருந்தோளாய்! இயம் அப
ரா-முன் சுலோகத்தில்குறித்த எட்டுவிதப் பாக்ருதிரிக்ருஷ்டமானது,
பாக்ருதி-பிரசிருதி, இதத்து அந்யாம்-இதைக்காட்டிலும் வேறுபட்

டதோ, மே பராம்-என்னுடைய மேலான, ஜீவபூதாம் - ஜீவரூபமான, ப்ரக்ருதிம்-பிரகிருதியென்று, ஸித்தி-தெரிந்துக்கொள், யயா-யா தொன்றால், இதம் ஜகத் - இஜ்ஜகமானது, தார்யதே - தரிக்கப்படுகின்றது.

(டு)

(தா-ம்) அசேதனமான இப்பிரகிருதி சிறத்தன்று, இதைவிட மேலான என்பிரகிருதிவேறென்று ஜீவரூபமாக கிருக்கின்றது. அனூற்றன் இப்பிரபஞ்சம் தரிக்கப்படுகிறதென்றறிக.

(டு)

வன கஷ்டோநீநிவகுதாநிலவபூணீத்யூவயாரய|

கஹம்குஸ்தஸ்யஜமகஃவஹவீபுரயபூயா|| சு||

(ப-ம்) ஸர்வாணி பூதாநி-எல்லாப்பூதங்களும், ஏதத் யோநீநி இதி-இவற்றினின்று முண்டானவை, உபதாரய-தெரிந்துகொள், க்ருத்ஸ்வஸ்ய ஜகதஃ-எல்லா வுலகத்துக்கும், அஹம் ப்ரபவஃ-நான்உத்பத்திகாரணம், ததா ப்ரளயஃ-அப்படியே நாசகாரணமும்.

(சு)

(தா-ம்) இந்த ஸமஸ்தப் பிராணிகளும் மேற்கூறிய இரண்டுபிரகிருதிகளே காரணமாயுடையதுகொன்று நிச்சயிக்கவும்; அவ்விரண்டு பிரகிருதிகளுக்கும் யானே காரணமாக விருந்துகொண்டு இப்பிரபஞ்சத்தையெல்லாம் படைக்கவும், அழிக்கவும் சார்க்கவுமுடையவனாகிறேன்.

(சு)

உதஃவரதாரம்நாநுஸ்சிக்ஷிஷ்வியநஃஜய |

உயிவவபூஷீஷ்வரதம்ஸூத்ரேணீமணாஹவ|| எ||

(ப-ம்) ஹே தஞ்சய!-வாராய் தனஞ்சயனே!, மத்தஃபரதரம்-என்னிலும் மேலான, அந்யத் கிருசித்-வேறென்றும், நாஸ்தி - கிடையாது, இதம் ஸர்வம்-இதெல்லாம், ஸூத்ரே மணிகணா இவ - நூலில் மணி ஸமூஹம்போல, மயி ப்ரோதம்-என்னில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

(எ)

(தா-ம்) ஏ அர்ஜுனா! என்னேவிட மேலானவஸ்துவேறென்றுமில்லை இதெல்லாம் தந்துவில் (நூலில்) கோர்த்தமணிபோலள்ளனிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

(எ)

ரஸொஹமஹுஸ்களஞையபு ஹாஸிஸஸிஸூத்ரயப்யா||

புணவஸுவ-வெஷேஷுஸஹஸிவ்வளரஸஹுநுஷு|| அ||

(ப-ம்) ஹே கௌந்தேய-வாராய் குந்திபுத்திர! அபஸு-நீரில், அஹம்நாஸ-நான் ரஸம்; சசி ஸூர்யயோஃ - சந்திர சூரியாளில், ப்ரபா அஸம்-ஒளியாகிறேன்; ஸர்வ வேதேஷு - எல்லா வேதங்களில்

ளிதும், ப்ரணவஃப்ரணவமாகிய ஓம்காரம், கே சப்தஃ - ஆகாயத்தில் சத்தம், ந்ருஷஃ-மனிதரில், பெளருஷம் - புருஷஸ்வரூபம், அஹம் ஸ்மி-நானாகவே இருக்கிறேன். (2)

(தா-ம்) ஏ பார்த்தா! யான் ஐலிங்களுக்கு உருசியாயும், குரிய சந்திரர்களுக்கு ஒளியாயும், வேதங்களுக்கெல்லாம் பிணைவராயும், ஆகாயத்திற்கு சப்தமாயும், புருடர்களுக்கும் பெணருஷமாயும் இருக்கிறேன். (2)

வண்ணமாய்வுபெற்றவர்களுக்கும் சிறப்பாக விவரம்

ஜீவ ராண்டுவ-ஹடு சஷு தபஸாஸி தப நிஷு || கூ||

(ப-ம்.) பஞ்சிவயாழ்ச-மண்ணில், புண்யம் சுந்தம் - நல்ல மணம், விபாவ ளளச-பூரியனில், தேயும் அஸ்மி - தேயுள்ளா கிறேன், ளர்வ பூசேஷம்-எல்லாப் பி ராணிகளிலும், ஜீவகம்-உயிர்க்கிலை, தபன் விஷம்-ச-தவசிகளில், தபம் அஸ்மி-தவமா கிறேன். (க)

(தா-ம்) புயிக்குப்புண்ணிய சுகந்தமாயும், நூரியனுக்குதேஜோ
ரூபமாயும், பிராணிகளுக்கெல்லாம் ஜீவனமாயும், தபஸ்யிகளுக்குத்
தபஸ்ஸாயும் இருக்கிறேன். (க)

ஸீஜாஸ்வயம்-புதா நான்விசிவாயுஷ நாதநத |

புவிவழி தாவித் தவிர்த்து நாவழி || கௌ

(ப-ம்) ஹே பார்த்த!-வாராய் பார்த்தனீ!, ஸர்வ சூதாநாய்-எல்லாப் பிராணிகளுக்கும், மாய்-என்னை, ஸநாதநம் - கீத்தியானை, பிஜம் வித்த-வித்தாகவறி, புத்திபதாம்-புத்திமாண்களுக்கு, புத்தி: அஸ்யி-புத்திபாகி உறன், தேஜஸ் விராம் - தேஜஸ் உள்ளவருக்கு, அஹம் தேஜஃ-நான் தேஜஸ்.

(தா-ம்) பார்த்தா! இப்படி எம்ஸ்தவஸ்துவுக்கும் ஸார்வதமா
னபீஜம் (விந்து) என்று எந்தணையறிக, புத்திமான்களுக்கு புத்தியா
யும் தேஜோவான்களுக்கு தேஜஸ்ஸாயும் இருக்கிறேன். (ஐ)

பெரும்பெருமை தாண்டி உலகமெங்கும் பரவியிருக்கிறது.

யதி-காவிரா-ஞ்ஜி-ஹ பி-தஷ-கா-ஜொ-ஹி-ஹா-தஷ-ஹ! கக||

(ப-ம்.) பலவதாம்ச-பலவான்களுக்கு, அஹம்-என், காமராக விவரஜிதம்-காமம் ராகம் அற்ற, பலம்-பலம், ஹே பரதர்ஷப-ஓ பர தச்சிரேஷ்ட! பூதேஷு-பிராணிகளில், தர்மா கிருத்தம்-தருபத்தோ மஹிரோதிக்காத, காமம் அஸ்யம்-காமமாகிறேன். (கக)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! பலவான்களுக்குயான் தாமம், இராகம்,

(தா-ம்) ஸத்துவ ரஜஸ் தமோகுண மயமான எந்தனுக்குக்கிரீ
டார்த்தமான இந்த மாயையை அதிகக்கிரமப்பதற்குச் சாத்தியமன்
று. எத்தனைப் போற்றிப் பணியுகிறவர்கள் மாத்திரம் இம்மாலையை
அதிகக்கிரமப்பார்கள். (சுச)

நஜாஹுஷ்யதி நஜஹுஷ்ய வஹுஷ்ய நராயணாஃ|

ரீரயயாவஹு சரீரநாஃசூஸுராமாஹுஸி சாஃ| கரு||

(ப-ம்.) மூடாஃ-விபரீதபுத்திகளும், நராதமாஃ-என்வழி திரும்ப
மாட்டாதவர்களும், மாயயா-வஞ்சகத்தினால், அபஹ்ருத ஜ்ஞா
நாஃ அபஹ்ரிக்கப்பட்ட வறிவுடையோர்களும், ஆஸுரம்பாவம்-அ
சுரத்தன்மையை, ஆஸ்ரிதாஃ - அடைந்தவர்களுமான, துஷ்க்ருதிநி-
பாவத்தொழில்புரியுமவர்கள், மாம்-என்னை, நப்ரபத்யந்தே - ஆஸ்ர
யிக்கமாட்டார்கள். (கரு)

(தா-ம்) மூடர்கள், விபரீதஞானத்தால் பகவச்சேஷமான ஆத்
துமா சரீராதிகளை மமதையால் தங்களுக்கு விசேஷமென்றுகொள்ளப்
பவர்கள் “நராதமாம் சாமான்னியமாய்ப் பிரம் ஸர்வஞ்ஞானபு தி
த்திருந்தும் ஆஸக்தி”ல்லாதவர்கள்” மாயையால் அபஹ்ரிக்கப்பட்
டஞானிகள், பகவதஸ்வரூப ஞானமுண்டாயிருந்தும் குடித்திகளி
னால் அதற்கு மறுப்புரைப்போர் “ஆஸுராபிப்பிராயமுள்ளவர்கள்
எனின் பகவதவேஷமுள்ளவர்கள்” இவர்கள் ஒருவரைவிட ஒருவ
ர்விசேஷபாசிகள். மேற்கூறிய இந்த நான்கு வகுப்பாரும் அதிபா
தகர்கள். இவர்கள் என்னை யடைவார்கள். (ஸ0) ஆஸுரம்பாவம்,
பரபிடை, சொற்றடுமாற்றமுதலிய தன்மை. (கரு)

வதுவஹுஷ்யதி நஜஹுஷ்ய நராயணாஃ|

சூதெஹுஷ்யதி நஜஹுஷ்ய நராயணாஃ| கரு||

(ப-ம்) வேறு பரதர்ஷப-ஒ பரதவம்சத்திலுதித்த அர்ச்சுனா! ஆ
ர்த்தம்-ஆர்த்தன், ஜிஜ்ஞாஸு-ஜிஜ்ஞாஸு, அர்த்தார்த்தி- அர்த்தார்
த்தி, ஜ்ஞாநீ-ஞானி(என்கிற); ஜ்ஞாநீச - ப்ரஹ்மஞானியும், சதுர்வி
தாஃ-நான்குவகையினரான, ஸுக்ருதிநிஜநாஃ-புண்ணியசாவி ஜனங்
கள், மாம் பஜந்தே என்னைச் சேவிக்கின்றனர். (கக)

(தா-ம்) ஏ அர்ஜுனா! செல்வங்குறைந்து மீண்டும் செல்வத்
தைக் கோருகின்ற ஆர்த்தகன், செல்வத்திலிருந்துகொண்டே மறு
படியும் செல்வத்தை விரும்புகின்ற அர்த்தார்த்தி, பிரகிருதிவிசு
ணமான ஜீவாத்மம் ஸ்வரூபப்பிராப்தியை இச்சிக்கின்ற ஜிஜ்ஞா
னியும், பரமாத்மசேஷத்வக்ஞானமுள்ள ஞானி என்கிற இந்நான்கு

(ப-ம்.) (புருஷா)-புருஷர்கள், ஸ்வயா பக்ருத்யா - தம்(பாப) வாஸனையோடு, நியதா:-நித்தியமும் கூடி, தை: தை: - அந்தந்த, காமை:-விஷயங்களால், ஹ்ருதஜ்ஞாநா: - அபஹ்ரிக்கப்பட்ட அறிவுடையர்களாய், அந்ய தேவதா:-இதர தேவர்களை, தம்தம்-அந்தந்த, நியமம்-நியமத்தை, ஆஸ்ததாய-அடைந்து, ப்ரபத்யந்தே - ஆஸ்ரயிக்கிறார்கள். (உ.உ)

(தா-ம்) பெரும்பான்மையாய் ஜனங்கள் தங்கள் தங்கள் சர்ம வாஸனு ஈபமான பிரகிருதியினும் கட்டப்பட்டு அந்தந்த பிரகிருதி விஷயங்களான கோரிக்கைகளால் பிரம்ஞானம் அபஹரிக்கப்பட்டு அந்தந்த நியமங்களில் இதர தேவதைகளை பஸிக்கின்றார்கள். (உ.ம்)

பொய்யொய்யாந்த நுஹக்ஸூய்யாவி-தூரிவ தி

தயவு செய்து தயவு செய்து ராஜ்யாங்கம், ஜாந்தா வெவ்விவ்யாஜி மூலம் உகி

(ப-இ.) யஃபி பக்தி - எந்தெந்த பக்தன், யாம் யாம் தனும்-எந்தெந்த மூர்த்தியை, ஸ்ரத்தையா-சிரத்தையுடன், ஆர்சிதும் இர்ச்சதி-அர்ச்சிச்சுக் கோறுகிறானே, தஸ்யதஸ்ய-அவனவனுடைய, தாம் எவஸ்ரத்தாம்-அந்த சிரத்தையையே, அசலாம்-முடமாக, அஹம் விததாமி-நான் செய்கிறேன். (உக)

(தா-ம்) எவ்வெவன் எந்தெந்த தேவதையை பக்திசிரத்தை யோடு பூஜிக்கக்கருதுகின்றானோ, அவனவனுக்கும் அந்தபக்திசிரத் தையை யானே இடையூறின் னி செங்கிறேன். (உக)

ஸத்யாஸூரீயாய-^{தத}ஸ்ரீராமாயநம: ||

ஐயெதவதத்காஜாநஜெயவலிஹிதாநுஹிதாநு॥ ௨௨॥

(ப-ம்) ஸ்-அவன்; தயா ஸ்ரத்தயா டுத் - அந்த சிரத்தையுட
ன்கூடி, தஸ்ய-அத்தேவதையின், ஆராதகம் - ஆராதனத்தை, ஈஹ
தே-சிரும்புகிறான், தத்-அதனால், தாந்-அந்த, காமாந் ஏவ-அபிஷ்
டங்கையே, மயா-என்னால், விஹிதாந்-அளிக்கப்பட்டவைகளாக, ஸ
பதே-அடைகின்றான். (உஉ)

(தா-ம்) எவன் எந்த சிரத்தைபுடையவன் எந்த தேவதையை ஆரதிப்பதற்கு பிரயத்தின்படுகிறானோ, அந்த ஆராதனத்தாலும் அபிஷ்டங்களான கோரிக்கைகள் என்னாலேயே பரிபூரணஞ் செய் ப்பட்டு கிருதார்த்தனாகிறான். (உஉ)

சுந்தவதூவமுனெஷாந்தடிவதூயெயலாடி

பெருவாறுபெருவயஜோயாந்திரகாயாந்திரோவி|| உக||

(ப-ம்) தேஷாம் அல்பமேதஸாம்-அவவற்பமதிகளுக்கு, தத் ப
லம்-அந்தப்பயனானது, அந்தவத்-முடிவுள்ளதாய், பவதி-கிடைக்கி
ன்றது, தேவ யஜி-தேவர்களை ஆராதிப்பவர். தேவார் யாந்தி-தேவ
ர்களை அடைகின்றனர். மத்பக்தாஃஅபி - எனது பக்தர்களும், மாம்
யாந்தி-என்னைச் சேருகின்றனர். (௨௬)

(தா-ம்) ஆனால் அற்புத்தியுடைய அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு
அந்த பலம் ஸ்வலப்பமாயும், நசிக் தத்தக்கதாயுமிருக்கும். இதரதே
வதைகளை பூசிப்பார் இதரதேவதைகளை யடைவார்கள். என்னை ப
ஜிப்போர் என்னையடைந்ருர்கள். (௩)

ஸ்வபுகூலுக்ஷிபாவம்ஃநுநொஜாஜிவஸுஜயம் |

வபுரஃயாவஜாநொஜாஜியபிமஃதஜிஸு || ௨௭ ||

(ப-ம்) அவ்யயம்-அழிவற்றதும், அநுத்தமம் - உத்தமமுமான,
மம பரம் பாவம்-எனது மமலான கொள்கையை, அஜாநாதஃ-அறி
யாத, அபுத்தயஃ-அறிவீனர்கள், மாம்-என்னை, அவ்யக்தம்-முன் பி
ரகாசியாமல், வ்யக்தம்-பிரகாசத்தை, ஆபநம் - (பிறகு) அடைந்த
தாக, மந்யந் த-நினைக்கின்றார்கள். (௨௮)

(தா-ம்) அயிவிலலாதவன யான் ! நித்தியன், ஸர்வோத்தமன்;
என்று என்பர ஸ்வரூபத்தை யறியாது யான் இதற்குமுன் பிரகாசி
க்காமல் இப்பிறப்பிற்குள் பிரகாசிக்கின்றே னென்பான். (௨௯)

நாஹஸு, காஸஸுவுஷ்யொமரிபாயஸுஜாவதஃ |

ஃஃஃஃயம்நாஹிஜாநாஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ || ௩௦ ||

(ப-ம்) யோகமாயா ஸமாஸ்ருதஃ-யோக மாயையால் மூடப்பட்
ட, அஹம்-நான், ஸர்வஸ்ய-எல்லாருக்கும், நப்ரகாசஃ-பிரகாசிப்ப
வனல்லன், மூடஃ அயம் லோகஃ-மூடமான இந்த ஜனம், மாம்-எ
ன்னை, அஜம்-பிரப்பிஷ்யென்றும், அவ்யயம்-அழிவற்றவனென்றும்,
ந அபிஜாநாதி-அறிகிறதில்லை. (௩௧)

(தா-ம்) ஏ அர்ஜுனா! யோகமாயையால் மறைக்கப்பட்ட யா
ன்எல்லோருக்கும் புலப்படுகிறவனன்று. மூடமான இவ்வுலகம் எ
ன்னை பிறப்பிற்றவனென்றறியாது. (௩௨)

வெஹஸுஸிதீதாநிவதஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ |

ஹிஷ்யாணிவஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ || ௩௩ ||

(ப-ம்) வேற அர்ஜுந-ஓ அர்ச்சுனா!, ஸமதீதாநி-கடந்தவைகளு
ம், வர்த்தமாநாநிச-நிகழ்வனவும், பவிஷ்யாணி-வருமவைகளுமான்,
பூதாநி-பூதங்களை, அஹம்வேத-நான் அறிவேன், மாம்து - என்னை

யோ, ந கச்சந வேத-லேகானுகரஹமாய் க்ருஷ்ணாவதாரம் செய்தவ
னாகி ஒருவனும் அறியமாட்டார்கள். (உசு)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! யான் பூத, பவிஷ்யத், வர்த்தமானமென்
னுமுக்காலத்தையு முணர்ந்தவன். என்னைமாத்நிரம் எவனு மறி
யான். (உசு)

ஹ ராஜஸுஷஸி-தெ ந ஹி-உரோஹெ ந ஹ ரா க |

வலபுஹ-தாந்ஸம்-ஜாஹம்ஸமெ-யாந்திவரம் உவ || உஎ ||

(ப-ம்) ஹே பாரத-ஓ பாரதனே!, இச்சா த்வேஷ ஸமுத்தேந-
இச்சை துவேஷங்களால் உண்டான, த்வந்த்வ மோஹந - இன்ப
துன்பங்களிலுண்டான மயக்கத்தாலே, ஹே பாரதப-ஓ பகைவரை
த் தயிப்போனே, ஸர்வபூகாநி-எல்லாப் பிராணிகளும், ஸர்கே - சிரு
ஷ்டிகாலத்திலு, ஸம்போஹம் யார்தி-பயக்கமுறுவின்மன. (உஎ)

(தா-ம்) ஏ அருந்தவமுடைய அர்ஜுனா! இன்பத்துன்ப முத
விய இச்சாத்து வேஷத்திலுண்டான அறியின்மையால் பிராணிக
ளெல்லாம் ஸர்கேயும்போதே மோஹத்தையடைவீனான. (உஎ)

யெஷாங்கஹம கவ்வாவஜநாநாவாணுகே-கணபு |

தெஹி-உரோஹநிபு-கூரஹஜெஹா-ஹிவ தா || உஅ ||

(ப-ம்) புண்யகர்மணா-புண்ணியஞ் செய்தவரான, எஷாம் ஜ
நாநாம்-எந்த ஜனங்களுடைய, பாபம்-பாவமானது, அந்த கதம்-அ
ழிவுற்றதோ, தே-அவர்கள், த்வந்த்வ மோஹ நிர்முக்தா-துவந்து
வத்தில் மோஹத்தினின்று விடுபட்டு, த்ருடவ்ரதா-திடயான ஸங்
கல்பத்தோடு, பாபம் பஜந்தே-என்னை பஜிக்குின்மனர். (உஅ)

(தா-ம்) புண்ணியகாரியஞ்செய்த எந்த ஜனங்களுக்கு பாபம்
கூணத்தை யடைந்திருக்கிறதோ அவர்கள் த்ருட பக்தியுடையவர்
களாய் இந்த இன்பதுன்பத்தாலுதித்தப் பிரமையையொழித்து எ
ன்னை யடைவார்கள். (உஅ)

ஜநாநிரணஜோக்ஷாயநாநாதி-த்ய க-கியெ |

தெஸு ஹ ததிஹி-ஹிவஜெஹா-தகஜே-கவாவியு || உசு ||

(ப-ம்) பாபம் ஆப்ரித்ய-என்னை ஆச்சரியித்து, யதந்தி-யத்தின
ம்செய்கிறார்களோ, தே-அவர்கள், தத்ப்ரஹ்ம-அப்பிரம்மத்தையும்,
க்ருத்ஸ்யம்-முழு, அத்யாத்மம்-அத்யாத்மத்தையும், அகிலம்கர்ம-
ஸகலகருமத்தையும், விது-அறிவர்கள். (உசு)

(தா-ம்) எவன் ஜநயரண திக்கத்தை யொழிப்பதற்கு (என்ப

தால் ஆத்மஞான ஸாக்ஷாத்காரத்திற்கு) பிரயத்தனப்படுகிருளே, அவன் அந்த பரப்ரம்மத்தையும் தனது ஆத்மாவையும், ஸமஸ்தார்மத்தையு பறிகின்றான். (௨௯)

ஸாயிஹுதாபிபெஷ்வஃஸாயிபிஜ்ஜயெவ்ஷிஃ||

புயாணகாடுவிவரஃதெவ்ஷிஃய-ஃகூடுதலஃ|| ௩௦||

(ப-ம்.) யே மாம்-எவர்கள் என்னை, ஸாத்விதாதிதைவம் - அதிபூதம் அதிதைவம் இவற்றோடு கூடியவனாயும், ஸாதியக்ஞம்ச-அதியக்ஞத்தோடு கூடியவனாயும், விதுஃ-அறிகுறர்களோ, தே-அவர்கள் ப்ரயாணகாலேபி-மாணகாலத்திலும், யுக்தசேதலஃ(என்னோடு) கூடியமனத்தராய், மாம்விதுஃ-என்னை அறிவர்கள். (௩௦)

(கா-ம்.) எந்தனை எவர்கள் அதிபூதமென்னும் பிரகிருதிஸம்பந்தத்திற்கும் அதிதைவமென்னும் ஆத்ம ஸம்பந்தத்திற்கும், அதிபக்ஞமென்னும் கர்மஸம்பந்தத்திற்கும் ஆதாரபூதனென்னுணர்குறர்களோ, அப்படிப்பட்ட யோகிகள் பிராணப்பிரயாண ஸமயத்திற்குடளந்தனை மறவார்கள். (௩௧)

ஸ்ரீதேவஸு விஸ்வரூபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்

எழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஸக்ஷரவரஸுஹயொமஃ.

அர்ஜுனுனவாக்கியம்.

கிண்புஹகியுராத்கிண்கு-ஃவ-ஃர-ஃஷாத்வி |

ஸயிஹுதகண்கிண்புராத்விபெஷ்வஃஷிஃயுக்தஃ || ௧||

ஸயிபிஜ்ஜயெகாதுஷெஷ்விநயஸுஹந |

புயாணகாடுவிவரஃதெவ்ஷிஃய-ஃகூடுதலஃ || ௨||

(ப-ம்) ஹே புருஷோத்தம-வாரீர் புருஷோத்தம, தத்ப்ரஹ்மகிம்-அந்தப்பிரம்மமாவதென்? அத்யாத்மம்கிம்-அத்தியாத்மமாவதென்? கர்மகிம்-கருமமாவதென்? அதிபூதம்ச - அதிபூதமென்று, கிம்ப்ரோத்தம்-எதுசொல்லப்பட்டது? கிம் அதிதைவம்-எது அதிதைவமென்று, உச்சயதே-சொல்லப்படுகிறது. (௧)

(ப-ம்) ஹேமதுஸுஹந-ஓ மதுருதன! அஸ்யிந் தேஹே-இ

ச்சரீரத்தில், அதியக்ஞம்-அதியக்ஞன் எவன்? அத்ர கதம்ஜ்ஞேயம்-இவ்விஷயத்தில் எப்படி அறியப்படுவன்? நிபத அப்பபி-நீக்கிரகக் கப்பட்ட அந்தக் கரணமுடையவரால், ப்ரயாணகாலே-பரணகாலத்தில், கதம் ஜ்ஞேயம் அஷி-எப்படி அறியப்படுகிறீர்? (உ)

(தா-ம்) ஏ புருஷோத்தமா ! பிரம்மமென்பது யாது? அத்தியாத் மகமென்றாலென்ன? கர்மமென்பதென்ன? | அதி புதமாவது எப்படிப்பட்டது? மதுஸ்-ஞகை! அஃது- இச்சரீரங்களிலெது? பிராணம்போகிற காலத்தில் ஸ்திர சித்த முடையவர்களா லெவ்வண்ண மறியப்படுகிறீர்? (க-உ.)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

கக்ஷரம்ஸுஹவரம்ஸுஹாவெயராத்தஜுஹுவேக |
ஹுதஹாவொஹு வகரொவிஸம , கஜ-ஸுஹிதஃ || ௩ ||

(ப-ம்) பரமம் அக்ஷரம்-மேலான அக்ஷரம், ப்ரஹ்ம பிரம்மமெனப்படும், ஸ்வபாவ-ஸ்வபாவமானது, அத்யாத்மமஉச்சயதே - அத்தியாத்மமென்னப்படும், புதபாவ உத்பவகார-பிராணித்தன்மையை உண்டுபண்ணுமதான, விஸர்க-விஸர்கமானது, உர்மஸம்ஜ்ஞத-சுருமமென்னப்படும். (௩)

(தா-ம்) பிரம்மமென்பது சிறந்த அக்ஷரம். “என்றால் பிரகிருதிஸம்பந்தமில்லாத ஆத்மஸமூகம்” அத்யாத்மமென்பது பிரகிருதி. ஸமஸ்தபிராணிகளுடைய வுற்பத்திக்கும காரணமான விஸர்கமென்னும் பீஜத்தை சேஷத்திரத்தில் விடுவதைக்கர்மமென்று சொல்லப்படும். (௩)

கயிஹுதகக்ஷரொஹாவஃவஃபுரூபிதெவதஸு |
கயிபஜ்ஞஹுதெவாதுதெஹெஹெஹஹு காவர || ௪ ||

(ப-ம்.) அதிபூதம்-அதிபூதமாவது; க்ஷரம்பாவஃ - க்ஷரிக்குந்தன்மையது, அதிதைவதம்-அதிதைவதமாவது, புருஷ- புருஷன்; தேஹப்ருதாம் வர-சரீரிகளுக்குள் சிறந்தோனே! அத்ர தேஹே - இத்தேஹத்தில், அதியக்ஞம்-அதியக்ஞமாவது, அஹம்ஏவ-நானே. (௪)

(தா-ம்) ஏ அர்ஜுன! அதிபூதமென்பது பரிணமப்பட்டவஸ்து. ஸமஸ்ததேவதைகளுக்கும் அந்தராத்மாவான புருடனே அதிதைவம். இச்சரீரங்களில் ஸகல யக்ஞங்களுக்கும் ஆரதிக்கப்படுகிறவனான யானே அதியக்ஞன். (௪)

கனாகாஹுதஜோஹெவஸுநுகாகஹெவஸு |

யஃப்ரயாதிஸ்துஃஜாவாயாதிநாவூத்யஸம்ஸஃ॥ ௫

(ப-ம்) அந்தகாலேச-மரணகாலத்திலும், மாம் ஏவ ஸ்மரந்-என்னையே சிந்தித்துக்கொண்டு, களேபரம்-சரீரத்தை, முக்த்வா-விட்டு, யஃப்ரயாதி-எவன் மரிக்கிறானோ, ஸஃ-அவன், மத்பாவம்-எனது தன்மையை, யாதி-அடைகின்றான், அத்ர-இவ்விஷயத்தில் ஸம்சயஃ நாஸ்தி-ஸம்சயமில்லை. (௫)

(தா-ம்) அந்தமகாலத்தில் எந்தனை தியானித்துக்கொண்டேசரீரத்தை விட்டவன் எந்தன் ஸ்வரூபத்தையே யடைகிறானென்பதில் சந்தேகமில்லை. (௫)

யம்யாவாவிஸுரநுமாவாதுஜ்ஞெககஷெஷாபு|
தனெஜெவெதிகுளெதபஸுஜிதஜாவவாயிதஃ॥ ௬

(ப-ம்) ஹே கௌந்தேய-ஓ குந்திபுத்திர, அந்தே-இருதியில், யம்யம் வாபிபாவம்-எந்தெந்த பாவத்தை, ஸ்மரந்-சிந்தித்துக்கொண்டு, களேபரம்-சரீரத்தை, த்யஜதி-விடுகிறானோ, ஸதா-எப்போதும், தத்பாவபாவிதஃ-அத்தன்மையையே சிந்தித்துக்கொண்டு, தம்தம்ஏவ-அவ்வவற்றையே, ஏதி-அடைகிறான். (௬)

(தா-ம்) ஏ அர்ஜுனா! புருடனெக்காலும் ஒரு வஸ்துவைநினைத்து அத்தன்மைத்தனமாகவே மனதின்கண் வியாபித்துப் பிராணாந்திமத்தி லெப்பொருளை ஸ்மரித்து தேகத்தைவிடுகிறானோ, அவன் மீண்டும் அத்தன்மையே யடைகிறான். (௬)

தஸுராதவெஷுக்ஷாகாஷெஷுஜிநுஸுரயாயுயு|
த்யுவிதேஜெசாவாசிஜெஜெவெஷுஸுஸம்ஸஃ॥ ௭

(ப-ம்) தஸ்மாத்-ஆகையால், ஸர்வேஷு-காலேஷு - எல்லாக் காலங்களிலும், மாம் அநுஸ்மர-என்னைச் சிந்திப்பாய், யத்யச-புத்தமும் செய்வாய், மயி-என்னிடத்தில், அர்பித மநோபுத்திஃ - ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனதும் புத்தியுமுடைய (நீ), மாம் ஏவ-என்னையே, ஏஷ்யஸி-அடைவாய், அஸம்சயஃ-ஸந்தேகமின் அ. (௭)

(தா-ம்) ஆதலின் முக்காலத்திலும் எந்தனை ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பாயாக. இப்பொழுது நீ அஞ்சாமற் யோர்புரிமனதையும், அறிவையும், எந்தனிடத்தில் வைத்தால் எந்தனையே யடைவாயென்பதற் சமூசயமில்லை. (௭)

சுஜொஸயொமபுக்தநயெதஸுநாநுமாலிநா|
வ்ரஜ்வாஸுஷுஷிவ்யுபாதிவாபுராநுவிந்தயநு॥ ௮

(ப-ம்.) அப்பாஸ யோகயுக்தேந, அப்பியாஸத்தோமே யோக த்தேரோடுங்கூடி, ந அநயகாமி னா புறம்பே செலலாத, சேதஸா-மனதி னால், திவ்யம்-அப்ராஹ்மனாய், பரமம்புருஷம் - பரம்புருஷனுயிருக் கும்(என்னை) அநுசிந்தயந் (அந்நியகாலத்தில்) சிந்திப்பவன், ஹே பார்த்த-ஓ அர்ச்சுன, யாத்-(என்னை) அடைவான். (அ)

(தா-ம்) ஏ பார்த்தா! உபாசனை, பரிசய முகலீய வப்பியாசத் தினாலும், தியானரூபமான சமாதியென்னும் யோகவிச்சடத்தின லும், அந்நி ரிடங்களிற் பிரவேசிக்காத மனமுன்னும், அநாதியான பரம்புருடனைச் சிந்திப்பவன் எந்நையடைவன். (அ)

கவிவ ராணந் நுஸாஸி தார நினாரணீ பாஸஸி நுஸ ரெடி || ஸவ ஸுயா தாரதீவி த ரு-உவ தாஜிதவண-உகரி ஸஃவரஸாச || கூ ||

வ்யாணகாவெஜ நஸாஸவெ நஹகூ ராயகூயொமவெஷ மவெவ | ஹ வொ-உபெ ருபாணஜாவஸஸு-உக வதவ ராஸா-உஷ-உவெதிவிஷ || கூ ||

(ப-ம்) கவிம்-ஸர்வத்ருனாய், புராணம் - புராதனனாய், அநுசா ஸிதாரம்-ஆளுமவனாய், அநீனா அஸியாப்ஸம் - அனுஷுக்கு அனு வாய், ஸர்வஸ்ய-எல்லாவற்றிற்கும், தாதாரம் - சிருஷ்டி கர்த்தாவா ய், அசிந்தய ரூபம்-சிந்திக்கவரிய ரூபமுடையனாய், தமஸி பரஸ்தா த்-பிரகிருதிக்குப் புறம்பே, ஆதித்யவர்ணம்-சூரியனை (ப்போன்ற) கி றமுடையனாவனே, ப்ரயாணகாலே-மரணகாலத்தில், பக்த்யா-பக் தியோடு, யுக்தி-கூடியவன், யோகபலேச - யோகபலத்தால், அச லேநமஸா-அசைவுறுதமனதினால், ப்ருவோமத்யே-புருவங் றுக் கிடையில், ப்ராணம்-பிராணனை, ஸம்யக், ஆலேச்ய - நன்றாய் நிறுத் தி, யி-அநுஸம்சேத-எவன் இடைவிடாதுசிந்திக்கிறானே, ஸி-அவன், தம்திவ்யம்-அந்த திவ்யமான, பரம் புருஷம்-பரம்புருஷனை, உபை தி-அடைகிறான். (க.உ)

(தா-ம்) ஸர்வஞ்யனாயும், ஆசியந்தமில்லாதவனாயும், பிரபஞ்சத் தைப் படைப்பவனாயும், அனுஷுக்கனுவாயும், ஆத்மாவுக்கு அந்தர் யாமியாயும், ஸர்வலோகா திகாரியாயும், அசிந்தியரூபனாயும், சூரிய ன்போன்ற பிரகாசமுடையவனாயும் இருருக்கு வெகுதூரையுமிரு க்கிற எத்தனை எவன் இடைவிடாமல் தியானிக்கின்றானே அப்படி.

ப்பட்ட சாது பிராணப்ரயானகாலத்தில் திருட்சித்தத்தோடும், பக்தியோடும், யோகபலத்தோடுங்கூடினவனாய், இரண்டு புருவத்திற்குமிடையிலுள்ள சுழிமுனையின்கண் பிராணவாயுவை நன்கு நிறுத்திவ்யக்ஷணஸ்வரூபியான அப்பரமபுருடனை ஆசிரயிப்பான். (ஸ௦) நிவ்யம்-நிருஷ்டி ஸ்திதிஸம்-ஹாராதி அற்புத கர்மமூலதயவர். (ஸ௦) ஸம்யக்-ஜாக் கிரதையாய். (க-ம)

யக்ஷரா, வெடிவிடொவடாது விஸந்தியடிதபொ வீசுரா மாஃ | யஜிஹுதொஸுஹயய-ஹாராந் ததெவடி-ஸம்-மூ-ஹெணவ்யவக்ஷு|| கக||

(ப-ம்) யத்-எத்தையானால், அக்ஷரம்-அஸ்துலத்வம்முதலியகுணங்களுநடையதாக, வேதவிதஃ-வேதமறிந்தவர்கள், வதந்தி-சொல்லுகின்றார்களே, விதராகாஃ-விஷகாமரான, யதயஃ-யத்தினசீலர்கள், யத்-எந்த (அக்ஷரத்தை), விசுதி-பிரவேசிக்கின்றார்களோ, யத்இச் சந்தஃ-எந்த (அக்ஷரத்தை) இச்சிப்பவர்கள், ப்ரஹ்மசர்யம்-பிரம்மசரியத்தை, சரந்தி-அனுட்டிக்கிறார்களோ, தத் பதம்-அந்த ஸ்வரூபத்தை, தே-உனக்கு, ஸங்க்ரஹேண-ஸங்கிரஹமாக, ப்ரவக்ஷ்யே-சொல்லுகிறேன். (கக)

(தா-ம்) எந்த நித்திய வஸ்துவை வேதமுணர்ந்தோர் கூறுகின்றார்களோ, எதுவிடத்தில் இராகத்வவஷமற்ற யதிகள் பிரவேசிக்கிறார்களோ, எதைக்கருதி பிரம்மசரியமென்னும் இந்திரிய நிக் கிரஹாநுஷ்டானத்தைச் செய்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை யுந்தஸூக்குச் சுருக்கமாயுரைக்கின்றேன். (கக)

ஸவ-அராரணிஸம்யஜுஜெநாஹுஜிநிஸ்யுய||

உஜ்ஜ-ராயயாத்நஃவ்ராணஜிவ்யொசாயாமயாரணாபு||

ஒஜிதெகாக்ஷராஸ்யஹவ்யூஹரஹுஜாந-ஸுரந||

யஃவ்யாகிதஜிநுஜெஹாஸபாகிவரஜாமகிபு|| கக||

(ப-ம்.) ஸ்வத்வாராணி - எல்லாத்துவாரங்களையும், ஸம்யம்ய-அடக்கி, மாஃ-மனதை, ஹ்ருதி - இருதயத்திலிருக்கும், (என்னிடத்தில்) நிருத்யச-மடுத்து, யோகதாரணம் - யோகமென்னும் தாரணையை, ஆஸ்த்திதஃ-அடைந்தவனாய், ஜம் இதி-ஜம் என்கிற, ஏகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம-ஏகாக்ஷரப் பிரம்மத்தை, வ்யாஹர-சொல்லிக்கொண்டு, மாம் அநுஸ்மர-என்னை இடைவிடாதுசிந்தித்து, ஆக்மஃபிராணம்-தன்பிராணனை, மூர்த்தி ஆதாய - தலையில்வைத்து, தேஹம் த்யஜந்-

சரீரத்தைவிட்டு, யஃ ப்ரயாதி-எவன் போகிறானோ, ஸஃ - அவன்பர
மாம்கதிம்-பரமகதியை, யாதி-அடைகின்றான். (௧௨-௧௬)

(தா-ம்) ஸர்வ இந்திரியங்களை யு முள்ளடக்கி இருதயத்தின்க
ண்மனதை நிலைபெற நிறுத்திப் பிரணவாயுவை சிசின்சண்ணடியோ
கமென்னும் தாரணத்தை “நிச்சல ஞானத்தை” யனுஷ்டித்து ஒமெ
ன்னும் ஏகாக்ஷர ஞானமான பரப்ரம்மத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டும்,
எந்தனை ஸ்மிரித்துக்கொண்டும் தேகத்தைவிட்டவன் பரமகதியை
“ஸாயுஜ்யியபதவியை” யடைகிறான். (௧௨-௧௬)

சு ந நடுவெ சூஸூக தத்யொரோஸூரகி நி த்யுஸி |

தஸ்யூஹம்ஸுஹம்ஸவாயு-நி த்யுயுகூஸ்யூயொ மி நஃ | சுசு |

(ப-ம்) நித்யசஃ-நினந்தோஹம் லததம்-எப்பொழுதும், மாம்-எ
ன்னை, அநர்யசேதாஃ-வேறுசுந்தையின்றி, யஃ ஸ்மரதி-எவன் நினைக்
கிறானோ, ஹேபார்த்த. ஓ அருச்சு! நித்யயுக்தஸ்ய-நித்தியம் யோ
கம்புரிகின்ற; தஸ்ய யோகிஃ-அந்த யோகிக்கு, அஹம் ஸுலபநா
ன்சுலபன். (௧௭)

(தா-ம்) பார்த்தா! எவன் நினந்தோஹம், வேறுமனதின்றி இ
டைவிடாமல் எந்தனை பழிக்கிறானோ, அந்த நித்தியோபாஸனா லீல
னான ஞானயோகிக்கே யான் சுலபமாயறிபற்பாலனாகிறேன். (ஸ0)
ஸததம்-இடைவிடாமல். (௧௭)

ஜாஜுவெ ச்யுவ-நஜ-நஃ-பொயயஸிஸாஸுத |

நாவூவ-திஜஹூதா நஸூஸிஜீவாஜாஹதா || கரு-

(ப-ம்) மாம் உபேத்ய-என்னை அடைந்து, துஃகாலயம்-துயர
த்துக்கிடமாயிற், அசாசுவதம்-அஸ்த்திரமாயிருக்கின்ற, ஜந்ம-பிர
வியை, புநஃ-மறுபடியும், ந ஆப்நுவந்தி - அடையமாட்டார்கள், (ய
தஃ)-ஏனெனில், மஹா ஆம்மாநஃ - பெருமனத்தரான (அவர்கள்) பர
மாம்-உத்தமமான, ஸம்ஸித்திம்-பலஸித்தியை:-(என்னை), சதாஃ-அ
டைந்தாலோ, புநஃ ஜந்ம-மறுபடியும் பிறவி, நவித்யதே-கிடையாது

(தா-ம்) சிறந்த சித்திபெற்ற மகான்கள் எந்தனையடைந்தபின்பு
துக்கரஸ்பதமாயும், அனித்தியமாயுமுள்ள ஜனனமரணகஷ்டத்தை
மீண்டுமடையார்கள். (௧௮)

சூஸ்ய ஹம்மாவநாஹோகாஃவாநநாவதிபுநாஜ-ஃந|
ஜரீ-வெத்யுதாசுளதெயவாநஜ-ஃநநவீஜ்யெ|| கசு||

(ப-ம்) அர்ஜுந-ஓ அர்ச்சுனா! ஆப்ரஹ்மபவநாத்-பிரமலோகப
ரியந்தமுள்ள, லோகாஃ-உலகங்கள், புநராவர்திநஃ - திரும்புதலுடை
யவைகள்; கௌந்தேய - ஓ குந்திபுத்திர! மாம் உபேத்யது - என்
னை அடைந்தாலோ, புநஃ ஜந்ம-மறுபடியும் பிறவி, நவீத்யதே - நி
டையாது. (கசு)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! ப்ரம்மலோகம் வரையிற்போகாமல் வேறு
லோகஞ்சென்றொர்க்கு மறுபிறப்புண்டு எந்தனை யடைந்தபின்பு மா
த்திரம் மறுபிறப்பில்லை. (கசு)

ஸஹஸ்ய-யாமவய-ஃ-தஜிஹய-ஃஜ்ய ஹ்மணாவீஜ-ஃ|
ராத்திர-யாமஸஹஸ்ய-ஃ-காஹைஹாராத்திர-விஜாஜ-நாஃ||

(ப-ம்) யேஜுராஃ-எந்த ஜனங்கள், அஹோராத்ரவிதஃ-பகலிரவுக
ளையறிந்திருக்கிறார்களோ, தே-அவர்கள், ப்ரஹ்மணஃ-நான்முகனுக்
கு, யத்அஹி-எதனை (மென்றால்), தத்-அது, ஸஹஸ்ரபுகபர்யந்த
ம்-ஆயிரபுகங்களின் முடிவு என்று, விதஃ-சொல்வர்கள். (கௌ)

(தா-ம்) இராப்பகலென்கிற விபாகமுணர்ந்த ஜனங்கள் நமது
ஆயிரம் நான்குபுகத்தை ப்ரம்மனுக்கோர் பகலென்றும், இன்னும்
வ்வளவு சதுரபுகம் சென்றால் அது அப்பிரம்னுக்கோர் இரவென்
றுங்கூறுவார்கள். (கௌ)

சுவகூத்யுக்யஸுவ-ஃ-புஹவ-த்யுஹாராமஜெ|
ராத்திராமஜெப்ய-யெஹைகஜெத்ரவாவுகூல-ஃஜெ|| கஅ||

(ப-ம்.) அஹராகமே-பகல்வரும்பொழுது, வ்யக்தயஃ ஸர்வாஃ)
வியக்திக ளெல்லாம், அவ்யக்தாத்-அவ்யிகத்தத்தினின்றும், ப்ரபவ
ந்தி-உண்டாகின்றன; ராத்ரீஆகமே-இரவு வரும்பொழுது, அவ்யக
தஸம்க்ஞகே-அவ்யிகத்தமென்று பெயருடைய, தத்ரைவ அவ்யிடத்
திஸ்தானே ப்ரஸீயந்தே-ஸயிக்கின்றன. (கஅ||

(தா-ம்) பரஸீனது ஆரம்பத்தில் பிரகிருதி ஸ்வரூபியானபிரம்
னிதத்தில் நின்று உலகமெல்லா முற்பத்தியாகின்றது. பிரமனு

ஆன்மாவே முக்கியமான கெதியென்றைப்பார். அதையுணரப்பெற்றோர் மீண்டும் பிறவார். அதுதான் எந்தனுக்கு முக்கியமான ஸ்தானம். (௨௧)

புருஷஸ்பரம்பராய-ஹக்ஷராவஸ்தந்யா|
யஸ்யாஹ்-தஸ்யாபிஹ-உதாநியெநஸவ-ஹிஹ-தத்யு|| ௨௨||

(ப-ம்.) இதம்ஸர்வர்-இதெல்லாம், யஸ்ய-யாதொத்தனுடைய, அந்தி ஸ்தாநி-உள்ளுக்குள்ளிருக்கின்றனவோ, யேந - எவனால், ததம்-வியாபிக்கப்பட்டதோ, ஸி-அந்த, பரஃபுருஷஃ-பரம புருஷன், அந்யயா-மற்றொன்றைநாடாத, பக்த்யா-பக்தியினால், லப்யஃ-அடையத்தகுந்தவன். (௨௨)

(தா-ம்) பார்த்தா! இந்தச் சேதன சேதனஸ்வரூபங்களான ஸர்வபூதங்களும் எவனிடத்தில் அந்தர்க்கதங்களாகவிருக்கிறதானோ, எவன் இந்த எல்லா வஸ்துக்களிடத்திலும் வியாபித்திருக்கிறானோ, அப்படிப்பட்ட பரமபுருடன் அந்நிய விஷயசம்பந்தமில்லாத பக்தியொன்றாலேயே அறியத்தக்கவன். (ஸ்ரீ) அந்யயா - ஆத்மவிஷயமான. (௨௨)

யத்காஹெஹநாவஸ்தந்யவ்யயாமிஹி|
புபாதாயாஹிதஹகாஹவஹ்யாபிஹ-தத்யு|| ௨௩||

(ப-ம்.) பூதாநி-(ஸகல)பூதங்களும், ஹேபரதர்ஷப-ஓ பரதர்ச்சிரேஷ்ட, யத்ர-எந்த, காலே-மார்க்கத்தில், பாயாதாஃ-சென்ற(மறித்த), யோகிஹ்-யோகிகள், அநாவ்ருத்திம்-திரும்பாமையையும், யோகிநி-புண்ணியவான்கள், ஆவ்ருத்திம்-திரும்புதலையும், யாந்தி-(முறையே) அடைகின்றனரோ, தமகாலம்-அந்த காலத்தை, வக்யயாமி-சொல்லுகிறேன். (௨௩)

(தா-ம்) ஏ பாரதா! யோகிக ளெந்தமார்க்கத்திற்சென்று மறுபிறப்பில்லாதவர்களாயும், பிறப்பையுடையவர்களாயுமாவார்களோ அந்த மார்க்கத்தை யுந்தனுக் கறிவிக்கின்றேன். (௨௩)

கஸ்திஹெஹநாவஸ்தந்யவ்யயாமிஹி|
தத்யுபுபாதாயாஹிதஹகாஹவஹ்யாபிஹ-தத்யு|| ௨௪||

(ப-ம்) அக்ஷி-அக்கினி, ஜ்யோதி-ஜோதி, அஹி-பகல், சக்ல-சுக்ல-

சுக்லபக்ஷம், ஷண்மாஸாஃ-ஆறுமாதங்களான, உத்தராயணம்-உத்தராயணம், சத்ர-இதில், ப்ரயாதாஃ-மரணமடைந்த, ப்ரஹ்மவிதஃ-பிரமத்தையறிந்த, ஜகாஃ-ஜனங்கள், ப்ரஹ்ம-பிரமத்தை, சுச்சந்தி-அடைவின்றார்கள். (௨௪)

(தா-ம்) அக்கினி, தேஜஸ், பகல், சுக்லபக்ஷம், உத்தராயணம் என்கிற இந்தமார்ச்சுமாய்ச்சென்ற பிரமவித்துகளான ஜனங்கள் பிரமத்தைச் சேருவார்க ளென்பது “அர்ச்சிராதி மார்க்கமென்பபடும.” (௨௪)

ய-மெரோராதி ஸுயாக்ஷுஷ ஷாணாலாடி க்ஷிணாய நமஸு
தது வாஃஸிஷாஜெயா தியெபூரம்ப்ராவூகி யத-தெ|| ௨௫||

(ப-ம்) தூமஃ-புகை, ராத்ரிஃ-இரவு, ததா-அப்படியே, க்ருஷ்ணஃ-கிருஷ்ணபக்ஷம், ஷண்மாஸாஃ-ஆறுமாதங்களான, தக்ஷிணாயனம் - தக்ஷிணாயனம், தத்ர-இதில், யோகி-யோகியானவன், சாந்த்ரமஸம்-சந்திரமம்மந்தியான, ஜ்யோதிஃ-சோதியை, ப்ராப்ய-அடைந்து, நிவர்ததே-திரும்புகிறான். (௨௫)

(தா-ம்) புகை, இரவு, கிருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணாயனமென்னும் ஆறுமாதம் என்கிற இந்தமார்க்கமாய் சந்திரனது தேஜஸ்ஸை ஆசிரயித்த யோகிகள் மறுபிறப்பெடுக்கிறார்கள். இதை “தூமமார்க்கமென்பபடும.” (௨௫)

ஸுக்ஷுஷ்ணமகீஹெதஜமதஸூஸகீதெகி
வனகயாயாதநாவுதிந்யபாவக-தெவ-நம்|| ௨௬||

(ப-ம்) சுக்லக்ருஷ்ணை-வெளுப்பும் கறுப்புமான, ஏதேகதீ-இக்கதிக(ளிரண்டும்), ஜகதஃ-உலகத்துக்கு, சாச்வதே-சாக்ஷதங்களாக, மதே-எண்ணப்பட்டன, ஏகயா-ஒன்றால், அநாவ்ருத்திம்-மீட்சியின்மையை, யாதி-அடைகின்றான், அந்யயா-மற்றொன்றால், புநஃ-மறுபடியும், ஆவர்ததே-திரும்புகிறான். (௨௬)

(தா-ம்) சுக்லபக்ஷம் “வெண்மை” கிருஷ்ணபக்ஷம் “கறுப்பு” என்கிற இவ்விண்டு மார்க்கங்களும் “அர்ச்சிராதி, தூமாதி மார்க்கங்களும்” பிரபஞ்சத்திற்கு சாக்ஷதமென்பது வேதசம்மதமாயிருக்கிறது. அவ்விருமார்க்கங்களுள் ஆகியான அர்ச்சிராதி மார்க்கமாய்

ச்சென்றவனுக்கு மறுபிறப்பில்லை. இரண்டாவதான தாமமார்க்கமாய்ச்சென்றவனுக்கு புனர்ஜன்மம் சம்பவிக்கிறது. (௨௧)

நெநதவஸ்ய தீவாப-ஃஜ நாநுபொயீஃஹு திகஸூந |
தஸூதவெ-ஃஷ-காஸெஷ-யொமபு-கொஹவாஜ-ஃ ||

(ப-ம்.) ஹேபார்த்த-வாராய் பார்த்தனே, ஏதே-இந்த,ஸ்ருஜே-மார்க்கங்களை, ஜாந-அறிகின்ற, யோகி-யோகியானவன், கச்சந-எவனும், நமுஹ்யதி-கலங்கான், தஸ்மாத்-ஆகையால், ஹே அர்ச்சந-ஓ அர்ச்சனா! ஸர்வேஷ-எல்லா, காலேஷ-காலங்களிலும், யோகயுக்தி-யோகத்தோடுகுடியவனும், பவ-ஆகுவாய். (௨௨)

(தா-ம்) ஏ பார்த்தா! மேற்கூறிய இரண்டு மார்க்கமு முணர்ந்தளந்த யோகியும் பிரமிக்கமாட்டான். ஆதலால் நீயுமெக்காலும் யோகநிஷ்டனாகுக. (௨௩)

வெநெஷ-யபெஜேஷ-தவஸூ-நெவ வ-ஃநெஷ-யதுணு
ஹ-ஃஷ-பிஷ- | ஸு-தூதி-த-வ-ஃஷ-பிஷ-பா-யீவா-ஸூந
ஃ-நெவ-தி-யா-தி ||

௨௪

(ப-ம்) வேதேஷ-வேதங்களிலும், யக்ஞேஷ-யாகங்களிலும், தபஸ்ஸ-சுவ-தவங்களிலும், தானேஷ-ச-தானங்களிலும், யத்-எந்த, புண்யபலம்-புண்ணியபலம், ப்ரதிஷ்டம்-சொல்லப்பட்டதோ, இதம்-இதை, விதித்வா-அறிந்து, யோகி-யோகியானவன், தத்ஸர்வம்-அவை எல்லாவற்றையும், அத்யேதி-அதிக்கிரமிக்கிறான், ஆத்யம்-முதல்முதலான, பரம்ஸ்தாநம்-பெரியஸ்தானத்தையும், உபைதி-அடைகின்றான். (௨௪)

(தா-ம்) வேதாத்தியயனம், யஞ்ஞம், தவம், ஈகை இதுமுதலானவைகளாலுண்டான புண்ணிய விசேடங்கள் ஞானியும், யோகியும், அதிகக்கிரமித்து ஆதியந்தமிழ்லாதமேன்மை தாங்கிய பதவியைப் பெறுகிறான். (௨௫)

ஸ்ரீதோஸு விய்வஸுபஸந்தர்ஸாயோகமென்னும்

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கூ வது அத்தியாயம்.

ராஜவிஷ்ணு ராஜமஹேயொஃ.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ கృஷ்ண உவா.

உஹோ து-தெ மஹே தஃ ப்ர வக்ஷ்யாஜி நஸ-ஞயவெ |

ஜோ நவிஜோ நஸயி தம் பத்ஜா கிவா டொக்ஷ்யெ வஸா ஹா கி ||

(ப்ரதிபதம்.) அநஸ-ஞயவே - அஸ-ஞயாரஹிதமான, தே-
உனக்கு, குஹ்யதமம்-அதிரஹஸ்யமும், விஜ்ஞாநஸஹிதம்-விஜ்ஞா-
னத் தாடுகூடியதுமான, இதம்து-இந்த, ஜ்ஞாநம்-ஞானத்தை, ப்ர-
வக்ஷ்யாமி-சொல்லுகிறேன், யத்-எதை, ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, அசு-
பாத்-கர்மபந்தங்களிலிருந்து, மோக்ஷயஸே-விடுபடுவாய். (க)

(தா-ம்) எதையுணர்ந்தபின்பு அசுபங்களான கர்மபந்தங்களிலின்-
றும் முக்திபெறுவாயோ அப்படிப்பட்ட பரம இரகசியமான மெஞ்-
ஞானத்தை விசேஷ ஞானத்துடன் பொறாமையற்ற வுனக்குச்-
சொல்லுகிறேன். (ஸா) விஜ்ஞாநஸஹிதம்-அதுபவஞ்ஞானத்தோடு
கூடின. (க)

ராஜவிஷ்ணு ராஜமஹேய வவித்ர லிஷி-தூபி |

ப்ர-க்யக்ஷாவமஹேயஜி-ஹம் ஸுஸூ-ஹம் கத-ஹம் உவ்யயி || உ ||

(ப-ம்) இதம்-இது, ராஜவித்யா-ராஜவித்யை; ராஜகுஹ்யம்-ராஜர்-
ஹமான ரஹஸ்யம், உத்தமம்-மேலான, பவித்ரம்-பரிசுத்திகரமும், ப்ரத்-
யக்ஷாவகமம் - ப்ரத்யக்ஷ விஷயமுடையதும், தர்மயம்-சத்ருக்களைத் த-
பிக்கச் செய்கிற, கர்தம் - செய்வதற்கு, ஸுஸூ-கம் - மிகவும், எளிய-
தும், அவ்யயம்-நாசமற்றதுமானது. (உ)

(தா-ம்) இது, இராஜவித்யை, "என்பதால் வித்தைகளுக்கெல்லாம்
சிறந்தது. அல்லது இராஜர் ஹமான வித்தை" இராஜகுஹ்யம். "என்ப-
தால் இரகசிய வித்தைகளுக்குட் சிறந்தது. அல்லது இராஜர் ஹமான
இரகசியம்" இது விசேஷ பரிசுத்தமுடையதும், கண்டடாய்க்-
காணத்தக்கதும், மோட்சதர்ம சாதனமானதும், இலகுஹி செயற்-
பாலனவாகியதும் அழிவற்றதுமாம். (உ)

கஸு-ஹோ தாஃ-ஹா-ஹா யஜி-ஸு-ஹா-ஹி வார-தவ |

கஸு-ஹா-ஹி-ஹம் நிவ-த-ஹம் உ-ஹ-ஹம் ஸு-ஹா-ஹி-ஹி || உ ||

(ப-ம்) ஹேபரந்தப-ஹ-ஹ-ஹா, அஸ்ய- இந்த, தர்மஸம்-தர்மத்

தை, அஸ்ரத்ததாஸா-நம்பாத, புருஷா-புருஷர்கள், மாம்-என்னை, அப்
ராய-அடையாமல், ம்ருத்புஸம்ஸாரவர்த்மநி - இயமனுன ஸம்ஸார
மார்த்தத்தில், நிவர்தநதே-வர்த்ததிக்கிறார்கள். (௩)

(தா-ம்)ஐ அர்ஜுனா! மானிடர் இவ்வுபாஸனையென்னும் தர்மத்
திற்கு உடனடிபட்டவராயினும் நம்பிக்கையும், அன்புமில்லாதவர்க
ளாய் எந்தனை படையாது மிர்தயுருபமான ஸம்ஸாரமார்த்தத்தில்
மிக்கு பிரவேசிக்கிறார். (ஸ௦) அஸ்ரத்ததாநாஸவிஸ்வா- மற்
மிருக்கிற. (௬)

பிரதத விடிஸவ-ஓ ஜமஷுததேநிதிநா
பிஷுநாநி ஸவ-ஓ-தாநி ஈவாஹந்தவ்ஷுவிதிஃ || ௪ ||

(ப-ம)அவ்யக்தமூர்த்திநா-அபரகாசரூபத்தையுடைய, மயா-என்
னல், இதம்-இத, ஸர்வம்-ஸகலமான, ஜகத்-உலகம், ததம்-வியாபிக்கப்
பட்டிருக்கிறது, ஸர்வபூதாநி-எல்லாபூதங்களும், மத்ஸ்தாநி என்
னையாசாயித்திருக்கின்றன, அஹம்ச-நானே, தேஷு - அவைகளி
டத்தில், அவஸதிதே-இருப்பவன் அல்ல. (௪)

(தா-ம)இந்தஜகத்தெல்லாமவ்யக்தரூபமான எந்தனுலேவியா
பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸடஸ்த வஸ்துகளும் எந்தனை ஆஸ்ரயித்
திருந்தாலும் நான் எதையும் ஆஸ்ரயித்திருக்கவில்லை. (௪)

நவபிஷுநாநிஹந்தாநி வஸ்யுரே பொமலெப்யாஸு
ஹந்திதவ்ஷுஹந்திதவ்ஷுரே பிஷுநாநிஹந்தாநி || ௫ ||

(ப-ம) பூதாநி-பூதங்கள், மத்ஸ்தாநிச-என்னிடத்திருப்பவைகளு
ம், ச-அல்ல; மே-என்னுடைய, ஐஸ்வரம்-ஈஸ்வரஸம்மந்தியான, யோ
கம்-யோகத்தையார், மம-என்னுடைய, ஆதமா-ஆதமாவானது,
பூதப்ருத்-பூதங்களைப் பரிக்கின்றது, பூதஸ்தத்-பூதங்களில இருப்
பதம், ந-அல்ல, பூதபாவந்-பூதங்களை உண்டாசகுவது. (௫)

(தா-ம்)அன்றியும்எந்தனிடத்தில்எந்தபூதமில்லை, ஈஸ்வரஸம்பந
தமான சக்தியால் தரிக்கின்றென். ஆயினுமயான் அவ்வஸ்துகளிடத்
திலுயில்லை. எந்தன் சங்கற்பமே யாவையும படைக்கின்றது. (௫)

பிஷுநாநிஹந்தாநிஹந்தாநி வஸ்யுரே பொமலெப்யாஸு
ஹந்திதவ்ஷுஹந்திதவ்ஷுரே பிஷுநாநிஹந்தாநி || ௬ ||

(ப-ம)ஆதாசஸ்திதி-ஆதாசத்தில்இருக்கும்ஹந்தி-பெரிய, ஹ
ந்தி-வாயுவானது, யதா-எப்படி, நித்யம்-எப்போது, ஸர்வதரக-எந்
தும், விசேததே-தனி-அப்படி, ஷர்வாணி-எல்லா, பூதாநி-பூதங்

கனம் துதஸ்தாநி-என்னில் இருக்கின்றன, 'இதி-என்று, உபநாய-
விச்சித்தித் துக்கொள்ளுவாயாக. (க)

(தா-ம்) ஆகாயத்திலெங்கும் விபாபித்திருக்கிறகூற்று எவ்வாறு
எந்தவிடத்திலிருக்கிறதொ, அவ்வாறே எல்லாவஸ்துக்களும், எந்த
விடத்திலிருக்கிறதென்று அறிந்தெகொள். (க)

லவ-ஹ-உதாநிகளையெய ப்ரஹ்மபாதி ராபிகாபு!

ஹ்ருக்ஷயெபுநலூநி கலூரஹ விஸுஜாஜிஹ்யு|| எ!

(ப-ம்) ஹேமகொளதேயா-ஓ அர்ஜுநா! ஸர்வபுதாநி-எல்லாப்
புதங்களும், மாமிகாம்-எனக்குச்சரீரமான, பக்ருதிம்-பிரகிருதியை,
கல்பகூயே-கல்பத்தின் முடிவில், யாநதி-அடைகின்றன, சல்பா
தௌ-கல்பத்தின் ஆதியில், புநம்-மறுபடி (தாநி)-அவைகளையே,
அஹம்-நான், விஸ்ருஜாமி-ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன். (எ)

(தா-ம்) ஏ ருநதி புததிரா! பிரளயகாலத்தில் எல்லா வஸ்துக்
களும் என்னுடன் சேர்ந்த பிரகிருதியை ஆசிரயிக்கின்றன. அவை
களை மீண்டிம புதாரமபததில் யானே சிருஷ்டிக்கின்றனன். (எ)

ப்ரஹ்மபாதி ராபிகாபு விஸுஜாஜி வ-ஹ்-புநம்!

ஹ-உதாநி கலூரஹ விஸுஜாஜி வ-ஹ்-புநம்!

(ப-ம்) ஸ்வாம்-என், சம்பந்தமான, பக்ருதிம்-பிரகிருதிக்கு
வசாத் - வசமாயிருக்கையால், அவசம் - சுவாதீனபற்றிருக்கின்ற,
இமம்-இந்த, பூதகராயம்-பூதவ முதாயத்தை, க்ருதஸ்ரம்-எல்லாவற்
றையும், புந்புநம்-அடிக்கடி, விஸ்ருஜாமி-சிருஷ்டிக்கின்றேன். (அ)

(தா-ம்) எந்தன் பிரகிருதியைக் காரணமாகக்கொண்டு அப்
பிரகிருதியினது ஸ்வாதந்திரியத்தால பரவசமான பிராணி சமூ
கத்தை அடிக்கடி சிருஷ்டிக்கிறேன். (அ)

நவஜாந் தாநி கலூரஹ விஸுஜாஜி வ-ஹ்-புநம்!

உதாநி ந வதாநி ந விஸுஜாஜி வ-ஹ்-புநம்!

(ப-ம்) ஹேதாநுஜய-ஓ அர்ச்சுனா! உதாநிநவத்-உபேக்ஷிப்
பவன்போல், ஆஸீம்-இருக்கின்றவனாய், தேஷு-கர்மஸு-அக்கரு
மங்களில், அஸக்தம்-ஸவகமற்றவனுயிருக்கின்ற, மாம்-என்னை, தாநி
கர்மாணி-அந்தகருமங்கள், நசிபத்நதி-கடடுபபடுத்தமாட்டா. (க)

(தா-ம்) தனஞ்ஜயா! உதாநின்போலிருந்து எந்த கர்மத்தி
னும் சம்பந்தப்படாத எந்தனை அச்சிருஷ்டி முதலிய கர்மங்கள்' நச
தித்தமாட்டாது: (க)

சிவாயுஷண ப்ருக்தி ஹ்ருபதவஹராயஸு|
ஹெதுநாநெநக களநெப ஜமலிவரிவததெ|| 31|

(ப-ம்) அத்தியக்ஷண - பரவர்த்தகனான, மாயா - என்னால், ப்ரக்ருதி-பிரகிருதியானது, ஸசராசரம்-ஜங்கமாத்மகமங்களுடன்கூடிய, ஜகத்-உலகத்தை, ஸ்ரூயதே-உண்டு பண்ணுகின்றது, ஹேடுகளத்தேய-ஒருத்திபுத்திர! அநேந ஹேதுநா-இந்த காரணத்தால், ஜகத்-உலகமானது, விபரிவர்த்ததே - பரிணமித்துக் கொண்டிருக்கிறதல்லவா. (கடு)

(தா-ம்) கௌந்தேயா! யான் அத்தியக்ஷணக விருப்பதால் எனது பிரகிருதி எல்லா சராசரங்களையும் படைக்கின்றன. இக்காரணத்தினாலேயே அநேகஜகத்தபரிணமிக்கின்றது. (மாறுகின்றது.) (கடு)

கவஜாநந்தி ஜாந்ஜிவ ஜாந்ஜிவ தந்ஜிவரிபு|
வரஹ்வாவஜிவாந்ஜிவ ஜிவாந்ஜிவஹ்ருஸு|| 32||

(ப-ம்) மம - என்னுடைய, பரம்-மேலான, பாவம்-அபிப்பிராயத்தை, அஜாநந்தி-அறியமாட்டாத, மூடர்-மூடர்கள், ப்ருதமஹேஸ்வரம்-ப்ருதங்களுக்கு சிவாமகனாய் (இருந்துவைத்து), மாநுஷ்யம்-மனுஷ்ய சம்பந்தமான, தநம்-சரீரத்தை, ஆஸ்ரிதம்-அடைந்திருக்கின்ற, மாம்-என்னை, அவஜாநந்தி, அநாதரிக்கிறார்கள். (கடு)

(தா-ம்) மூடர்கள் ஸர்வப் பிராணிகளுக்கும் ஈசனான என் பரஸ்வரூபத்தையுணராத மாநிடதேகத்தை யடைந்திருக்கிற என்னைப்பார்த்து அலக்ஷியம் செய்கிறார்கள். (கடு)

ஜெவாஸாஜெவகஜெவாஜெவா ஜெவாஜெவாநாவிஜெவதவஜி|
ராஜாஜி ஜெவாஜெவாஜெவாஜெவாஜெவாஜெவாஜெவாஜெவா|| 33||

(ப-ம்) ஆஸ்ரீம்-அசரஸம்பந்தமும், ராஜாஜி-ராஜாஜி சம்மந்தமுமான, மோஹிநீம்-மோஹத்தையுண்டுபண்ணும், ப்ரக்ருதிம்-பிரகிருதியை, ஸ்ரிதா-அடைந்த (அவர்கள்), விசேதஸி-ஞானமில்லாதவராயும், மோக ஆசா-வியர்த்தமான ஆசையுற்றவராயும், மோக கர்மாண-வியர்த்தமான செய்கைகளுற்றவராயும், மோக ஜ்ஞாநா-வியர்த்தமான ஞான முடையவர்களாயும் (பவந்தி) அகிறார்கள். (கடு)

(தா-ம்) மோகத்தை தாத்தக்க இராஜா தாமஸகுணங்களை ஆசிரவித்தவர்கள் பயன்ற விபாபாரத்தை யுடையவர்களாயும், நிஷ்பல மஜ்ஞாதத்தை யுடையவர்களாயும், பயன்றஞானமுடையவர்களாயும், கன்மன தில்லாதவர்களாயு மாவார்கள். (கடு)

தெய்வநாயகம் ஜாம்பவந்தன் லெவீ. புகழ் தாள்.
மஹேந்திரம் தமலா ஜோகா மஹேந்திரம். ௧௩

(ப-ம்) ஹே பார்த்தா! அர்ஜுனா! மஹாத்மாவே! மஹாத்ம
மாக்களே, ஸ்தவீம் - தேவஸம்பந்தியாகிய, ப்ரக்ருதம் - பிர
கிருகியை, ஆஸிதா - அடைந்தவர்களாய், பூத ஆதிம் - பூதங்
களுக்கு ஆதியாய், அவ்யயம்-வ்யயமில்லாதவனாய், மாம்-என்னை,
ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து, அநந்யமணை - இதரமான மனமில்லாதவர்க
ளாய், (மாம்)-என்னை, பஜந்தி-ஸேவிக்கின்றார்கள். (௧௩)

(தா-ம்) பார்த்தா! ஸத்துவகுணத்தை யாசிரயித்த மகான்கள்
அந்நிய மனதின்றி ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆதியாயும், நித்தியனாயு
மிருக்கிற என்னை பஜிப்பார்கள். (௧௩)

ஸததக்ஷித்யந்தொரோ யததஸுஷுபுதாள்

நஸிஸுதஸு ஜாம்பவந்தா நித்யபுகா உவாவதே! ௧௪

(ப-ம்) மாம்-என்னை, ஸததம்-எப்பொழுதும், கீர்தயந்தி-புகழ்
வோரும், யதந்திச-யத்தனஞ்செய்யுமவர்களும், த்ருடவ்ரதா-திட
மானவிரதங்கொண்டவர்களும், மாம்-என்னை, நமஸ்யந்திச-நமஸ்
கரிப்பவர்களும், பக்த்யா-பக்தியுடன், நித்தியயுத்தா-நித்தியமும் கூடின
வர்களும், மாம்-என்னை, உபாஸதே-உபாஸிக்கின்றார்கள். (௧௪)

(தா-ம்) மனதிடமுடையோர் எப்பொழுதும் எந்தனையே தியா
னித்துக்கொண்டும் உபாசிப்பதற்குப் பிரயத்தினப் பட்டுக்கொண்
டும், பக்தியுடன் எந்தனையே வணங்கிக்கொண்டும், எந்தனோடு நித்திய
சம்பந்தத்தைக் கோரிக்கொண்டும் உபாசித்துக்கொண்டு மிருப்பார்
கள். (ஸம்) யதந்தி-வாஸ்தவமான ஸ்வரூபத்தை. (௧௪)

ஜோநயஜேந யாஷுநே பஜந்தொ ஜாம்பாவாவதே

வணகெநவ்யயதெந வஹுயா விஸுதொரோவ்யு! ௧௫

(ப-ம்) அந்யேச - இதரர்கள், ஜ்ஞாநயஜேந - ஞானயக்ஞத்
தால், யஜந்தி-பூஜிப்பவராய், மாம்-என்னை, ஏகத்வேந-ஏகாகாரமா
யும், ப்ருதக்த்வேந-தனியாயும், பஹுதா-அனேகவிதங்களான, விஸ்
வதோமுகம்-நானுப்பிரகாரமாயும், உபாஸதே-உபாஸிக்கிறார்கள். (1)

(தா-ம்) மற்றஞ் சில மகான்கள் ஞானமென்னும்பஞ்ஞத்தைச்
செய்துக்கொண்டு ஸர்வாகாரண எந்தனையே ஏகாகாரமாயும், அநேக
விதங்களாய் ஜகத்காரணமாயும் உபாஸனை செய்வார்கள். (௧௫)

அஹம்-நான், க்ரது- (ஜோதிஷ்டோமாத்ரி) இரதுஸ்வ
ரூபன், அஹம்-நான், யக்ரு-யக்ருஸ்வரூபன்; அஹம்-நான், ஸ்வரூ-
(பித்ருக்களுக்குரிய) அன்னம்; அஹம்-நான், ஓளஷதம்-ஓளஷதம்;
அஹம்-நான், மந்தர்-மந்திரம்; அஹம் ஏவ-நானே, ஆஜயம்-நெய்;
அஹம் நான், அக்ஷி-ஜோதாமாக்கினி, அஹம்-நான், ஹாதம்-ஜோதாம
ஸ்வரூபன். (கக)

*(தா-ம்) யானே யஞ்ஞம் யானே மஹாயஞ்ஞம். யானே பித்ரு
தேவதைகளுக்கும் ஸ்வதை பென்னும் திரவியம். யானே ஓளஷதம்.
“என்பதால் தேவதைகளுக்கும் த் தரத்தக்க ஹவிஸ்ஸம்” யானேமந்
திரம், யானே அக்கினி. யானே ஜோதாமம். (கக)

விதாஹஸ்யஜமகொ ரீதாபாதா விதாஹஸி
வெய்யம் பவித்ரொகார ஸீதாபி யஜுரெவயம் || மௌ
மதிஸ்த-க-பாபு-ஹஸாக்ஷி நிவாஸஸாரணம் ஸுஹஸி
புஹவஃ புஹயஸூநம் நிதாநம் ஸீஜிவ்யபு || மௌ

(ப-ம்) அஸ்ய-இந்த, இகத-உலகத்திற்கு, அஹம்-நான்; பிதா-
தகப்பனும், மாதா-தாய்; நாதா - ரக்ஷகன்; பிதாமஹி-பாட்டன்;
பகித்ரம்-பரிசுத்தமாய், வேத்யம் - அறியவேண்டுமவனும் (நானே),
ஓங்காரி-ஓங்காரமும்(நான்), ருக்-ருக்வேதம், ஸாம-ஸாமவேதம்;
யஜு-ஏவச - யஜுர்வேதமும், அஹமேவ - நானே, கதி- கதியும்,
பர்த்தா-பர்த்தாவும், ப்ரபு-பிரபுவும், ஸாக்ஷி-ஸாக்ஷியும், நிவாஸு-
வாஸஸ்தானமும், சரணம்-ரக்ஷகனும், ஸுஹருத்-விரிதபரணம்,
ப்ரபவபரளய ஸத்தாநம்-உத்பத்திஸத்தானமும் லயஸத்தானமும்,
நிதாநம்-ஆதாரமும், அவ்யயம்பிஜம்-வினாமிலலாத வித்தும், (அஹ
மீவ- நானே.) (கௌ-கஅ)

(தா-ம்) இவ்வுலகத்திற்கு தாய் யான். தகப்பன் யான். பாட்டன்
யான். சிருஷ்டி கர்த்தன் யான். வேதத்தா லறியப்பட்ட பரம்பொருள்
யான். ஓங்காரம் யான். ருக்கு ஸாமம் யஜுர்வேதங்கள் யான்.
“ஆசிரயிக்கத்தக்க ஸ்தாநம் யான்” தரிக்கிறவனும் யான். கார்க்கி
றவனும், பர்க்கிறவனும் யான். வாஸஸ்தானமும் யான். சரணம்
யான். பித்திரன் யான். உற்பத்தி லய ஸ்தானமும் யான். நிதியும்
யான். நாமத்த வித்தும் யான். (கௌ) அஹம்-நான் பஸ
ஸம்-

(கௌ-கஅ)

புறப்பாடி உலகம் உலகம் - திமிர்நாடி - திமிர்நாடி
 திமிர்நாடி - திமிர்நாடி - திமிர்நாடி - திமிர்நாடி

(ப-ம்) தோ அர்ஜுன-வாராய் அர்ச்சுன! அஹம்-நான், தபாமி-
 தபிச்சிதேன்; அஹம்-நான், வர்ஷவாஷத்தை, நிக்ருஷ்ணமி-கிரஹித்
 கிதேன், உத்ஸுராமிச - விடுகிதேன், அம்ருதம்சைவ - அமுதமும்,
 ம்ருத்யுச்ச-யமனும், ஸத்-ஸத்தம், அஸத்ச-அஸத்தம், அஹம்-நான்.

(தா-ம) அர்ஜுன! யானே அக்கினி சூரியன் முதலிய தே
 ஜோரூபமாக விருந்து தாபத்தை யுண்டுபண்ணுகிறேன். யானே
 மழைபெய்யாமற் செய்கின்றேன். யானே மழை பொழியும்படிச்
 செய்கின்றேன். யானே அமிர்தம். யானே மிருத்யு யானே ஸத்தா
 னவஸ்து. யானே அஸத்தானவஸ்து. “என்பதால் உலோகாதித்
 பொருள்.” (ஸப) அம்ருதஞ்ச-ஜீவத்திருக்கிடவன். மருத்யுஞ்ச
 மரணத்தை யுடையவர்களுக்கும்ருத்தியுவும. (கக்)

தெவ்யுஷாஜாம் லொஷடாம் வுதபாவா
 யதெவ்யுஷாஜாம் லொஷடாம் வுதபாவா
 தெவ்யுஷாஜாம் லொஷடாம் வுதபாவா
 தெவ்யுஷாஜாம் லொஷடாம் வுதபாவா

(ப-ம்) த்ரைவித்யா- நுந் யஜுஸ்ஸாமவேதங்களை அறிந்தவர்,
 ஸோமபா-ஸோமபானஞ்செய்து, பூதபாபா-பாபாத்தூதா-பாவங்
 களைப்போக்கடித்துக் கொண்டவர்களால், யக்ஞ-யாகங்களாலே,
 மரம்-என்னை, இஷ்ட்வா-ஆராதித்து, ஸ்வர்கதி-சுவர்க்கத்தியை,
 ப்ரார்த்தயந்தே-பிரார்த்திக்கின்றார்கள்; தே-அவர்கள், புண்யம்-
 புண்யமான, ஸுரேந்திர லோகம்- தேவேந்திரன் உலகத்தை,
 ஆஸாத்ய-அடைந்து, திவி-சுவர்க்கலேகத்தில, திவ்யாந் - திவ்யங்க
 ளான, தேவபோகாந்-தேவபோகங்களை, அச்சந்தி-அனுபவிக்கின்
 றார்கள். (உ௦)

(தா-ம்) நுக்கு யஜுஸ் ஸாமமுதலிய வேதங்களை யுணர்ந்தவர்
 யஞ்ஞ கண்மங்களால் எந்தனை அர்ச்சித்து ஸோமபானஞ்செய்து
 பாபங்களைப் போக்கி ஸ்வர்க்கலோகப் பிராப்தியை விருமபுகின்
 றார்கள். அப்படிப்பட்டவர் புண்ணியபலமான இரதிரலோகத்தை
 ஆரீகரித்து அங்கு அற்புதமான தேவபோகங்களை யனுபவிக்கிறார்.

தெவ்யுஷாஜாம் லொஷடாம் வுதபாவா
 தெவ்யுஷாஜாம் லொஷடாம் வுதபாவா

வனவந்தியிற் பூங்குழைவனவந்தி

மதாமதம் காண்காரி வனவந்தி உக!

(ப-ம்) தே-அவர்கள், விபரம்-விசரம்மான, தம்-அந்த, ஸ்வர்-
கலோகம்-சுவர்க்கலோகத்தை, புத்தவா-அனுபவித்து, புண்பே-
புண்ணியம், ஸ்ரீணே - ஸ்ரீபித்தபோது, மர்த்-லோகம்-மனுஷிய
லோகத்தை, விசந்தி-பிரவேசிக்கின்றார்கள், ஏவம்-இப்படி, காம
காமா- (சுவர்க்காதி) காமங்களை விரும்பிய (அவர்கள்), தரீ-தர்மம்-
வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட அநுபரபந்தா-அனுபந்தத்தவர்களாய்,
கதாகதம்-போக்குவரத்தை, லபந்தே-அடைகின்றார்கள். (உக)

(தா-ம்) அவர்கள் விசேஷமான இந்த ஸ்வர்க்கப்போகங்களை
பறப்பவித்து புண்ணிய பலம் ஈதித்துப்போனவுடன் மறுபடியிலோ
கத்தை யடைகிறார்கள். இவ்வண்ணம் வேதத்திற் கூறிய யஞ்ஞ
முதலிய சன்மங்களை யநுசரித்துப்போகங்களை விரும்பினோர்க்கு ஜனன
மாணம் ஸம்பவிக்கின்றன. (உக)

சுதந்யாஸிந்தயனொரோ பெஜநாஃ வபு-வாஸதெ|

கெஷாஃ நித்யாஸியுதா தாஃ பொமக்ஷேரி வஹாஜிமம்|

(ப-ம்) அந்யாஃ-என்னை நினைப்பதைப்பார்க்கிலும் இதரபா
போஜனங்கள் இல்லாதவர்களாய், மாம்-என்னையே! சிந்தயந்தி-சிந்
திப்பார்களாய், யேஜநாஃ-எந்த ஜனங்கள், பர்புபாஸதே-உபாஸிக்
கிறார்களோ, நித்ய அபியுத்தாநாம்-சித்தியமும் (என்னையிட்டு) நீங்
காடி, தேஷாம்-அவர்களுடைய, யோகக்ஷேமம்-யோகக்ஷேமங்களை
அஹம்-நான், வஹாமி-வஹிக்கிறேன். (உஉ)

(தா-ம்) எவர்கள் வேறு பிரயோஜனத்தைக்கருதாது எந்தனைத்
தியானிக்கின்றார்களோ, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எந்தன் பிராப்தி
யென்னும் போகத்தையும், புநர்ஜன்ம நிவிருத்தியென்னும்க்ஷேமத்
தையும் யானே யளிக்கின்றேன். (உஉ)

பெபுநுபெவதாஹதா யஜந்தேயாநிதாஃ|

தெவிராபெவகனந்தேய யஜந்தேயிவ-வபுக்ஷு|உஉ|

(ப-ம்) யேது-பின்னும் எவர்கள், அந்ய தேவதா பக்தாஃ-இதர
தேவதைகளுக்குப் பக்தர்களாய், ஸ்ரத்தயா அந்விதாஃ-இரத்தை
யோடு கூடினவர்களாய், யஜந்தே-யாகம் செய்கிறார்களோ, தே
அபி-அவர்களும், ஹேகெளந்தேய-ஓ குந்திபுத்திர! அவ்வித பூர்வ
கம் - அஞ்ஞாநபூர்வமாய், மாம்-எவ்-என்னையே, யஜந்தி-யாகஞ்
செய்கிறார்கள். (உஉ)

(ப-ம்) பி-எவன், பகத்யா-பக்தியோடு, பக்தாம்-பக்திந்நதையும், பகத்யம்-புஷ்பத்தையும், பலம்-பலத்தையும், தோயம்-தண்ணீரையும், மீ-எனக்கு, ப்ரபச்சதி-கொடுக்கிறோ, ப்ரபத ஆத்மநி-பரிசுத்த, மனத்தனா, தஸ்ய-அவனுடைய, பக்தி உபஹ்ருதம்-பக்தியோடு கொடுக்கப்பட்ட, தத்-அந்தவஸ்துவை, அஹம்-நான், அஸ்நாமி-புகுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். (உக)

(தா-ம்) எவன் பக்தியோடு ஒரு பக்திரத்தையாவது, ஒரு புஷ்பத்தையாவது ஒரு பலத்தையாவது, தீர்த்தத்தையாவது எனக்குக் கொடுக்கிறோ, அந்த பரிசுத்த மனதுடையவன் பக்தியினால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட அந்த வஸ்துவை யான் புகிக்கின்றேன். (உக)

யத்புரோஷியதஸ்ராலியஜ-ஹோஷிடிஷாலியஸி

யத்பவஸ்யுலிகளனெய தஸ்குரு-வூடிடிவ-ணு|| ௨௭||

(ப-ம்) ஹெகெளந்தேய-ஒருந்திபுத்திர! யத்-எதை, கரோஷி-செய்கிறாயோ, யத்-எதை, அஸ்நாமி - புகிக்கின்றாயோ, யத்-எதை ஜு-ஹோஷி-ஹோமஞ்செய்கிறாயோ, யத்-எதை, ததாஸி-தானஞ் செய்கிறாயோ, யத்-எதை, தபஸ்யஸி-தவமாகச்செய்கிறாயோ, தத்-அதை, மத் அர்பணம்-என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதாக, குருஷ்வ-செய். (உ௭)

(தா-ம்) அர்ஜுனா ! நீ எதைச் செய்கிறாயோ, எதையுண்ணுகிறாயோ, எதை ஹோமம் செய்கிறாயோ, எதைத் தானஞ்செய்கிறாயோ, எவ்விதத் தவஞ்செய்கிறாயோ, அவைகளையெல்லாம் எனக்கு அர்பணஞ்செய். (உ௭)

ஸுஹாஸுஹவவெரெவவெரோக்ஷு-வெகஸி-வெயவெநி

ஸஹ்யாலயொமயுகூதா விஜெகூஜாஜெவெஷு-வஸி||

(ப-ம்) எவம்-இப்படி, ஸந்யாஸயோகயுக்த ஆத்மா-என்னி யாஸயோகத்தோடு கூடியமனமுடையனாய், சுபஆசுபபலே-நன்மை தீமைகளைப் பலமாயுள்ள, கர்ம பநதநை-கர்மபந்தங்களால், மோக்ஷ யஸே-கிடுபடுவாய்; விமுத்தி-கிடு பட்டவனாய், மாம்-என்னை, உபைஷ்யஸி அடைவாய். (உ௮)

(தா-ம்) இவ்வண்ணம் சந்யாசமென்னும் “கன்ம பலங்களை பகவதர்ப்பணஞ்செய்தல்” யோகத்தில திடமனதுடையவனாய் கற்பனன் வினைப்பயன் இதுகளைத் தரத்தக்க புண்ணிய பத்யபூசங்களாக ஜன்மந்நித, கர்மங்கள் விட்டுப்போம். அப்பிறகு, என்னை ஆசிரியப்பாரம். (உ௮)

ஸரோஹம்ஸவ-ஹதெ தஷ-நரெஹெஷ்யாஜ்ஜம்ஃப்ரபி
யெஹஜ-திதாஜாஹத்யா ஜயெதெ தஷ-வாஷ்யஹ்யுதகி

(ப-ம்) அஹம்-நான், ஸர்வபூதேஷ-எல்லாப் பூதங்களிலும்
ஸம்-ஸமமானவன்:மே-எனக்கு - த்வேஷ்ய:-துவேஷிக்கவேண்டிய
வன், நாஸ்தி இல்லை;ப்ரிய:-ப்ரியன், ந-இல்லை;யேது-எவர்களானால்,
மாம்-என்னை,பகத்யா-பகத்தியோடு. பஜந்தி-ஸேவிக்கின்றார்களோ,
தே-அவர்கள், மயி-என்னிடத்தில் (இருக்கிறார்கள்), அஹம்ச-நா
னும், தேஷ-அவர்களிடத்தில். (வர்த்ததே-இருக்கிறேன்.) (உக)

(தா-ம்) யான், ஸர்வபூதங்களிடத்திலும் பேதமின்றி யிருப்ப
வன். எனக்குப் பகையாளியும், நேசனுமில்லை. பகதியோடு என்னை
எவர் பதிக்கின்றார்களோ அவர்கள் என்னிடத்திலிருக்கின்றார்கள்.
யானும் அவர்களிடத்தி லிருக்கின்றேன். (உக)

ஸபிவெ துஷ-ராஜாஹெஹஜெதஜாஜநக்யுஹாஃ|

ஸாய-ரெவஸஜி-தவ்ய ஸஜ்யுயுவஸிதொஹிஸி||உய||

(ப-ம்) ஸுதுராசாரி-அபி-மிசவும் துராசாமுள்ளவனானவன்
அந்நயபாக்-மறநென்றைநாடாமல், மாம்-என்னை, பஜதேசசத்-ஸே
விக்கிறானாகில், ஸி-அவன், ஸாத்-ஏவ - சாதுவாகவே, மந்தவ்ய:-
நினைக்கத்தகுந்தவன் ஸி-அவன், ஸம்யக்-நன்றாக, வ்யவஸித-ஹி-நிச்
சயமுடையவனன்றோ. (உ௦)

(தா-ம்) இதரப் பிரயோஜனத்தைக் கருதாது என்னை பஜிப்ப
வன் ஆசாரஹிதானாக விரும்பபோதிலும் அவனைச் சாதுவென்றே
நினைத்தல் வேண்டும். அவனது மனோ நிசசயம் நன்கிருக்கின்றதல்
லவா? (ஸ௦) அநநயபாக-அன்னியபகதியுடையவன். (உ௦)

க்ஷிப்ரம்ஹவதியஜ-தாஸஸூஹாந்தி-நமஜ்ஜி|

கனெதயபு-திஜாநீஹி நஜொஹகூபுணஸூதி||உக||

(ப-ம்) க்ஷிப்ரம்-சீக்கிரத்தில்,தர்மாத்மா-தருமமானமுடைய
வனாக, பவதி, ஆகிறான், ஸர்வத்-எப்போதும், சாந்திம்-சாந்தியை,
நிகச்சதி-அடைகின்றான்; ஹேகௌந்தேய-ஓ குந்திபுத்திரா! மே-
என்னுடைய, பகதீ-பக்தன்,நப்ரணச்யதி-நசிக்கமாட்டான் (என்று)
ப்ரதிஜாநீஹி-நீப்ரதிஜ்ஞசெய்வாயாக. (உ௧)

(தா-ம்) கௌந்தேயா! அப்படிப்பட்டவர்கள் துரிதத்திலேயே
ஹதாசார நிஷ்டர்களாவார்கள். எக்காலும் பொறுமையை வந்தி

யண-நானேகதியான, நீ மாம் ஏவ-என்னையே, ஏஷ்யஸி-அடை
யக்கடைவாய். (௨௪)

(தா-ம்) என்னிடத்தில் மனமுடையவனாயும், என்னிடத்தில்
பக்தியுடையவனாயும், என்னைப் பூஜிப்பவனாயும், என்னை கமஸ்கரிப்
பவனாயு மிருப்பாயாக-இவ்வாறு என்னையே முக்கிய கதியாக கம்பி
மனதை என்னிடத்தில் நிலைபெற நிறுத்தின பிறகு எந்தனை ஆசிர
யிப்பாய்.(௪௦)மந்மநா-என்மனம்போன்றமனமுடையவனாக.(௨௪)

ஸ்ரீகீதாஸு ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யயோக மென்னும்

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

விபூதியோகம்.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீபகவான் அருளிச்செய்கிருர்.

ஹ-பவனவஜிஹாவாஹொ ஸ்யுண-பெ வரபேவஹி|

யமதஹ்வி யபிணாய வக்ஷாஜிஹிதகாஜ்யா ||௧||

(ப-ம்) ஹேமஹாபாஹோ-பெரியதோள்களையுடையஅர்ஜுநா,
பூயஏவ-மறுபடியும், மே-என்னுடைய, பரமம்-என் மஹாத்மயத்
தைத் தெரியப்படுத்துகிற, வச-வார்த்தையை, ஸு-ண-கேள்,
ப்ரியமாணய-பிரீதிசெய்கின்ற, தே-உனக்கு, அஹம்-நான், ஹித
காம்யயா-இதத்தைக் கோறுவதனால், எத்-எதை, வக்ஷ்யாமி-சொல்
வகிறேன். (௧)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! இவ்விஷயத்தி லன்புண்டாயிருக்கிற உந்
தனுக்கு நன்மையைக் கருதி மறுபடியும் சிறந்த ஒரு வசனத்தை
யான் கூறுகிறேன். கேள்யின்? (௧)

நபெவிஷுஸு-ராமணாஃ ப்ரஹ்மநபெஹஷ-பஃ |

கஹோஜிஹிபுரெவாநாஃ பஹஷீ-ணாணவ-பஸி||௨||

(ப-ம்) ஸு-ரகண-தேவதாசமுஹங்கள், மே-ப்ரபவம்-எனது
பிரபாவத்தை, நவிது-அறிபார்கள், மஹர்ஷய-மஹர்ஷிகள், ந
(விது)-அறிபார்கள், அஹம்-நான், தேவாநாம்-தேவர்களுக்கும்,

(தர-ம்) புத்தி ஞானம் ஸம்மோ கமின்மை பொறுமைஸத்தியம் தமம், சமம், சுகம், துக்கம், பவம் (அநுகூலாநுபவத்தால் மனம் நிலை பெற்று நிற்கல்) அபாவம் (பிரதிகூலாநுபவத்தால் மனம் கெடுதல்) பவம் அபவம் (பயயில்லாமை) அவயிம்மை, ஸமத்துவம், ஸந்தோஷம் தபஸ்ஸு தானம் (தமக்குப் போக்கியமான வஸ்துக்களைப் பிறருக்குக் களித்தல்) யபஸ்ஸு (குணவந்தனென்று பிரசித்தி) பிபு கீர்த்தி (நிரக்குணனென்று பிரஸித்தி) இப்படிப்பட்ட அநேகவிதங் களான தோற்றங்களா பிராணிகளுக்கு எந்தனுலேயே உண்டாகின் றன. (ஸு) க்ஞானம்-கட்புலனுக்குத் தோற்றமும் வஸ்துக்களெல் லாம் நாசமடையத்தக்க தென்கிற மெய்ஞ்ஞானம். (ச-ந)

சிறுஷ்டபஸுடைய இவெ- உகாரொஜநவஸயோ |

பிடிவாசா நலாஜா தா வரஷாங்கா கஉஜாபுஜா||க||

(ப-ம்) மாநலாஃ- ஜாகாஃ- ப்ரஹ்மாவின் 'மனத்திலுண்டான, பூர்வே-கடந்த; ஸப்தமஹர்ஷிஃ- ஏழுமகாரிஷிகளும், ததா - அப் படியே, சத்வாரஃ-நால்வரான, மநவஃ-மனுக்களும், மத்பாவஃ-என் னுடைய அபிப்பிராயங் கொண்டவர்கள், ஏஷாம்-யாருடையஸ்ருஷ்டி யாகிறார்கள், லோகே உலகத்தில, மே-இந்த, இமாஃப்ரஜாஃ-இந்தப் பிராணிகள்.

(தா-ம்) ப்ரம்ம வம்சத்திற் பிறந்த பிறகு முதலிய ஸப்த மகரி, ஷிகளும், அபபாடியே, (நாவர்ணிகர்களுக்கிற்) நான்கு மநுக களும் என் அபிபிராயத்தை யநுசரித்தே உலகத்திலு இந் பிரணை களைச் சிருஷ்டித்தார் என.

(க)

வண்தாண்டிமஞ்சுரிமொழிபெயர்த்து

வெரவிகுடுவெநுயொமெந யுஜி^த தெநாதுஸஸயம்||௭||

(ப-ம்) மம-எனது, ஏதார்-இந்த. விபூதிம்-ஐசுவரியத்தையும், யோகம்ச-யோகத்தையும், தத்வத்-உள்ளபடியே, யஃ-எவன், வேத்தி-அறிகிறானோ, ஸஃ-அவன், அனிகம்ப்யோ-நிச்சலமான, யோகேச-யோகத்தால், யுஜ்யதே-சூடுகிறான், அதர்-இதில், ஸம்ஸயஃ-ஸத் தேஹயில்லை. (எ)

(தா-ம்) என்னுடைய இந்த ஐசுவரியத்தையும், கல்விபாணக்ருண சம்பந்தமான செய்க்கையையும் 'எவன் உண்மையா யறிந்துகொள் திருவே, அவன் திடமான பக்தி யோகத்தால் என்னை யடைவா னென்பதில் ஐயமில்லை. (எ)

அஹம்ஸவஃஸ்யுபுஹவொஃதஸ்யவஃஸ்யவதஃதெ |
உதிஸ்தவாஹஜனோஃம்ஸுபாஹாவஸிநிதாஃ||அ||

(ப-ம்) அஹம்-நான், ஸர்வஸ்ய-எல்லாவற்றிற்கும், ப்ரபவஃ-உற்
பத்திகாரணம், மத்தஃ-என்னிடத்தினின்று, ஸர்வம்-எல்லாம், ப்ர
வர்த்தே-உண்டாகின்றது, இதி-என்று, மத்வா-நீனைத்து, பாவ ஸமந்
விதாஃ-பாவத்தோடுகூடிய, புதாஃ-பண்டிதாள், மாம்-என்னை, பஜந்
தே-ஸேவிக்கிறார்கள். (அ)

(தா-ம்) யான் எல்லாவற்றிற்கும் சிருஷ்டி காரணன். என்னாலே
யே ஸர்வமும் நிறைவேறுகின்றது என்று அறிந்து நன்மனதோடு
கூடிய ஞானிகள் என்னை பஜிக்கின்றார்கள். (அ)

உதிதாஃதபுராணா வொயபஹஃ வரஹுஸ்ய |
கயபஹஸூரிஃமித்யுஃ துஷ்டிக்ஷுரஸிநிவ || கூ ||

(ப-ம்) மத்தித்தாஃ-என்னிடத்தில் சிந்தையும், மத் கத ப்ராணஃ-
என் ஆசீனமான பிராணனும், பரஸ்பரம்-ஒருவாக்கொருவர், போத
யந்தஃ-போதித்துக்கொண்டு, மாம்-என்னை, நித்யம்-எப்பொழுதும்,
கதயந்தஃ-சொல்லிக் கொண்டுமிருந்து, துஷ்யந்திச-ஸந்தோஷிக்
கிறார்கள், ரமந்திச-ப்ரீதியை அடைவார்கள். (கூ)

(தா-ம்) (ஞானிகள்) என்னிடத்திலேயே மனம் லயித்து என்
னிடத்திலேயே பிராணனை வைத்து ஒருவாக்கொருவர் என் பிர
பாவத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டும். பிரசங்கித்துக் கொண்டும்
திருப்தி யடைகிறார்கள். ஆனந்திக்கிறார்கள். (கூ)

தெஷாஃஸுததயுகூநாஃ ஹதாஃஸீ கீவஃஸுஃக்ய |
உதாரிஸுஃபொமஃதஃ பெநாஃஸுஃவயாஃமிதெ ||

(ப-ம்) ஸதத யுக்தாநாம்-நித்தியமாய் என்றோடு சேர்த்திருப்ப
தற்கு விருப்பமுள்ளவராய், ப்ரீதிபூர்வகம்-ப்ரீதியோடு, பஜதாம்-
பஜிக்கின்ற, தேஷாம்-அவர்களுக்கு, தேஃ-எந்தபுத்தியினால், தே-
அவர்கள்-யே-எதனால், மாம்-என்னை, உபயாந்தி-அடைவார்களோ,
தம்-அந்த, புத்தியோகம்-புத்தியோகத்தை, ததாமி-கொடுக்கிறேன். ()

(தா-ம்) எக்காலும் யோகாப்பியாசஞ் செய்துகொண்டேபஜிப்
போருக்கு யானே என்னை யடையும்படியான ஞானோபாயத்தை
அன்புடன் அளிக்கின்றேன். (கூ)

தெஷாஃஸுததயுகூநாஃ ஹதாஃஸீ கீவஃஸுஃக்ய |

நாஸ்யாஃஸுததமாவஸ்யா ஹதாஃஸீ கீவஃஸுஃக்ய |

(ப-ம்) தேவராம் அவர்களுடைய அதுகம்பார்த்தம்-ஏவ, அனுக் கிரஹத்துக்காகவே, அஹம்-நான், ஆதம்பாவஸ்த்தம்-மனோவருத்தி யிலிருந்து, பாஸ்வதா-பிரகாசமான, ஜ்ஞாநதீபேந-என்னிடத்துள்ள ஜ்ஞாநமென்கிற தீபத்தினால், அஜ்ஞாநஜம்-அஞ்ஞானத்தாலுண்டா கிற, தம்-இருளை, நாச்யாமி-நசிக்கச்செய்கிறேன். (கௌ)

(தா-ம்) யான் அவர்களுக்கு அதுக்கிரகம் செய்வதற்காகவே அவர்கள் மனோபாவத்திற்கு விஷயமாகின்றேன் (காணப்படுகிறேன்) பிரகாசமுடைய ஞானமென்னும் தீபத்தினால் அஞ்ஞானமென்னும் அந்தகாரத்தை (விஷயாஸத்தியை) போக்கடிக்கின்றேன். (கௌ)

அர்ஜுனவாக்கியம்.

வாரஸ்ய ஹி வாராயாஃ வவித்ருவரஃ மவாநு |

வாரஸ்ய ஹி வாராயா தஹிஷு ஜாஹிஷேவ ஜஹிஷு | 10 ||

சூஹஸ்யாஜிஷயஸ்யவெஃ ஹேவஷிதநாநாஜஸ்யா |

கலிதொஹேவஹொவ்யாஸ்யஸ்யமஹேவஸ்யவீஷிஜெ || 11 ||

(ப-ம்) பரம் ப்ரம்ஹ-பரப்பிரம்மமும், பரம்தாம்-பரமதேஜஸ் ஸம், பரமம் பவித்ரம்-பரமபாவனமென்றும் (ஸ்ருதிசன் சொல்லா நின்ற), பவாந்-தேவரீர், ஸர்வேருஷயஃ - எல்லாருஷிகளும், ததா- அப்படியே, தேவரீஷி-தேவரீஷியான், நாரதஃ-நாரதரும், அஸிதஃ அஸிதரும், தேவஸஃ-தேவஸரும், வ்யாஸஃ-வியாஸரும், த்வாம்-உம்மை, சாச்வதம்-சாக்ஸதமாசுவம் திவ்யம்-திவ்யமான, புருஷம்-புருஷனாக வும், ஆதிதேவம்-ஆதிதேவனாகவும் அஜம்-பிரப்பிஸியாகவும், கிபு- வியாபகனாகவும், ஆஹம்-சொல்லுகிறார்கள், ஸ்வயம்சைவ-தாமும், மே-எனக்கு, ப்ரவீஷி-சொல்லுகிறாய். (கௌ-கௌ)

(தா-ம்) ரீஷிர், பரப்ரம்மம், சிறந்த பிரகாசவந்தன், ஸர்வோத் கிருஷ்டமான பரிசுத்தன் (என்பதால் பகவானை ஸ்மரித்த தஷ்ணத் தில் பாபஸமுகங்களுல்லாம் துலிந்துப் போகிறதென்று கருத்து) நித்தியன் அப்ரக்ருதன் ஆதிகாரணன், நித்தியாநந்தரூபன்; பரிண மமற்றவன், ஸர்வவியாபி, என்று தம்மை தேவரீஷிகளான நார தரும், அஸிதரென்னும் மகரீஷியும், தேவஸ மகரீஷியும், வியாஸ மகரீஷியும், இன்னும் அளவற்ற மகரீஷிகளும் கூறுகின்றார்கள். ()

ஸவஃஜெகடிதஃஜெகடி யநாஸவஹி கெஸவ |

நஹிதஹமவநுஷுக்ஷி விஹுஹேவா தஹாநவாஃ || 12 ||

(ப-ம்) ஹேகேசவா-ஓ கிருஷ்ண! மாம்-என்னைக்குறித்து, யத்- னதை, வதஸி-சொல்லுகிறீரே, ஏதத் ஸர்வம்-இதெல்லாம், ருதம்

எத்தியமென்று, மப்பே-நீனைக்கிறேன்; ஹேபகவத்-ஓ பகவானே, தேவமும்முடைய, வ்யக்தம் - வைபவத்தைச் சொல்லும்விதத்தை, தேவா-தேவர்களும், தாநவா-அசுரர்களும், நவீது-அரிமமாட்டார்கள். (௧௪)

(தா-ம்) கேசவா! நீயிர் எனக்குச் சொன்னதெல்லாம்-உண்மையென்றே நம்புகின்றேன். நங்கள் ஸ்வரூபத்தை தேவர்களும், அசுரர்களு மறிந்திலர். புருஷோத்தமா! ஸர்வபூதங்களையும் சிருஷ்டித்த மகானுபாவா! ஸர்வபூதங்களையும் நியமனஞ் செய்கிறவரே! தேவாதேவனே! ஜகத்பதே! நங்கள் ஸ்வரூபத்தை அஸாதாரணமான ஞானத்தால் நீங்களே அறிகின்றீர். (௧௫)

வ்யயபெவாஹுதநாதாநம் வெகக்ஷம் வபா-வெஷாஹுதி |
ஹ-திதவாவநஹ-திதெஸு ஷெவஷெவஜமஹுத || ௧௬||

(ப-ம்) ஹே புருஷோத்தம - வாரீர் புருஷோத்தமரே, பூதபாவந-பூதங்களைப்படைப்பவனே! பூதாச-பூதங்களை யாள்பவனே, தேவதேவ-தேவர்களுக்கும் தேவ! ஜகத்பதே-லோகநாத! த்வம்-நீர்! ஆத்மநா-உன், ஜ்ஞாநத்தால் ஆத்மநாம்-தன்னே, ஸ்வயம்-எவ-தாமே, வேத்த-அறிகுறிய். (௧௬)

(தா-ம்) புருஷோத்தமா! ஸர்வபூதங்களையும் சிருஷ்டித்தமகானுபாவா! ஸர்வபூதங்களையும் நியமனஞ் செய்கிறவரே! தேவாதேவனே! ஜகத்பதே! நங்கள் ஸ்வரூபத்தை அஸாதாரணமான ஞானத்தால் நீங்களே அறிகின்றீர். (௧௭)

வதூ-ஹிம-புஷ்யு ஸெஷெண ஷிஷ்யாஹுதாஹுத விஹ-திதயி |
யாவிவி-ஹ-திவிஷெபாகா நிஜாஹ்-வ்யாஹுதிஷ்ணி-யக் ||

(ப-ம்) ஆத்மவிபூதய-உமது விபூதிகள், திவ்யாஹி-திவியங்களன்றா? தா-அவைகளை, அசேஷேண - நிச்சேஷமாக, வக்தம்-சொல்ல, அர்ஹஸ்-நீதகுந்திருக்கிறாய், த்வம்- நீர், யாமி-விபூதிபி-எந்த ஜகதவியங்களைக் கொண்டு, இமாந்லோகநாத-இந்தஉலகங்களை, வ்யாப்ய-வியாபித்து, திஷ்டஸி-இருக்கிறீர். (௧௮)

(தா-ம்) எந்த மஹிமையால் இந்தப் பிரபஞ்சங்களை பெல்லாம் வியாபித்திருக்கிறீர்களோ, அப்படிப்பட்ட பிராகிருதங்களான நங்கள் மஹிமைகளை பெல்லாம் உரைப்பதற்கு நீங்களே தகுதி யானவர். (௧௯)

கயம்-விஷு-ஹிம-பெயாமிஷு காவாஸாஹாபரிமி-தயபுஷு |
கெஷா-திஷெஷ-அஹா-வெஷா-நி-தெஷா-வி-ஹிம-புஷ்யா-பெ ||

(ப-ம்) (ஹே) சூடாகேசா-ஓ அர்ச்சகனா, அஹம்-நான், ஸர்வ
பூத ஆசயஸ்திதீ-ஸகல-பூதங்களின் ஹ்ருதயத்தில் இருக்கிற, ஆத்
மா-ஆத்தமா, பூதநாம்-பூதங்களுடைய, ஆதி-ஆதியும், மத்யம்-
மத்தியமும், அந்திச - முடிவும், அஹம்ஹி - நானேயாகி யிருக்
கிறேன். (௨௦)

(தா-ம்) அரஜுனா! ஸமஸ்தப்பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயகம
லத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆத்மாயானே. எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
யானே ஆதியாயும், மத்தி-மாயும், அந்தமாயுமிருக்கின்றேன். (௨௦)

சூடி துநாநாஜஹ்விஷ்ணுஜெஹிதாதிஷாஸாவிஸாஸாஜாநு|
ஜீவீவிஜ-ஹ்ருதாஜீவீ நக்ஷத்ராணாஜஹ்ஸஸீ||௨௧||

(ப-ம்) ஆதித்தியாநாம்-ஆதித்தியர் களுக்குள், விஷ்ணு-விஷ்ணு
வென்பவன் அஹம்-நான், ஜ்யேஸ்தாதிஷாம்-பிரகாசப்படுத்து கின்ற
வைகளுள், அம்சமாந்-கிரணங்கள் உடைய, ரவி (அஹம்)-சூரியன்
நான், மருதாம்-மருத்துக்களுக்குள், மரீசி-மரீசியென்பவன், அஹம்-
நான், நக்ஷத்ராணாம்-நக்ஷத்திரங்களுக்குள், சசி-சந்திரன், அஹம்-
நான், அஸமி-ஆகிறேன். (௨௧)

(தா-ம்) யான் துவாதசாதித்தியர்களுள் விஷ்ணுவென்னும் பன்
னிரண்டாவது சூரியனாயும், கிரஹ நக்ஷத்திரம்முதலிய பிரகாசமான
வஸ்துக்களுள் விசேஷப்பிரகாசமுடைய சூரியனாயும், ஸப்தவாயுக்
கள் மரீசி யென்கிற வாயுவாயும், நக்ஷத்திரங்களுள் சந்திரனாயுமிருக்
கின்றேன். (௨௧)

வெஜாநாஸாஜிவெஜெவாஜி ஜெவாநா ஜீவீவாவாவஃ |

ஜெஹி யாணாஜி நஸூலாவிஷ்ணுஜெஹிதாநாஜீவீவெத யா||௨௨||

(ப-ம்) வேதாநாம்-வேதங்களுக்குள், ஸாமவேத-ஸாமவேதம்,
அஸமி-ஆகிறேன், தேவாநாம் - தேவதைகளுக்குள், வாஸவி-இந்
திரன், அஸமி-ஆகிறேன், இந்திராணாம்-இந்திரியங்களுக்குள், மஃ-
மனம், அஸமி-ஆகிறேன், பூதாநாம்-பூதங்களுக்கு, சேதகா-புத்தியும்
அஸமி-ஆகிறேன். (௨௨)

(தா-ம்) வேதங்களுள் ஸாமவேதமாயும், தேவதைகளுள் இந்தி
ராயும், இந்திரியங்களுள் மனமாயும் பிராணிகளுக்கு புத்தியாயு
மிருக்கின்றேன். (௨௨)

ரூஜாநாஸாஸகரஸூலாஜி விஜெஹிஸாயக்ஷாநக்ஷலாபு |

வஸுஹ்நாஸாவாஸகரஸூலாஜி ஜெஹிவரிணாஜிஹ்வி||௨௩||

(ப-ம்) நஞ்சாணம்-பதினேருருத்திரர்களுக்குள், சங்காச-சங்கரன், அஸ்மி-ஆகிறேன், யக்ஷரக்ஷஸாம் - யக்ஷரக்ஷஸர்களுக்குள், வித்தேச-குபேரனாகிறேன், வஸ-ஞாாம் - அஷ்டவசகச்சுக்குள், பாவகசி-அக்ரியும், அஸ்மி-ஆகிறேன், சிகரிணம்-சிகரமுள்ள (மலைகளில்), மேரு-மேருபர்வதம், அஹம்-நான், அஸ்மி-ஆகிறேன். (உஉ)

(தா-ம்) யான் ஏகாதச உருத்திரர்களுள் சங்கரனாயும், யக்ஷரக்ஷஸர்களுள் குபேரனாயும், அஷ்டவசகச்சுக்குள் அக்கிரியாயும், பர்வதங்களுள் மேருவாயு மிருக்கின்றேன். (உஉ)

வா-ரொயலா-வ ௨௦௨ ௭௦ லிவிவாய-புஷ்யவஸ்யகி||

வெ-நாநீ-நாஜஹம்-ஹம்-வரலா-ஜலிலாமரம்||௨௩||

(ப-ம்) பார்த்த-ஓ அர்ஜுனா, புரோதஸாம்-புரோகிதர்களுக்குள், முககியம் - முககியனான, ப்ருஹஸ்பதிம் - ப்ருஹஸ்பதியாக, மாம்-என்னை, வித்தி-அறி, அஹம்-நான், ஸேநாநிநாம்-ஸேனாபதிகளுள், ஸ்கந்த-சுப்பரமண்ய ஸ்வாமி, ஸரஸாம் - குளங்களுள், ஸாகா-ஸமுத்ரம், அஸ்மி-ஆகிறேன். (௨௩)

(தா-ம) பார்த்தா! யான் புரோகிதர்களுள் கிரேஷ்டரான ப்ருஹஸ்பதி யென்றுணர்க. யான் ஸேனாபதிகளுள் ஸுப்ரமண்ணியராயும் ஜலங்களுள் சமுத்திரமாயு மிருக்கின்றேன். (௨௩)

ஜஹவீ-புணாம்-ஹம்-ஹம்-மிராஜஸூ-க ஜக்ஷாபு||

யஜ்ஞா-நா-ஜபயஜ்ஞாலி-ஸாவராணாம்-ஹிஜாமயம்||௨௪||

(ப-ம்) மஹர்ஷிணம்-மரீசிமுதலானமஹர்ஷிகளுக்குள், ப்ருகு-ப்ருகுவென்பவர், அஹம்-நான், கிராம்-வாக்குக்களுக்குள், எ-ம் அக்ஷரம்-ஒன்றான அக்ஷரத்தைபுடைய ப்ரணவமும், அஸ்மி-ஆகிறேன், யஜ்ஞா-யக்ஞங்களுக்குள், ஜப யஜ்ஞ-ஜபயக்கும், அஸ்மி-ஆகிறேன்; ஸ்த்தாவராணம்-தாவரங்களுக்குள், ஹிமாலய-இமயமலை அஸ்மி-ஆகிறேன். (௨௪)

(தா-ம்) யான் மஹர்ஷிகளுள் பிறகு மஹர்ஷியாயும், பதங்களுள் பிரணவமாயும், யஜ்ஞங்களுள் ஜபயஞ்ஞமாயும், ஸ்தாவரங்களுள் ஹிமையமலையாயு மிருக்கிறேன். (௨௪)

கபூ-தலவ-பு-வ்யக்ஷாணாம்-பெவவீ-புணாம்-நாராஜி||

மம்-பவ-புணாம்-ஹி-திராய-ஸூ-நா-கபி-வொ-௨-மி||௨௫||

(ப-ம்) ஸர்வ வ்ருக்ஷாணம்-ஸகலமான விருக்ஷங்களுள்ளும், அச்வத்த-அரசமர (மாகிறேன்) தேவாஷ்ணம்-தேவரிஷிகளுள்

குன்றித்தலை-நாரதரா (கிதேன்), கந்தர் வாணம்-கெந்தருவருக்குள், கித்தாத்தி-சித்தராதன் (ஆகிதேன்), ஸித்தாநாம்-ஸித்தர்களுள், கபிலி முனி-கபிலமுனி (யாகிதேன்). (உக)

(தா-ம்) விருஷங்களுள் அஸ்வத்தகிதிகுஷமாயும், தேவரிஷிக ளுள் நாரதமஹரிஷியாயும், கெந்தர்வர்களுள் சித்திரரதனாயும், ஸித் தர்களுள் கபிலமஹரிஷியாயு மிருக்கிறேன். (உக)

உவெய்யு வஸுபுரா நாம் வ்விஜிதேஜெ காஷு வு |

வெணராவதம்மஜெஜாணாம் நரானாம்வநராயிவபு || உஎ ||

(ப-ம்) மாம்-என்னை, அசுவநாம்-குதிரைகளுள், அம்ருதோத் தவம், அமுருதத்தில்பிறந்த உச்சைச்சரவஸம்-உச்சைச்சிவஸன்னிற குதிரையாக, வித்தி-அறி, கஜேந்தரானாம் - கஜச்சிரேஷ்டங்களுள், ஐராவதமென்கிறயானையாக, நரானாம்-மனிதருள், நராதிபஞ்ச-அரச னாகவு(மறி). (உஎ)

(தா-ம்) யான் அசுவங்களுக்குள் அமிருதமதனஞ் செய்தகாலத் தில் கரீரஸமுத்திரத்திற் பிறந்த உச்சைச்சரவஸு என்கிறகுதிரையா யும், திக்கஜங்களுக்குள் ஐராவதமாயும், மானிடருள் அரசனாயு மிருக்கிறேனென்றறிக. (உஎ)

சுபுபாநா ஜஹ்வஜி, யெநுநாஜிஸிகாஜயுக் |

புஜநபுராலி கண்டபு ஸுபாணாஜிஸிவாஸுகி || உஅ ||

(ப-ம்) ஆயுதாநாம்-ஆயுதங்களுள், வஜ்ரம்-வச்சிராயுதம், அஹம- நான், தேதுநாம்-பசுக்களுள், காமதுக்-காமதேனுவாக, அஸ்மி- ஆகிறேன், ப்ரஜந-உத்பத்திகுக்கு நாரணமான், கந்தர்ப்ச-மன்மத னும், அஸ்மி-ஆகிறேன், ஸாபாணம்-ஸர்பங்களுள், வாஸுகி-அஸ்மி- வாகுகி யாகிறேன். (உஅ)

(தா-ம்) ஆயுதங்களுள் வஜ்ராயுதமாயும், பசுக்களுள் காமதே னுவாயும், பிரஜாவிருத்திக்குக் காரணமன்மதனாயும், சர்ப்பங்களுள் வாஸுகியாயு மிருக்கிறேன். (உஅ)

சுநுதபுராலி நாமாநாம் வரூணொ யாடிஸாஜிஹு |

வித்யுணாப்யாஜாலி யஜ்ஹஸ்யஜதா ஜிஹு || உக ||

(ப-ம்) நாகாநாம்ச-நாகங்களுக்குள், அந்தி-அஸ்மி-அனந்தனா கிறேன், யாத்நாம்-ஜலவாஸிகளுள், வருண-வருணன், அஹம்-நான், பித்ருணம்-பிதருகளுள், அர்யமாச-அரிபமாவென்பவர், அஸ்மி- ஆகிறேன், ஸம்யமதாம்-சிக்ஷிப்பவர்களுக்குள், யமி-யமன், அஹம்- நான், அஸ்மி-ஆகிறேன். (உக)

(தா-ம்) நாகங்களுள் அனந்தனாயும், ஜலதேவதைகளுள் அருணையும், பித்ருக்களுள் அர்யமனாயும், தண்டனை செய்பவர்களுள் யமனாயுமிருக்கிறேன். (உக)

புஷ்பாபிஷாஸி நெபித்யாநாம் காலகோபயதர் சிவபு.
பூமாணாம் பூமெம்ஜோஹம் வெநதெயஸுபகிண்பு.

(ப-ம்) தைத்யாநாம்-தைத்யர்களுக்குள், ப்ரஹ்லாத்ச-ப்ரஹ்லாதனும், அஸ்யி-ஆகிறேன்; கஸ்யதாம்-கணக்கர்களுக்குள், காலகோபயமன், அஹம்-நான்; ம்ருகாணம்ச-மிருகங்களுள், ம்ருகஇந்தர்-ஸிம்மம், அஹம்-நான்; பகிணம்-பகிண்களுள், வைநதேயச-சருடனும், (நான்). (உஃ)

(தா-ம்) அசுரர்களுள் ப்ரஹ்லாதனாயும், ஆக்கிரமிப்பவர்களுள் ம்ருத்புவாயும், மிருகங்களுள் ஸிம்மமாயும், பகிண்களுள் கருடனாயுமிருக்கிறேன். (ஸம்) தைத்யாநாம் ஜலதேவதைகளுக்குள்ளே. (உஃ)

வவநஃ ஹவதாபிஷி ராஜஸூஸ ஹதா சிவபு.

ஸஷாணாம் சிவாபிஷி நெபித்யாநாம் சிவபு. || உக ||

(ப-ம்) பவதாம்-சஞ்சரிப்பவர்களுக்குள், பவநஃ-காற்று, அஸ்யி-ஆகிறேன்; சஸ்த்ரப்ருதாம் - ஆயுதபாணிகளுள், ராம-இராமன், அஹம்-நான்; ஜஷாணம்-மதஸ்யங்களுள், ரகச-முதனையும், அஸ்யி-ஆகிறேன்; ஸ்ரோதஸாம்-ப்ரவஹிப்பவைகளுள், ஜாஹநவீ-கங்கை, அஸ்யி-ஆகிறேன். (உக)

(தா-ம்) சஞ்சரிப்பவர்களுள் வாயுவாயும், சஸ்திரத்தைத் தாங்கினவர்களுள் இராமனாயும், மதஸ்யங்களுள் மகா (முதன) யாயும், ப்ரவாகங்களுள் கங்கையாயுமிருக்கிறேன். (உக)

ஸமபாணாஜாபிஷி ராஜஸூஸ ஹதா சிவபு.

ஸயுதா விஷாவிஷாநாம் வாடிபு வதா சிவபு || உக ||

(ப-ம்) ஹே அர்ஜுந-ஓ அர்ச்சுன! ஸர்காணம்-படைக்கப்படுமவைகளின், ஆதி-ஆதியும், அந்தச-அந்தமும், மத்யம்ச-மத்தியமும், அஹம்-நான், வித்யாநாம்-வித்தைகளுள், அத்யாத்ம வித்யா-மோகவித்தை (நான்) ப்ரவததாம்-வாதம்செய்வோருள், வாதி-வாதம், அஹம்-நான். (உஉ)

(தா-ம்) அர்ஜுன! ஸிர்ஷ்டிகளிலிருக்கும் வஸ்துக்களுக்குக் கெல்லாம் ஆதியாயும், அந்தமாயும், மத்தியமாயும், வித்தைகளுள் ப்ரம்ஹ வித்தையாயும், வாதம்-செய்திறவர்களுக்கு, வாதமாயுமிருக்கிறேன். (உஉ)

அக்ஷராணா விகாரொலி உஃஉலூஜாலி கலுஜ|

அஹரெவாக்ஷபிகாரொ பா.தாஹம் விஸுதொஃவஃ||௩௩||

(ப-ம்) அக்ஷராணம்-அக்ஷரங்களுக்குள், ஆகாரம்-அகாரமாக அஸ்மி-ஆகிறேன்; ஸாமாஸிகஸ்யச-ஸமாஸ ஸமுஹங்களுள், தவந்த்வம்-துவந்துவம் (நான்), அக்ஷயம் காலம்-நாசமில்லாதகாலமானது, அஹம்வவ-நானே; விஸ்வதோமுகம்-நாற்புறமுமுகமான, தாதா-பிரம்மன், அஹம்-நானையாகிறேன். (௩௩)

(தா-ம்) அக்ஷரங்களில் அகாரமாயும், ஸமாஸங்களில் த்வந்த்வ ஸமாஸமாயும் (அதாவது ஸமாஸங்கள் ஒருபதத்தினது பொருளை மாத்திரம் பிரதானமாயுடையது. த்வந்த்வ ஸமாஸத்தில் மாத்திரம் சேர்ந்த எல்லா பாகத்தினதுபொருளு முக்கியமானவை) நாசமற்ற காலமாயும், கர்மபலனை யளிக்கும் சதுர்முக ப்ரம்மனாயு மிருக்கிறேன். (௩௩)

உதசுஹவஃ ஹராஹாஹ உஃஉ ஹவிஷுதாபு||

கீதிஃஸீவ-பாக நாரீணாம் ஸுதிஃபொய்யு-திஃக்ஷஜா||௩௪||

(ப-ம்) ஸர்வஹரஃ-ஸகலத்தையும்ழிக்கின்ற, ம்ருத்யுஃச - இயம னும், அஹம்-நான்; பவிஷ்யதாம்-உண்டாகப்போமவைகளுல், உத்பவஃச-பிறப்பும், அஹம்-நான், நாரீணம்-பெண்களுள், கீர்திஃ-கீர்தியும், ஸ்ரீஃ-இலக்ஷ்மியும், வாக்க-வாக்கும் (நான்), ஸ்மிருதிஃ-ஸ்மிருதியும், மேதா-புத்தியும், த்ருதிஃ-தெரியமும், க்ஷமா-க்ஷமையும் அஹம்-நானாகிறேன். (௩௪)

(தா-ம்) எல்லாவஸ்துக்களையும் அபகரிக்கும் ம்ருத்யுவாயும், உண்டாகப்போகிற வஸ்துக்களுக்கு ப்ரதமோற்பத்தியாயும், ஸ்திரீகளுள் ஸ்ரீதேவியாயும், கீர்த்தியாயும், வாக்காயும், ஸ்மிருதியாயும் பேதையாயும், த்ருதியாயும், க்ஷமையாயு மிருக்கிறேன். (இலக்ஷ்மீ, கீர்த்தி, வாக்கு, இம்மூவரும் பகவானுக்கு அனாதாரண ஸக்திகள்). (௩௪)

ஸுஹதீரதயாலாஜாம் மாயத்ரீ மஃஉலா வஹு||

ஜாலாநாம் ஜாமஃஸீஷெ-பாஹஜீ-தாமிநாம் கஸு-ஜாகாரஃ||

(ப-ம்) ததா-அப்படியே, ஸாம்நாம்-ஸாமங்களுக்குள், ப்ருஹத் ஸாம-பெரியஹம் (நான்), சந்தஸாம்-சந்தைக்களுள், காயத்ரீ-காயத்திரி, அஹம்-நான், மாஸாநாம்-மாதங்களுள், மார்கசீர்ஷம்-மார் கழிமர்தம், அஹம்-நான்; ருதாநாம்-இருதுக்களுள், குஸுமாகாரஃ-வஸந்தருது (நான்). (௩௫)

(தா-ம்) ஸாமங்கள் ஸ்ப்ருஹத்து என்கிற ஸாமமாயும், சந்தஸ் ஸுகளுள் காயத்திரியாயும், மாதங்களுள் மார்கழிமாதமாயும், ருதுக் களுள் வஸந்தருதுவாயு மிருக்கிறேன். (ஸு) - காயத்ரீ- காயத்ரீமந் தாம். (உரு)

டி-தி-த-ம் உபதாஜஸிதெஜஸிவஸிநாஜஹம்|

ஜபொஸி வுவுவாபொஸி ஸகஸகஸகதாஜஹம் || உரு ||

(ப-ம்) சலயதாம்-மேர்சம் செய்பவர்களுடைய, த்யூதம்-சூதாஜ, அஸ்மி-ஆகிறேன்; தேஜஸ்விளம்-அதிபலமுடையவருக்கு, தேஜ-பலம், அஹம்-நான், ஜய-அஸ்மி-ஜயமாகிறேன், வ்யவஸாய-விவஸாயம், அஸ்மி-ஆகிறேன்; ஸத்வவதாம்-ஸத்துவமுடையோருக்கு, ஸத்வம்-ஸத்துவம், அஹம்-நான்; (உரு)

(தா-ம்) யான் கபடஞ் செய்கிறவர்களுக்கு த்யூதமாயும், (அதா வது சொற்கட்டான் அல்லது சூதாட்டம்) பராக்ரீமமுள்ளவர் கட்டுப் பராக்ரீமமாயும், வெற்றிபாரும் வ்யவஸாயமாயும் (பரயத் னம்) பரிஷ்டர்கட்டு பலமாயுமிருக்கிறேன். (ஸு) ஸத்வம்-நல்ல மனதும். (உரு)

வூஷீநாஸ்வாஸு-ஹெவாஸி வாஸ்வாநா யநாஜயம்|

ஹீநாஜஹம்வாஸு கவீநாஜஸநாகவியம் || உரு ||

(ப-ம்) விருஷ்ணீநாம் - யாதவர்களில், வாஸுதேவ-அஸ்மி-வாகுதேவனுக்கிறேன், பாண்டவாநாம்-பாண்டுபுத்திராளுக்குள், தஞ் ஜய-அருச்சுனன் (நான்), முநீநாம்-அபி-முனிகளுக்குள்ளும், வ்யாஸ-விபாஸமுனி, அஹம்-நான், கவீநாம்-கவிகளுக்குள், உசநாகவிய-சுக்கிராசாரியர், அஹம்-நான். (உரு)

(தா-ம்) யான் விருஷ்ணி வம்சோற்பன்னர்கட்டு வாஸுதேவ னாயும், பாண்டவர்கட்டு அர்ஜுனனாயும், இருஷிகட்டு வ்யாஸராயும், வித்வாம்ஸர்கட்டு சுக்கிராசாரியனுயு மிருக்கிறேன். (உரு)

ஹெவா ஹயதாஜஸி நீதிஸி ஜிவீஷதாயு |

ஜநஹெவாஸி-ஹுநாநாஜாநாஜாநாவதாஜஹம்|

(ப-ம்) தமயதாம்-சிகழ்ப்பவர்களுக்கு, தண்ட-சிகழ, அஸ்மி-ஆகிறேன், ஜிவீஷதாம்-ஜயிக்கக்கோரியவர்களுக்கு, நீதி-அஸ்மி-நீதி ஆகிறேன், குஹ்யாநாம்-ரஹஸ்யமானவைகளுள், மௌநம்-சௌவ-மௌனமும், அஸ்மி-ஆகிறேன், ஜ்ஞாநவதாம்-ஞானவான்களுடைய; ஜ்ஞாநம்-ஞானம், அஹம்-நான். (உரு)

சுயநிர்வாகத்திற்குரியது. (சுயநிர்வாகத்திற்குரியது.) எந்தெந்த வந்து சுயநிர்வாகத்திற்குரியது முக்கியப் பிரயோஜனமாயுடையதோ, அவைகளுக்கெல்லாம் எனது நோஜோம்சத்தினாலேயே உண்டாகிவருகின்றன. (சுயநிர்வாகத்திற்குரியது.)

சுயவாஸஹுரெ நமத ந கிஞ்ஞாந நதவாஜ்யுந் |

விஷயபாஷாநீதிஞ்சுசுவா நெகாம்பெநல்லிவெதாஜமக||சஉ||

(ப-ம்) வேறு அர்ஜுன-ஓ அர்ச்சகனா! அதவா-அல்லது, பற்று-
நா-விஸ்தாரமான, எதேந-இந்த, ஜ்ஞாந-ஞானத்தால் அறியப்
பட்ட, தவ-உனக்கு, கிம்ஸ்யாத்-என்ன பிரயோஜனமுண்டாகும்? அஹம்-நான், இதம்-இந்த, க்ருத்ஸ்யம்-ஸாஸ்தமான, ஜகத்-உலகத்
தையும், ஏகாம்சேந-ஒரம்சத்தாலே, விஷ்டப்ய-கிறுத்து, ஸ்திதி-
இருக்கிறேன். (௪௨)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! இதன்றிப்பற்பல ஞானத்தாலுனக்குபயோகமென்ன? யானே இந்த ஜகத்துக்கெல்லாம் ஓர் பாமகத்தால் நிலைநிறுத்திக்கொண்டே (என்பதால்) ஸம்பந்தப்பட்டும், ஸம்பந்தப்படாமலும் ஸர்வாதிகாரியாய் இருக்கிறேன். (சஉ)

ஸ்ரீ கிதாஸு விபூதியோக மென்னும் மஃத்தாவது

அத்தியாயம், முற்றிற்று.

பதினேராவது அத்தியாயம்.

விழாநாடுவவஸ்டிசு-நயோகி.

அர்ஜுனவாக்கியம்.

[illegible]

புதுபொருள்வெள்ளை நொறுமாப்பிழைதாஜி!

(ப-ம்) மத் அநுகரஹாய-எனனை அனுக்கிரஹிக்கும்பொருட்டு,
த்வபா-உன்னால், பரமம்-மிகவும், குஹ்யம்-ரஹஸ்யமும், அத்யாத்ம
ஸம்ஜ்ஞாதம்-அத்தியாத்மமென்று பெயருடையதுமான, யத்வசஃ-எந்
தவார்த்தையானது த்வபா-உம்மால், உக்தம்-சொல்லப்பட்டதோ,
தேந-அதனால், மம-எனக்கு, அயம்-இந்த, மோஹம்-மோஹமானது,
விததி-விட்டது. (க)

(தா-ம்) நீர், என்னை யதுக்கிரகிப்பதற்காகக் கூறிய பரம இரக

சியுமான ஆத்மஞான ரூபவச்னத்தால் என்னுடைய அஞ்ஞானத் தலைந்துப்போயின. (ஸ்ரீ) மோஹம்-அவிவேகபுத்தி. (க)

ஹவாவ்யுபளஹிவ-ஓதாநாம் ஸ்ரீ-தன்விஷ்ணுதாபியா|

ஹதிக்ஷேபத்ராக்ஷ ராஹாத்மீ ஶ்விவாவ்யு || ௨ ||

(ப-ம்) (ஹே) கமலபத்ராக்ஷ-கமலபத்ரம்போல்போன்றநேத்திரங்களுள்ள ஸ்ரீகிருஷ்ண! பூதநாம்-பிராணிசுனினது, பவாப்யயென-உற்பத்திவிநாசங்கள், இரண்டும் த்வத்தம்-உம்மிடத்தினின்று, மயா-என்னால், விஸ்தரசம்-விஸ்தாரமாய், ஸ்ரீ-தென - கேட்கப்பட்டன, அவ்யயம்-நாசமில்லாத, மாஹாத்மயம் அபிச-மஹிமையும், (ஸ்ரீ-தம்)-கேட்கப்பட்டது. (௨)

(மா-ம்) கமலநயன! எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் துங்களாலேயே உற்பத்தியெய்களுண்டாகிற தென்பதையும், உமது அழிவற்ற மான்மியத்தையும் யான் உம்மிடத்திலேயே ஸவிஸ்தாரமாய்க் கேட்கப்பட்டன. (௨)

ஹவவெதஜ்யாஹ-ஹதாநாம் வரவெஸ்யா|

ஶ்ஷி-ஶ்விவாதிதெர-ஓவெஸ்ய-ஓவ-ஶ்ஷி-ஶ்விவாதி || ௩ ||

(ப-ம்) (ஹே) பரமேஸ்வர-ஓ ஸர்வேசுவர! த்வம்-நீர், ஆத்மாநம்-உம்மைப்பற்றி, யதா-எப்படி, ஆத்த-சொன்னீரோ! ஏதத்-இது, ஏவம்-இப்படியே, (ஹே) புருஷோத்தம-ஓ புருஷச்சிரேஷ்ட! தே-உம்முடைய, ஐஸ்வரம் - ஈஸ்வரஸம்மந்தமான, ரூபம்-ரூபத்தை, தாஷ்டம்-தர்சிப்பதற்கு, இச்சாயி-விரும்புகிறேன். (௩)

(தா-ம்) ஓ பரமபுருஷா! நீங்கள் துங்களைக் குறித்துக் கூறியவைகளெல்லா முண்மையே, புருஷோத்தமா! உமது ஈஸ்வரஸ்வரூபத்தைத் தரிசிப்பதற்கு மிகவு மாவலுடையவனாகிறேன். (௩)

ஶ்ரீஸெபதிதஹ்ஷி-ஶ்விவாதி-ஶ்விவாதி ||

யொமெஸ்யா ததெதாநெஹ-ஶ்விவாதி-ஶ்விவாதி ||

(ப-ம்) (ஹே) பரபோ-ஓ பிரபுவே, ஹேயோகச்வர-ஐஞ்ஞானாகல்பாணகுணங்களோடு கூடியிருப்பவனே! தத்-அது, மயா-என்னால், தாஷ்டம்-பார்க்க, சக்யம்-கூடும், இதி-என்று, மந்யஸேயதி-கினைத்திராகில், தத்-அதன்பின்பு, த்வம்-தேவரீர், அவ்யயம்-சம்பூர்ணமான, ஆத்மாநம்-ஆத்மஸ்வரூபத்தை, மே-எனக்கு, தர்சய-காட்டவேண்டும். (௪)

(தா-ம்) ஏ பரபோ! ஸகல கல்பாணகுணங்களும் நிறைந்த

சகா! அந்த ஸ்வரூபத்தைத் தர்சிப்பதற்கு யான் விரமர்த்தனென்று மக்குத் தோற்றுமேயாகில் நீவிர் எந்தனுக்கு அந்த விஸ்வரூபத்தை நன்கு காண்பிக்கவேண்டும். (ச)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

வஸ்யஜே வாயு-பு-வாணி ஸதஸொயஸஹஸ்யஸஃ |
நாநாவியாநி லிப்யாநி நாநாவண-பாக்யதீகிவ || ௫ ||

(ப-ம்) ஹே பார்த்த-ஓ பார்த்த, ஸாதச-நூறுபங்காயும், அத ஸஹஸ்ரச-அல்லது ஆயிரம்பங்காயும், நாநாவிதாநி-பலவிதங்களா யும், நாநாவர்ணஆக்ருதீநி-பலவர்ணமும் ஆகாரமுமுடையனவர்ப்பும், திவ்யாநிச-திவ்வியங்களாயுமுள்ள, மே-எனது, ஸுபாணி-ரூபங்களை, பச்ய-பார். (௫)

(தா-ம்) பார்த்தா! அளவற்றதாயும், நானாவிகளாயும், அப் பார்த்தங்களாயும், அநேக ஆகாரங்களாயுமுள்ள என் ஸ்வரூபத் தைப்பார்மின். (௫)

வஸ்யாஜித்யாந வஸுநிநாஸாநா நஸிநளரஸாநஸ்யா |
வஹுநிநிபிஷ்டவ-பு-வாணி வஸ்யாஸ்ய-பாணிவாரதிகா || ௬ ||

(ப-ம்) ஹேபாரத-ஓ பரதவம்சத்திலுதித்தோய்! ஆதித்யாந- துவாதச ஆதித்யர்களுக்கும், ருத்ராந் - ஏகாதசருத்திரர்களையும், வ ஸ-௫ந்-அஷ்டவசுக்களையும், அச்விநௌ - அசுவனீ தேவர்களையும், ததா-அப்படியே, மருத-மருத்துக்களையும், பச்ய-பார், அத்ருஷ்ட பூர்வாணி-முன்னேபார்க்கப்படாத, பஹ-௫நி-பலவித, ஆச்சர்யாணி- ஆச்சரியங்களை, பச்ய-பார். (௬)

(தர்-ம்) ஏ பாரதா! எனது ஒருஸ்வரூபத்தின்கண் எண்ணிறந் தவைகளாயும் இதற்கு முன் காணாதவைகளாயும், அநேக ஆச்சரிய யுக்தங்களாயுமுள்ள வஸ்துக்களையும், பன்னிரண்டுருபாசனையும், அஷ்டவஸுக்களையும், ஏகாதச உருத்திரர்களையும், அஸ்விநீ தேவ தைகளையும், நாற்பத்தொன்பது மருத்தேவதைகளையும் ஸ்பஷ்ட மாய்ப் பார்மின்? (௬)

உவெஹவஸு ஜமசுக்யசுஸு வஸ்யாஜித்யாநாஸாநா |
பிஷ்டெஹமபாஸெஸ யஜாநிபிஷ்ட-பிஷ்டவ || ௭ ||

(ப-ம்) (ஹே) குடாகேச-ஓ அர்ச்சுனா! ஸசராசரம்-ஜங்கமஸ் தாவரங்களோடுகூடிய ஜசத்-உலகம், க்ருத்ஸம்- எல்லாவற்றை யும், யத்-(பின்னும்)எது, அநந்த-வேறு, த்ரஷ்டிம்-பார்ப்பதற்கு,

அப்புததர்ச்சம் - அனேகம் ஆச்சரியக்காட்சியுடையதும், அநேக திவ்யாப்ரணம் - அநேகம் திவ்யாப்ரணங்களுடையதும், திவ்யா நேகோத்யதாயுதம்-திவ்வியமாயும் அனேகமாயும் எடுக்கப்பட்டதாயுமுள்ள ஆயுதங்களுடையதும், திவ்ய மால்யாம்பரதரம்-திவ்வியமான மாலைகளும் ஆடைகளுமுடித்ததும், திவ்யகந்தாதுலேபகம் - திவ்வியமான கெந்தம்பூசியதும், ஸர்வாச்சர்யமயம் - எல்லா ஆச்சரியமும் கிறைந்ததும், தேவம் - பிரகாசிப்பதும், அநந்தம் - முடிவில்லாததும், விஸ்வதோமுகம் - நார்புறமும் முகமுடையதுமான (ரூபத்தைக்காட்டினா, திவி-ஆகாயத்தில், யுகபத்-ஏககாலத்தில், ஸ-ஓர்யஸஹஸ்ரஸ்ய-சூரியர்களின் ஆயிரத்தின், பா-கிரணம், உத்திதாயதி-உண்டாயிருக்குமாகில், ஸா-அது, தஸ்ய-அந்த, மஹாத்மந-மஹாத்மாவின், பாஸ-கார்த்திக்கு, ஸத்ருச-ஸமானமாக, ஸ்யாத்-ஆகும்.

(க-௧௦-௧௧-௧௨)

(தாம்) திர்த்தராஷ்டிர மகாராஜனே! இவ்வண்ணம் சொன்ன பிறகு சிறந்த யோகியான கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு தனது முக்கியமான ஈஸ்வரஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தனர். அநேக முகங்களும், அநேக கண்களும், அநேக ஆச்சரிய வஸ்துக்களுடன் கூடியும், அநேக அப்ராக்ருத பூஷணங்களோடு கூடியும், நானுவிதங்களான ஆயுதங்களைத் தரித்தும், பற்பல புஷ்பமாலிகைகளும், பீதாம்பரங்களும், அடரீமிதவாசனாகந்த லேபனங்களும், ஆச்சரியமயங்களும், முடிவில்லாததும், ஸர்வதோமுகங்களுமான விஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தனர். ஆகாயத்தின்கண் ஆயிரம் சூரியன் ஏககாலத்திலுதித்தால் அது அம்மகாத்மாவினது தேஜஸ்ஸுக் கிடாகும்.

(க-௧௦-௧௧-௧௨)

தவெதுக்ஸுஃஜமதூக்ஸுஸாலிஹதூதெநகயா|

கவஸ்யுஷேவஷேவஸ்யு ஸரீரெவாணவஸ்யு||௧௩||

(ப-ம்) தேவதேவஸ்ய-தேவதேவனுடைய, தத்ரா-அந்த, சரீரே-சரீரத்தில், ஏகஸ்த்தம்-ஒரிடத்தில் இருக்குமதும், அனேகப்பிரகாரமாக, ப்ரவிபக்தம்-பிரிக்கப்பட்டதுமான, க்ருத்ஸ்நம்-ஸம்ஸ்த, ஜகத்-லோகத்தையும், ததா-அப்பொழுது, பாண்டவ-அருச்சுனன், அபர்யத-பார்த்தான்.

(௧௩)

(தாம்) அப்பொழுது அர்ஜுனன் தேவதேவனை பகவானது சரீரத்தில் நானுவிதங்களான விபாகங்களுடன் கூடிய அகண்டப் பிரபஞ்சங்களையும் ஒருபாகத்தி லிருப்பதாகப் பார்த்தான்.

ததஸ்விலயபாலிஷாஹ்யஷ்டரொபாயநஜயஃ ||

புண்ணியிரலாபெவம் க்ருதாஜலிரலாஷத||கச||

(ப-ம்) ததஃ-பிறகு, ஸஃ-அந்த விஸ்மய ஆவிஷ்டஃ- ஆச்சரியபுத்த
னாய், ஹருஷ்டரோமாஃ-சிலிர்த்தமபிருடையனான, தநஞ்ஜயஃ-அர்ச்
சுனன், தேவம்-தேவனை, சிரஸா-தலையால், ப்ரணம்ய-வணங்கி, க்ரு
தாஞ்ஜலிஃ-கைகூப்பினவனாய், அபாஷத-சொன்னான். (கச)

(தா-ம்) அப்பிறகு அர்ஜுனன் ஆச்சரியத்தால் பரவசனாய்
ரோமாஞ்சமுண்டாகி (மயிர்கூச்சலுண்டாகி) அப்பகவானைவணங்
கிக் குவித்தகையோடு வினவினன். (கச)

வஸுரூபிஷெவாஸ்வபெவபெபெஹ

ஸவடாஸ்யாஹ-ஓதவிஸெஷஸம்வாநு |

ஸ ஹாணயீஸம் சுஜலாஸநஸம்

பிஷீஸு ஸவடாநாநாமாஸுபிவாநு ||

கரு||

(ப-ம்)ஹேதேவ-ஓகிருஷ்ணமூர்த்தீ,தவ-உமமுடைய,தேஹே-
சரீரத்தில், ஸர்வான் - ஸமஸ்தமான, தேவான் - தேவதைகளையும்,
ததா-அப்படியே, பூதவிஸேஷஸங்கார்-பிராணிவிசேஷங்களுடைய,
கட்டங்களையும், ப்ரஹ்மாணம்-சதுர்முகப் ப்ரஹ்மாவையும், கமலாஸந
ஸதம்-ப்ரஹ்மாவினிடத்திலிருக்கிற, ஈஸம். ருத்திரனையும், ஸர்வான்-
ஸமஸ்தமான, ருஷீமஸ்ச-ருஷிகளையும், திவ்யாந்-திவ்யங்களான,
உரகாந்-நல்லபாம்புகளையும், பஸ்யாமி-பார்க்கிறேன். (கரு)

(தா-ம்) தேவா ! உன் சரீரத்தில் எல்லா தேவர்களையும் எல்லா
ப்பிராணிகளையும், அவைகளுள்ளிருக்கும் பகுதிகளையும், கமலாஸ
னனும், சிருஷ்டிகர்த்தனுமான ப்ரம்மனையும், தேவரீஷிகள் முதலிய
மகரீஷிகளையும், வாஸுகி தக்ஷகன் முதலிய பற்பல ஸர்ப்பங்களையும்
ஈசனையும் பார்க்கின்றேன். (ஸம்) ஈசம்-ப்ரஜைகளுக்கு கல்லா
மிசனாயும். (கரு)

சவநகவாஹ-ஓபரவகூநெத்ரம்

வஸுரூபிஸாஸ்வபெதாநஹா-ஓபபு |

நாஂதநபியுநவாநவாஹி

வஸுரூபிவிஸுஸார விஸார-ஓவ||

கசு||

(ப-ம்) அநேக பாஹ-ஓத்ர வக்த்ரநேத்ரம்-அநேகம்புயங்கனும்
வலிறகனும்முகங்கனும்கண்களுமுடையனும் அநந்தரூபம் அளவற்ற
ரூபமுடையனுமான, த்வா-உம்மை, ஸர்வதஃ-எல்லாவற்றிலும்; பஸ்ய
யாமி-பார்க்கிறேன். ஹே விஸ்வேஸ்வர-எல்லாவற்றிலும்அதிபதியா
னவனே, ஹேவிஸ்வரூப-ஜகத்ரூப! தவ-உன்னுடைய, அந்தம்-முடி

வை, நபர்யாமி-காண்கில்லேன். மத்யம்-இடையை, (பச்யாமி)-பார் கிறேனில்லை. (௧௬)

(தா-ம்) ஜகதீசா! அநேக கைகளும், அனேக உதரங்களும், பல கேத்திரங்களும், அந்தமில்லாத ரூபமும் கூடிய உம்மை எங்குங் காண்கின்றேன். ஏ விஸ்வரூபா! உமது முடிவும், மத்தியமும், உற் பத்தியும் தெரியவில்லை. (௧௭)

கிரீடிநமஷிந்நவ கிருணை

தெஜோராஸிம் ஸவ உதொஜீஷிம். கடு!

வஸுராக்ஷாண்டாநி-புரீக்ஷுஷ்வஜந்தா

ஜீவாநநாக-புஷு-கிரீஷுபெப்யு||

௧௮||

(ப-ம்) தேஜோராசிம்-தேஜோராசியும், ஸர்வதம்-எல்லாவற்றி லும், தீப்திமந்தம்-பிரகாசிப்பவரும், ஸமந்தாத்-எங்கும், தூரீரீ க்ஷயம்-பார்க்கக்கூடாதவரும் தீப்தாநலார்கத்புகிம்-பிரகாசிக்கின்ற அக்னிகுரியாளின்காந்தியுடையவரும், அப்ரமேயம்-அறியசக்கிடமல் லாதவருமான, த்வம்-உன்னை, கிரீடிநம்-கிரீடருடையரும். கதீநம், கதைபுடையரும், சக்ரிம்ச - சக்கரமுடையருமக, பச்யாமி-பார்க் கிறேன். (௧௮)

(தா-ம்) தேஜோரூபமாய் எல்லாத் திக்கிலும் பிரகாசித்துக் கொண்டும், பார்ப்பதற்கு அசக்கியனாய் நான்கு திக்கிலும் ஜ்வலித் துக்கொண்டும், அக்கினி குரியன் இவாகளைப்போன்ற தேஜஸ் உ டையவனாயும், அப்ரமேயனுபுயிருக்கிற உம்மை கிரீடம், கதை சக் ரம் இவைகளைத் தாங்கினவராய்ப் பார்க்கின்றேன். (௧௯)

க்ஷிஷுராவாஸிம்வெஷிதவ்யு

க்ஷிஷுவிஸுஷுபாந்நிபாந்யு|

க்ஷிஷுபஸுஸுதயி-புமொவா

ஸநாதநவ்ஷு வ-ர-வெஷாஸிதொஜே||

௨௦||

(ப-ம்) வேதிதவ்யம்-அறியவேண்டிய, பரமம்-பெரிதாகிய, அக்ஷரம்-ப்ரப்ரஹ்மம், த்வம்-நீ, அஸ்ய-இந்த, விஸ்வஸ்ய-ஜகத்துக்கு, பரம்-பெரிய, நிதாநம்-ஆதாரம், த்வம்-நீ, அவ்யயி-நாசமில்லாத வன், த்வம்-நீ, ஸர்வததர்மகோப்தா - ஸர்வதமான தர்மத்தைப் பாஷிக்கிறவன், நீ, ஸநாதநம்-புராணநாகிய, புருஷம்-புருஷனும், தவ் யேவேதி-நீயேயென்று, மே. என்னுடைய, மதி-அபிப்ராயம். (௨௦)

(தா-ம்) அநியற்பாலனவாகிய சிறந்த ப்ரம்மம் நீங்களே நீவிரே இவ்வுலகத்திற்கு முக்கிய காரணன். உமக்கழிவில்லை, நீவிரே ஸ்திரமாய் அறத்தைப் பரிபாலிப்பவர், நீவிரே நித்தியரூபியான புருடன் என்பது என் கருத்து. (௧௮)

ஊநாஜிய்யுந்தஸிநந்தவீயபு

உநந்தவாஹுஸஸிஸிவசுயபுநெதுபு

வஸ்யாபிக்ஷாஃ ஶீவஹுதாஸவக்ஷு

ஸுதெஜஸா விஸுதிஶுதவநுபு ||

கஸி

(ப-ம்) அநாதி மத்யாந்தம்-ஆதி மத்தியம் அந்தமில்லாதவரும், அந்தவீர்யம்-அளவற்ற பராக்கிரமமுடையரும், அந்தபாஹும்-அந்தமான பராக்கிரமமுடையரும், சசி ஸ்ரூர்ய நேத்ரம்-சந்திர சூரியானைக்கண்களாயுடையரும், தீப்தஹுதாச வக்தரம்-ஜ்வலிக்கிற அக்ளிபோன்ற முகமுடையரும் ஸ்வதேஜஸா-தந்தேஜஸ்ஸாலே, இதம்-இந்த, விஸ்வம்-லோகத்தை, தபந்தம்-தபிக்கச் செய்கிறவனுமாகிய, த்வாம்-உன்னை, பச்யாமி-பார்க்கிறேன். (௧௯)

(தா-ம்) உற்பத்தி லய ஸ்திதி முதலியவைகளற்ற அபரிமித சக்தியுத்தனையும், அளவிறந்த கைகளையுடையனையும், சந்திரசூரியர் போன்ற கண்களால் பிரகாசிப்பவனையும், பிரளயகாலாக்கினியைப் போன்ற முகமுடையனையும், நின் ஓளியால் அவ்வுலகை பிரகாசிக்கிரவனாயுமுள்ள உன்னை நன்கு பார்க்கின்றேன். (௨௦)

ஶ்ராவாவ்யுபிஷ்யாந். ஶ்ரீஹாஹி

வ்யூஷ்வெயெக ஶ்ரீஸஸுஸவபூஶி

ஶ்ரவஶு ஶுதாந். ஶுதஸுதஸுதஸுதஸுத

வெகஸுதஸுதஸுதஸுதஸுதஸுத ||

உயி

(ப-ம்) த்யாவாப்ருதவ்யோஃ-ஆகாசத்தினுடையவும் பூமியினுடையவும், இதம் அந்தரம்-இந்த இடவெளியானது, ஏகேந-ஒருவரான, த்வயா-உம்மால், வ்யாப்தம்-விவாபிக்கப்பட்டதன்றோ? ஶ்வாஃ-எல்லா, திஸ்ஸச-திசைகளும் (வியாபிக்கப்பட்டன), ஹேமஹாத்மாவே! அப்புதம்-ஆச்சரியமுற்றதும், உக்ரம்-பயங்கரமானதுமான, தவ-உன்னுடைய, இதம்-இந்த, ரூபம்-உருவத்தை, த்ருஷ்ட்வா-பார்த்து, லோகதரயம்-உலகமூன்றும், ப்ரவ்யதிதம்-வெருளுகின்றன. (௨௦)

(தா-ம்) பகவானே! ஊர்துவலோகமும், அதோலோகமும், மத்தியலோகமும், எல்லா திக்குகளும், உன்னாலேயே வியாபித்திருக்கிறது. உனது ஆச்சரியகரமான, இந்த உச்சிர ஸ்வரூபத்தைக் கண்டு மூன்றுலோகமும் நடுங்குகின்றன. (ஸம்) ப்ரவ்யதிதம் நடுங்கிருக்கிறது. (உ௦)

சுஜீவிஷ்வாம் ஸுரஸம்வாலிஸந்தி

கெவிஜீ தாஃபுராஜைபொமுணந்தி

வஸூத்ஸுகாஜஹவியிஷ்வஸம்வாம்

ஸுமந்திஷ்வாம் ஸுதிஸிஷ்வஸம்வாம்

உ௧

(ப-ம்) அம்-இந்த, த்வாம்-உன்மை, ஸுரஸங்கா-தேவஸமுஹங்கள், விசந்திஷி-பிரவேசிக்கின்றனவல்லவா; கேசித்-சிலர், பிதா-பயந்தவர்களாய், ப்ராஞ்ஜலய-கைகடப்பிக்கொண்டு, க்ருணந்தி-தோத்திரம் செய்கிறார்கள், மஹர்ஷி ஸித்தஸங்கா - மஹர்ஷி கணங்களும் சித்தக்கணங்களும், ஸ்வஸ்தி-இதி உக்த்வா - “ஸ்வஸ்தி” என்று சொல்லி, புஷ்கலாபி-ஸம்பூர்ணமான, ஸுதிஸி-தோத்திரங்களால், த்வாம்-உன்னை, ஸுதவநி - தோத்திரஞ்ஞய்கின்றனர். (உ௧)

(தா-ம்) இந்த தேவக்கூட்டங்கள் உம்பிடத்திற் பிரவேசிக்கின்றனர். இவர்களுள் சிலர் நுங்கள் உச்சிர ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு பயந்து அஞ்ஜவி பத்தர்களாய்த் துதிக்கின்றனர். மகரிஷிமும், சித்தர்களும் மங்களமுண்டாகக் கடவதென்று பகவத்குணங்களை ஸ்தோத்திரரூபமாய் முழங்குகின்றனர். (உ௨)

ஸுஜாஜித்யாவஸவொ பெவஸாயொ

விஸுஸிநளஸு-தஸுரவஸாயொ

மஸவ-பக்ஷாஸு-ரவஸுஸம்வாம்

வீக்ஷந்தேஷ்வாம்விஷிதாஸெவஸவெ-||

உ௨

(ப-ம்) ருத்ராஜித்யா-பதினோரு ருத்திரர்களும் பன்னிரண்டு சூரியர்களும், வஸவ-வசுக்கள், ஸாத்யாயே-ஸாதியர்கள் எவர்களோ, தேச-அவர்களும், விஸ்வே-விசுவேதேவரும், அஸ்விரௌ-அஸ்வரீதேவர்களும், மருத-மருத்துக்களும், உஷ்மபா-பித்ருக்களும், கந்தர்வயக்ஷாஸு-ரஸித்தஸங்கா-ஹாஹ-ஹ-ஹ-ஹ, முதலானகந்த்ருவாரீயங்கள் அசுரர்சித்தர்களின் கூட்டங்களும், ஸர்வ-சுவ-எல்லாரும், விஸ்மிதா- ஆச்சரியமுற்றவர்களாய், த்வாம்-உன்னை, வீக்ஷந்தே-பார்க்கிறார்கள். (உ௨)

டையனாய், த்ருதிம்-தையித்தையும், சமம்ச-சாந்தியையும், நவந்
தாமி-அடையாமலிருக்கிறேன். (௨௪)

(தா-ம்) ஓ கிருஷ்ண! ஆகாஸம் வரையில் வியாபித்து ஜ்வலித்
துப் பற்பல காந்தியோடு திறந்துகொண்டு பிரகாசிக்கின்ற வியாஸ
நேத்திரமுடைய நுங்களைக் கண்டு நடுங்கிய மனதுடன் கூடிய யான்
தேகத்தைத் தரிக்-வில்லை, மனதிற்கும், இந்திரியங்கட்கும் உபசாந்
தியு முண்டாகவில்லை. (ஸம்) ஸமஞ்ச-உள்ள கிளர்ச்சியையும். (௨௫)

ஈஷ்டாகராடாநி நததஜௌநி

ஈஷ்டெஷ்டவகாநா நததஜௌநி

ஈஷ்டாநதஜௌநி நததஜௌநி

ஈஷ்டெஷ்டவகாநா நததஜௌநி

௨௫

(ப-ம்) தம்ஷ்ட்ராகராநி-கோரைப்பற்களால் விகாரமுற்று,
காலாநல ஸந்திபாநிச- காலாக்கினிக்குச் சமமாயிருக்கும், தே-உன்
னுடைய, முகாநிச-முகங்களை, த்ருஷ்ட்வைவ-பார்த்தே, திச-திசை
களை, நஜாநே-அறியகிலேன், சர்மச-சுகத்தையும், நலபே-அடைகில்
லேன், (ஹே) தேவேச-ஓ தேவநாத, (ஹே) ஜகந்நிவாஸ-ஓ ஜகந்
துக்கு வாஸஸ்த்தான மானவரே, ப்ரஸீத - அனுக்கிரஹித்தருள
வேண்டும். (௨௬)

(தா-ம்) ஓதேவேசா! ஓ ஜகந்நிவாஸா! கோரப்பர்க்களால் பயன்
கரமாயும் பிரளயகாலாக்கினிக்குச் சமதையாயுமுள்ள உமது முகத்
தைப்பார்த்த உடனே திக்பிரமை யுண்டான வனுகிறேன். சாந்தி
யடையவில்லை. (ஆதலால் அனுக்கிரகவேண்டும்.) (௨௭)

ஈஷ்டவகாநா நததஜௌநி

ஈஷ்டெஷ்டவகாநா நததஜௌநி

ஈஷ்டெஷ்டவகாநா நததஜௌநி

ஈஷ்டெஷ்டவகாநா நததஜௌநி

௨௭

ஈஷ்டவகாநா நததஜௌநி

ஈஷ்டெஷ்டவகாநா நததஜௌநி

ஈஷ்டெஷ்டவகாநா நததஜௌநி

ஈஷ்டெஷ்டவகாநா நததஜௌநி

௨௮

(ப-ம்) அம்-இந்த, ஸர்வே-ஸகலருமான, த்ருதரஷ்ட்ரஸ்ய-திரு
தரஷ்ட்ரஸ்யஸின், புத்ரா-புத்திரர்களும், ததர்-அப்படியே, பிஷ்டம்-

பிஷ்மரும், த்ரோணம்-துரோணரும், ததா-அப்படியே, அஸௌ-இந்த, ஸௌ-ஒதபுத்ர-சூதபுத்திரனும், ஸர்வை-ஸகலமான, அவநிபாலஸங் கை-ஸஹ-ராஜாக்களின் கூட்டங்களுடனுங்கூட, அஸமதீயை-எம் மவர்களான, யோதமுக்கையே ஸஹ-வீரஸூஷ்டர்களுடனுங்கூட, தம் ஷ்ராகராளாநி-கோரப்பற்சுளால் விகாரமாயும், பயாகாநி-பயங்கர மாயுமிருக்கிற, தே-உன்னுடைய, வக்த்ராணி-முகங்களை; த்வரமாரூ- வேகமாய், விசந்தி-பிரவேசிக்கிறார்கள், கேசுத்-சிலர், தச்சாந்தரே ஷ-பல் இயற்கைகளில், விலக்நா-ஒட்டிக்கொண்டு, சூர்ணிதை- பொடிபண்ணப்பட்ட, உத்தமாங்கை-சிறங்களுடன், ஸந்த்ருச்யந்தே- காணப்படுகிறார்கள். (௨௬-௨௭)

(தா-ம்) அனேக வீரப்ரதாபர்களான அரசர்களோடு இந்ததிரு தராஷ்டிரபுத்திரர்களும், பிஷ்மரும், துரோணரும், கர்ணனும் கூடிக் கொண்டு சங்கபற்களால் விக்ருகங்களாயும், பயங்கரங்களாயுமிருக் கிற நுங்கள் முகங்களில் சிலர் வேகமாய்பிரவேசிக்கின்றார்கள். சிற் சிலர் உடைபட்டசிரசோடு பற்களினது துவாரத்திலகப்பட்டுக் கொண்டு பொடிபொடியானதாய்க் காணப்படுகின்றனர். (1)

யயாநஜீநாஃ ஸஹவாஃஸுவமவா

ஸூ-ஓரெவாஸிஸுவாஜவனி |

தயாதவாஜீநாஃஸுவமவா

விஸனிவசூணியிவிஜுவனி ||

௨௮||

(ப-ம்) யதா-எப்படி, நதி-ஆறுகளின், பஹவ-பலவாறான, அ ம்புவேக-நீர்வெல் ளங்கள், ஸமுத்ரம்-எவ-சமுத்திரத்தையே, அபி முகா-எதிர்நோக்கி த்ரவந்தி-ஒடுகின்றனவோ, ததா-அப்படி, அம்- இந்த, நரலோகவீர-மன்னுஷ்யலோகவீரர்கள், அபிவிஜ்வலந்தி-நாற் புறமும், ஜோஷிக்கின்ற, தவ-உன்னுடைய, வக்த்ராணி-முகங்களில், விசந்தி-புகுகின்றார்கள். (௨௮)

(தா-ம்) எவ்வண்ணம் எல்லா நதிகளுடைய பிரவாகங்களும் சமுத்திரத்தைக்குடுத்துச் சொல்லுகின்றனவோ, அவ்வண்ணமே இந்த இராஜவீரர்களால்லவரும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற உமது முகத்திலேயே வந்த விழுகிறார்கள், (௨௮)

யயாவூஜீநாஃ ஸுவநாவதமா

விஸந்திநாயாஸஸிஸுவமவா |

தயெவநாயாஸ விஸனிவசூணியிவிஜுவனி ||

ஸுவாஸிவசூணியிஸிஸுவமவா ||

௨௯||

(ப-ம்) யதா-எப்படி, பதங்காஃபகழிகள், ப்ரதீப்தம்-நங்ரூய் ஜோவிக்கின்ற, ஜ்வலநம்-அகநினியை(க்குறித்து),ஸம்ருத்தவேகாஃ-மிகுந்தவேகத்தோடு, நாசாய-நாசத்தின்பொருட்டு, விசந்தி-ப்ரவேசிகின்றனவே, லோசாஃஅபி-(இந்த) லோகங்களும், ததாஎவ-அப்படியே, தவ-உன்னுடைய, வக்த்ராணி-முதலான(க்குறித்து), ஸம்ருத்தவேகாஃ-மிகுந்தவேகத்தோடு, நாசாய-நாசத்தின்பொருட்டு, விசந்தி-ப்ரவேசிக்கின்றன. (உக)

(தா-ம்) எவ்வாறு ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்கினியில் சலபங்கள் (விளக்குப்பூச்சி) தாம் நசிப்பதற்கு அதிக வேகத்தினால் விழுகின்றதோ, அவ்வாறே இந்த அரசவீரர்களும் அதிகவேகத்தோடு தாம் நாசமடைவதற்கு உமது முகத்தில் பிரவேசிக்கிறார்கள். (உக)

வெலிஹு^௧வெழுவா^௨நஸூ^௩ஜா^௪

வோகா^௧நஸூ^௨பா^௩நவடி^௪நெஜ^௫-ஆ^௬ஹி^௭ :

தெஜா^௧வி^௨ராவ^௩ய^௪-ஆ^௫ம^௬த^௭ய^௮ம^௯

வா^௧ஸ^௨வ^௩வொ^௪பா^௫ஃ^௬பு^௭-தவ^௮வி^௯வொ^{௧௦} ||

௩௮ ||

(ப-ம்) ஸமக்ராஃ-ஸம்ப்ராணபான, லோகாஃ-ஜநங்களைப்பும், ஜ்வலநம்-ஜோவிக்கின்ற, வதநாஃ-வாய்களாலே, க்ரஸமாஃ-விழுங்குகிறவனாய், ஸமந்தாத்-நாலுபக்கமும், லேஷிந்யஸே - (அடிக்கடி) உதட்டை நக்குகிராய், தேஜோபி-தேஜஸ்ஸுக்களாலே, ஸமக்ரம்-எல்லா, ஜகத்-ஜகத்தையும், ஆந்ரய-நிறைத்து, (ஜே) விஷ்ணு-மூவிஷ்ணுவே, தவ-உன்னுடைய, உக்ராஃ-உக்கிரமான, பாஸ-கிரணங்கள், ப்ரதபந்தி-தவிக்கின்றன. (௩௦)

(தா-ம்) கேபவா! நான்குதிசைகளிலுள்ள ஸமஸ்த அரசர்களுக்கும் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தல் புஜித்துகிட்டு மீண்டும் வாயைத்திறக்குகின்றீர். உக்கிரமானஉமது கிரணங்களுடையபிரகாசம் எங்கும் வ்யாபித்து ஸமஸ்த உலகத்தையும் தபிர்சுச்செய்கின்றது.()

சுவா^௧ஹி^௨ரெகொ^௩ஹ^௪ா^௫ந^௬மு^௭ர^௮உ^௯வொ^{௧௦}

ந^௧வொ^௨ஸ^௩தெ^௪டி^௫வ^௬ர^௭வ^௮வீ^௯டி^{௧௦}

வி^௧ஜா^௨த^௩-வி^௪வா^௫வி^௬ஹ^௭ஹ^௮ஹ^௯ஹ^{௧௦}

ந^௧வி^௨பு^௩ஜா^௪நா^௫தி^௬வ^௭ப^௮வ^௯தி^{௧௦} ||

௩௯ ||

(ப-ம்) மே-எனக்கு, ஆக்யாஹி-சொல்லும்; உக்ரபி-குருருபியான, பவாந்-நீர் உய்யா? தே உமக்கு, பி-மேஸ்காரம், அஸ்து-

உண்டாகட்டுப்; (ஹே) தேவவர-ஓதேவச்சிரேஷ்ட, ப்ரஸீத-அனுக் கிரஹியும், ஆத்தம்-ஆதிரான, பவந்தம்-உம்மை, விஜ்ஞாதம்-தெரிந் துக்கொள்ள, இச்சாயி-விரும்புகிறேன், தவ-உன்னுடைய, ப்ரவ்ருத்தம்-விருத்தநாந்தத்தை, நப்ரஜாநாமிஹி-அறியவில்லேனன்றோ.)

(தா-ம்) இத்தகைய உக்ரஸ்வரூபமுடைய நீங்களார்? (என்ப தால் நங்கள் அத்தபுரஸ்வரூபத்தைப் பார்ப்பதற் ச,க் கருதிய எனக்கு நீங்களிப்படிப்பட்ட லோரூபத்தைக் கண்ணிப்பதெதர்க்?) அதை எனக்கு அறிவித்தல் வேண்டும், உமக்குவந்தனம். தேவோசா! அதுக் கிரகஞ் செய்பவேண்டும், ஆதிபுருஷனான உம்மை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நீவிறசெய்யப்போகிற காரியம் எனக்குத் தெரிய வில்லை. (௬௧)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணவாக்கியம்.

கூரொஹிவொகக்ஷபகூசுபுரூபவொஹி

வொகாநுஸரோஹத-ஃ லிஹபுரூபதஃ |

ஃதெவசிவாநஹவிஷ்ணீஸவெ-

யெவஸி தாஃ ப்ர-கூ-கீகெஷ-யொயாஃ || ௩௨ ||

(ப-ய) லோககூயம்ருத் - லோகங்களைக் கூட்டிக்கொண்டுவதும், ப்ரவ்ருத்தம்-விருத்தியடைந்ததும், இஹ-இங்கே, லோகாந்-உலகங் களை, ஸமாஹர்த்தம் - ஸம்ஹரிக்க, ப்ரவ்ருத்தம் - பிரவர்த்தித்தது மான, காஸ-அஸ்மி-காஸமாகிறேன், யே-எந்த, யோதாஃ-வீரர்கள், ப்ரத்யநீகேஷ- எதிராகேசனாகில், அவஸ்த்திதாஃ - இருக்கிறார் களோ, தேவா-வே - அவர்களெல்லாம், த்வாருதேபி - உன்னைத்த விர்த்தும், நபவிஷ்யந்தி-ஹிவிக்கமாட்டார்கள். (௬௨)

(தா-ம்) யான் இந்த இராஜ ஸமூகங்களை நாசப்படுத்துவதற்கு விர்த்தியடைந்தகாலமாகின்றேன். இவ்வுலகத்தைச் சம்கரிப்பதற்குப் பிரவர்த்தித்திருக்கிறேன். உனக்குப் பகையாளியாய் நிற்கின்ற யுத்த வீரர்க்கெல்லாம் நீவெருமைபிருந்தாலும் ஹிவிக்க மாட்டார்கள். (ஸ-ம்) ப்ரவ்ருத்தம்-என்கும் பரிசுரணமாகிருக்கிற; (௬௩)

தஸா கஃ-திஷ்டயஸொஹவ

ஜீகாஸத-அநுஹ-ஃ-ராஜிஸிஷ்ட

ஃதெபெவெதெநிஹதா-வ-அவ-வெவ

நிதிதோ-அஹவஸவொஹி

(ப-ம்) தஸ்மா த்-ஆகையால், த்வம்-நீ, உத்திஷ்ட்ட-எழுந்திரு; யசு-கீர்த்தியை, லபஸ்வ-அடைவாய்யாக; சத்ரு-சத்துருக்களை, ஜித்வா-ஜெயித்து, ஸம்ருத்தம்-பரிபூர்ண, மர்ஜயம்-ராஜ்ஜியத்தையும், புங்க்வ-அனுபவி, ஏதே-இவர்கள், மயாவஸ-என்னாலேயே, பூர்வம் ஏவ-முன்னமே, நிஹதா-சொல்லப்பட்டதாக, (ஹ)ஸவ்யஸாசி-ஒஸவ்ஸியாசியே, த்வம்-நீ, நிமித்தமா-நம்-நிமித்த மாத்நீரமாக, பவ-ஆகு. (௩௩)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! ஆதலால் நீ, பிரயத்தினைப்படு. வைரிகளை வென்று புகழ்பெறுவாயாக, அசுண்டராஜ்ஜியத்தை யநுபவித்துக் கொண்டிரு. இவர்களெல்லவரும் முன்னாலேயே என்னால் கொல்லப் பட்டார்கள். நிகாரணனாய் பாத்திரமீரு. (௩௩)

தோணைஹிஷக ஜயஜயௌ

கண்டதயாந்யாநஹ்யொபவீராக் |

ஜயாஹதாஸுஜைஹிதாஹ்யுயிஷா

யுயுஸவஜைதாவிரனொவஸதாஹி ||

௩௪ ||

(ப-ம்) மயா-என்னால், நிஹதா-சொல்லப்பட்ட, த்ரோணஞ்ச-துரோணரையும், பிஷ்மர்ச-பிஷ்மரையும், ஐயதாதம்ச-ஐயத்திரதனையும், கர்ணம்ச-கர்ணனையும், ததா-அப்படி, ஹதா-கொல்லப்பட்ட, அந்யாந்-இதரமான, தோநவீராத்-அபி-புத்தவீரர்களையும், த்வம்-நீ, ஜஹி-கொல்வாயாக, மாவ்யநிஷ்டா-வேதனைப்பட்டாதே, புத்ராஸ்வ-போர்செய், ரணே-புத்தத்தில், ஸபத்நாந்-பகைவரை, ஜேதாஸி-ஜெயிப்பாய், (௩௪)

(தா-ம்) நீ, இப்பொழுது என்னால் சொல்லப்பட்ட துரோணரையும், கர்ணனையும், இன்னுமுள்ள புத்தவீரர்களையும், நாசஞ்செய்வாயாக. விசனம்வேண்டாம் - போர்புரி புத்தத்தில் சத்ருக்களை ஜெயிப்பாய். (௩௪)

ஸஞ்சயர் சொல்லுகிறார்.

வணதயுகாவவநௌகௌவஸு

கூதாஜைவெஹ்வாஹிஸீடி |

நிஷுக்ராவஸுயவணவாஹகூஷ

ஸமஹிதஹிதஹிபுணஜி ||

௩௫ ||

(ப-ம்) கிரீட-அர்ச்சுனன், கேசவஸ்ய-கிருஷ்ணனுடைய, ஏதத் வரம்-இந்தவார்த்தையெ, ஸூத்வா-கேட்டு, க்ருதஅஞ்ஜனி-கூப்பியனையுடன், வேபமாநி-நடுங்கிக்கொண்டு, நமஸ்க்ருத்வா-நமஸ்காரம்செய்து, பிதபிதஃ-பயந்து பயந்து, ப்ரணமய-வணங்கி, பூய்ஏவ-மறுபடியும், ஸகத்தம்-கத்ததஸ்வரத்தோடு, க்ருஷ்ணம் - கிருஷ்ணனை (க்குறித்து), ஆஹ-சொல்லுகிறார். (௧௫)

(தா-ம்) கிருஷ்ணனது இம்மொழிகளைக்கேட்டு அஞ்சலிசெய்து நடுநடுங்கினவனாய் வணங்கி மிகப்பயந்து மீண்டும் வணங்கி ஹீனஸ் வரத்தோடு கிருஷ்ணனைப்பார்த்து கீழ் வருமாறு கூறுகின்றான். (௧௬)

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்.

ஸூரநஹுஷீகௌதவஸ்ய கீத்யா

ஜமஸுபுஹுஷ்யக்யநாரஜ்யதவா

ஸக்யாஸிஹீதாநிபிஸாஜ்வந்தி

ஸவெ-நஸிஸு-கிவஸிஸிஸவ்யாஃ

௧௭

(ப-ம்) ஸ்தானே-யுத்தம், (ஹே) ஹ்ருஷீசே-ஓ இருமகேச! தவ-உன்னுடைய, ப்ரகீர்த்யா-கிர்த்தியால், ஜகத்-ஜகத்தானது, ப்ரஹ்ருஷ்யதி-மிகவும்சந்தோஷிக்கின்றது, அநுரஜயதேச-அனுகாதையுணுகின்றது; ரக்யாஸி-ராசுஸர்கள், பிதாநி-பயந்து, திச-திசைகளை (நோக்கி), த்ரவந்தி-ஓடுகின்றார்கள், ஸர்வே-ஸமஸ்தமான, ஸித்தஸங்காஃ-சித்தக்கணங்களும், நமஸ்யந்தி-வணங்குகின்றன. (௧௭)

(தா-ம்) ஓ ஹ்ருஷீகேசா! உமது கிர்த்தியினால் பிரபஞ்சம் சந்தோஷிக்கின்றன. உம்மிடத்தி லன்புண்டாயிருக்கிறது. இராக்கதர் திக்குகளிற் பயந்தோடுகிறார்கள். ஸித்தவித்தயாதர் முதலிய வானவர்களெல்லவரு மொருங்காய்ச்சேர்ந்து வணங்குகின்றார்கள் ளென்பது நியாயமேதான். (சிறந்தவர்க்கெல்லாம் சிறந்தவராயும், ப்ரம்மனைப் படைத்தவராய் இருக்கிற துங்களை எவர்தான் வணங்கார்?) (௧௮)

கஸூரஹதநநஸிரஸிஹாது

மரீயஸெஸுஹமணாஸூரிகெத்யா

சுந-ததெவெஸஜிமநிவாஸ

ஸுபக்யாஸ-ஸபவ-ததார-பசு

௧௮

(ப-ம்) (ஹே) மஹாத்மந்-ஓமஹாத்துமாவே! கரியஸே-பெரியவனாய், ப்ரம்ஹணஃஅபி-பிரமணுக்கும், ஆதிகர்த்திரே-ஆதிகர்த்தாவான, தே-உமக்கு, கஸ்மாத்-ஏன், நமோநர், நமஸ்சரியார்கள். அநந்த-அந்தமில்லாதவனே, தேவேச-தேவர்களுக்கிறையாய், ஜகந்நிவாஸ-லோகங்களுக்கு உறைகிடமான, த்வம்-நீரே, அக்ஷரம்-ஜீவாத்மதத்துவம்; ஸத்யஸத்ச-பிரகிருதிதத்துவமும், த்வம் ஏவ-நீர்; தத்பரம்-அவையிரண்டைப் பார்க்கிலும் வேறான முக்தாத்துமாரொ அவையெல்லாவற்றிலும், அந்தர்யாமியாரிருப்பவன், யத் - எதுவோ (அந்தமுத்தஸ்வரூபமும்), (த்வம்)-நீரே. (௬௭)

(தா-ம்) ஓ மஹாத்மா! அநந்தகல்யாண குணங்களால் மிகச் சிறப்புடைத்தாயும், ப்ரம்மதேவனுக்கு ஆதிகர்த்தருமான துங்களுக்கு ப்ரம்மன் முதனிய தேவர்கள் ஏன் நமஸ்சரிக்கமாட்டார்கள்? ஓ அநந்தா! தேவேசா! ஜகந்நிவாஸா! அக்ஷரமெனப்படும் ஜீவாத்மஸ்வரூபம் நீங்களே. காரியகாரணரூபமான ப்ரகிருதிதத்துவமும் நீங்களே. இவ்விரண்டிற்கும் வேறாயும், பிரகிருதிஸம்பந்தமற்று மிருக்கிற ஆத்ம தத்துவமும் நீங்களே. (ம)மஹாத்மந் - பூர்ணமான ஆத்மா. (௬௭)

கூபாஹிபெவஹிபுரூபஹிபுரூபாணம்

கூபஹி விஹிபுரூபஹிபுரூபாணம்

வெதாஸிவெஹிபுரூபஹிபுரூபாணம்

கூபா ததவிஹிபுரூபஹிபுரூபாணம்

௬௮

(ப-ம்) த்வம்-நீரே, ஆதிதேவ-ஆதிதேவன், புருஷ-புருஷன், புராண-புராணன், அஸ்ய விஸ்வஸ்ய-இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்கு, ப்ரம்ம-மேலான, நிதாநம்-ஆதாரமானவனும், த்வம்-நீர் தான். வேத்தா அஸி-அறிந்தவன் ஆகிறாய்; வேத்யம்ச - அறியத்தகுந்தவன்; ப்ரம்மதாமச-பெருமஸ்தானமும், அஸி-ஆகிறாய்; (ஹே) அநந்தரூப-ஓ அனந்தரூபனே! விஸ்வம்-பிரபஞ்சம், த்வயா உன்னால், ததம்-கியாபிகர்ப்பப்பட்டது. (௬௮)

(தா-ம்) நீங்களே ஆதிபுருஷனாயும், புராணபுருஷனாயும். இவ்வுலகத்திற்கு முக்கியகாரணனாயும், வேத்தாவாயும், (அறிந்தவன்) வேத்யனாயும் (அறியற்பாலன்) அடையத்தக்கவனாயும் மிருக்கிறீர் ஓ அநந்தரூபா! (அபரிச்சின்னகாரா) இவ்வுலகமெல்லாம் உம்மாலேயே வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (௬௮)

வாயுய-ஹிபெவஹிபுரூபஹிபுரூபாணம்

வாயுய-ஹிபெவஹிபுரூபஹிபுரூபாணம்

நஜொநஜெஸுஸுஸஹஸு க்ருகூம்

வாநஸஹஸுஸொபிநஜொநஜெஸு||

௩௯||

(ப-ம்) த்வம்-நீர், வாடி-வாடி; யம்-இயமன்; அக்நி-அக்கினி; வருண-வருணன்; ஸபாங்க-சந்திரன்; பிதாமஹ-பிரஜாபதியும், ப்ரபிதாமஹ-பிரஜாபதிக்கு தகப்பனும், (பவஸி) - ஆகிநீர். தே-உமக்கு, நம்-அஸ்து - நமஸ்காரமுண்டாகுக; ஸஹஸ்க்ருத்வ-ஆயிரந்தடவை, நம்(அஸ்து)-நமஸ்காரமுண்டாகுக; புந்ச-மறுபடியும், நம் (அஸ்து) - நமஸ்காரமுண்டாகுக, பூய-அபி-மறுபடியும், தே-உமக்கு, நம்-நமஸ்காரம். (௩௯)

(தா-ம்) நீவிர்சாற்றாயும், எமனாயும், அக்நிநியாயும், வருணனாயும், சந்திரனாயும், பிதாமஹனாயும், (ப்ரம்மன்) பிதாமஹனுக்கு (ப்ரம்மனுக்கு) தந்தையாயுமிருக்கின்றீர். ஆயிரம்வந்தனம். மீண்டும் பற்பல வந்தனம்! வந்தனம்!! வந்தனம்!!! (ஸம்) ப்ருயோபிபுந்ச-அனேகம்தடவை. (௪௦)

நஜெஸுஸுஸொபிநஜொநஜெஸு

நஜொஸுஸுஸொபிநஜொநஜெஸு

ஸநந்தவீயபூதிதவிசு ஜெஸு

ஸவஸுஸொபிநஜொநஜெஸு

சு||

(ப-ம்) புரஸ்தாத்-எதிரில், நம்-நமஸ்காரம்; அத-இனிமேல் ப்ருஷ்டத-பின்புறத்தில், தே-உமக்கு, நம்-நமஸ்காரம்; (ஹே) ஸர்வ-ஓ ஸர்வரூப! ஸர்வதவ-எப்புறத்திலும், தே-உமக்கு, நம்-நமஸ்காரம், அஸ்து-உண்டாகட்டும். (ஹே) அநந்தவீர்ய-அந்தமில்லாத வீரியமுடையோம்! த்வம்-நீர், அமிதவிசு-அளவிடப்படாத பராக்கிரமமுடையீர்; ஸர்வம்-எல்லாவற்றையும், ஸமாப்நோஷி-வ்யாபித்திருக்கிரீர், தத-ஆகையால், ஸர்வ-அஸி-ஸர்வஸ்வரூபனாக வாகின்றீர். (௪௦)

(தா-ம்) ஓ ஸ்வரூப! உமது முன்பாகத்திற்கு நமஸ்காரம்! பின்பாகத்திற்கு நமஸ்காரம்! நான்குதிக்குகளுக்கும் நமஸ்காரம்! ஓ அபரிமிதசத்தியுடைய மகாநபவா! நீவிர் அபரிமிதபராக்கிரமமுடையவராயும், எல்லா வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்து மிருக்கின்றீராதலால் ஸர்வமும் நீங்களே. (௪௦)

வெவ்விதிகா ப்ரஸங்கபாசு

வெவ்விதிகா ப்ரஸங்கபாசு

சுஜாநதாவிதாநகதெஜம்

பயாபுரோஜாசுபுணபெருவாவி

சுரு

யஜுரவஹஸாபுரோஜாசுபுணபெருவாவி

விஹாஸபுரோஜாசுபுணபெருவாவி

வெவ்விதிகா ப்ரஸங்கபாசு

தசுஜாநதாவிதாநகதெஜம்

சுரு

(ப-ம்) நவ-உன்னுடைய, இம்மஹிமாம் - இம்மஹிமையை, அஜாநதா - அய்யாத, மயா-என்னால், ப்ரமாதாந-அகலநான்தா லோ; ப்ரணயேநவாபி-(அல்லது) ஸ்னேகந், பாலோ, ஸகாஇதி-தோ முன் என்று, மத்வா-நினைத்து, ஹேந்ருஷ்ண-“ஓ கிருஷ்ண! ஹே யாதவ-ஓ யாதவ! ஹேஸகே-ஓதோம!” இதி-என்று, ப்ரஸபாம்-ய மின்றி, யத்சஉக்தம்-எதுசொல்லப்பட்டதோ, அச்யுத-ஓ அச்சுத! விஹாஸ சய்யா-ஸஞ்சரிப்பதிலும், படுக்கையிலும், ஆஸபோஜநே ஷு-இருக்கையிலும் புசிக்கையிலும், ஏகாந்தம்-ஏகாந்தமாயோ, அபவா-இல்லாவிடில், ஸமயஷம் - உம்முன்னிலையிலோ, அபயா ஸார்த்தம்-வேடிக்கைக்காக, அஸத்க்ருதோஸி இதியத-“ஜிங்கப்பட வில்லை யென்கிறது யாதென்றாண்டு, தத்பு-அஸதயும், அப்ர மேயம்-அறிவரியான, ந்வாம்-உம்மை(க்கொண்டு), அஹம்-நான், சுஜாமயே-சுஷமிக்கவேண்டுமென்று, ப்ரார்த்திக்கேன். (1-சு-உ)

(தா-ம்) இப்படிப்பட்ட நங்கள் மஹிமையை யுணராத அந் ஞானத்தினாலாவது, சிவகாலபரிபயத்தினாலாவது, மிக்ருஃபுடைய வனென்றெண்ணி வினயமின்றி ஓ கிருஷ்ண! ஓ யாதவா! ஓ சினே கிதனே! என்று பலமுறைகள் அழைத்திருக்கிறேன். அவைகளை யும் அச்சுதா! பரிசுசமாய் விளையாடும்போதும், படுக்கும்போதும், புசிக்கும்போதும், ஏகாந்தத்திலும், ஜனஸமூகங்களிலும், மட்டுமரி யாதையில்லாமல் எசனித்தேனோ என்னமோ அறிதிலம். அப்படி யிருப்பின் அவைகளைத் தாங்களே சுஷமிக்கவேண்டுமென்று வினாத்த துடன்பிரார்த்திக்கின்றேன். (சு-சு-உ)

விதாஸிவொகஸு யாபாஸு

கவிலுபுவிஜித மாருமபுரீயாநு

நகூதொஸுயுயிகுக்ருதொநு

வொகசுபெபுபுதிபுராய

சுரு

(ப-ம்) ஹே அப்ரதிமப்ரபாவ-ஒப்பில்லாத பிரபாவமுடைய வரே! த்வம்-நீர், சராசரஸ்ய-ஜங்கமா ஜங்கமரூபமான, அஸ்ய-இந்த, லோகஸ்ய - பிராணிஸமுஹத்துக்கு, பிதா-பிதாவும், பூஜ்யம்-பூஜ்யனும், குரு-குருவும், கரீயாந்ச-பெரிபவரும், அஸி-ஆகிநீர், லோகத் ரயேபி - உலகமுன்றிலும், த்வத்ஸம்-உமக்குடும், நாஸ்தி-இல்லை, அப்யதிக-அதிகமுன், அந்ய-ஒருவன், குத- எந்தஹேதுவினால் (உண்டாவான்). (சக)

(தா-ம்) ஸமானமில்லாப் பிரபாவமுடையவனே! நீவிர் ஜங்க மஸ்தாவரூபமான இப்பிரபஞ்சத்திற்குத் தந்தையாயும், எல்லா வற்றிற்கும் பூஜ்ஜியனுடி மிருக்கிறாராதலால் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவர் உமக்குச் சமஸ்தயானவரும். (சக)

தஸாஸ்ப்ரணத்யுப ணீயாயகாபம்

புலாஹபெகா ஶஹீயேய்யா||

புதெவபுத்ருஸ்ய ஸபெவபெவ்யுஃ

புயிபுடாபாஹ-புபெவபெவ்யுஃ||

சச||

(ப-ம்) தஸ்மாத் ஆகையால், ப்ரணம்ய-நமஸ்கரி, காயம்-சரீரத் தை, ப்ரணிதாய-(பூமியில்) ஊன்றி, ஈஸம்-ஈஸுவரனாய், ஈட்யம்-ஸ்தோத்திரார்த்தமான, த்வாம்-உம்மை, அஹம்-நான், ப்ரஸாதயே-பிரஸன்னமாக்கிக்கொள்ளுகிறேன், (ஹே) தேவ-ஓ தேவனே! புத்ரஸ்ய-புத்திரனுக்கு, பிதாஇவ-பிதாவைம்போலரும், ப்ரியம்-இஷ்டனான (நீர்)ப்ரியாய-இஷ்டனான, (மே)-எனக்காக, ஸோஹி-பொறுக்க, அர்ஹஸி-தகுந்தவனாகியும். (சச)

(தா-ம்) தேவா! ஆகையால் நமஸ்கரித்து மிகுந்த வினயத்தோடு ஈசனாயும், ஸ்தோத்திரங்களுடையிருக்கிற உன்னை பிரார்த்தித்தேன். புத்திரனிடத்தில் தகப்பன் எப்படியிருப்பானோ, தேசனிடத்தில் சினைகிதனைவ்வாறிருப்பானோ, அவ்வாறே உனக்கிஷ்டனான என்னிடத்தில் எனக்கிஷ்டனான நீ எல்லாவற்றிலும் கூயிப்பதற்குரியனாகியும், (சச)

ஹேஷுபெவபெவ்யுஃ ஹேஷுபெவபெவ்யுஃ

ஹபெவபெவ்யுஃ ஹபெவபெவ்யுஃ

தபெவபெவ்யுஃ தபெவபெவ்யுஃ

புயிபுடாபாஹ-புபெவபெவ்யுஃ

சக||

(ப-ம்) அந்ருஷ்டஸ்தீவம் - முன்பார்த்திராதனை, ந்ருஷ்ட்வா-

பார்த்து, ஹ்ருஷிதம்-ஸந்தோஷமடைந்தவனாக, அஸ்மி-ஆகிறேன். மே-என்னுடைய, மநிச-மனமும், பபேந-பயத்தால், ப்ரவ்யதிதம்-பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது-(ஹே), தேவ-ஓ தேவனே! தத்ஸூபம் ஏவ-அந்தஸூபத்தையே, மே-எனக்கு, தர்சய-காட்டும், (ஹே)ஜகந்விவாஸ-ஓ உலகத்துக்குரைவிடமே! (ஹே) தேவேச-ஓதேவனா! ப்ரஸீத-அனுக்கிரஹியும்.

(சடு)

(தா-ம்) தேவா! இதுவரையிலும் காணப்பெறாத உன் உக்கிர ரூபத்தைக்கண்டு களித்தேன். ஆயினும் என்மனம் பீதியினால் பிடிக்கப்பட்டதாயிற்று. ஆதலால் ஓ ஜகந்விவாஸா! என்னிடத்திலன்பு வைத்து இரக்சிப்பிராக.

(சடு)

கிரீடி நமஹி நமஹு ஹஸு

விஜாதிஹாஸிஷ்டாஹம் ததெவ

தெதெநவரூபெண வ துஹ-ஹெஜந

ஸஹஸு-வாஹொஹவஸிஸி-ஹெத-ஹ்||

சுக||

(ப-ம்) ததைவ-அப்படியே, கிரீடிநம்-கிரீடமுடையராய், கதிநம்-கதைபுடையராய், சக்ரஹஸ்தம் - சக்கிரங்கையராய், த்வாம்-உன்னை, த்ரஷ்டிம்-பார்க்க, அஹம்-நான், இச்சாமி-விரும்புகிறேன், (ஹே) ஸஹஸ்ரபாஹோ-ஓ ஆரேந்தோளாய்! (ஹே) கிஸ்வமுர் தே-ஓஸ்வஸ்வரூப ! சதுர்புஜே-நான்குதோளுடைய, தேநரூபேண ஏவ-அவ்வுருவத்தோடேயே, பவ-ஆகுவிர்.

(சுக)

(தா-ம்) ஓ ஸஹஸ்ரபாஹோ! கிஸ்வரூபா! கிரீடம் கதை இது களைத்தரித்தவராயும், வசராயுதத்தை ஹஸ்தத்தி லுடையவராயும் இருக்கிற உம்மை அருடியாய்ப் பார்ப்பதற்கு விரும்புகின்றேன். நான்கு புஜமுடைய அந்த சரீரத்துடன்ருக்கவேண்டும்.

(சுக)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

பிபாவ ஸஹ ந தவாஜி-ஹெத-ஹம்

நரஹ்வரஹி-ஹெத-ஹெதயாசாந்||

தெஜோபிஸிஸி-ஹெத-ஹெத-ஹம்

யதெநவரூபெண வ துஹ-ஹெத-ஹம்||

சுஎ||

(ப-ம்) ஹே அர்ஜுந-ஓ அருச்சுனா! ப்ரஸநேந - பிரஸன்னனான, முயா-என்னால், தேஜோமயம்-தேஜஸ்வரூபமும், அநந்தம்-அந்தமற்றதும், ஆத்யம்-முதலானதும், பரம்-மேலானதுமான, இதம்-இந்த, கிஸ்வரூபம் - கிஸ்வரூபமானது, ஆஹவோஹித-எனது

யோகத்தால், தவ-உனக்கு, தர்சிதம்-காட்டப்பட்டது, மே-எனது, யத்-எந்த(இந்தரூபமானது); த்வத்-உன்னைத்தவிர, அந்யேந-மற்றவனால், த்ருஷ்டபூர்வம்-முன்பார்க்கப்பட்டது, ந-அல்ல. (சஎ)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! உன்னைத்தவிர வேறொருவராலும் முன்பார்த்திராததாயும் தேஜோரூபமாயும், முடிவில்லாததாயும், முதன்மையாயும், சிறப்புடையதாயுமுள்ள இந்த என் விஸ்வரூபத்தை உனக்கருக்கிரகிக்கவேண்டுமென்ற சுருத்தோடு என் சங்கற்பத்தினால் உனக்குக் காண்பித்தேன். (சஎ)

நவெடியஜோயபயவெநந-உடாபெந

ந-உகியாபிந-உதவொபிந-உமெ

வனவா-உவஸூக்யஉம-நபுவொகெ

உஷ-உகூஉஉந-நகூ-உபூவீர

சுஅ

(ப-ம்) (ஹே) குருப்ரவீர - ஓ குருச்சிரேஷ்ட, ஏவம்ரூபம்-இப்படிப்பட்ட ரூபமுள்ள, அஹம் - நான், ந்ருலோகே - மானிடலோகத்தில், த்வத் - உன்னைத்தவிர, அந்யேந - வேறொருவனால், வேதயஜ்ஞ அத்யயனம் - வேதத்தினாலும் யாகத்தினாலும், அத்யயனத்தாலும், த்ரஷ்டும்-பார்க்க, நசக்யம் - ஸத்தியமானவனன்று, தானம் - தானங்களால், ந-அல்ல; க்ரியாபி - கிரியைகளாலும், ந - அல்ல; உக்ரை - பயங்கரமான, தபோபி - தவங்களால், ந- அல்ல. (சஅ)

(தா-ம்) குருப்ரேஷ்டா! வேதங்களாலும், யக்ஞங்களாலும், அத்யயனங்களாலும், தானங்களாலும், கர்மங்களாலும், உககிரமானதவங்களாலும், உன்னைத்தவிர வேறெவருக்கும் மானிடசரீரத்திலிருந்து இந்த ரூபத்தோடு என்னைப்பார்ப்பதற்கு முடியாது. (சஅ)

உதவொயாபிவ-உவஸூக்யஉம-நபுவொகெ

உஷ-உகூஉஉந-நகூ-உபூவீர

உஷ-உகூஉஉந-நகூ-உபூவீர

சுஅ

(ப-ம்) மம - என்னுடைய, கோரம் - கோரமான, ந்ருக்-இப்படிப்பட்ட, இதம் - இந்த, ரூபம் - ரூபத்தை, த்ருஷ்டவா - பார்த்து, தே - உனக்கு, வ்யதா - துன்பம், மா(பூத்) - வேண்டாம்; கிழடபாவம் - முசித்துக்கிடக்கையும், மா - வேண்டாம், த்வம் - நீ, வ்யபேதபி - பயம்நீங்கினவனும், ப்ரீத மநாச்சஸந் - பிரீதியுற்றமனமுமாய், மே - என்னுடைய, தத் இதம் - அந்த இந்த, ரூபம் ஏவ-ரூபத்தையே, புநி - மறுபடியும், ப்ரபச்ய - பார். (சசு)

(தா-ம்) இப்படிப்பட்ட கோரூபத்தைப் பார்த்து உனக்கு
பீதியும், மோகமும் உண்டாகவேண்டாம். கிர்பயனும் சந்தோஷத்
துடன் என் முன்னிருந்த சாந்தஸ்வரூபத்தையே நீ இப்போ பார்
மின்! (சக)

ஸஞ்ஜயவாக்கியம்.

**ஐதஜி-புரம் வாஸுதெவஸ்யயோகூர் ஸுகாரதிவம்
உபா-பாநாஸமாயி | சூப்ராஸயாநாஸவ ஜீதஜெநம்பு
சூபாவாநஸுளஜீவவாசி மூர்தா ||**

(ப-ம்) வாஸுதேவஃ - வாசுதேவன், அர்ஜுநம்பாதி - அர்ச்சுனனைக்குறித்து, இதிஉக்த்வா - இப்படிசொல்லி, ததா - அப்படி, ஸ்வகம் - தனதான், ரூபம் - ரூபத்தை, பூயஃ - மறுபடியும், தர்சயாமாஸ - காட்டினார், மஹாத்மா - மஹாத்மாவான (கண்ணன்), புநஃ - மறுபடி, ஸௌம்யவபுஃ - சவும்யியமான சரீரமுடையவராக, பூத்வா - ஆகி, பீதம் - பயந்த, ஏநம் - இவனை, ஆச்வாஸயாமாஸ - தேற்றினார். (௫௦)

(தா-ம்) வாசுதேவனில்வண்ணம் அர்ஜுனனைக் குறித்துக் கூறியபிறகு மீண்டும் தனதுஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தனர். அந்த மஹாத்மா அப்பிறகு சார்த்ருபனாய் பீதியடைந்திருக்கிற அர்ஜுனனை சமாதானப்படுத்தினார். (௫௦)

அர்ஜுனவாக்கியம்.

[illegible]

(ப-ம்) (ஹே)ஜகார்தந - ஓ கிருஷ்ண! தவ - உம்முடைய, ஸௌம்யம் - ஸவும்மியமான, இதம் - இந்த, மா துவம் - மானிட, ரூபம் - உருவத்தை, தருஷ்ட்வா - கண்டு, இதாநம் - இப்பொழுது, ஸசேதாஃ - நினைவுடன் கூடியவனாய், ஸம்வ்ருத்தஃ - அஸ்மி ஆனேன், ப்ரக்ருதம் - சபாவத்தை, கதஃ - அடைந்தேன். (ருக)

(தா-ம) ஏ ஜனார்த்தனா! உமது சாந்தமான இந்த மானிட சரீரத்தைப்பார்த்து யான் இப்பொழுது பயமற்ற மனதுடையவனாய் ஸ்வபாதத்தை யடைந்தவனாகின்றேன். (ருக)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணவாக்கியம்.

ஸாஹுத-சூழிந்ர உபஞ்ஜவா நலியத்தி!
 டெவாஷபுஸ்ரா உபவ்யகி த்ஞ்ச-தகாதி ணீ! ௫௨

(ப-ம்) மம - எனது, யத் இதம் - எந்த இந்த, ரூபம் - ரூபத்தை, த்ருஷ்ட்வாந் - (நீ) பார்த்தவனாக, அஸி - ஆகிறாயோ, தத் - அந்த, இதம் - இது, ஸுதுர்தர்சம் - மிகவும் வருத்தத்தால் காணக்கூடியது, தேவாஃஅபி - தேவர்களும், நித்யம் - எப்போதும், அஸ்ய - இந்த, ரூபஸ்ய - ரூபத்தை, தர்சனகாங்க்ஷிணஃ - காண விரும்பினார்களாய், (பவந்தி) - ஆகிறார்கள். (102)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! நீ பார்த்த இந்த என்ரூபத்தை தர்சிப்பது மிகக்கடினமானது. இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கூட இந்த விஸ்வரூபத்தைக் காண்பதற்கு தினந்தோறும் பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பிரார்த்தித்தும் இந்த விஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தவர்களாகவில்லை. (102)

நாஹிவெவெஷுந-தவவஸாநதாநெநந-தவவெஜ்யயா|

ஸக்யவணவவ்யொஜிஷு-ஃ ஷுஷுவாநவலிஸாஸ்யா||103||

(ப-ம்) மாம் - என்னை, யதா - எப்படி, த்ருஷ்ட்வாந்-பார்த்தவன், அஸி - ஆகிறாயோ, ஏவம் விதஃ - இந்தவிதமான, அஹம்-நான், வேதைஃ - வேதங்களால், த்ரஷ்டிம் - காண, சக்யஃ - கூடியவனல்ல, தபஸா - தவத்தால், ந - அல்ல; தானே - தானத்தால், ந - அல்ல; இஜ்யயாச - யாகத்தால், ந - அல்ல. (103)

(தா-ம்) வேதங்களாலும், தவத்தினாலும், தானத்தினாலும், யக்ஞங்களாலும், எனது உண்மையான. ஸ்வரூபத்தை நீ இப்பொழுது பார்த்ததுபோல் பார்ப்பதற்குச் சாத்தியமன்று. (103)

ஹக்ஞாநந-பாஸக்ய ஸஹவெவ வ்யொஜிஷு-ந|

ஜிஸா-த-ஷுஷு-ஃவதகைந-வ-வெஷு-ஃவவாஸ-தவ||104||

(ப-ம்) பாரதப - பகவரைத்தபிக்கும், (வே) அர்ஜுந - ஓ அர்ச்சகா! ஏவம் விதம் - இந்தவிதமான, அஹம் - நான், அநந்யயா - மற்றொன்றையும் நாடாத, பக்த்யா - பக்தியினால், ஜ்ஞாதம்-அறியவும், தத்வேந - உள்ளபடியே, த்ரஷ்டிம்ச - காணவும், ப்ரவேஷ்டிம்ச - ப்ரவேசிப்பதவும், சக்யஃ - கூடியவன். (104)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! ஓ பாரதபா! வேறு பக்தியினால் (பலத்தைவிரும்பிய பக்தியினால்) எனது இப்படிப்பட்ட ரூபத்தை உண்மையாக்கண்டு தெளிவதற்கும், தர்சிப்பதற்கும், ஐக்கியத்தையடைவதற்கு முடியாது. (104)

3-த-3-கூ-த-த-ர-ஜோ-3-க-வ-3-வ-3-க-3-

நிவெ-ஃரஸவ-ஃஹ-ஃத தஷ-யஸஜாஜெதிவா-ஃவ || ௫௫ ||

(ப-ம்) மத் கர்ம க்ருத் - எனக்காகக்கருமத்தைச் செய்பவனும், மத்பரம - யானேகதியாயிருப்பவனும், மத்பக்தி - என்னிடத்தில் பக்தியுடையனும், ஸங்கவர்ஜித - பற்றொழித்தவனும், ஸர்வபூதேஷ- - எல்லாப்பூதங்களிலும், நிர்வைர - வைரமற்றவனும், ய- - எவனோ, ஸ - அவன், (ஹே)பாண்டவ - ஓ பாண்டுபுத்திர! மாம்- - என்னை, ஏதி - அடைகின்றான். (௫௫)

(தா-ம்) பாண்டவா! எவர் எல்லா கர்மங்களையும், எனது ஆராதனரூபமாய்ச் செய்கிறார்களோ, எந்தன்றிருவடிகளையே அடைய வேணுமென் றெண்ணி எந்தனிடத்தில் பக்தியுண்டாகி வேறு வஸ்துக்களில் ஆசையில்லாதவர்களாய் ஸர்வப் பிராணிகளிடத்திலும் த்வேஷமில்லாதவர்களாக விருக்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட புண்ணியபுருடர்கள் என் திருவடிகளையடைவார்கள். (௫௫)

ஸ்ரீகீதாஸ- விஸ்வரூபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்
பதினேராவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பனிரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஹ க்ரி யெ ர ம ஃ.

அர்ச்சன வாக்கியம்.

வணவஸததய-ஃதாயெ ஹதாவர-ஃவய-ஃவாஸததி

யெவாபுஷாரிஷுத-ஃதஷா-ஃகெ யொமவிதஜா-ஃக ||

(ப-ம்) ஏவம் - இப்படி, ஸததயுக்தா - எப்போதும் விருப்பமுள்ளவனாய், யேபக்தா - எந்த பக்தர்கள், த்வாம் - உன்னை, பர்யபாஸதே - உபாஸிக்கிறார்களோ, யேச - (பின்னும்) எவர்கள், அவ்யக்தம் - (இந்திரியத்துக்கு) விஷயப்படாத, அக்ஷரம் - அக்ஷரத்தை, உபாஸதே - உபாஸிக்கிறார்களோ, தேஷாம் - அவர்களுள், கே - யார், யோகவித்தமா - நன்றாய் யோகத்தையறிந்தவர்கள். (௬)

(தா-ம்) இவ்வண்ணம் சிலர், எக்காலும் உங்களிடத்தில் பக்தியுண்டாகி எங்களை யுபாசிக்கின்றனர். சிலர், இந்திரியங்களின் வழியைநாடி ஜீவான்ம் ஸ்வரூபத்தை யுபாசிக்கின்றனர்களே, இவ்விருதரத்தாரு ளெவர்கள் யோகத்தை நன்குணர்ந்தவர்கள்? (௬)

ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியம்.

உயாவெஸ்யஜெயெயஜாம் நித்யபுத்ரா உவாலஸ்தே|

ஸுஜபாவாயொவெதாஸ்தெயுததஜாதாஃ||௨||

(ப-ம்) யே - எவர்கள், மயி - என்னிடத்தில், மநஃ - மனதை, ஆவேச்ய - வைத்து, பரயா - பெரிதான ச்ரத்தயா - சிரத்தையுடன், உபேதாஃ - கூடி, நித்யயுக்தாஃ - நித்தியமும் யோகமுற்றவர்களோ, தே - அவர்கள், யுக்ததமாஃ - மிகவும் யோகத்தில் தேறினவராய், மே - எனக்கு, மதாஃ - எண்ணப்பட்டார்கள். (௨)

(தா-ம்) எவர்கள், என்னிடத்தில் நித்தியவஸ்துவைக்கருதி மனதை நிலைநிறுத்தி என்னை புபாசிக்கிறார்களோ, அவர்களே சிறந்த யோகிகளென்று என்னுடைய வடிப்பிராயம். (௨)

யெஹ்நாஜநிஷெ-ஸ்ய ஜெயுக்தவப-புவாலஸ்தே|

ஸவ-ஸ்து மஜிஹி-த்யு-வக-பு-ஸ்யஜெயமும்பு-புவ்யு|| ௩||

ஸந்தியஜெஜி-யமு-ராஜம் ஸவ-ஸ்துஸஜெயமும்பு-புவ்யு||

தெவ்யாஹ்வமந்தி ஜாஜெவஸவ-ஸ்து-வக-பு-ஸ்யஜெயமும்பு-புவ்யு||

(ப-ம்) அக்ஷரம் - ஆத்மாவை, அநிர்தேச்யம் - குறிக்கத்தகாததாயும், அவ்யகதம் - தெரியப்படாததாயும், ஸர்வத்ரகம் - தேவர்கள் முதலான எல்லாச் சரீரங்களிலும் இருப்பதாயும், அசிந்த்யம் - சிந்திக்கவரியதாயும், கூடஸ்த்தம் - ஸர்வஸாதாரணமாயும், அசலம் - சலிப்புறாததாயும், த்ருவம்ச - நித்தியமானதாயும், இந்த்ரியக்ராமம் - இந்த்ரிய கூட்டத்தை ஸந்தியம்ச - அடக்கி, ஸர்வத்ர - எங்கும், ஸமபுத்தயஃ - ஸமபுத்திகளாய், ஸர்வபூதஹிதே - ஸகலப்பிராணிகளுடைய இதத்திலும், ரதாஃ - ஆஸக்தியுடையராய், (யே) - எவர்கள், பர்புபாஸதே - உபாஸிக்கிறார்களோ, தே - அவர்களும், மாம்-என்னை, ப்ராப்நுவந்திவ-அடையவே அடைகின்றனர். (௩-௪)

(தா-ம்) எந்தமகான்கள், இந்த்ரிய சமூகங்களை நன்குள்ளடக்கி ஸமஸ்தவஸ்துக்களிலும் சமபுத்திவைத்து அகில ஜீவன் களுக்கும் நன்மையைக் கருதுகிறதுடன், வாக்குக் கெட்டாததாயும், கட்புலனுக் ககப்படாததாயும், மனோவிருத்திக் கதித்மாயும், பிரபஞ்சத்திற்காதாரணமாயும், அசைவமற்றதாயும், நித்தியமாயும், எங்கும் பரிபூரணமாக உள்ள பரப்பிரமத்தை புபாசிக்கின்றனர்களோ, அம்மகான்கள், உன்னையே யடைகின்றனர்கள். (௩-௪)

கெயாபிக தரவெவ்வா உவருதாஸக்துவ தவாபு!

சுவாமிநாதரிடமிருந்து வந்த அருமை நாயகியின் கையாணிப்பின் காரணமாக அந்த நாயகியின் கைகள் மிகவும் மென்மையாகவும், மணமாகவும் இருந்தன. அந்த நாயகியின் கைகள் மிகவும் மென்மையாகவும், மணமாகவும் இருந்தன.

(ப-ம்) அவ்யக்த ஓஸக்த சேதஸாம் - அகியந்தத்தில் ஓஸக்தியுடையமனங்கொண்ட, தேஷாம் - அவாகளுக்கு, அதிகதரமீகவும் அதிகமான; க்லேசஃ - வருத்தம்; அவ்யக்தா - அவ்விவக்தஸம் மந்தமான, கநிஃ - கதியானது, தேஹவத்திஃ - சரீரமுடையோரால், துலிகம் வருத்தமாய், அவாப்யதேஹி - அடையப்படுகிறதன்று? (ரு)

(தா-ம்) ஆனால் இம்புலாதிகளுக்கு அகோமான ஜீவான்மஸ் வருபத்தில் மனம் நாட்டினோருக்குப் பிரயாசை மிகவும் அதிகந்தான். சரீரமுள்ளவர்வளுக்கு இந்திரியங்கட்குப் புலப்படாதபொருளை யடைவது கடினமல்லவா. (10)

யதுவவ-காணிகஜ-காணிதயிவ ஈ)வ)திதராஃ

சுநநெநவயொமெநதோய்யானுஉவாஸதெ|| சு||

தெஷாபீஹம் ஸஜிவ தபாஜித்யம் ஸம்ஸாரஸாமராகி

ஹவாஜி மஹிரா தாயு-ஃ ஐயா வெஸித் வெ தஸாழி எ॥

(ப-ம்) ஹேபார்த்த - ஓ அர்ச்சுன! யேது - எவர்களானால், ஸர்வாணி - ஸகலமான, கர்மானி - கருமங்களையும், மயி - என்னிடத்தில், ஸந்யஸ்ய - வைத்து, மத்பராஃ - என்னையே ப்ரதானவனாக நினைத்துக்கொண்டு, அநந்யேந - மற்றொன்றையுந்நடாத, யோகேந - யோகத்தால், மாம்வவ - என்னையே, த்யாயந்தஃ - தியானிப்பார்களால் உபாஸதே உபாஸிக்கிறார்களே ஹே பார்த்தா ஓ அர்ச்சுனா மயி - என்னிடத்தில், ஆவேசிதசேதஸாம் - வைக்கப்பட்ட மனமுடைய, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, அஹம் - நான், ம்ருத்யுஸம்ஸார ஸாகாராத் - ம்ருத்தியுவுடன்கூடின ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும், நசிராத் - சீக்கிரமாகவே, ஸமுத்தந்தா - கரையேற்றுகிறவனாக, பவாம் - ஆகிறேன்.

(சு-எ)

(தா-ம்) ஆர்ஜிஜ-ஓ! எவர்கள், ஸர்வகர்மங்களையும் எனக்கொப்பிவித்து என்னையே முக்கியவஸ்துவாகவெண்ணி பிரயோஜனத்தைக் கோருதமனதுடன் தியானமுதலியவற்றா லென்னை பக்திசெய்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட சாதுக்களை, மிருத்யுஸ்வரூபமான ஸம்சார ஸமுத்திரத்தினின்றும் யானே கரையேறச்செய்கிறேன். (ஸூ) மத்பரா-யானேசிறந்தவனெனக் கருதினவர்கள். (சு-எ)

(ப-ம்) மயிஏவ - என்னிடத்தில்தானே, மந் - மனதை, ஆதவ - வைக்கக்கடவாய் புத்திம் - புத்தியை, மயி - என்னிடத்திலேசய - வை; அத் - இதற்கு, ஊர்த்தவம் - மேல், மயிஏவ - என்னிடத்திலேயே, நிவஸித்தயஸி - வஸிப்பாய் ஸம்சயந - இந்தவிஷயில் ஸந்தேஹமில்லே. (அ)

(தா-ம்) ஆகையால், எப்பொழுதும் என்னிடத்திலேயே மனதை நிறுத்து, என்னிடத்திலேயே புத்தியைச் செலுத்து, என்னிடத்திலேயே சூழுகொண்டிருப்பாயென்பதில் சந்தேகமில்லை, (அ)

(ப-ம்.) அத - இனி, மயி - என்னிடத்து, சித்தம் - சித்தத்தை, ஸ்திரம் - ஸ்திரமாய், ஸமாதாதம் - வைப்பதற்கு, நசக்நோஷி - ஆகமாட்டா, (ஹே) தந்ஞய - அர்ச்சுனா? தத் - அதற்குப்பின் - அப்யாஸயோகேந-அப்பியாஸயோகத்தால், மாம் - என்னை, ஆப்தம் அடைய, இச்ச - கோருகிறேன். (க)

(தா-ம்) ஓ அர்ஜுனா! நின்மனதை என்னிடத்தில் நிற்பெற
நிறுத்த வல்லவனல்லாமற் போவையேயாகில் அபுபியாசஞ்செய்தா
வது என்னையடைவதற்கு முயல்வாயாக. (க)

(ப-ம்.) அப்பாயஸே அபி - அப்பியாஸத்திலும், அஸமர்த்தோஸி-அஸமர்த்தனாகில் மக்கர்மபரமீ - என்னைக்குறித்த கர்மங்களையே முக்கியமாகவுடையவனும், பவ - ஆகு, மதார்த்தம் - என்பொருட்டு, கர்மாணி - கைங்கரியரூபகர்மங்களை, ரூர்வ - அபி - செய்துவந்தாலும், வித்திம் - வித்தியை, அவாப்ஸ்யஸி - அடைவாய். (க0)

(தா-ம்) அவ்வாறு அப்பியாசஞ்செய்கிற் விஷயத்திலுனக்குச் சத்தியில்லாவிடின் பகவத்கைங்கர்யரூபமான கன்மத்தையே பிரதா னமாகச்செய் எந்நிமித்தமான கர்மத்தைச்செய்தாலும் சித்தியைப் பெருவாய். ௮௦. வித்தம்-மனோநிக்கிரகமென்றும் சித்தியை. (௧௦)

சுடுபெய்தடிவழிபுறஞ்சாலை சுதந்திரபெரிமாநாட்டிற்கு
வலங்குதிர்வெறுதூரம் ததென்றுதாதுவாங்குக

(ப-ம்.) அத - பிறகு, ஏதத் - இதை, கார்தும்பி - செய்யவும், அசக்தல்
அணி - சக்தனாகாதபடித்தில், தந் - பிறகு, மத்யோசம்-எனது யோகத்தை;

ஆச்ரிதம் - ஆச்ரியத்தவனாய், யத ஆத்மவாந்-அடக்கப்பட்டஅந்தக் கண்ணத்
துடன், ஸர்வகர்மபலத்யாகம்-எல்லாக்கருமபலனையும் விடுவதை, குரு-செய்.

(தா-ம்) அவ்வண்ணம் என்னிடத்தில் மனதைசெலுத்தி கன்ம
த்தைச்செய்ய முடியாமற் போகுங்கால் சுத்தசித்தத்தோடு எல்லா
கர்மங்களுடைய பலத்தையும் நீக்கிவிடு. (கக)

ஸ்ரெய்யொஹிஜ்ஜாநஜஹுரஸாஸுஜ்ஜாநஜாயுரந்விஸிஷுதெ |
யுராநாஜ்ஜேஹுத்யாமஸுராமாஹாந்திரநந்தரஸு || கஉ ||

சுஷெஷுரஸவஹுதிதாநாநெடுகுஃகரணவனவய |
ந்ஜேஹுத்யாமஸுராமாஹாந்திரநந்தரஸு || கக ||

ஸந்தஸுஷுததத்யொய்யதாநாஜ்ஜேஹுத்யாமஸுராமாஹாந்திரநந்தரஸு ||
யுராநாஜ்ஜேஹுத்யாமஸுராமாஹாந்திரநந்தரஸு || கக ||

(ப-ம்.) ஜ்ஞாநம்-ஞானம்-அப்யாஸாத் - அப்யாஸத்தைவிட, ச்ரேயோ
ஹி-சிறந்ததல்லவா? ஜ்ஞாநாத்-ஞானத்தைக்காட்டிலும், த்யாநம்-தியானம்விரி
வ்யதே - விசேஷமாகிறது, த்யாநாத்-தியானத்தைவிட, கர்மபலத்யாகம்-கரு
மப்பயனைவிடுவது, (தரம்) த்யாகாத் - தியாகத்திற்கு, அநந்தரம் - உடனே,
சாந்தி - சாந்தி, பவதி - உண்டாகும். ஸர்வகர்மபலத்யாகம்-எல்லாப்பிராணிகளுக்
கும், அத்வேஷ்டா - பகைவனல்லாதவனும், மைத்ரீ - நட்புறவனும், கருண
வச - கருணையுடையனும், நிரம்ம - மமகாரமற்றவனும், நிரஹங்கார - அஹ
ங்காரமற்றவனும், ஸமதுஃகஸு - துக்கமும் சுகமும் ஸமமாயிருப்பவனும்,
கூழ் - பொறுமையுடையனும், ஸததம் - எப்பொழுதும், ஸந்துஷ்ட - ஸந்
துஷ்டியடைந்தவனுமான, யோக - யோகியும், யதஆத்மா - நியமிக்கப்பட்ட
மனமுடையனும், த்ருதிச்சய - திடமான நிச்சயமுடையனும், மயி - என்
னிடத்தில், அர்பிதமநோபுத்தி - வைக்கப்பட்ட மனமும் புத்தியுமுடைய
னும், மத்பக்தி - என்னிடத்தில் பக்தியுடையவனும், ய - எவனோ, ஸ - அவன்,
மே - எனக்கு, ப்ரிய - இஷ்டன். (கஉ-கங-கச-)

(தா-ம்) அப்பிராசத்தைவிட ஞானமேலானது, ஞானத்தை
விட தியானம் சிறந்தது. தியானத்தைவிட பயனைக் கருதாதகர்மம்
மேலானது. கர்மபலத்தியாகத்தால் தாமசமின்றி சித்தம் சாந்தியை
படைகிறது. எவன் ஸமஸ்தப்பிராணிகளிடத்திலும் துவேஷமில்லா
மலும், அகிலஜீவன்களிடத்திலும் மித்திரத்துவம்வைத்தும் ஸர்வ
பூதங்களிடத்திலும் தயைநிரைந்தும், தேஹோந்திரியங்களில் லன்பில்
லாமலும், அகங்காரமின்றியும், சுகதுக்கத்தைச் சமமாய்பாவித்
தும், பொருமை வகித்தும், நித்தியதிருப்தியும், எப்பொழுதும் ஆ
த்மா துஸந்தானஞ் செய்துக்கொண்டும், சித்தவிருத்தியைத் தடுத்

தும், மனோநிச்சயத்துடனுங் கூடினவனாய் என்னிடத்தில் மனதையும், மதியையும் நாட்டி பக்திபண்ணுகிறானே, அவன்தான் எனக்கு பிரியன். (கஉ-கங்-கச)

யஸ்யாநோ அஜதெதாவொகொயொகூதெநா அஜதெதவயம் |
ஹஷ்டாஜஷ்டஹயொபவெமெஜெகூதகாயஸ்யவஜெப்யம் ||

(ப-ம்.) லோகம் - உலகம், யஸ்மாத் - எவனிடத்தினின்றும், நோத்விஜதே - பயப்படானே, யம் - எவன், ஹர்ஷ அமர்ஷபய உத்வேகை - ஸந்தோஷம் கோபம் பயம் உத்வேகங்களால், முக்தம் - விடுபட்டானே, ஸம்ச - அவனும், மே - எனக்கு, பிரியம் - இஷ்டன். (கரு)

(கா-ம்) எவனிடத்திலிருந் துலகத்தார் பிதியடையாரோ, உலகத்தாரிடத்திலெவன் பயமடையவிலையோ, சந்தோஷத்தாலும், கோபத்தாலும், பயத்தாலும், மனக்கலக்கத்தாலும், எவன் விடப்பட்டானே, அவனுமெனக்குப்பிரியனே. (கரு)

ஸநவெக்யஸூஅஜெகூஉஜாவீநோமதவ்யயம் |
ஸவஹாஸவபரித்யாஜீயொஜஹ் கஸஜெப்யம் || கச ||

(ப-ம்.) அநபேக்யம் - ஆத்மா தவிர மற்றவைக ளெல்லாவற்றிலும் விருப்பமில்லாதவனாய், சகம் - பரிசுத்தனாய், தக்ஷம் - ஸமர்த்தனாய், உநாஸநீ-உதாஸீனனாய், கதவ்யதம் - பாதையற்றவனாய், ஸர்வ ஆரம்ப பரித்யாகீ - எல்லா ஆரம்பத்தையும்விட்டு, மத்பக்தம் - என்னுடையபக்தனாய், யம்-எவன் (இருக்கிறானே), ஸம் - அவன், மே - எனக்கு, பிரியம் - இஷ்டன். (கச)

(கா-ம்) ஆத்மாவுக் கந்தியவஸ்துக்களில் விருப்பமற்றவனாயும், மாம்ஸபக்ஷணமுதலிய தாமசாஹாரத்தை நீக்கி சாஸ்திரசம்மதமான ஆகாரத்தைபுட்டுகொண்டதால் பரிசுத்தனாயும், வல்லவனாயும், சத் துருமித்திரர்களில்லாதவனாயும், சாஸ்திரோக்த சர்மாதுஷ்டானத்தில் சிரம மில்லாதவனாயும், சாஸ்திரவிருத்தமான வேறுகர்மர்த்துலைத்து என்னிடத்திலேயே பக்தியுள்ளவனே, அவனே எனக்கன்பன். (ஸம்) கதவ்யதம்-பயமற்றவன். (கச)

யொநஹ்யஷுதி நவெபி நஸொவதி நகாஸ்கதி |
ஸஹாஸவபரித்யாஜீயொஜஹ் கஸஜெப்யம் || கச ||

(ப-ம்.) யம் - எவன், நஹ்ருஷ்யதி-ஸந்தோஷியானே, (யம்)-எவன், நத்வேஷ்டி - அநிஷ்டங்களுண்டானபோது த்வேஷிக்கமாட்டானே, (யம்)-எவன், நசோசயதி - துக்கிக்கானே, நகாஸ்கதி - (எவன்) கோருனே, சுபாசுபபரித்

யாகி - சுபாசுபங்கள் துறந்த, பக்திமாந் - பக்திமான், (யஃ) எவனோ, ஸ் - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரியஃ - இஷ்டன். (கௌ)

(தா-ம்.) எவன் சந்தோஷிக்கானோ, பொறுமைபடையானோ துக்கப்படானோ ஆசைப்படானோ, புண்ணியபாபங்களிரண்டையும் பக்திபண்ணுகிறானோ, அவனே எனக்கிஷ்டன். (கௌ)

வஜ்ரஸூத்ரஸ்து வதயாஜாநாவஜாநயொஃ|

ஸ்ரீதொஷ்ணஸூத்ரஸ்து வதயாஜாநாவஜாநயொஃ| ௧௮||

தாயுஜிந்ராவஸூத்ரஸ்து வதயாஜாநாவஜாநயொஃ|

சுநிகெதஸூத்ரஸ்து வதயாஜாநாவஜாநயொஃ| ௧௯||

(ப-ம்.) சத்ரௌச - சத்துருவுளிடத்தும், மித்ரேச - மித்திர னிடத்தும், ஸமஃ-ஸமனாய், ததா-அப்படி, மாநபாமாநயொஃ - மாந வமானங்களிலும், சீதஷ்ணசுகதுகேஷ்ண - சீதாஷ்ணங்களினிடத்திலும், சுகதுக்கங்களினிடத்திலும், ஸமஃ-ஸமனாய், ஸங்கவிவர் ஜிதஃ-மணிகமக்கள் முதலானவர்களிடத்தில் விருப்ப மில்லாதவனாய், துல்யகிந்தாஸ்துதிஃ-கிந்தித்தாலும் துதித்தாலும் சமமாய், மௌந்-மவுனமுடையவனாய், ரோககேசந் - எதினாலாவது, ஸந்துஷ்டஃ-ஸந்தோஷித்தவனாய், அநிகேசந் - ஸ்தானமில்லாதவனாய், ஸ்ரீமதிஃ-ஸ்ரீரமானபுத்தியாய், பக்திமாந்-பக்தியுடையனான, நரஃ - மனிதன், மேப்ரியஃ-எனக்கு இஷ்டன். (௧௮-௧௯)

(தா-ம்.) வெரியிடத்திலும், மித்திர னிடத்திலும், மாநவமானங்களிலும், சீதாஷ்ணங்களிலும், இன்ப நுன்பங்களிலும், சமசித்தமுடையவனாயும், எவ்வித வஸ்துவிலும், பற்றில்லாதவனாயும், கிந்தாஸ்துதிகளில் ஸமதிருஷ்டியுள்ளவனாயும், மௌனியாயும், எந்தவஸ்துகினாலும் திருப்தி யடைந்தவனாயும், ஆன்ம ஸ்வரூபத்துக் கந்நியமானதை ஆஸ்ரயிக்காமலும், ஸ்திரபக்தியுள்ளவனே எனக்கிஷ்டன். (௧௮-௧௯)

வனதாயஜிந்ராவஸூத்ரஸ்து வதயாஜாநாவஜாநயொஃ|

ஸ்ரீதொஷ்ணஸூத்ரஸ்து வதயாஜாநாவஜாநயொஃ| ௨௦||

(ப-ம்.) யேது-எவர்கள், ஸ்ரத்ததாநாஃ - சிரத்தையுடையரும்த் மத்பரமாஃ-என்னை மூக்கியமாயுடையருமாய், யதேதாஸ்தம்-பின்னொல்லப்பட்ட, தர்மயம்ருதம்-தருமத்தினின்றும் நீங்காதும் அமிருதமு

மான, இதம்-இதை, பர்புபாஸதே - உபாஸிக்கின்றார்களோ, தே-
அந்த, பக்தாஃ-பக்தர்கள், மே-எனக்கு, அதீவ - மிகவும், ப்ரிபாஃ -
இஷ்டர்கள். (௨௦)

(தா-ம்.) எவர்கள், தர்மஸூபமாகிய அமுதுபோன்ற இப்பக்தி
யோகத்தைச் சிரத்தையுடன் மேற்கூறியவண்ண மதுஷ்டிக்கிறார்களோ,
அப்படிப்பட்ட பக்தர்களே யெனக்குச் சிறந்தநேயர்கள். ()

ஸ்ரீகீதாஸு பக்தியோகமென்னும்

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதிமுன்றாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுனவாக்கியம்.

க்ஷத்ருக்ஷத்ருஜீஹிவாஸ்யொமஃ.

புக்ஷதீவ்ஸாராஷ்வெவக்ஷத்ருக்ஷத்ருஜீஹிவஹி
வநதவெஹிதாஹிஜாந்வெஹிபணக்ஷஸவஃ க॥

(ப-ம்.) ஹேசேசவா! ஓசேசவனே! ப்ரக்ருதிம் - ப்ரக்ருதியை
யும், புருஷம்சுவ-பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும் புருஷனையும், க்ஷே-
த்ரம்-க்ஷேத்திரத்தையும், க்ஷேத்ரஜ்ஞம்ஏவச - க்ஷேத்திரஜ்ஞனென்-
னுமவன் ஸ்வரூபத்தையும், ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானஸ்வரூபத்தையும், ஜ்-
ஞேயம்ச-அறியவேண்டியவஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தையும், ஏதத் - இ-
வைகளை, வேதிதும், தெரிந்துகொள்ள, இச்சாமி-நிச்சயித்திருக்-
கிறேன். (௧)

(தா-ம்.) சேசவா! பிரகிருதிபுருஷன், க்ஷேத்திரன் க்ஷேத்திர-
ஞ்ஞன், ஞானம்ஞேயம், இவைகளைத் தெரிந்துக்கொள்ள விரும்பு-
கின்றேன். (௧)

ஐஹ்ஸாஸீராக்ஷாந்தயக்ஷத்ருஜிஹிவ்யபெஃ

வநதவெஹிதவ்ஸாஹ்மஃக்ஷத்ருஜீஹிவ்யபெஃ ௨॥

(ப-ம்.) ஹெ கௌந்தேய - ஓருந்தியின்மைந்த, இதம் சரீரம்.
இந்த சரீரம், க்ஷேத்ரம்இதி-க்ஷேத்திரமென்று, அபிதீயதே - சொல்-
ஸப்படுகிறது, ஏதத் - இதை, யஃ-எவன், வேத்தி-அறிகிறானே, தம்-

அவனை, தத்விதம்-அதையறிந்தவர், கேசுத்தரஞ்ஞிதி-கேசுத்திரஞ்ஞ
னென்று, ப்ராஹ்ம-பகர்கின்றனர். (உ)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுனா! இச்சரீரம் ஆத்மாவுக்குப் போகல்தா
னமான கேசுத்திரமெனப்படுகிறது. கேசுத்திரமான சரீரத்தை யறிகி
னவனெவனோ, அவனே கேசுத்திரஞ்ஞனென்று ஆத்மஸ்வரூபத்தை
யுணர்ந்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். (உ)

கேசுத்ரஜ்ஞவாவிதிராண்டிவிவ-கேசுத்ரஜ்ஞவாவிதிராண்டிவிவ

கேசுத்ரஜ்ஞவாவிதிராண்டிவிவ-கேசுத்ரஜ்ஞவாவிதிராண்டிவிவ || ௩ ||

(ப-ம்.) ஹே! பாரத - ஓபரதவம்சந்தானே! ஸர்வகேசுத்திரே
ஷா-எல்லாசரீரங்களிலும், கேசுத்தரஞ்ஞம்ச அபி - ஸ்ரீமணியும், மாம்-
என்னையாக, வித்தி-அறி, கேசுத்திரகேசுத்திராஞ்ஞயோ? (இப்படி) - ச
ரீர ஆத்மாக்களை, ஜ்ஞாநம்-அறிவதானது, யத்-எதுவோ, தத்-அது
தான், ஜ்ஞாநம்-ஞானமென்று, மம-எனது, மதம்-வித்தார்தம். (உ)

(தா-ம்.) பாரதா! கேசுத்திரரென்னும் எல்லாசரீரங்களிலும்
வசிக்கின்ற கேசுத்திராஞ்ஞனென்னும் ஆன்மாயானென்ற யுணர்க
இப்படி சரீரத்தையும் ஆன்மாவையுந் தெரிந்துகொள்வதே ஞான
மென்றெந்தன் கருத்து. (௩)

கதேத்ரஜ்ஞவாவிதிராண்டிவிவ-கதேத்ரஜ்ஞவாவிதிராண்டிவிவ

கதேத்ரஜ்ஞவாவிதிராண்டிவிவ-கதேத்ரஜ்ஞவாவிதிராண்டிவிவ || ௪ ||

(ப-ம்.) தத்-அந்த, கேசுத்தரம்-சரீரம், யத்ச-எந்தஸ்வரூபமோ,
யாத்ருக்ச-எப்படிப்பட்டதோ, யத்விதா - எந்தவிதாரமுடையதோ,
யத்ச-எதினாலு(ண்டானதோ), யத்-எதுவோ, ஸச-அந்த (கேசுத்தி
ரஜ்ஞனும்), யி-எவனோ, யத்ப்ரபாவச் - என்னப்பிரபாவமுடைய
னோ, தத்-அதை, ஸமானேந-சங்க்ரஹமாய், மே - என்னிடத்தில்,
ஸ்ர-கேள். (௪)

(தா-ம்) கேசுத்திரமென்பது யாது? எப்படிப்பட்டது எந்தவி
தாரமுடையது? யாதுகாரணத்தாற் பிறந்தது? எவ்விதரூபத்துடனி
ருக்கின்றது? கேசுத்திராஞ்ஞனென்பவனெவன்? எப்படிப்பட்டசக்
திபெற்றவன்? இதுகளை யெல்லாம் கருக்கமாக என்னிடத்தில் கே
ட்டுணர்க. (ஸ்ர) யத்ப்ரபாவச்ச-எப்படிப்பட்ட உபாதிக்குதமான
சக்திகளை யுடையவனே. (௪)

(ক-৬)

வணக்கம் உட்காருகிறேன். பார்த்துக் கொள்ளுமா? காந்தியா|| ௪௨||

(ப-ம்.) அமரநித்வம்-பெரிமோர்ச்சோ அபேகனாவிதகாமின்மை
அதம்பிதவம் - டம்பயின்மை, ஆலிர்ஸா - ஹிர்ஸியா தோழிகை,
சநாந்தி-பொறுமை, ஆர்ஜவம்-செர்செறி, ஆராய உபாலம்-ஆசா
ரியனாகுறித்து நமஸ்காரம், ரௌரம்-அக்பஜ்ஞாநத்துக்கும் அதி
சாதரத்துக்கும் தகுந்த மனோவாக்யம்-ஹண்டாமை, ஸ்த்தைர்
யம்-நிலையுடைமை, ஆதர்ஸநிக்ரஹ-மனோநிக்ரஹம், இந்த்ரிய அர்த்
தேஷ-புலன்விஷயங்களில், வைராக்யம்-விரக்தி, அநஹங்கார-
வச-ஆங்காரமின்மை, ஜந்ம ப்ருத்த்யஜாந்யாதி துக்தோஷ அநுதர்
சநம்-பிறப்புஇறப்பு மூப்புமோய்துன்பம் தோஷம் இவைகளை தெ
ரிந்துக்கொள்கை, அஸத்தி-ஆத்மவைப்பார்க்கேனும் அபியாயமான
வைகளில் ஸங்கமில்லாதிருத்தல், புத்ரதாரக்ருஹாதிஷ-பிள்ளை
பெண்டர் இல்லமுதலியவற்றில், அபிஷ்டவங்க-மிருந்தபற்றின்மை
இஷ்டநிஷ்டஉபபத்திஷ-இஷ்டாநிஷ்டங்கள் போன்றபோது, நித்
யம்ச-எப்போதும், ஸமசித்ததவம்-ஒருமனமாயிருக்கை, மயிச-என்
னிடத்தல், அநர்யயோகேந-இதாசம்பந்தமில்லாதிருக்கும்படி, அவ்
யபசாரிணீ-இடைவிடாத, பக்தி-பக்தி, வினிகத்தரஸேவிதவம்-
நிர்ஜநதேசத்தில்வாஸம், ஜநஸம்ஸதி-ஜனக்கூட்டத்தல், அரதிச-ஆ
தரமின்மை, அத்யாத்மஜ்ஞாநநித்யதவம் - ஆத்மஞானத்தோடு எப்
பொழுதுங் கூடியிருக்கை, தத்வஜ்ஞாநார்த்தசிந்தாம்-தத்துவ ஞா

ஐர்த்தமான சிர்தை ஆகிய, ஏதத்-இது, ஜ்ஞாநம்-ஆத்மஜ்ஞாநசாதனம், இதி-என்று, ப்ரோக்தம்-சொல்லப்பட்டது, அதஃ - ஜ்ஞாநத்தைக்காட்டிலும், அந்யதா-வேறுபடியாய், யத்-எது இருக்கிறதோ தத்-அது, அஜ்ஞாநம்-அஜ்ஞானத்திற்குவிரோதமானது! (அ-மு-௧௨)

(தா-ம்.) கெர்வமின்றியிருத்தல், டம்பமில்லாமலிருத்தல், அஹிம்ஸைபொருமை, சத்தியம், குருபக்தி, மனோவாக்காயசுத்தி, சாஸ்திரார்த்தப்படி ஸ்திரமாகநிற்றல், பனக்கட்டு, சப்த ஸ்பர்ச, ரூப ரச, கந்தங்களென்னும் இந்திரியார்த்தங்களில் வைராக்கியமுண்டாகுதல், சரீரத்தை ஆன்மாவாகவெண்ணுதிருத்தல், பிறப்பு, இறப்பு கிழத்தனம், வியாதி, துக்கம், இதுகள் தேகத்தினதுதோஷமென்ற லோசித்தல், ஆத்மாவுக்கந்ரிய வஸ்துகளிடத்தல் மனப்பெருக்கை யொழித்தல், புத்திரன், சளத்திரம், வீடுமுதலானவற்றி லபிமானமின்றியிருத்தல், இஷ்டாநிஷ்டங்களி லெங்காலும் மனம்மாறாமலிருத்தல், எந்தனிடத்திற் பயனை விரும்பாமல் பக்திபண்ணுதல், நிரஜன ப்ரிதேசத்திலவசித்தல், ஜனஸமூகங்ளிலன்பற்றல் ஆன்மஞானத்தில் ஸ்திரதவம், தத்துவஞானபேசதியான சாஸ்திரார்த்தங்களைவிசாரித்தல், இதுகளே தன் ஆத்மசாதனை ஞானமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, இதற்குவேறுபாடானதெல்லாம் அஞ்ஞானமென்றறிக, ஸம். அதம் பித்வம்-தன்னுடையதாம்த்தைபிரசாசிப்பது. (அ-௧௨)

ஸேய்யதவக்ஷ்யாஜியடிஜ்ஞாநா? தஜ்ஞாதெ|

கநஃ ஷித்ஞாஸ்யஹமஸதநாஸடிஸ்யதெ|| கக||

(ப-ம்.) ஜ்ஞேயம்-அறிமனெண்ணுவது, யத்-எதுவோ, தத் - அதை, ப்ரவக்ஷ்யாமி-சொல்லுகிறேன், யத்-எதை, ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து, அம்ருதம்-மோஷத்தை, அச்நுதே-அடைவதோ, அநாதி-அனதிரியாய், மத்பரம்-என்பரமான, தத் - அது:-(பிரத்யகாத்மா), ப்ரம்ஹ-க்ஷேத்ரஜ்ஞாநத்வமான ஜீவவஸ்து, (தத்)-அது, ஸத் - ஸத்(என்றாவது) அஸத் - அஸத் என்றாவது, ஷட்ச்யதே - சொல்லப்படுகிறதில்லை. (கக.)

(தா-ம்.) எதையறிந்தபின் ஜனனம் மரணம், கிழத்தனமுதலிய பிரகிருதி தாம்பில்லாததாயும், அம்ருதஸ்வரூபமாயுமுள்ள ஆத்மாவிற்கின்றதோ அப்படிப்பட்ட ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை யுந்தனுக்குறைக்கின்றன். அதற்காகியில்லை. எந்தனையே முக்கியமாயுடையது அதுபெரிது, ஆதிகாரியமெனவும் காரணமெனவுங்கூறப்படா. (.

ஸவகுத்ஃவாணிவாடிஃதத்வஃதொகழிபிரொஃவழி

ஸவ-கதஸ்து-திஜெஸ்து-கஸவ-பாஸ்து-த-திஜ-தி|| கச||

(ப-ம்) தத் - அந்தபரிசுத்தமான ஆத்மஸ்வரூபம், ஸர்வதஃ-எல்லாவற்றிலும், பாணிபாதம்-கைகால்களுடையது, ஸர்வதஃ - எல்லாவற்றிலும், அக்ஷிசிரோமுகம் - கண்தலைமுக (முடையாது), ஸர்வதஃ - எல்லாவற்றிலும், ஸ்ருதிமத் - காதுடையது, லோகே - உலகத்தில், ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும், ஆவ்ருத்ய- சூழ்ந்துகொண்டு, திஷ்டந்தி - இருக்கிறது. (கச)

(தா-ம்) நான்கு பக்கங்களிலும் கால் கையுடையது. எல்லா திக்குகளிலும் கண், சிரசு, முகம், இதகையுடையது, நான்குபக்கங்களிலும் செவியுண்டாகி இந்த உலகத்தில் ஸமஸ்தத்திலும் வியாபித்திருக்கிறது “என்பதால் பிரபிருதிசம்பந்தமற்ற ஆத்மஸை ரூபம் பகவத் ஸாயுஜ்யத்தை யடைந்து அகண்டமாயும், ஸர்வவியாபியாயும், ஸர்வஞ்ஞத்துவமாயு பரிகருதென்று சருக்தும்.” (கசு)

ஸுவெ-கந்தி, யதாநாஹாஸம்ஸுவெ-கந்தி, ராவதி-புது.

சுவாசம் உடம்புக்குள் சென்று நம் உடம்பை உணர்த்துகிறது. கரு
வெள்ளி நஞ்சு உடம்புக்குள் சென்று நம் உடம்பை உணர்த்துகிறது.

வருகின்ற பாதையில் இவ்வாறு நடக்கக் கூடாது. கன

சுவிமசூன்வங்குடு தழுவமிமயூரிகயங்குடுதழுவமி

ம-டு தவசுபுவதயவெஃ : ஓம் நமசிவாய நம: || சள ||

ஜெ)ராதிஷாஜவிதஜெ)ராதிஸுசை'வபுபுஉ)கி

[illegible]

(ப-ம்) ஸர்வ இத்திரிய குணபாஸம் - கைலாசா இத்திரிய வி
யாபாரத்தாலும் பிரகாசிப்பது, ஸர்வ இத்திரிய விவரஜிதம் - கைல
இத்திரியங்களையும் ஒழித்தது, அஸத்தம் - தேவாதிசரீரத்தைப் ப
ற்றில்லாததும், ஸர்வப்ருத்தைவ - எல்லாவற்றையும் பரிப்பது, நிர்
குணம் - குணஹீனமானது, குணபோக்த்ருச - குணங்களை யறுப
விக்கவல்லதுமாகிய பரிசுத்தமான ஆத்மத்தவம். பூதாநாம் - ப்ரு
திவிமுதலான பூதங்களை, பஹிஃ - வெளியும், அந்தஃ - உள்ளும்
(இருக்கும்) அசரம் - ஸஞ்சரியாதது, சரம்வச-ஸஞ்சரிக்கும்பதம்,
தத் - அது, ஸ-ஒக்ஷம்த்வாத் - ஸ-ஒக்ஷம் மாகையால், அஹிஜ்ஞேய
ம்-அறியஸாத்தியப்படாதது, தூரஸ்த்தம்ச-தூரத்திலிருக்கும், அந்
திக்கேச - ஸம்பத்திலும், தத் - அது (இருக்கும்). பூதேஷ-பிராணி

களில், ஸ்திரம் - இருக்கும் (ஆத்மாவானது), அவிபக்தம் - பிரிக்கப் படாததா யிருக்கச்செய்தே, விபக்தம்இவச - பிரிக்கப்பட்டதுபோ லும், பூதபர்த்ரு - பூதங்களைப்பரிக்கின்றதாய், தத்-அது, ஜ்ஞேயம்- அறிபத்தக்கது, க்ரஸிஷ்ணு - விழுங்குவதாயும், ப்ரவிஷ்ணுச - உண் டாகுவதாயும் (அறியத்தக்கது). தத்-அது, ஜ்யோதிஷாம் அபி-ஜோ திகளுக்கெல்லாம், ஜ்யோதிஃ - சோதி, தமஸி-இருளுக்கு, பரம்-மே லென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றது, ஜ்ஞாம் - ஞானஸ்வ ரூபமாய், ஜ்ஞேயம் - அறியப்படுமது, ஜ்ஞாநகம்யம் - ஞான (ஸாத னத்தாலே அடையத்தக்கது), ஸ்வஸ்ய - எல்லாவற்றினுடைய, ஹ்ருதி - உள்ளத்திலும், விஷ்டிதம்-இருப்புற்றது. (௧௫-௧௬-௧௭-௧௮).

(தா-ம்) அந்தப் பரம்பொருளானது, மைஸ்த இந்திரியங்களு டைய வியாபாரங்களினால் விஷயங்களை கிரகிப்பதாயும், ஸர்வேந்திரி யங்களி வில்லாததாயும், எந்ததேகத்திலும் ஸம்பந்தப்படாததாயும், எல்லாதேகத்தையும் பரிக்கிறதாயும், ஸத்துவ, ரஜஸ்ஸு, தமோகு ணங்களில்லாததாயும் அந்த முக்குணங்களை யனுபவிப்பதாயும், பிராணிகளுடைய வெளியிலும், உள்ளிலும் ஸ்தாவரமாயும், ஜங்கமா மாயும், சூக்ச்மமாபு யிருப்பதா ளறியக்கூடாததாயு யிருக்கிற அந்த பரப்ரும்மமானது “அஞ்ஞானிகளுக்கு” வெகுதுரமாயும், “ஞானி களுக்கு” சமீபத்திலிருப்பதாயும், ஸ்தாவரஜங்கமங்கள் லதுபிரியா ததாயும், பிரிந்திருப்பதுபோற் றோற்றுவதாயும், பூதங்களை இரகஷி ப்பதாயும், எல்லாவற்றையும், விழுங்குகிறதாயும், மைஸ்தத்தையு முண்டுபண்ணுவதாயும், பிரகாசங்களுக்கு அஃது, பிரகாசத்தைத்த ருகிறதாயும், அஞ்ஞானத்திற் கந்நியமாயும், ஞானவழவாயும், அறி யத்தக்கதாயும், அறிவிற்குப் புலப்படுவதாயும், அகிலப்பிராணிகளு டைய மனதிலும் வீற்றிருப்பதாயும் கூறப்படுகிறது. (௧௫) ஸர்வே ந்திரியகுணபாயம் - இந்திரியமற்றது. (௧௫-௧௬-௧௭-௧௮).

ஐதிஹேசுந்தயாஜ்ஞாநஃஜெயஃவொகஸோஸதஃ |

ஐதீகவனதவிஜாயஜ்வாவாபொவவடிதெ || ௧௬ ||

(ப-ம்) இதி - இந்தப்பிரகாரம், ஜ்ஞேதரம் - ஜ்ஞேத்திரமும், த தா-அப்படியே, ஜ்ஞாநம் - ஞானமும், ஜ்ஞேயம்ச - ஜ்ஞேயமும், மமா ஸதஃ - சுருக்கமாய், உக்தம்-சொல்லப்பட்டது, மத்பகதஃ-எனதுபக் தனானவன், ஏதத்-இதை, விஜ்ஞாய- அறிந்துகொண்டு, மத்பாவாய- எனதுசுபாவத்திற்கு, உபபத்யதே - தக்கவனாகிறான். (௧௬)

(தா-ம்) இவ்வாறு கேட்கிரமும், ஞானசாதனமும், ஞேயமான ஆத்மஸ்வரூபமும் சொல்லப்பட்டன. எந்தனிடத்தில் பக்தியுள்ளவன் இதைபுணர்ந்து எந்தன் தன்மையை யடைவதற்குரியவனாகிறான். (ஸ௦) மத்பாவாய - மோகஷத்திற்கு. (௧௯)

புகு திவ்ஸாருஷ்வெவ விஷ்ணுநாஜீஹாவயி |
விகாராஸூமணஸௌவவிஷ்ணு திவ்ஸவாநு || ௨௦ ||

(ப-ம்) ப்ரக்ருதிம் - பிரகிருதியையும், புருஷம் - புருஷனையும், உபௌ அபி - இரண்டையும், அநாதிவ - ஆத்யற்றையென்று, வித்தி-அறி; விகாராந்ச-விகாரங்களையும், குணர்ஷவ-குணங்களையும், ப்ரக்ருதிஸம்பவாந் - பிரகிருதியினின்று முண்டானவைகளாக, வித்தி-அறி. (௨௦)

(தா-ம்) பிரகிருதி, புருஷன்(என்றால் ஆன்மா) இந்தஇரண்டும் அநாதியென்றுணர்க. இப்புருடனுக்கு இசை, துவேஷமுதலிய ஸம்ஸாரஜேதுக்களான விகாரங்களும், கொர்வயின்றிரூபத்தால் முதலியவைகளான மோகஸாதன மூலங்களும், பிரகிருதியினாலேயே சம்பவிகிறதென்றிக. (௨௧)

காய-காரணகத-புகுவெஹத-ஃபு குதிருவதெ |
வாருஷஸுவஃ-வாநாஹாகுபுகுவெஹத-ருவதெ ||

(ப-ம்) ப்ரக்ருதி-பிரகிருதியானது, கார்யகாரணகத-ருத்வே-காரியகாரணங்களின் கர்தருச்வத்தில், ஜேது-ஏது(வென்று) உச்யதே - சொல்லப்படும்; ஸாகதுகாநாம் - இன்பதுன்பங்களினது, போக்த்ருத்வே-புகிக்குந்திறத்தில், புருஷ-புருஷன், ஜேது-ஏது(வென்று), உச்யதே-சொல்லப்படும். (௨௨)

(தா-ம்) தேகேத்திரியாதிசுக்ஷுபுண்டிபண்ணுமிற விஷயத்திலுரைய காரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது பிரகிருதியுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஜீவன் இன்பதுன்பங்களை யனுபவிப்பதில் காரணமாகச் சொல்லப்படுகிறான். (௨௩)

வாருஷ-புகு திவ்ஸாஹிம-ஃபு குதிருநாநா ||
காரணமணஸௌவவிஷ்ணு திவ்ஸவாநு || ௨௨ ||

(ப-ம்) புருஷ-புருஷன், ப்ரக்ருதிஸ்த்த-பிரகிருதியினிருந்தவனாய், ப்ரக்ருதிஜாந் - பிரகிருதியினுண்டான, குணர் - குணங்களை,

புந்தேஹி-அனுபவிக்கிறானா? அஸ்ய-இவனுக்கு, குணஸங்க-குணங்களோடு ஸம்பந்தம், ஸதஸ்த்யோநி ஜந்மஸு - நன்றந்திது மான யோனிப்பிறவிகளில், காரணம்-காரணம். (உஉ)

(தா-ம்) புருடன் பிரகிருதிவிஷயத்திற் சம்பந்தப்பட்டு அப்பிரகிருதி குண விசேடத்தாற்சம்பவித்த இன்பதன்பங்களை யனுபவிக்கிறான். புருடனுக்கு ஸத்துவ ரஜஸதமோ குணமயமான இன்பதன்ப புண்யபாப முதலானவற்றில் ஆஸக்தியும், நல்லயோனியிலும், கெட்டயோனியிலும் ஜனிப்பதற்குக் காரணமுமாகும். (உஉ)

உவஜ்ஷா நுஜம் காவல த-ஹொகூஜஹொஸுரஃ |

வாஜாஜெதகிவாபு-கொஜெஹொஸுரிநவாஸு-ஷஃ வரஃ ||

(ப-ம்) அஸமிந்-இந்த, தேஹே-தேகத்தில், (ஸ்திதி)-இருக்கும் பர-சிரேஷ்டனான, புருஷ-புருஷன், உபதர்ஷ்டா-ஸம்பத்தியிருந்து பார்ப்பவன்; அதுமந்தா-அங்கீகரிப்பவன்; பர்த்தா - போஷிப்பவன்; போக்தா-அனுபவிப்பவன்; மஹேச்வர - மஹேசுவரன்; பரமாத்மா-பரமாத்மா; இசிராபி-என்றும், உக்த-சொல்லப்படுவன்.

(தா-ம்) இந்த புருஷன் சரீரத்தைப் பார்ப்பவனாயும், அநதந்த தொழில்களிற் பிரவேசிக்கச் சம்மதித்தவனாயும், தேகத்தை பரிப்பவனாயும், இந்த தன்பத்தை யனுபவிப்பவனாயுமாய்விருக்கிறான். இச்சரீரத்தில் தேகவிலகண்ணான இப்புருடன் முக்கிய நியாமகனாயும், பரமாத்மாவாகவும் கூறப்படுகிறான். (உஉ)

யவனவமவெதீவாஸு-ஷு-க்ய திவம-ஹெஸெஸவ |

வவபு-யாவ த-ஹொநாவிநஸவ-ஹெயாஷிஜாபகெ || உச ||

(ப-ம்) ஏநம்-இந்த, புருஷம்-புருஷனையும், ப்ரக்ருதம்-பிரகிருதியையும், குண-ஸஹ-குணங்களுடன் கூட, ய-எவன், வேத்தி-அறிகிறானே, ஸ-அவன், ஸர்வதா - எல்லாவிதங்களிலும், வர்தமாந-அபி - இருந்தபோதிலும், பூய-மதுபடி, ந அபிஜாயதே-பிறக்கமாட்டான். (உச)

(தா-ம்) எவனிவ்வண்ணம் இப்புருடனையும், பிரகிருதியையும், அதனதுகுணத்துடன் னறிந்துகொள்கிறானே, அவன் எந்தப் பிரகாரம் நடந்தபோதிலும் மீண்டும் இக்கன்மபூமியிற் பிறவான். (உச)

யுரொமநா-தநிவஸு-கீகெவிஜா-தாநஜா-தநா |

கெந்யஸா-ஹெ-ஹெயாமெநக-ஹெயாமெநவாவரெ ||

(ப-ம்) கேசித்-சிலர், த்யாகேந-தியானத்தாலே, ஆத்மசி சரீரத்தில், ஆத்மநா-மனதினல், ஆத்மாநம்-ஆத்மாவை, பச்யந்தி-பார்க்கின்றனர், அந்யேச-பின்னும்சிலர், ஸாங்க்யேநயோகேந-ஞானயோகத்தாலே, பச்யந்தி-பார்க்கின்றனர், அபரேச-பின்னஞ்சிலர், கர்மயோகேந-கருமயோகத்தாலே (பார்க்கிறார்கள்). (௨௫)

(தா-ம்) யோகத்திற் தேற்சியடைந்த சிலர், தேசத்திலுள்ள ஆன்மாவை மனதினல் தியானித்து தரிசிக்கின்றனர்கள், யோகசமாப்தியடைந்த வேறுசிலர், ஆன்மாவின்விடத்து மனதிற்குச் சம்பந்தமுண்டாகும்படியான ஞானயோகத்தால், தரிசிக்கின்றனர்கள். ஆன்மா ஞானயோகத்தி லதிராமந்நவர்களுமும், இந்நூலும் இன்பத்துக்குரிய வுபாயத்தைக் கருதுகிறமற்றுஞ்சிலர், ஞானகர்ப்பமான கர்மயோக கிட்டையாற்கண்டு சளிக்குன்றனர்கள். (௨௬)

சுநெருக்ஷவஜீஜாநஃசுஸ்ரௌகூரெஸ்யஸூஉவாவஸதெ |
தெவிவாசிதநஃசுஸ்யஸூஉஸூஉதிவராபணாஃ || ௨௭ ||

(ப-ம்) அந்யேது-மிருந்தவர்களோ, எவம் - இப்படி, அஜாநந்த-அறியாதவர்களாய், அந்யேப்ய-பிறநிடத்தினின்றும், ப்ருதவா-கேட்டு, உபாஸதே-உபாஸ்க்கின்றனர்; ப்ருதிபாாயணீ - கேள்வியில் ஆஸக்தரான, தேசீச-அவர்களும், ப்ருத்யம்-மிருத்தியுவை, அநிதரந்திஏவ-தாண்டுகின்றார்களே. (௨௭)

(தா-ம்) சர்மயோகாதிகாரமில்லாத பற்றுஞ்சிலர், வேறு ஞானிகளாலு வரப்பெற்று பிரம்மத்தையுபாசிக்கின்றனர்கள். இதன் நிசரவணஞ் செய்கிறவர்களும், அவர்களை ஆச்ரயித்தவர்களும் சமசாரபந்தத்தை யதிக்கிரமிக்கின்றார்கள். (௨௮)

யாவதஃஜாயதெகிணிதஃஸூஸூவராஜம்மஜ்ஜி |
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜஸஃபொமாதூதிவிவராதஷ-ஃ || ௨௮ ||

(ப-ம்) ஹேபாதர்ஷப-ஓபரதரிஷப ! ஸ்தாவராஜங்கமம்-தாவராஜங்கமரூபமாய், யாவத்கிஞ்சித்யாதேனும் சிறிது, ஸத்வம்-பிராணியானது, ஸஞ்ஜாயதே-(எதெது) உண்டாகின்றதோ, தத் - அது, க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜஞ்ஸம்யோகாத்-க்ஷேத்திரக்ஷேத்திரஜஞ்சேர்க்கையால், வித்தி-(உண்டானதாய்) அறி. (௨௮)

(தா-ம்) ஓ அர்ஜுனா! எதுவரையிலும் ஸ்தாவாரரூபமாயாவது ஜங்கமரூபமாயாவது ஓர் பொருளுதிக்கின்றதோ, அதுவரையி

ஹம் சரீரம், ஆன்மா, இதுகளுடைய சேர்க்கையினாலேயே உதிக்கின்றதென்றறிக. (உஎ)

ஸஜீம்ஸவெஷு-ஹ்-ஹிதஷு-திஷு-தவாஸஜீஸாஸு|

விநஸ்யநஸூவிஹு-தவஸ்யகிஸவஸ்யதி|| உஅ||

(ப-ம்) ஸர்வேஷு-ஹிதேஷு - எல்லாபூதங்களிலும், பரமேச்வரம்-பரமேசுவரனாய், திஷ்டந்தம்-இருக்கு (மாத்தமாவை), ஸமம்-ஸமானனென்றும், விநச்யத்ஸு-நசுக்குப்பொழுது, அவிநச்யந்தம்-நசியாமவிருப்பவனென்றும், யஃ-எவன், பச்யதி-பார்க்கிறானோ, ஸஃ-அவன், பச்யதி-பார்க்கிறான். (ஃஅ)

(தா-ம்) எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் பேதபுத்தியின்றி தேகம், இந்திரியம், மனமுதலானவைகளுக்குப் பிரதானநியாமகனாயும், த்ருசியஜாலமுற்றமுழிந்தாலும், தான் அழிவற்றவனாயுமுள்ள பரமாத்மாவை எவன் காண்கிறானோ, அவன்தான் ஞானியாகிறான். (ஃ)

ஸஜீம்ஸவஸ்யதிஹிஸவ-ஹிதஷு-திஷு-தவாஸஜீஸாஸு|

நஸூவிஹு-தவஸ்யகிஸவஸ்யதி|| உக||

(ப-ம்) ஸர்வத்ர-எங்கும்; ஸமவஸ்திதம்-இருக்கும், நசுவரம்-நசுவரனான (ஆத்மாவை), ஸமம்-ஸமமாக, பச்யத் - பாப்பவன், ஆத்மநா-மனதால், ஆத்மநம்-ஆத்மாவை, நஸூவிஸ்தி-ரகலிக்கிறான்; ததஃ-அதனால், பராமகதிம்-பரமகதியை, யாதி-அடைகின்றான். (உக)

(தா-ம்) ஸமஸ்த்த சரீரத்திலுமுள்ள ஆன்மாவைச்சமதிருஷ்டியாய்ப் பார்ப்போன் தன்மனத்தொற்றந்து ஆன்மாவை ஹிம்ஸிக்கான், “என்பதால் இரகலிப்பான், பின்பு முக்கியமாயடையவேண்டிய சுத்தாத்ம ஸ்வரூபமென்னும் பரகதியைப்பெறுகிறான். (உக)

வ்ருக்ஷவெஷு-ஹிதஷு-திஷு-தவாஸஜீஸாஸு|

யஃ-எவன், பச்யதி-பார்க்கிறானோ, ததஃ-அதனால், பராமகதியைப்பெறுகிறான். (உக)

(ப-ம்) கர்மாணி-கருமங்கள், ஸர்வஃ-எல்லாம், ப்ரக்ருத்யாவவ பிரகிருதியாலேயே, க்ளிபமாணரி - செய்யப்படுவதாய், யஃ-எவன், பச்யதி-பார்க்கிறானோ, ததா-அப்படியே, ஆத்மநம்-ஆத்மாவை, அகர்தாரம்ச-கர்த்தாவல்லவென்றும் (பார்க்கிறானோ), ஸஃ-அவன், பச்யதி-பார்க்கிறான். (உஉ)

(தா-ம்) எவன் யெல்லாதொழில்களையும் பிரகிருதியாற் செய்

செய்வது, ஸுகஸங்கேந-ஸுகத்தோடு சேர்ப்பதினாலும், க்ஞாஸங்கேநச-ஞானப்பற்றாலும், பத்நாதி-கட்டுகிறது. (சு)

(தா-ம்.) ஓ பாபமற்ற அர்ஜுனனே! மேற்கூறிய ஸத்தவாதிருக்குணங்களுள் சத்துவகுணம் நிர்மலமாயும், பிரகாசமாயும், சாந்தமாயிருப்பதால், அஃது, இன்பத்திலும், ஞானத்திலும் ஆஸக்தியையுண்டுபண்ணி அவைகளை யறுப்பதற்குச் சிறந்தயோனிகளில் ஜனிக்கும்படிசெய்து புருடனை நிர்ப்பந்திக்கின்றது. (சு)

ரஜோராமாகுகூவிவிதுஷாஸம்ஸஸுஹுவு |
தநிஸுபாதிசுளஞயகூஸம்மெநடிவிநபு || ௭ ||

(ப-ம்.) ஹே கௌந்தேய-ஓ குந்திபுத்திர! ரஜி - ரஜோகுணமானது, ராகாத்மகம்-ஸ்த்ரீபுருஷர்களுக்கு அந்யோந்யமிருக்கிறபீதிக்குக்காரணமானதும், த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம்-திருஷ்ணையுடன் சேர்க்கைக்குக் காரணமுமென்று, வித்தி-அறி; தத் - அது, கர்மஸங்கேந-கருமப்பற்றால், தேஹிநம்-ஆத்மாவை, நிபத்நாதி - கட்டுகிறது. (௭)

(தா-ம்.) ஓ குந்திகுதனே! இரஜோகுணம் பெண்களிடத்தில் மோஹத்தைத்தூத்தக்க காமரூபமானது. சுப்தாதிவிஷயங்களில் விருப்பங்கொள்வதற்கும், புத்திரமித்திராதிசுளிடத்தில் விசேஷ அன்பையுண்டுபண்ணுவதற்குக் காரணமாகவும், அவைகட்கு ஆதாரங்களான கர்மங்களிலாசையை கற்பித்து ஆன்மாவை பந்திக்கின்றது.

தஜஸுஜோநஜூவிவிஜோஹமஸஸவ-டிஷிநாபு |

புஜிஷாஸுநிஜாவிஸுநிஸுபாதிவாநா || ௮ ||

(ப-ம்.) அக்ஞாநஜம்-அக்ஞானத்தாலுண்டான, தமஃது-தமோகுணமோ, ஸர்வதேஹிநாம் - எல்லாப் பிராணிகளுக்கும், மோஹநம்-மோஹக(மென்று), வித்தி-அறி; தத்-அது, பாரத-ஒபராத!, ப்ரமாதாலஸ்ய நித்ராபி-பிரமாதம் ஆலஸ்யம் நித்தினா (இவைகளால்), நிபத்நாதி-கட்டுகின்றது. (௮)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுனனே! தமோகுணம் அக்ஞானத்தாலுதிக்கின்றது. அது, அகிலப்பிராணிகளையும் விவேகமின்றிச் செய்வதற்குக் காரணமென்றுணர்க. இன்னும் அத்தமோகுணம், செய்யவேண்டிய கன்மத்தைவிட்டு வேறுகர்மத்தைச்செய்வதற்கு ஏதுவான அஜாக்கிரதையையும், சோம்பலையும், உறக்கத்தைபுமுண்டுபண்ணி புருஷனை நிர்ப்பந்திக்கும். (௮)

ஸகஸ்வஸ்வஸுஜய திரஜஃகஜ-ஃணிவாரத |

ஜோநரோவ்யத்யுத-தஜெஃபுஜோபெஸுஜயத்யுத | க௭

(ப-ம்.) ஹே பாரத-ஓ பாரத! , ஸத்வம்-ஸத்துவகுணமானது, ஸாகே-சுகத்தில், ஸஞ்ஜயதி - ஸங்கத்தையுண்டாக்குகின்றன, ரஜஃ-ரஜோகுணம், கர்மணி-கருமத்தில்; தமஃது-தமஸ்ஸோ, உத - மற்றபடி, ஜ்ஞாநம்-ஞானத்தை, ஜ்வருந்ய-மறைத்து, ப்ரமாதே-விபரீதத்தில், ஸஞ்ஜயதி-ஸங்கத்தை யுண்டாகின்றது. (க)

(தா-ம்.) ஓ பாரத! சத்துவகுணம், இன்பத்தால் புருடனை கீர்ப்பத்க்கின்றது. இரஜோகுணம், கன்மத்தால்பந்திக்கின்றது. தமோகுணம், ஞானத்திற்கு வேறுபாடான விபரீதஞானத்தை விளைவித்துதுர்லியாபாரத்திற் பிரவேசிக்கச்செய்கிறது. (க)

ரஜஸுஜஸாஹிஹ-புஸஸகஸ்வஸுஜயதிவாரத |

ரஜஸுஸகஸ்வ-தஜெஃபுஜோபெஸுஜயத்யுத | க௮

(ப-ம்.) (ஹே) பாரத-ஓ பாரதனே!, ரஜஃ - ரஜோகுணத்தையும், தமஃச-தமோகுணத்தையும், அபிபூய - திரஸ்கரித்து, ஸத்வம்-ஸத்துவகுணம், பவதி-தலையெடுக்கும்; ரஜஃ - ரஜஸையும், ஸத்வம்-ஸத்துவத்தையும்(அடக்கி) தமஃசஏவ-தமோகுணம் (தலையெடுக்கும்)ததா-அப்படி, தமஃ-தமஸ்ஸையும், ஸத்வம்-ஸத்துவத்தையும்(அடக்கி), ரஜஃ-ரஜோகுணம் (தலையெடுக்கும்). (க௮)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுன-ஹே! ஸத்துவகுணம், இரஜோகுணத்தையும், தமோகுணத்தையும், திரஸ்கரித்துவிட்டு பிரகாசிக்கும். இரஜோகுணம்; ஸத்துவ; தமோகுணங்களை யதிட்டித்து பிரகாசிக்கும் அவ்வாறேதான் தமோகுணமும், ஸத்துவ ரஜோகுணங்களை திரஸ்கரிக்கின்றது. (க௯)

ஸவ-ஃபாரொஷ-ஃபெஹேஸிந்வ-காஸஉவஜாபதெ |

ஜோநபராததபாவிபுஜாபிவ்யஸுஜயதித்யுத | க௯

(ப-ம்) அஸ்மிந் - இந்த, தேஹே - தேஹத்தில், ஸர்வத்வாரேஷ-எல்லாத்துவாரங்களிலும், ப்ரகாசே-வஸ்துக்களின் கிஜஸ்வரூபத்தைத்தெரிந்துக் கொள்ளுகிறவிஷயமாய், யதா - எப்பொழுது, ஜ்ஞாநம்-ஞானம், உபஜாயதே-உண்டாகின்றதோ, ததா - அப்பொழுது, ஸத்வம்-ஸத்துவகுணம், விவ்ருத்தம்-தலையெடுத்தது, இதிஉத-என்று, வித்யாத்-நினைக்கக்கடவன். (க௯)

(தா-ம்.) இச்சரீரத்தினது கண், செவிமுதலிய விர்திரியரூபமானஞானமார்க்கங்களில் எப்பொழுது வஸ்துக்களுடைய கிஜஸ்வரூ

பத்தைத் தெரிவிக்கும்படியான தத்துவஞானமுண்டாகின்றதே,
அப்பொழுது சத்துவகுணமே விருத்தியடைந்திருக்கிறதென்ற
தல்வேண்டும். (௧௩)

வொஹிபுஷுதிராஸஹிக்ஷணாஸிஸ்யுஹா |

ரஜவெஸுதாநிஜாயந்தெவிபுஷெஹ.ரதஷ-ஹ || ௧௨ ||

(ப-ம்) ஹே பரதர்ஷப-ஓ பரதச்சிரோஷ்ட்டனே! ரஜஸி-ரஜோ
குணமானது, விவ்ருத்தேதி-விருத்தியானபொழுது, லோபம்-லோ
பம், ப்ரவ்ருத்தி-பிரவிருத்தி, கர்மணம்-கருமங்களுடைய, ஆரம்பி-
ஆரம்பம், அஸம-இந்திரியங்கள் மெலியாமை, ஸ்ப்ருஹா-விஷயஇச்
சை(இவை), ஜாயந்தே-உண்டாகின்றன. (௧௨)

(தா-ம்) ஓ அர்ஜுனா! உலோபம், என்றால் பொருள்செலவி
டாமல் பத்திரப்படுத்துதல். கியாபாரம், “என்றால் பிரயோஜனமின்
றிச் சஞ்சரித்தல்” ப்லத்தைக்கருதி கன்மத்தை ஆரம்பித்தல், அசா
ந்தி, என்றால் இந்திரியங்களுக்கு ஓய்விடாமலிருத்தல். பிரஹு,
என்றால் சப்தாநிவிஷயங்களில் விருப்பம் இவைகள் இரஜோகுணம்
விருத்தியடைந்தபொழுதுண்டாகும். (ஸ-ம்) ப்ரவ்ருத்தி-காரியங்கள்
ஸ்ப்ரவ்ருத்தி. (௧௩)

கபு-காஸொவ வுதிஸுபுஜாஷொஹவனவவ |

தஜவெஸுதாநிஜாயந்தெவிபுஷெஹ.ரதஷ-ஹ || ௧௩ ||

(ப-ம்) (ஹே) குருநந்தந-ஓ குருநந்தய! அப்ரகாசம்- அப்ர
காசமும், அப்ரவ்ருத்தி-அப்பிரவர்த்தியும், ப்ரமாதம்-பிரமாய்
யவேண்டியதைப்பார்க்கிலும் இதரமானவைகளில் ப்ரவர்த்திக்கச்
செய்தல், மோஹவச-மயக்கமும், ஏதாநி-இவை, தகஸி-தம்பாரு
ணம், விவ்ருத்தி-விருத்தியடைந்தபோது, ஜாயந்தே-உண்டாகும்.

(தா-ம்) ஓ பார்த்தா! அப்ரகாசம், “என்றால்; ஞானமுதிக்
காமவிருத்தல்” ஆலச்யம், “என்றால் கர்மத்தை ஆரம்பிக்காவிருத்
தல்” பிரமாதம், “என்றால் அஜாக்கிரதை” மோஹம், “என்றால் வி
பரீதஞானம்” இவைகள் தமோகுணம் மேம்பட்டபோதுண்டா
கும். (௧௪)

யஜாலக்ஷெவ வுபெத-வ்யஸ்யபாதிஷெஹஸுக |

தஜொதஜவிஜாஹொகாநிஜாயந்தெவிபுஷெஹ.ரதஷ-ஹ || ௧௪ ||

(ப-ம்) யதா-எப்பொழுது, தேஹப்ருத்-மனிதன், ஸத்வே - ஸ
த்துவம், ப்ரவ்ருத்தேது - தலைமெடுத்திருக்கும்பொழுது, ப்ரஸயம்-

மரணத்தை, யாதி-அடைகின்றானே; ததா - அப்பொழுது, உத்தம விதாம்-உத்தமமறிந்தவர்களின், அமலார் - நிர்மலமான, லோகார்-லோகங்களை, ப்ரதிபத்யதே-அடைகின்றான். (௧௪)

(தா-ம்.) எப்பொழுது புருடன் சத்துவகுணம் நிருத்தியடை யுப்போது மரணமடைபுகிறானே, அப்பொழுதுதான் உத்தமமான ஆத்மஸ்வரூபத்தையடைந்த ஞானியினது நிர்மலவம்ஸத்தில் ஜன்ம மெடுக்கிறான். (௧௫)

ரஜஸிவ்ரூபமக்ஷாக்ஷி-ஸம்ஸிஷ-ஜாயதெ||
தயாவ்ரீ நஸுஸிஷி-ஸம்ஸிஷ-ஜாயதெ|| ௧௬||

(ப-ம்.) ரஜஸி-ரஜோகுணத்தில், ப்ரளயம்-மாணம், சத்வா-அ டைந்து, கர்மஸங்க்ஷ-சருமஞ்செய்வோரிடத்தில், ஜாயதே பிறக் கிறான், ததா-அப்படி, தமஸி-தமோகுணத்தில், ப்ரஸீநி-இறந்தவன், மூடயோநிஷ-மூடயோனிகளில், ஜாயதே-பிறக்கிறான். (௧௬)

(தா-ம்.) இரஜோகுணம் மேம்பட்டபோது மரணமடைந்தவன் ஸ்வர்க்காற் போகக்கூடியவரும்பி பர்மத்தைச்செய்தவர்களுடைய கு லத்தில் ஜனிக்கிறான். தமோகுணம் மேலிட்டபொழுது மரணமடை ந்தவன் நாய், பன்றி, புழு முதலிய மூடயோனியிற் பிறக்கின்றான்.

க்ஷி-ஸம்ஸிஷ-ஜாயதெ||
ரஜஸிவ்ரூபமக்ஷாக்ஷி-ஸம்ஸிஷ-ஜாயதெ|| ௧௭||

(ப-ம்.) ஸுக்ருதஸ்ய - சகிருதமான, கர்மண-சருமத்துக்கு ஸாத்நிகம்-ஸாத்துகிகமும், நிர்மலம்-நிர்மலமுமான, பலம்-பலமாக, ஆஹ-சொல்வர்கள்; ரஜஸி-ரஜோகுணத்துக்கோ, துக்-துக் கம், பலம்-பயன்(என்பார்கள்); தமஸி-தமோகுணத்துக்கு, அஜ்ஞா நம்-அஞ்ஞானம், பலம்-பலமாகச் சொல்லுவார்கள். (௧௭)

(தா-ம்.) சத்துவகுணத்தோடு பலத்தைக்கோராமல் பகவதா ராதனரூபமாய்ச்செய்யப்படுகிற கன்மத்திற்குப்பயன் துக்கலேசமில் லாத சுகமெனவும், இரஜோகுணத்துடன் செய்யப்படுகிற கர்மத்திற் குப்பயன் துக்கமெனவும் தமோகுணத்துடன் செய்யப்படுகிற கர்ம த்திற்குப்பயன் அஞ்ஞானமெனவும் கூறப்படும். (௧௮)

ஸகா-தஜாயதெ||
புஜா-தஜாயதெ|| ௧௯||

(ப-ம்.) ஸத்வாத்-ஸத்துவகுணத்தால், ஜ்ஞாநம்-ஞானம், ஸஞ்ஜாயதே-பிறக்கும்; ரஜஸி-ரஜோகுணத்தால், லோபவாச - லோபமே, (ஸஞ்ஜாயதே)-பிறக்கும்; தமஸி-தமஸால், ப்ரமாதமோஜேஹ அநவதானமோஹங்கள், பவத-உண்டாகின்றன; அஜ்ஞாநம்வாச-அக்ஞானமும் (உண்டாம்). (கஎ)

(தா-ம்.) சத்துவகுணத்தால் மெஞ்ஞான விளக்கமும், இரஜோகுணத்தால் ஸ்வர்க்காதிபோகங்களும், தமோகுணத்தால் மதிமயக்கமும், விபீதஞானமும் அஜாக்ஷிதையுமுண்டாகும். (கஎ)

உளஃமஹம் கில ஸ்லாபயெதிஷ்டு ஂதிராஜஸாஃ|

ஜவந்யுமணஃதீஸாஸ்யொமஹம்திதாஸஸாஃ|| கஅ||

(ப-ம்.) ஸத்வஸ்த்தா-ஸத்துவத்தினின்றவர், ஷட்வம்-ஸம்ஸார பந்தத்தினிட்டு மேலேபோவார்கள், சச்சந்தி-போகிறார்கள், ராஜஸா-ரஜஸிலின்றவர்கள், மத்யே-மத்யபோகத்தில் பிறந்தும் இறந்தும் திஷ்டந்தி-நிற்கிறார்கள்; ஜகந்யகுண வ்ருத்திஸ்த்தா-இழிவானகுணத்தின் விருத்தியின்பவர்களான, தாமஸா-தாமதர்கள், அதோகச்சந்தி-சண்டாஸத்வத்தையும் நிரயகாதி ஜ்ரமத்தையும் அடைவார்கள். (கஅ)

(தா-ம்.) சத்துவகுண நிலைமையிலிருப்போர் மேன்மையடைகிறார்கள், “என்பதால் சம்சாரபந்தத்திலிருந்து மோக்ஷமடைகின்றார்கள்” இரஜோகுண நிலைமையிலிருப்போர் மத்தியத்திலிருக்கின்றார்கள். தேவமனுஷ்யாதி ஜன்மங்களில் பிரவேசிக்கின்றனார்கள். தமோகுண நிலைமையிலிருப்போர் முறையே பரமரிக்ருஷ்டகுணங்களையும், கிரியைகளையும், அநுசரித்து அதோகதியை யடைகின்றனர் ஈன ஜன்மத்தையடைகின்றனர்களு என்று கருத்து. (கஅ)

நாந்யுமணஃகத-பாராயணாடிஷ்டாநாவஸூதி|

மணஃபவாநவதிஷ்டாவாவொயிமஹம்|| கக||

(ப-ம்.) த்ரஷ்டா-பார்ப்பவன், குணேப்-குணங்களைக்காட்டிலும், அந்யம்-வேறு, கர்தாரம்-கர்த்தாவை, யதா - எப்பொழுது, ந அநுபச்யதி-பார்க்கிறதில்லையோ, (கிம்)-பின்னும், குணேப்-குணங்களைக்காட்டிலும், பரம்-மேலானவனை, வேத்தி-அறிகின்றானே ஸி-அவன், மத்பாவம்-என்னைக்கிர்த்தவனாதலை; (ததா - அப்பொழுது), அதிகச்சதி-அடைகின்றான். (கக)

(தா-ம்.) ஞானமுடையோன் எப்பொழுது ஸத்துவாஜஸ்தமோகுணங்களைவிட வேறுகர்த்தனையுணராத இக்குணங்களெல்லாவற்றிற்கும் விலக்ஷணமாய்ப் பிரசாசிக்கின்ற பரப்பிரம்மென்னும்பரமாத்மனை உய்த்துணருகின்றானோ, அப்பொழுதுதான் எந்தன்மையைடைகிறான். (கக)

மண்ணெந்தாநதீசுரூபநெஹீநெஹவஸுஜீவாநு|
ஜந்யுசுஜராடிஃஹவஸுஜீவகூஜு கஜஸுஹெ|| உ||

(ப-ம்.) தேஹி-தேகமெடுத்தவன், தேஹஸமுத்பவாந்-தேகத்திலுண்டான, ஏதாந்-இந்த, த்ரீந்-மூன்று, குணந் - குணங்களையும், அதீத்ய-கடந்த, ஜந்யம்நுத்யஜராதுகை - பிறப்பு இறப்பு மூப்பதுன்பங்களினின்று, விமுக்தஃ-விடுபட்டவனாய், அம்ருதம்-அமுதத்தை, அசுதுதே-அடைகிறான். (உய)

(தா-ம்.) இந்த தேஹியான ஆத்மா, தேகத்திலுண்டான இம்முக்குணங்களென்னும் பிரகிருதியை அறிக்கிரமித்து என்றால் “இதற்கு விலக்ஷணமான சித்தகாத்மஸ்வரூபத்தையறிந்து ஜனனம், மரணம், சிழத்தன்மை, துக்கமுகலிய துன்பத்தில் நின்றும் விடுபட்டவனாய் ஆத்மாநந்தாநுபவத்தையடைவான். (ஸ௦) அந்ருதம் - என்னுடைய ஸ்வரூபமாயிருத்தலை. (உய)

ஹெஹீஹெஹந்மண்ணெந்தாநதீஹவஸுஜீவா|
கிராவாஸுஹெஹதாஹீஹமண்ணாநதிவதஹெ|| உக||

(ப-ம்.) (ஹே) ப்ரபோ-ஓ பிரபுவே! ஏதாந்-இந்த, த்ரீகுணந்-முக்குணங்களையும், அதீதஃ-கடந்தவன், கை-எந்த, லிங்கை-அடையாளங்களோடு, (வசிஷ்டஃ)-கடியவனாய், பவதி - ஆகிறான்? (ஈம்-ஆசாரி-எந்த ஆசாரமுடையவன்?) ஏதாந்-இந்த, த்ரீந்-மூன்று, குணந்-குணங்களையும், கதம்ச-எப்படி, அதிவர்த்தே-அதிக்கிரமிக்கிறான். ()

(தா-ம்.) ஓ முகுந்தா! மேற்கூறிய முக்குணங்களையும் அறிக்கிரமித்தவனெத்தன்மயத்தனனாகவிரும்பன்? அவனெத்தகையவாசாரமுடையன்? எவ்விதவுபாயத்தாற் புருடன் முக்குணங்களைக்கடந்தவிற்பன்? (உக)

புகாஸுஹவதூதிஹெஹவஸுஜீவாஹவாஹவ|
நஹெஹிஸுஹவதூதிநந்நவதூதிநகாஹகி|| உஉ||

உதாஸீ நவதாஸீ நாமுனெயெபாநவ்வாறுதெ
மணாவத-மததெதுவபாவதிஷ் த்நெமதெ|| ௨௩||

ஸதீஉ-வஸு-வஸுஸுஸிவொஷாஸகாணம் |
தாமு-பிரயாவி-யொ-நஸு-முகிநா-தஸு-ஸு-தி|| ௨௪||

பாநாவரநயொஸு-முகிநா-தாநி-பகதயொ-
ஸவ-பாஸவரி-தாநி-மணா-தீ-தஸு-உவ-தெ|| ௨௫||

(ப-ம்.) (ஹே) பாண்டவ-ஓ பாண்டிபுத்திர! ஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி-
பிரவர்த்தித்த, பிரகாசம்ச - பிரகாசத்தையும், ப்ரவ்ருத்திம்ச-பிரவி-
ருத்தியையும், மோஹம் ஏவச - மோஹத்தையும், நத்தேவஷ்டி - ப-
கைககமாட்டான், நிவருத்தாநி-நிவ்ருத்திக்கப்பட்டவைகளை, நகாந்-
கஷ்டி - விரும்பமாட்டான், யஃ - எவன், உதாஸீநவத் - உதாஸீன்
மாய், ஆஸீநஃ - இருந்து, குணை - குணங்களை, நளிசால்யதே-சலிப்-
புறதே, யஃ-எவன், குணை ஏவ-குணங்களை, வர்தந்தே-இருக்கின்-
றன், இதி - என்று, அவதிப்ததி இருக்கிறதே, (ஸஃ) - அவன்,
நஇங்கதே - சலிக்கமாட்டான், ஸமதுஃகஸு-க - இன்பதுன்பங்கள்
ஸாமாய், ஸ்வஸ்த்தி - ஸ்வஸ்த்தியை, ஸாஸாஸ்தாசமகாஞ்சாநி-
மன்கட்டி சல் பொன் (ஹை) ஸாமாய், துஸ்யாநியாபிபி - பிரிய-
மும் அப்பிரியமும் துஸ்யியமாய், நிரஃ - ப்ரகருதியையும் ஆத்மாவை-
யும் ஏற்படுத்தி வதிஷ்சுதாஹம், துஸ்யந்தா ஆத்மஸம்ஸுகதி - நிக-
தையும் தன்னைத்துதிப்பதும் துஸ்யியமாய், மாந அவாநாகேபாஸ -
மாஹவமானங்கள், துஸ்ய - ஸமதித்தமுள்ளவனாய் மித்ராநி-பக-
யோ - மித்திரசத்துருபகூங்களில், துஸ்ய-துஸ்யேஹம், ஸர்வார-
ம்ப பரித்யா-எல்லா ஆர்ப்பத்தையும் விட்டவன் (யாவன்) ஸ - அ-
வன், குணாதீ - குணங்களைக்கடந்தவன், உச்சயதே சொல்லப்படு-
வான். (௨௨-௨௩-௨௪-௨௫)

(தா-ம்.) ஓ பாண்டவா! தனக்கு விரும்பியில்லாத வேறுவஸ்து
வினிடத்தில் பிரவர்த்தித்த ஸக்துவகுணத்தின் மெழியும், பிரகாச-
மென்னும் இரஜோகுணத்தின் வியாபாரமென்னும் தமோகுணத்-
தின் இஷ்ட மோஹ வியாபாரங்களடங்கினவனையும் விரும்பா-
இஷ்டவஸ்துவினிடத்தில் பிரமயிருப்பது மில்லாததும, ஆநிய இவை-
களைக்கருதானெனக் கருத்துபெற்றும். எவன் நடுநிலத்திலுள்ள
வனைப்போல் இராகத்துவேஷமின்றியும், ஸத்துவாநி முக்குணங்க-
ளாலும் பீடிக்கப்படவில்லையோ. இன்னும் எவன், அந்தகுணத்தின்

நம்மிடத்திற் குடிப்புகுந்திருக்கின்றதுகளென்று தானென்றையும் செய்பாது மெங்கனமாக விருக்கின்றானே, எவன், இன்பதுன்பத்திற் சமபுத்திவகித்து ஆன்மாவிடத்திலேயே நிறுத்தி மண், கல், பொன், உலோகம், இவைகளையும், விருப்பு வெருப்புகளையும் துல்லியமாகப் பாவித்துத் தத்துவவிவேக முகித்துத் தன்னையெற்றினாலும், இகழ்ந்தாலும் ஸமமாக நினைக்கின்றானே, எவன், மாநாவமானங்களையும் சத்ரு மித்ரர்களையும் சமமாகவெண்ணி சர்வப்ரபத்கங்களையும் விலக்குகின்றானே, அப்படிப்பட்டவனேதான் சத்துவ, ரஜஸ், தமோகுணங்களை விலக்கினவ னெனப்படுவன். (1)

ஔயோவ்யாவிவிராரணஹக்ஷியொமெதவெவெத|

ஸமணாநுதீதெத்யுதாநஸ்யஹஹயாயகஸ்தெ||உக||

(ப-ம்.) யஃ-எவன், அவ்யபிசாரேண - இதாவிஷயமில்லாத, பக்தியோகேந - பக்தியோசத்தாலே, மாம்-என்னை, ஸேவதே - சேவிக்கின்றானே, ஸஃ-அவன், ஏதாந் - இந்த, குணர் - குணங்களை, ஸமதித்ய - அதிக்ரமித்து, ப்ரம்ஹபூயாய-ஆத்மப்ராப்தியின்பொருட்டு கல்பதே - தகுந்தவனாவான். (உக)

(தா-ம்.) எவன் எந்தனை மனதிடத்துடன் கூடி பக்தியோகத் தால்பலிக்கின்றானே, அவனும் இந்த முக்குணங்களையும் அதிக்ரமித்து பிரம்ம ப்ராப்திக்குரியவனாகின்றான். (உக)

ஹஹணாஹிபுதிஷாஹஜிதஸ்யாவ்யஸ்யுத|

ஸாஸுதஸ்யுதயஜ்ஞஸுஸுஹஸுஸுஹஸுஸுஹஸுஸுஹ||உஎ||

(ப-ம்.) அம்ருதஸ்ய - நாசமற்றதும், அவ்யயஸ்யச - கிர்விகாரமுமான, ப்ரம்ஹணஃ-பிரமத்துக்கும், சாச்வதஸ்ய - சாச்சுவதமான, தர்மஸ்யச - தருமத்துக்கும், ஐகாந்திகஸ்ய - ஏகாந்தமான, ஸுகஸ்யச- இன்பத்துக்கும், அஹம் - நான், ப்ரதிஷ்டா - பிரதிஷ்டை செய்பவன். (உஎ)

(தா-ம்.) யான், ஆனந்தஸ்வரூபமாயும், நித்தியமாயுமுள்ள பிரம்மத்துக்கு இருப்பிடமாகின்றேன். அவ்வண்ணமே நித்தியமான தர்மத்துக்கும், துக்கசம்பந்தமில்லாத மோக்ஷாதத்திற்கும் இருப்பிடம். (உஎ)

ஸ்ரீகீதாஸு விஸ்வரூபஸந்தர்ஸாயோகமென்னும்

||திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

(ப-ம்.) கிம்பாநமோஹாஃ-மாநமும் மோஹமுமற்று, ஷிதஸந-
தோஷாஃ-பற்றென்னும் குற்றமற்று, அத்யாத்ம நித்யாஃ-ஆத்மாவில்
ஊன்றிய, விநிவ்ருத்தகாமாஃ-காமத்தினின்று நீங்கி, ஸுகதுஃகஸம்
ஜ்ஜை-இன்பதுன்பங்களென்னும், த்வந்த்வஃ-துவந்துவங்களால்
விமுக்தாஃ-விடுபட்ட, அமூடாஃ - மூடத்தன்மையற்றவர்கள், அவ்ய
யம்-இடையறாதஜ்ஞாநமே ஆகாரமாயுற்ற, தத்-அந்த, பதம்-ஸ்தா
னத்தை, கச்சந்தி-அடைகிறார்கள். (௫)

(தா-ம்.) அநாத்மாவினிடத்தில் ஆத்மாபிமான மோஹத்தை
யொழித்து ஸத்துவ, ரஜஸ், தமோகுணங்களிடத்தில் ஆசக்தியின்றி
ஆன்மஞானத்தின்கண் ஆஸக்தியுண்டாயி வேறுகொறிக்கைகளால்
லாவற்றையும் நிவர்த்திசெய்து சுகதுக்கங்களை விட்டவர்களாய் அந்
மா இஃது, அநாத்மா இஃது என்கிற விவேகமுடையோர் அபரிமித
மான ஆத்மசொரூபத்தை யடைகின்றனர். (௫)

நதஜ்ஜாஸயதெஸ-ஓயெ-ஓ நஸஸாஹகாநவாவகஃ |

யஜ்ஜவாநநிவத-ஓதெதஜ்ஜிவ்வாஜஜிஜ்ஜ

கூ||

(ப-ம்.) தத்-அதை, ஸ-ஓர்யம்-சூரியன், நபாஸயதே-ப்ரகாசிக்க
ச்செய்வதில்லை; சசாங்கஃ-ரந்திரன், ந - (விளக்குவ)தில்லை; பாவகஃ-
அக்கினி, ந-(விளக்குவ)தில்லை; யத்-எதை, கத்வா - அடைந்து, நநி
வர்தந்தே-நிரும்புகிறதில்லையோ, தத்-அது, மம-என்னுடைய, பர
மம்-மேலான, தாம் ஸ்தாநம். (கூ)

(தா-ம்.) அந்த ஆத்மாவினது தேஜஸ்ஸை சூரியனும், சந்திர
னும், அக்கினியும், பிரகாசிக்கச்செய்யவில்லை. “என்பதால் ஸ்வயம்
பிரகாசமென்று கருத்து” எதனையடைந்தபின் மீண்டும் பிரகிருதி
சம்பந்தமில்லையோ, அப்படிப்பட்டமேலான ஆன்மஸ்வரூபமே என
தென்றுணர்க. (கூ)

ஜெஜ்வாஹஸாஜீவஜெஜெஜீவஜ-ஓதஜ்ஜநாதநஃ |

ஜநஜ்ஜஜ்ஜாஜீஜி-யாணிவ்ஜ்ஜிதிஸாநிகஜ்ஜிதி||

எ||

(ப-ம்.) ஸநாதஃ-புராதனமான, மம-என்னுடைய, அம்சவ-
அம்சமே, ஜீவலோகே - ஜீவலோகத்தில், ஜீவபூதஃ- ஜீவனாயிருப்ப
து; ப்ரக்ருதிஸ்த்நாநி-பிரகிருதியிலுள்ள, மகஷ்ஷ-ஷஷ்ட்நாநி-மனம்
ஆறாவதாயுற்றதுமாகிய, இந்த்ரியாணி-இந்த்ரியங்களை, கர்ஷதி-இழு
க்கின்றது. (எ)

(தா-ம்.) சாஸ்வதமான எனதம்சமே ஜீவரூபமாய் ஜீவலோகத்திலிருந்து பிரகிருதி ரூபங்களான சரீரங்களிலுள்ள மனதுடன்கவந்து அரிஷ்ட வர்க்கங்களை யளிக்கின்றது. (எ)

ஸரீராய்-வாவொதியவா-ஹுஸ்கு-ரூ-கீ-ஸாராஃ|

மூலீ-ஹெ-க-தா-நிஸா-பா-திவாய-ம-ப-யா-ந்வா-ஸ-யா-கஃ||:அ||

(ப-ம்) யத்-எந்த, சரீரம்-சரீரத்தை, அவாப்நோதி-அடைகின்றானே, அபிச-பின்னும், யத்ச-எதினின்றும், உத்க்ராமதி-கிளம்புகிறானே, ஈச்வரஃ-(புலன்களுக்கும்) ஈசுவரனான (ஜீவன்), வாயு-கீ-ந்ருனது, ஆசயாத்-வஸ்துவினின்றும், கந்தாந இவ - கெந்தங்களைப் போல், ஏதாநி-இவைகளை, க்ரஹீத்வா-கிரகித்துக்கொண்டு, ஸம்யாதி-போகிறான். (அ)

(தா-ம்.) வாயு கந்தமுள்ள வஸ்துக்களிலிருந்து சூட்சுமகந்தாம்சங்களைக் கிரகிப்பதுபோல், இந்த ஆத்மா எந்த சரீரத்தை ஆசிரயிக்கின்றதோ, எந்தசரீரத்திலிருந்து வெளிப்படுகின்றதோ, அவ்விடத்திலெல்லாம் இந்த இந்திரியங்களை “சூட்சுமரூபமாய்” கிரகித்துக் கொண்டு செல்லுகின்றன. (அ)

ஸு-பூ-த-ஹக்ஷ-ஃ-ஸு-ப-ந-ஹூ-ஸ-ந-வ-பு-ர-ண-நெ-வ-வ |

க-யி-ஷ-ப-ந-ஸூ-ப-ய-வி-ஷ-ப-ந-வ-ஸ-வ-தெ|| கஃ||

(ப-ம்.) அயம்-இவன், ஸ்ரோத்ரம்-காதையும், சக்ஷு-ஃ - கண்ணையும், ஸ்பர்சநம்ச-துவக்கையும், ரஸநம் - நாக்கையும், க்ராணம் ஏவச-மூக்கையும், மநஃ-மனதையும், அதிஷ்ட்டாய-அதிஷ்டித்து, விஷயாந்-விஷயங்களை, உபஸேவதே-அனுபவிக்கிறான். (க)

(தா-ம்.) செவி, கண், ஸ்பர்சேந்திரியம், வாக்கு, மூக்கு, மனம், இவைகளைவசப்படுத்திக்கொண்டு ஆத்மா, சப்தாதிவிஷயங்களை யனுபவிக்கிறேன். (க)

உக்-நூ-ஃ-த-ஹி-த-வா-வி-ஹ-ஃ-ந-வ-ம-ஹ-நி-த-||

வி-ஷ-ப-ந-வ-ஸ-ஃ-வி-ஷ-ப-ந-வ-ஸ-ஃ-ந-வ-ஸ-ஃ-|| கஃ||

(ப-ம்.) குணர்வீதம்-குணத்தோடுகூடியனாய், உத்க்ராமந்தம்-சரீரத்திலிருந்துநீங்குகிறவனாய், ஸ்திதம்வாபி- இருப்பவனாய், புஞ்ஜநம்வா-புசிப்பவனுமான (ஆத்மாவை); விமூடாஃ- மூடர்கள், நாநுபச்யந்தி-பார்க்கிறதில்லை; ஜ்ஞாந சக்ஷு-ஷ-ஃ-ஞானக்கண்ணுடையவர்கள், பச்யந்தி-பார்க்கின்றனர். (க)

(தா-ம்) பிரகிருதியான குணத்தோடுசேர்ந்த ஆத்மாவைத்தன வஞானமில்லாதவர்கள் எழுந்திருந்தபோதிலும், நின்றபோதிலும், விஷயதிகளை யநுபவித்தபோதிலும், பார்ப்போர்களாகார், ஞானக் கண்ணுடையோம் கண்ணுற்றவர்களாவார். (ம)

யதெதொயொமிநவெஸுசுண்டஸுஞ்சுஷுதவவுவஸிதஸி
யசுண்டொயுகுசுதாநொநெநுண்டஸுஞ்சுஷுவெதவஸி

(ப-ம்.) யதந்தி-பத்தினம்செய்கின்ற, யோகிநி-யோகிகள், ஆத் மநி-ஆத்மாவில், அவஸ்திதம்-இருக்கின்ற. ஏம்-இந்த ஆத்மாவை, பச்யந்தி-பார்க்கின்றார்கள்; யந்ததிகுபி-பிரயத்தினம் செய்துவருதர லும், அக்ருதாத்மாநி-அசிகுதிதமான மனதைபுடைய, அசேதஸி-பு த்தியினர்கள், ஏநம்-இவனை, நபச்யந்தி-பார்க்கமாட்டார்கள். (க)

(தா-ம்.) ஆத்மஞானத்தில் முயலுகின்ற யோகிகள், சிலர், சரி ரத்திலுள்ள இந்த ஆத்மாவைப்பார்க்கின்றனர். முயற்சியெய்தா யும் பரிசுத்தமனமில்லாத அறிவினிகள் இந்த ஆத்மாவைக்காணவில்லை.()

யஷாஷித்யுதசுண்டெஜாஜமூ ஸாபதவஸிஸு
யசுஷுஜவியயாமுளசுதெஜாவிஷிஜாசிகு

(ப-ம்) ஆதித்ய கதம்-சூரியனை யடைந்த, யத்-எந்த, தேஜ?-தே ஜஸ்ஸு, அகிலம்-ஸபஸ்தமான, ஜகத்-லோகத்தையும், பாஸ்யதே- பிரகாசிப்பிக்கின்றதோ, சந்த்ரமஸி - சந்திரனிடத்தில், யத் - எது வோ, அக்ருள-அக்கினியில், யத்ச-எதுவோ, தத் - அந்த, தேஜ?- தேஜஸ், மாமகம்-எனதென்று, வித்தி-அந். (கஉ)

(தா-ம்) உலகையெல்லாம் பிரகாசப்படுத்துதம்படியான சூரிய னிடத்துள்ள ஒளியும் சந்திரனிடத்துள்ள ஒளியும்; அக்கினியிடத் துள்ள ஒளியும் எந்தெனையென்றறிக. (கஉ)

மாஜாலிஸுவுஹமூதாநியாரயாஜிஹொஜஸு
வாஷாஜிவளஷயீஸவ-பாஸொஜாஹசுக்வாஸாசுக்

(ப-ம்.) அஹம்-நான், காம்-புனியில், ஆவிச்ய-பாலேசித்தி, ஓ ஜஸா-ஸாமர்த்தியத்தால், பூதாநி-பூதங்களை, தாரயாமி-தரிக்கிறேன் ரஸாத்மகி-அமுதமயமான, ஸோமம்-சந்திரனாக, பூத்வா - அகி, ஸர் வா-எல்லா, ஒஷதி-ச-ஒஷதிகளையும், புஷ்ணாமி-போஷ்க்கிறேன்.()

(கா-ம்) யான் பூமியிற்பிரவேசித்து என்சக்தியினால் எல்லாவஸ்துக்களையும் தரிக்கின்றேன். அம்ருதரஸமயமான சந்திரனாகவிரும்பு ஒலுத்திகளையெல்லாம் விருத்திசெய்கின்றேன். (கக)

ஶஹ்வெவாநரொஹஞ்சுபாணிநாஹெஹாஸ்தி |
புரணாதவாநவஜாயுதீவவாஜிநாஹவாஸிப்யு || கச||

(ப-ம்) அஹம்-நான், வைச்வாநரஃ-அக்கினியாக, பூத்வா-இருந்து, ப்ராணிராப்-பிராணிகளின், தேஹம்-சரீரத்தை, ஆஸ்ரிதஃ-ஆச்சிரயித்து, ப்ராணபாநஸமாயுக்தஃ-பிராணபானங்களுடன் கூடி, சதுர்விதம்-நான்குவிதங்களான, அந்நம்-அன்னத்தையும், பசாமி - ஜீர்ணம் செய்கிறேன். (கச)

(தா-ம்) யான் ஜாடராக்கினி ரூபனாய் எல்லாப்பிராணிகளுடைய சரீரத்தையும் ஆஸ்ரயித்துப் பிராணபான வாயுக்களுடன் சம்பந்தப்பட்டு காத்யம், சோஷ்யம், லேஹ்யம், பேயம்; என்னும் நான்கு வித அன்னத்தையும் பசனம் செய்கிறேன். (கச)

ஸவ-ஸ ஜாஹம் ஹுஷிலஸந்திவிஷ்டா உதஸ்யதிதே-பாநஃ
வொஹநாஹ | வெவெஸுஸவெவ-பாஹெவெவெஷா வெஷாஹ
தஸ்யுவெஷிஷ்டவவாஹு || கடு||

§ (ப-ம்) அஹம்-நான், ஸர்வஸ்ய-யாவருடைய, ஹ்ருதி-உள்ளத்திலும், ஸந்திவிஷ்டஃ-புகுந்திருக்கிறேன் ஸம்ருதஃ-மிருதியும், ஜ்ஞாநம்-ஞானமும், அபோஹம்-ச-ஹ்மமும், மத்தஃ - என்னிடத்த(ண்டாகின்றது), ஸர்வை-ஸகலமான, வேதஃ-வேதங்களாலும், வேத்யஃ-அறியவேண்டிபவன், அஹம்-நானே; அஹம் - நான், வேதாந்தக்ருத-வேதத்தால் (சொன்ன)பலத்தையளிப்பவன், வேதஸ்த-வேதந்தெரிந்தவனும், அஹம் ஏவ - நானே. (கடு)

(தா-ம்) எல்லா வஸ்துக்களுடைய ஹிருதயத்திலும் யானே யிருக்கின்றேன். அனுபவித்தவஸ்துக்களை நினைப்பதும், புதியமனிதனை அறியும், ஹிப்யதும், என்னிடத்திலிருந்தே உண்டாகிறது ஸமஸ்ச-வேதங்களாலும் அறியத்தக்கவனுமானேன். வேதாந்ததர்மங்களுக்கு பயனளிப்பவனுமாயானே வேதமுணர்ந்தவனும் யானே.()

வாஸிஸௌவாஸுஸௌவொகௌஸுஸௌவவவ |

கௌஸுஸவ-பாணிலொகாநிகாபெஸுஸௌவவவவவ || கச ||

(ப-ம்) லோகே-உலகத்தில், கூரேச-கூரமென்றும், அகூராவை
ச-அகூரமென்றும் (சொல்லுகிற), இமௌ-இந்த, த்வௌ-இரண்டு,
புருஷௌ-புருஷர்களும், (ப்ரதிதௌ)-பிரஸித்தர்கள், கூரே-கூர
மாவது, ஸர்வாணி-ஸகலமான, புதாநி-புதங்களும்; கூடஸ்ததீ-புந
ராவ்ருதிரில்லாத தத்தாதம்ஸ்ஸௌ-மென்றும் ஜீவன், அகூரே-
அகூரமென்று, உச்சயதே-சொல்லப்படுகிறான். (கசு)

(தா-ம்) இந்தலோகத்தில் புருடர்களிருவர் அவ்விருவரிலொ
ருவன் கூரன். (இமப்பவன்) மஹேருருவன் அகூரன் (நாசமற்றவன்)
பிரகிருதிசம்பந்தமான பிராணியு மகூரமுடையது. கூடஸ்தன் “எ
ன்றால் பிரகிருதிசம்பந்தத்தைவிட்ட முத்தாத்மா” அகூரன் என்று
சொல்லப்படுகிறது. (ஸசு) லோகே-ஸ்ருஷ்டியில். (சசு)

உத்தரீவ ருஷ்டிநுநு வரூரோதேதஜுரூரூதஜி
யொயொகருயி விஸுஷிவ உப்யுய ருஷ்டிநுநு கௌ

(ப-ம்) உத்தமீ புருஷோ-உத்தமபுருஷனோ, அரூர - வேறுப
ட்டவனும், பரமாத்மா இதி-பரமாத்மாவா என்று, உதாஸ்ருதே-சொ
ல்லப்பட்டுள்ளது; ஸர்வவான், லோகதரயம் - அசேதா மும் அத
னோடு சேர்ந்திருக்கிற ஜீவஸ்ருதக், னாம் அபிய இருதரூர் என்றும்கூட
அத்மாநாம், ஆன்ம-அனேகத்து, பிரதி - பச்சின்ருனோ, அப்ய
ய-விசாரமற்றவனோ, சர்வமே-சகலமேனும். (சசு)

(தா-ம்) மூன்றுலோகத்திற்கும் உள்ளே பிரவேசித்து பரிந்து
கொண்டிருக்கிற வ்யாபரில்லாத பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படு
கிற உத்தமபுருடன் இவ்விண்ணிற்கும் விசேஷனை. (ஸசு) பிரதி-
நிதிக்குமோ. (கசு)

யஸூத ருஷ்டிநுநு வரூரோதேதஜுரூரூதஜி
கருதாவிவொகருயி விஸுஷிவ உப்யுய ருஷ்டிநுநு கௌ

(ப-ம்) பரமாத்-மனினால், அஹம்-நான், கூரம்-கூரத்தை, அ
திதீ-கூடந்திருக்கிறேனோ; அகூராத்-அபிச - அகூரத்தைக்காட்டிலு
ம், உத்தமீ-உத்தமனோ; அதீ-ஆசையால், லோகே - உலகத்திலும்,
வேதேச-வேதத்திலும், புருஷோத்தமீ இதி-புருஷோத்தமன் என்
று, ப்ரதிதீ அஸ்மி - பிரஸித்தியடைந்திருக்கிறேன். (கஅ)

(தா-ம்) எதனால் யான் கூரபுருடனை அதிகரித்து அகூரபு
ருடனைவிட சிறந்தவனாக விருக்கின்றேனோ. அதனாலேயே லோகத்

பதினொருவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

பெடிவாஸுரஸம்பவமபொமம்.

சுலயம்ஸகஸம்ஸாஸீக்ர-தாநபொமவ்யவஸிதி|
 டாநஃபுஸ்யஸீக்ரஸவ்யாபுபஸவஸுஜ-பஸ|| க||
 சுலிஸவாஸத்யுக்ரபஸ்யாமஸாந்திரபெஸாந்|
 டபாஸபெதஸ்யொவஸுஜாப-பவஸீரவாபஸ|| உ||
 தெஜஸ்குஜாயுதிஸுளவஜொபெவாநாதிஜாநிதா|
 ஸவந்திஸம்படிபெடிவீஜாநிதாஸுஜாநா|| ஈ||

(ப-ம்.) பாரத-ஓ பாரதனே! அபயம்-பயஹானியும், ஸத்வஸம்சுத்தி-ஸத்துவசுத்தியும், ஜ்ஞாநயோக வ்யவஸ்திதி-ஞானயோகத்தில் நிஷ்டை-தாம்-கொடையும், தமஸ-பாஹ்யேந்த்ரிய கிஞ்சிதஹமும், யஜ்ஞ-ச-யக்ஞமும், ஸ்வாந்யாயம் - வேதாத்தியயனமும், தப-தவமும், ஆர்ஜவம்-ருஜுத்தன்மையும், அஹிம்ஸா-இம்ஸையின்மையும், ஸத்யம்-ஸத்தியமும், அக்ரோத-கோபயின்மையும், த்யாக-த்யாகமும், சாந்தி-சாந்தியும், அபைசம்-கோழின்மையும், ப்ருதேஷ-பிராணிகளிடத்தில், தயா-தயையும், அலோஸத்வம்-ஆவஸின்மையும், மார்தவம்-சாதுத்தன்மையும், ஹ்ரி- வெட்கமும், அசாபலம்-சபலின்மையும், தேஜ-தேஜஸ்ஸும், க்ஷமா - பொறுமையும், த்ருதி-தேவியமும், செளசம்-பரிசுத்தமும், அக்ரோஹ-தரோகஞ்செய்யாமையும், ந அதிமாநிதா-அபிமானின்மையும், தைவம்-தெய்வீகமான, ஸம்பதம்-ஸம்பத்தில், அபிஜாதஸ்ய-பிறந்தவனுக்கு பவந்தி-உண்டாகின்றன. (க உ-க)

(தா-ம்) பாரதா! கிர்பயமாசவிருத்தலும், சித்தத்தில் இராஜஸதாமஸகுணங்களுடைய ஸம்பந்தமின்றியிருத்தலும், சுத்தாபஸ்வரூபத்தைப் பகுத்துணரும்படியான ஞானயோகத்தில் ஸ்திரித்துவமும், ஈகையும், மனக்கடங்கும், பலத்ததவிரும்பாது யக்ஞத்தைச்செய்தலும், வேதமுணர்ந்தலும், தவமும், மனம் வாக்கு, காமம் இதுகள் ஒற்றுமடக்குதலென்னும் ஆர்ஜவமும் பரஹிம்ஸை செய்யாமலிருத்தலும், ஸத்தியமும், கோபமின்றியிருத்தலும், ஆத்மாவுக்கு அ

நுகூலமில்லாதவஸ்துவை நீக்குதலும், பொருமையும், கலகஞ்செய்யாமலிருத்தலும், பிராணிகளிடத்தில் தனையும், விஷயாதிகளில் ஆசையின்றியிருத்தல், சாதுக்களோடு ஸகவாசஞ்செய்யாமலும், செய்யாததவிப்பாரத்தைச் செய்வதில் வெட்கமும், விஷயவியாபாரத்திலிருந்தாலும் புத்திசலிக்காமலிருத்தலும், தேஜஸ்ஸும், சத்துருக்களால் தீங்குகோந்தாலும் அதனால் மனதில் வருத்தப்படாமலிருத்தலும், எவ்வித ஆபத்துவந்தபோதிலும் தைரியமாகவிருத்தலும் பரிசுத்தமும், துரோகம்செய்யாமலிருத்தலும், கொர்வமின்றியிருத்தல், இவைகள் தேவதாம்பச ஸம்பத்தை ஆசிரயித்து லல்ல ஜன்மமெடுத்தவனுக்கு ஸம்பவிற்கும்.

(க-உ-க)

ஓம்ஹோடிவெஹாவிநாநயுக்தே, ரயஃவாராஷாஜெவய |

கஜேநாநகாஹிநாபஸ்யவாபு-ஸ்வாபாஷாஸாஸீ || ச ||

(ப-ம்.) (ஹேபார்த்த - ஓ அர்ஜுனா! தம்பி - டம்பறம், தர்பி-கர்வமும், அகிமாந்ச-அபிமாநமும், க்ரோத-கோபமும், பாருஷ்யம் ஏவச-கரிநாமும், அஞ்ஞாநம் - அஞ்ஞானமும், ஆஸுரீம்-அசுரஸம்பந்தமான, ஸம்பதம்-ஸம்பத்தில், அபிஜாதஸ்ய - பிறந்தவனுக்கு, (பவந்தி)-உண்டாகின்றன.

(ச)

(கா-ம்) டம்பம், கொர்வம்; துரபிமானம், கோபம், கொடுமம், அவிவேகம், இந்தஸ்யபாவங்கள் ஆஸுரசம்பந்தத்தை ஆசிரயித்தவன்மமுடையவனுக்குண்டாகும்.

(ச)

ஹேவீஸ்வஜிஜோக்ஷாயநிவ்யாயாஸாஸீஜதா |

ஜாஸுஅஸ்வஜஹேவீஸ்வஜாதொலிபாஸவ || ௫ ||

(ப-ம்.) தையி-தெய்வீகமான, ஸம்பத்-ஸம்பத்து, ஸிமோக்ஷாய-முத்தியின்பொருட்டு, மதா-எண்ணப்பட்டது; ஆஸுரீ-அசுரஸம்பந்தமான (செல்லம்) சிபந்தாய - (ஸம்ஸார) பந்தத்தின்பொருட்டு; (ஹே)பாண்டவ-ஓ பாண்டுபுத்திர! தைவீம்-தெய்வீகமான, ஸம்பதம்-ஸம்பத்தில், அபிஜாத-பிறந்தவனாய், அஸி-இருக்கிறாய், மாஸுச-சோகிக்கவேண்டாம்.

(௫)!

(தா-ம்) தைவசம்பத்து மோக்ஷஹேதுவாகும், ஆஸுரஸம்பத்துசம்சாரபந்த ஹேதுவாகுமென்பது என்கருத்து. அர்ஜுனாதுக்கிக்காதே, நீ தேவதாஸம்பந்தத்தை ஆசிரயித்துப்பிறந்தவன்.

()

அஸஹதவம்-எனவொகெல்லிநுஹேவசுஸுராவணவய |

ஹேவொலிஸுரஸஃஹேவாதுசுஸுராவாபு-ஸ்வாஸுர ||

(ப-ம்.) (ஹே) பார்த்த - ஓ சூத்திரத்தி! அஸ்மிந்-இந்த, லோக-லோகத்தில், தைவ-தெய்வீகமென்றும், ஆசுரவாச-ஆசுரமென்றும், த்வௌ-இரண்டு, பத ஸர்கௌ-பூதங்களின் இருஷ்டிகள், ஸ்த-இருக்கின்றன; தைவ-தெய்வீகமோ, விஸ்தாச-விஸ்தாரமாக, ப்ரோக்த-சொல்லப்பட்டது; ஆஸுரம்-அஸ்ரமம்பந்தியாகிய பிறப்பை, மே-என்னிடத்தினின்றும், ஸ்ருணு-கேள். (சு)

(தா-ம்.) இக்கன்ம பூமியின்னன் தைவமென்றும், ஆசுரமென்றும், பிராணிகளுக்கு இரண்டுவிதங்களான ஜன்மமுள்ளது. அவ்விருந்திகளில் தைவஜன்மம் சிறந்ததெனப்படும், ஆசுரஜன்மத்தினது நடவடிக்கைகளைக்கேள்மின். (சு)

வ வுத்திநிபுத்திவாநாநவிதாராஸுராஃ |
மஸளவம்நாவியாவாரொமஸத்யுதெஷுவித்யுதௌ || ௭ ||

(ப-ம்.) ஆசுர-ஆசுரத்தன்மையுற்ற, ந-ஜனங்கள், ப்ர-புருத்திம்ச-பிரவிருத்திதர்பத்தையும், நிவ்ருத்திம்ச-நிவ்ருத்திதர்பத்தையும், ந-நிவ்ருத்தி-அறியார்கள்; தேஷு-அவர்களிடத்தில், செளசம்-சூதி, ந-இல்லை, ஆசுர-அபி-ஆசாரமும், ந-இல்லை; ஸத்யம் - ஸத்தியமும், ர-வித்தே-இல்லை. (சு)

(தா-ம்.) ஆசுரஜன்மமுடையோர் ஸ்ரவணஸாதனமான ஈம்மத்தையும், மோகஸாதனகர்பத்தையும் அறிந்தவர், அத்தகையருக்குவைதீசகர்மங்களில் சரியும். ஆசுரபுமிருக்கமாட்டாது அதற்கு ஏதுவான சத்தியமுமிருக்காது இவ்வுலகில். (சு)

சுஸத்யுதெஷுவித்யுதௌமஸுராஸுரமஸுரஸு |
சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௮ ||

(ப-ம்.) தே-அவர்கள், ஜகத்-ஜகத்தை, அஸ்த்யம்-அஸத்தியமென்றும், அபரதிஷ்டம் பிரதிஷ்டையற்றதென்றும், அநீசுவரம்-ஸர்வேஸ்வரனான என்னால் நியமிக்கப்படுதவில்லை என்றும், அபரஸ்பாஸம்பூதம்-ஒன்றுக்கொன்றாபுண்டானதன்றி, கிம் அந்யத்-வேறு என்ன(வென்றும்), காமதேஹதகம்-காமத்தால் உண்டான(தென்றும்) ஆஹ-சொல்வர்கள். (சு)

(தா-ம்.) அத்தகையர் இவ்வுலகை ஸத்தியமான பிரமத்தினது காரியமாகிவரும் ஸத்தியமென்று சொல்லமாட்டார்கள். பிரம்மமே ஆசுரமென்று சொல்லுவார்கள் ஈசனாய் நியமிக்கப்பட்டதென

அடைந்தார்களாய், காமோபபோகபரமாத்-காமா துபவமே பெரிதாய், ஏதாவத்திதி-இவ்வளவுதான் என்று, நிச்சிதம்-நிச்சியித்துக்கொண்டவர்களும், ஆசாபாசசதை - ஆசையென்னும் பாசச்சதங்களால், பத்தா-கட்டுண்டு, காமக்ரோதபராயணம்-காமக்குரோதங்களே முக்கியமாய், காமபோகார்த்தம்-காமப்போகத்துக்காக, அந்யாயேந-அன்னியாயமாய், அர்த்தஸஞ்சயாந்-தன ஸமு ஹத்தைத்(பத்ரி) ஈஹந்தே-யத்தினம் செய்கிறார்கள். (கக-கஉ)

(தா-ம்) காமம், குரோதம், முகஸ்யதர்குணம் நிறைந்தபுருடர்கள் பிரளயகாலம்வரையில் அளவற்ற சிந்தையை ஆப்ரயித்து காமாதுபவங்களையே முக்கியமாகவெண்ணி இவ்வளவென்று நிச்சயித்து ஆசையென்னும் மோஹவிலாசைகப்பட்டுக்கொண்டு காபசகாதுபவத்தின்பொருட்டு ய்ணுகத்திரவியலாபத்தை விரும்புகிறார்கள்.

ஊஜீஜிபாஹஸிஃஹபுஃ || ஹிஜிஹபாஹஸி ||

ஊஜீஜிபாஹஸிஃஹபுஃ || ஹிஜிஹபாஹஸி || கூ ||

கஸஸ்யபாஹஸிஃஹபுஃ || ஹிஜிஹபாஹஸி ||

ஹிஜிஹபாஹஸிஃஹபுஃ || ஹிஜிஹபாஹஸி ||

ஹிஜிஹபாஹஸிஃஹபுஃ || ஹிஜிஹபாஹஸி ||

கஸஸ்யபாஹஸிஃஹபுஃ || ஹிஜிஹபாஹஸி ||

ஹிஜிஹபாஹஸிஃஹபுஃ || ஹிஜிஹபாஹஸி ||

(ப-ம்) இதம்-இந்த கேஷந்ராதிகளெல்லாம், அத்ய - இப்பொழுது, மயா-என்னால், ஸப்தம்-அடையப்பட்டது, இதம்-இந்த, மனோரதம்-கோரிக்கையை, பராபஸ்யே-அடைவேன்; இதம்-இதி, அஸ்தி இருக்கிறது; புந-மறுபடியும், இதம்-இந்த, தந்அபி-தனமும், மே-எனக்கு, பவிஷ்யதி-கிடைக்கப்போகிறது; அஸௌ-இந்த, சத்ரு-சத்தரு, மயா-என்னால், ஹத-கொல்லப்பட்டான்; அபராத்அபிச-மற்றவர்களையும், ஹநிஷ்யே-(சூரனும்நீரனுமானான) கொல்லப்போகிறேன்; அஹம்-நான், ஈச்வர-ஈசுவரன்; அஹம் - நான், போகி-போகி; அஹம்-நான், ஸித்த-ஸித்தன்; (அஹம்)-நான், பலவாந்-பலசாலி; (அஹம்)-நான், ஸுக-சுகிப்பவன், ஆம் - தனவானும், அபிஜநவாந்-நல்லபிழையுடையனும், அஸி-ஆகிறேன்; மயா-என்னோடு, வத்ரு-சமானமானவன், அந்-வேறு, க-யார், அஸ்தி-

இருக்கிறான்? யக்யே-யாகஞ்செய்வேன்; தாஸ்யாமி - கொடுப்பேன், மோதிஷ்யே-ஸந்தோஷிப்பேன்; இதி-என்று, அஜ்ஞாநகிமோ ஹிதாஃ-அக்ஞானத்தால் மோஹமடைந்தவர்கள் (ஆகிறார்கள்), அநேக சித்த விப்ரந்தாஃ - அநேகவிதமான சிந்தைகளால் மயங்கி, மோஹஜால் ஸமாவ்ருதாஃ-மோஹமென்னும் வலையால் சூட்டுண்டு, காமபோகேஷ-காமப்போகங்களில், ப்ரஸக்தாஃ - பற்றுற்றவராய், அசுசௌ-அசுத்தமான, நரகே-நரகத்தில், பதந்தி-விழுகின்றார்கள்,

(தா-ம்.) இது எப்பொழுது ஏன் முபந்தியாற்பெறப்பட்டது. இந்தக்கோரிக்கையையான் அடையப்போகிறேன். எனக்கிவ்வளவு பொருளிருக்கின்றது எனக்கின்னும் எவ்வளவு பொருள்வரப்போகிறது, இப்படியென் என்னால் கொல்லப்பட்டான், இன்னும் அநேக சத்தருக்களைக் கொல்லப்போகிறேன் யானே மேலானவன், யானே போகி-யானேசித்தன். யானே பளிஷ்டன் யானே சுகி. யான் தனிகன் யான் நற்கூடிப்பிறந்தோன் என்ருச் சமதையானவனெவனுளன்; நான் யாகம் நடாத்தப்போகிறேன். உன் சொடுக்கப்போகிறேன். யான் சந்தோஷிப்பேன், என்ஈற அஞ்ஞானத்தால் கொடுமடைந்துபரமபதியொருவரிருக்கிறார் அவரது அஞ்ஞையார்ப்புன் ஸமஸ்தமும் நடக்கின்றதென்றிற் படுவெதிர்சயமின்றிப் பற்பல எண்ணந்தருண்டாகி அஞ்ஞானவலையில் சிக்கிக்கொண்டு இம்மமச் சூழ்த்தை சாகவதமென்றுன்னி அசுசியான நரகமென்னும் நிரயத்தூன்பத்திற் குரியராவர். (கந-கஈ-கரு-கங)

சுதஸம்ஹாவிதாஸஸ்யாயந'நாநஸிநாநிதாஃ

யஜ்ஞோதநா: யஜ்ஞோஷ்டிஷ்வராராயிவ-௮வ-கூழி கௌ

சுஹங்காநாம்பையம்? வடகாணெசுநாயம்பவஸ்யி, சாமி

ஜாஜி தவற தெஹஷுவு திஷுந்தாஹுஸுடுயகாஃ॥

தா நஹந்திஷ் தக்ஷு-இராவஸம்ஸாரெஷு நராயகிநு|

கதிவாரி ஜெஸ்ஸுமாமாசாஸாந்ஷெவயொதிஷு|| கக||

(ப-ம்.) ஆதம் ஸம்பாவிதா:-தம்மைத்தாமே புகழ்ந்துகொண்டு, ஸ்தப்தா:-குறைவற்றவர்களாய் நினைத்து, தநமாந மதாந்விதா:- தனமதத்தோடும் அபிமானத்தோடுந்கூடிய, தே-அவர்கள், தம்பேந-ஜம்பமாய், அனிதி பூர்வகம் - விதிமோடுகூடாதவிதமாக, நாமயஜ்ஞை:-(யஜ்ஞம்செய்கிறவனென்கிறபேர்) உண்டாவதற்குமாத்திரம் காரணமானவர்களாய், யஜந்தே - மாகஞ்செய்கின்றார்கள், அஹந்

காரம்-அஹங்காரத்தையும், பலம்-பெலத்தையும், தர்பம்-கர்வமும், காமம்-ஆசையையும், க்ரோதம்ச-கோபத்தையும், ஸம்ப்ரிதா - அடைந்தவர்களாய், ஆத்ம பர தேஹேஷு - தம்முடையவும் பிறருடையவும் சரீரங்களில் இருக்கிறப்போகளுன, மாம்-என்னை, ப்ரத்விஷந்தி-பகைத்தும், அப்யஸ-ஏயகா-தோஷத்தை ஏறிட்டும் போருகின்றனர், த்விஷந்தி-பகைக்கின்றவரும், க்ரூரார் - கொடுமையானவரும், அசுபாந்-துஷ்டர்களுமான, தாந்-அந்த, நராதமார் - மதுஷ்யாதமார்களை, ஸம்ஸாரேஷு-ஸம்ஸாரங்களில், ஆஸூரீஷு-அசுரஸம்பந்தமான, யோநிஷு-ஏவ-யோனிகளிலேயே, அஜஸ்ரம்-எப்போதும், அஹம் கழிபாமி-நான் தள்ளியிடுகிறேன். (கௌ-கஅ-உக)

(தா-ம்.) அப்படிப்பட்டவர் தம்மைத்தாமே புகழ்ந்துகொண்டு, செல்வம், கல்வி, நற்குணமுதலிய அபிமானத்தினால் கெர்வம்மேம்பட்டு சாத்திரவரம் புகழ்ந்து டம்பத்திற்காக யாககர்மங்களை யநுஷ்டிப்பவராயினார். அகங்காரம், தேகவலிவுகெர்வம், காமம், கோபம், இவைகளை ஆசிரயித்து தம்தேகத்திலும், அந்தர்யாமியாய், எல்லாகிருத்தியத்தையும் செய்கின்ற என்னை பொருடையராயும், கடினசித்தமுள்ளவராயுமுள்ள அந்த புருஷாதமார்களை எக்காலும் ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் ஆஸூரஸ்வபாவமுடைய ஜன்மங்களிலேயேதள்ளுகிறேன். (கௌ-கஅ-கக)

சூஸு-ஸீ-யொநிபாவநாஜ-ஓஷாஜநநிஜநநி |

பீ-ஜபு-ரெவ்யவகனவ்யை கதொயாக்யபஜாம்மகிபு|| ௨௦||

(ப-ம்.) (ஹே) கௌந்தேய-ஓ குந்திபுத்திர! ஆகரீம்-அசுரஸம்பந்தமான, யோநிம்-யோனியை, ஆபந்நா-அடைந்தவர்களாய், ஜந்மஜந்மநி-பிறவிறோறும், மூடா-விபரீதஞானிகளாய், மாம்-என்னை அப்ராப்யஏவ-அடையாமலே, தத-அதைக்காட்டிலும், அதமாம்-தாழ்ந்ததான, கதிம்-கடுகியை, யாந்தி-அடைகிறார்கள். (உஃ)

(தா-ம்.) அர்ஜுனா! ஆஸூரஜன்மத்தையடைந்து மீண்டும் ஜன்மங்கடோறும் அஞ்ஞானம் மேம்பட்டு என் திருவடிகளையடையாமலே அந்தந்த ஜன்மத்திலிருந்து அதமகேதிக்குரியராவர். (உஃ)

கீ-விப-நரகவெஷு-உ-பாரம்-நாஸநஜாதநி|

கா-கெ-ராயஸுயா-ரெ-ஹஸஸா-ரெ-தத்ய-கஜெக|| ௨௧||

(ப-ம்.) காம-காமமும், க்ரோத-கோபமும், ததா-அப்படியே லோப-லோபமும், ஏதத்-(என்கிற)இது, ஆத்மந-ஆத்மாவுக்கு, நா

ரிய அக்ரரியங்களின் ஏர்ப்பாட்டில், தே-உனக்கு, சாஸ்தரம்-சாஸ்திரந்தான், ப்ரமாணம்-பிரமாணம்; சாஸ்தரவிதாந உக்தம்-சாஸ்திரவிதியில் சொல்லப்பட்டதை, ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, இஹ - இங்கே, கர்ம-கருமத்தை, கர்தும்-செய்ய, அர்ஹஸி-அடுப்பாய். (உச)

(தா-ம்) ஆகையால் இது செயற்பாலனவாகியது, இது செயற்பாலனவாகிய தன்மெனப் பகுத்துணர்த்தச் சாஸ்திரமே உனக்குப் பிரமாணமாகவிருக்கிறபடியால் சாஸ்திரத்தால்விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தையறிந்து யதோக்தமாயநுஷ்டிப்பாயாக. (உச)

ஸ்ரீதேவாஸு விஸ்வநுபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்

பதினாறாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

அர்ச்சனவாக்கியம்.

ஸ்ர ஐராத்யவிஹாயெ | மஃ.

யெஸாஸூவியிஷு துஷஜ்யஜந்தெஸுஐபாஹிதாஃ |

தெஷாந்திஷாதுகாக்யஷஷஸக்வஜாஹாரஜஸுஃ || க ||

(ப-ம்.) ஹே க்ருஷ்ண-ஓ கிருஷ்ண! சாஸ்தரவிதிம்-சாஸ்திரத்தின் முறையை, உதஸ்ருஜ்ய-விட்டு, ஸ்ரத்தயா-சிரத்தையோடு, அந்விதாஃ-கூடினவர்களான, யே-எவர்கள், யஜந்தே-யாகஞ்செய்கிறார்களோ, தேஷாம்-அவர்களின், நிஷ்ட்டா-நிஷ்டை, கா-எப்படிப்பட்டது? ஸத்வம்-ஸத்துவமோ, ஆஹேந-அல்லது, ரஜஃ - ரஜஸ்ஸேனா, தமஃ-தமஸ்ஸேனா? (க)

(தா-ம்.) கிருஷ்ண! எவர் சாஸ்திரவிதியையொதுக்கிசிரத்தையுடன் யஞ்ஞாதிகர்மங்களைச் செய்கிறார்களோ, அவர்களுடையகதியாதாகின்றது? அவ்வகைய ஆசாரம் ஸத்துவகுணமா? இரஜோகுணமா? அல்லது தமோகுணமா? (ச)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

த்ரிவிபாஹதிஸ்ர ஐரதெஹிநாஸாஸூஹாவஜா |

ஸாக்ரீராஜவீஹெவதாஜவீஹெதி சாஸ்யுணா || உ ||

(ப-ம்.) தேஹிகாம்-ப்ராணிகளுடைய, ஸ்வபாவஜர்-சுபாவமாயுண்டான, ஸா-அந்த, ஸ்ரத்தா-சிரத்தை, ஸாத்விகி-ஸாத்துவிகீ, ராஸீசைவ-ரஜோகுணத்தால் உண்டானதும், தாமஸீச-தமோகுணத்தால் உண்டானதும், இதி-என்று, த்ரிவிதா-மூவகையாய், பவதி-இருக்கும், தாம்-அதை, ஸ்ருணு-கேள். (உ)

(தா-ம்.) பிராணிகளுக்கு சிரத்தை மூவ்வகைப்படும் அஃது இயற்கையாகத்தானே அமைத்தன. அம்மூவ்வகைப்படி சிரத்தையாதெனின்; ஸாத்விகி ராஜஸீ, தாமஸீ என்பதேயாம். (உ)

ஸக்யா நுருதிபாஸவ-ஸ்யுருஜாஹவகிமாரத |

ஸுஜாஜெயாயம்வ-ஸுருஷாயெயயஹுஜஸவனவஸம் || ௩ ||

(ப-ம்.) பாரத-ஓ பாரதனே! ஸர்வஸ்ய - எல்லோருக்கும், ஸத்வாநுஸா-ஸத்துவத்துக்குத் தக்கபடி, ஸ்ரத்தா-சிரத்தை, பவதி-உண்டாம்; அயம்-இந்த, புருஷி-புருஷன், ஸ்ரத்தாமயி-சிரத்தையின் விகாரம், யி-எவன், யத்ஸ்ரத்தி - எந்த சிரத்தையுடையனோ, ஸி-அவன், ஸவ-அந்த சிரத்தையினுடைய பரிணாமபூதனே. (௩)

(தா-ம்.) எல்லோர்க்கும் தத்தம் மனதிற்கநுகுணமாகவே சிரத்தையுதிக்கும் சிரத்தையினது பரிணாமமே புருஷஸுபமாயிற்று. ஆதலின்; எவன் எவ்வித சிரத்தையுடையவனோ, அவன் அவ்வித சிரத்தையினது பரிணாமம். சிரத்தைக்கேற்றபயன் சித்திக்கும். (௩)

ரஜிவெதஸாஸி காவேவாநுயக்ஷரக்ஷாஸ்விராஜஸாஃ |

வெதாநுஹி-தமணாஸூரந்யஜிவெத தாஸிஸாஜிநாஃ ||

(ப-ம்.) ஸாத்விகா-ஸத்வகுணமுள்ளவர்கள், தேவாந் - தேவர்களைக்குறித்து, யஜந்தே-பூஜிக்கிறார்கள், ராஜஸாஃ - ராஜஸர்கள்; யக்ஷரக்ஷாஸ்வி-யக்ஷராக்ஷஸர்களை, (யஜந்தே)-யாகஞ்செய்கிறார்கள்; அந்யே-இதரமான, தாமஸா-தாமஸர்களான, ஜநாஃ - ஜனங்கள், ப்ரேதாந்-பிரேதங்களையும், பூதகணாந்-பூதக்கணங்களையும்(குறித்து) யஜந்தே-பூஜிக்கிறார்கள். (௪)

(தா-ம்.) பகசிரத்தையோடு ஸத்துவகுண நிஷ்டர்கள் தேவர்களையும் ரஜோகுணநிஷ்டர்கள் யக்ஷ ராக்ஷஸர்களையும் தமோகுண நிஷ்டர்கள் பிரேதபூதகணங்களையும் மாராதிப்பார்கள். (௪)

ஸஸாஸூலிஹிதவெவாஸுதவ்யுதெயெதவொஜநாஃ |

ஃஸாஹுகாரஸாயாகூஃகாரிராமவொதிதாஃ || ௪ ||

சுமலாகாங்குலிய-புஞ்சூலியிடிஷ்டாயஜ்யதே |

யஷ்டவ்யெதிநஸூலாயபஸஸாகிஃ ||

க௭ ||

(ப-ம்) அபலாகாங்குலிபி-பலனைக்காராதவர்களால், விதித்ருஷ்டி-விதியில் காணப்பட்ட, யி-எந்த, யஜ்ஞம் - யாகம், பஷ்டவ்யம் ஏவ-யாகம்செய்யத்தக்கதே, இதி-என்று, மஃ-பனதை, ஸாதாய-ஸமாதானம்பண்ணிக்கொண்டு, இதுயதே-யஜிக்கப்படுகிறதே, ஸி-அதி, ஸாத்விஃ-ஸாத்விசம். (க௬)

(தா-ம்.) பலத்தைவிரும்பினால் சாஸ்திரவிதிப்படி பகவதாராதனஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற மனோசிச்சயத்துடன் செய்யப்படுபொகிற யஞ்சும் சாத்விசமெனப்படும். (க௭)

சுலிஸ்யாயதசுமலாஷ்டாய-புவிஷ்டவ்யசு |

ஐஷ்டேதஸுதஸுஷ்ட-த-யஜ்ஞவிபிராஜஸு ||

க௮ ||

(ப-ம்.) (ஜே) பாதஸ்ரேஷ்ட - ஓ பாதச்சிரேஷ்டனே! பலம்-பலத்தை, அபிஸந்தாய-விரும்பி, டம்பார்த்தம்அபிச-ஜம்பத்துக்காகவும், யி-எந்தயாகம், இதுயதே-யஜிக்கப்படுபோ, தம்-அதை, ராஜஸம்-இராஜஸமான; யஜ்ஞம் - யஞ்ஞமென்று, வித்தி - தெரிந்து கொள்வாயாக. (க௮)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! பலத்தையும், கீர்த்தியையும் விரும்பிச்செய்யப்படுகிற யஞ்ஞமே இராஜஸமென்றறிக. (க௮)

வியிஹீநஸுஷ்டாநஸிந்த்ரஹீநஸிஷ்டி ||

ஸூலாவிரஹித-யஜ்ஞதாஸிஸ்யாஸிஷ்டதே ||

க௯ ||

(ப-ம்.) விதிஹீநம் - ப்ராஹ்மணாஜ்ஞையில்லாததும், அஸ்ருஷ்டாநம்-அன்னதானமற்றதும், மந்த்ரஹீநம் - மந்திரமற்றதும், அதசுவிணம்-தக்ஷணையற்றதும், ஸ்ரத்தாவிரஹிதம் - சிரத்தையற்றதுமான, யஜ்ஞம்-யஞ்ஞத்தை, தாமஸம்-தாமஸமென்று, பரிசுஷ்டே-சொல்வர்கள். (க௯)

(தா-ம்.) விதியவஸ்தை, சாஸ்திரோத்திரவியம், மந்திரம், த்ட்சிணை, சிரத்தை, இவைகளின்றி மனம்போனபடி செய்கிறயஞ்ஞமே தாமஸமெனப்படும். (க௯)

ரெவலிஷம்-புரான்களிலுள்ளவற்றைப்போல (வ்ய)

வ்யவஸ்து-புரான்களிலுள்ளவற்றைப்போல (வ்ய) கசு||

(ப-ம்) தேவதீபி குரு ப்ராஜ்ஞ பூஜநம் - தேவர்கள் பிராம்மணர் குருக்கள் தெரிந்தவர்களை பூசிப்பதும், செளசம்-பரிசுத்தியும், ஆர்ஜவம்-நேர்நடக்கையும், ப்ரம்ஹசர்யம்-பிரம்மசரிபமும், அஹிம்ஸாச-இம்மைசெய்யாமையும், சரீரம்-சரீரஸம்பந்தமான, தபஃ-தவம்(என்று), உச்சயதே-சொல்லப்படும். (கச)

(தா-ம்) தேவதை, அந்தணர், ஆசாரியன், இவைகளைப் பூஜித்தாலும், புண்ணியதீர்த்தஸ்தானம் முதலியசௌசமும், ஸத்தியமும் பிரம்சாரிவிரதமும்; அஹிம்சையும், சரீரசம்பந்தமான தவமென்று சொல்லப்படும். (கச)

கூட-பெருமகாரவாக்யம்-புரான்களிலுள்ளவற்றைப்போல (வ்ய)

வ்யவஸ்து-புரான்களிலுள்ளவற்றைப்போல (வ்ய) கசு||

(ப-ம்) அநுத்வேககரம்-(பிறருக்கு) கஷ்டத்தைபுண்டாக்காததும், ஸத்யம்-ஸத்தியமானதும், ப்ரியஹிதம்ச-பிரிபமாயிருக்கச்செய்தே இதமானதும், யத்யாதொரு, வாக்யம் - வார்த்தையுண்டோ, தத்-அதுவும், ஸத்வாத்யாய அப்யஸம்சைவ - வேதாத்தியயனமும், வானம்பம்-வாக்குமயமான, தபஃ-தவம், இதி-என்று, உச்சயதே-சொல்லப்படும். (கரு)

(தா-ம்) பிறருக்கு மனவருத்தமுண்டாகாமலிருக்கிற வசனமும் அன்பும், நன்மையையும், வேதாப்யாசமும், வாக்குருபமானதவமென்று சொல்லப்படும். (கரு)

புரான்களிலுள்ளவற்றைப்போல (வ்ய)

வ்யவஸ்து-புரான்களிலுள்ளவற்றைப்போல (வ்ய) கசு||

(ப-ம்) மநஃப்ரஸாதஃ-மனத்தெளிவும், ஸௌம்யதவம்-ஸவுமியத்தையும், மௌநம்-பேசாமையும், ஆத்மவிநிசரஹம்-அந்தக்கரண நிக்ரஹமும், பாவஸம்சுத்திஃ - அபிப்பிராயசுத்தியும், இதி-என்கிற, ஒத்த-இது, மாஸம்-மனதைச்சேர்ந்த, தபஃ - தவம்(என்று), உச்சயதே-சொல்லப்படும். (கசு)

(தா-ம்) மனதிற்கு நிர்மலத்துவம்(காமக்ரோதாதிகளில்லாமை) ஸௌமியத்துவம்(பிறர்மேன்மையை விரும்புதல்) மௌனம், மனம்,

மனஸ்ஸுனூல் வாக்குக்கு மனோஹீர்த்திதியானம் தியாபிக்கிற விஷயத்தில் நிரூபிக்கிறதும் பாவசுத்தியும் மானஸதபஸ்ஸு சொல்லப்படும்.

(௪௬)

ஸ்ரூயாவரயா தவ்ந்தவஸ்துவியம்நரெ||

ஸவலாகாங்குலிய-ஓகெஸூஸ்குவரியகூதெ|| கௌ||

(ப-ம்) அபலாகாங்குலிபி - பலாபேகையற்றவரும், யுக்தைஃயுக்தர்களுமான, நரை-மனுஷியர்களால், பரயா - மேலான, ஸ்ரீத்யா-சிரத்தையுடன், தப்தம்-செய்யப்பட்ட, த்ரீவிதம் - மூவகையான, தத்-அந்த, தபி-தவத்தை, ஸாத்விதம் - ஸாத்விதமென்று, பரிசுகூதே-சொல்லுகிறார்கள்.

(௪௭)

(தா-ம்) பயனைவிரும்பாமல்பகவதாராதனரூபமென்கிற சித்தசுத்தியோடும் மிகுசிரத்தையோடும், செய்யப்படுகிற காயிகம், வாசிகம், மானசிகமென்னும் இம்மூன்று விதங்களானதவமும், ஸாத்விதங்களெனப்படும்.

(௪௮)

ஸதாராநவ-ஓஜா-ஓதவொஓஹாநவெவயச||

கியதெததிலவொகூராஜஸ்வஸூ-ஓவ|| கஅ||

(ப-ம்) யத்-எந்த, தபி-தவம், ஸத்காரமான பூஜார்த்தம்-ஸத்காரத்துக்காகவும் மானத்துக்காகவும் பூஜைக்காகவும், தம்பேநசைவதம்பத்தோடே, க்ரீயதே-செய்யப்படுகிறதோ, சலம் - சஞ்சலமானதும், அத்ருவம்-ஸ்திரமானதுமான, தத்-அது, இஹ - இதில், ராஜஸம்-ராஜஸமென்று, ப்ரோக்தம்-சொல்லப்பட்டது.

(௪௯)

(தா-ம்) பிறபெருமைப்படுத்துவதற்கும், தய்ப்பதற்கும், பூஜிப்பதற்கும், படாடோபத்துடன் ஸ்வர்க்காதி போக்கியங்களைக்கருதி செய்யப்படுகிறதவம் இராயஸமெனப்படுகின்றன. அஃது அஸ்திரமாதலின் சாக்ஷதமன்று.

(௫௦)

ஸூத்ராவெணாதநாயதீயயாகி, யதெதவஃ||

வரஸெராஜாநாய-ஓவாததாஜஸூ-ஓவாஹுத|| கௌ||

(ப-ம்) யத்-எந்த, தபி-தவம், மூட்காரேஹண - மூர்க்கப்படியாய், ஆத்மந-தனது, பீடயா-பீடையோடு, க்ரீயதே-செய்யப்படுகிறதோ, பரஸ்ய - பிறறுடைய, உத்ஸாதார்த்தம்வா - நசிப்பதற்காகவோ, க்ரீயதே-செய்யப்படுகிறதோ, தத்-அது, தாமஸம் - தாமஸம் என்று, உதாஹ்ருதம்-சொல்லப்பட்டது.

(௫௧)

(கக)

சென்னை, 17.05.2023

(2.10)

(20)

தீயதெய்வவிரிதெய்வத்தாநாஜஸஸ்து|| உக||

(25)

(உக)

சுவாஸ்யகலிவதிராநந்ததாரிஸஸுபாஹுத்யு|| ௨௨||

(ப-ம்.) யத-எந்த, தாநம்-தானம், அஸத்க்ருதம் - ஸத்கரையில் லாததும், அவ்ஜ்ஜூதம்-திரஸ்காரத்தோடு கூடியதுமாய், அதேசகாலே-அதேசகாலத்தில், அபாத்ரேப்யஃ - அயோக்கியருக்கு, தியதே-

கொடுக்கப்படுகிறதோ, தத்-அந்த தானமானது, தாமஸம் - தாமஸமென்று, உதாஹ்ருதம்-சொல்லப்பட்டது. (உஉ)

(தா-ம்.) அப்பிரசஸ்தமான தேசகாலங்களில் அபாத்திரனுக்கு ம்பாதப்தாக்கூளனஞ் செய்வதற்கு கூட தகுதியில்லாதவனுக்கும் உபசாரமின்றி கொடுக்கப்பட்ட தானம் தாமஸமென்று சொல்லப்படும். (உஉ)

ஐஃகதூஷிதிநிஷே-ஸொஸூண ஹவிலிவிபிஸ்யு-கஃ|

புராஹ்ணாவெ நவெடாஸ்யயஜுஸூவிஹிதாஃவாரா|| ௩௩||

(ப-ம்.) ப்ரஹ்மணஃ-வேதத்துக்கு, நிர்தேசஃ-நிர்தேசம், ஓம்தத்ஸத் இதி-ஓம் தத்ஸத் என்று, ந்ரிவிதஃ-மூவகையாகி, ஸ்ம்ருதஃ - எண்ணப்பட்டது; தேந-அதனால், ப்ரஹ்மணஃ - பிரம்மமணரும், வேதாஃ-வேதங்களும், யஜுராஃ-ச-யாகங்களும், புரா-முன்பு, விஹிதாஃ செய்யப்பட்டன. (உ௩)

(தா-ம்.) வைதிககர்மத்திற்கு ஓம், தத்ஸத்; என்கிற பூவ்விதமான சப்தங்கள் அந்வயிக்கின்றது. (என்பதால் வைதிககர்மரீப்சமயத்தில் ஓம் என்கிற சப்தம் கர்மாங்கமாயும்) தத்ஸத் என்கிறசப்தங்கள் பூஜார்த்தங்களாயும், பிரயோகிக்கப்படுகிறதென்றுகருத்து, அம்மூன்று சப்தங்களோடு ஸம்மந்தப்பட்டு பூர்வம் அந்தணர்களையும், வேதங்களையும் யஜ்ஞங்களையும் படைக்கப்பட்டன. (என்பதால் அந்தணர்கட்கு மூன்று சப்தங்கள் உபதேசிக்கத்தக்கது வேதம் எஜ்ஞம் இதுகளை ஆரம்பிக்கும்போது மேற்கூறிய சப்தங்களைப் பிரயோகிக்கவேண்டுமென்று கருத்து.) (உ௪)

தஸூடொயித்யு-டாஹ்யத்யுஜேடாநதவஃசூயாஃ|

புவத-ஃவெதவிபாநொகூஸதகஃஸூஹவாழிநாபு|| ௨௪||

(ப-ம்.) தஸ்மாத்-அந்த ஹேதுவினால், ப்ரஹ்மவாதிராம்-பிரமவித்துக்களுடைய, யஜ்ஞதாந தபஃ க்ரியாஃ-யக்ஞதான தவக்கிரியைகள், விதா நோத்தாஃ - வேதவிதியில் சொல்லப்பட்டவைகளாய், ஆதென-ஆதியில், ஓம் இதி-“ஓம்” என்று, உதாஹ்ருத்ய - சொல்லி, ஸததம்-எப்போதும், ப்ரவர்தந்தே-பிரவர்த்திக்கின்றன. (௪)

(தா-ம்.) ஆதலின் வேதத்தைக்கற்கும் பிரம்ம, சுஷத்திரிய, வையசர்களுடைய சாஸ்திர ஸம்மதமான யஜ்ஞங்கள், தானங்கள், தவ

ங்கள், கிரியைகள் இவைகளெல்லாம் ஒம் என்று சொன்னபிறகு ஆரம்பிக்கவேண்டும். (௨௪)

ததிதநவிலஃயாயவமஃயஜுதவஃகியாஃ |
 டாநகியாஸூவியபாஃகியஃவெதஜொக்ஷகாஃகிவஃ || ௨௫ ||

(ப-ம்.) தத்திதி-தத் என்று, பலம்-பலனை, அநபிஸந்தாய-கோராமல், விவிதாஃ-பலவிதமான, யஜ்ஞதபஃ க்ரியாஃ-தவக்கிரியைகளும் யாகக்கிரியைகளும், தாநக்ரியாஃச-தானக்கிரியைகளும், மோக்ஷகாஃகிபிஃ - மோக்ஷாபேகைபுடையோரால், க்ரியந்தே - செய்யப்படுகின்றன. (௨௫)

(தா-ம்.) முத்திபைவிரும்புவோர்களால் பயனைக்கருதாது செய்கிற யஜ்ஞமும், தவம் தானம் என்கிற அநேககிரியைகள் தத் என்கிற ப்ரம்மவாசகசப்தத்தை யுச்சரித்துச் செய்யப்படுகிறது. (௨௫)

ஸஜாவெஸாயஃஸாவெஸவஃகிததஸுப்யஃயஜுதவஃ |
 ப்ரஸஸெகஃ-ஃணிதயாஸஜுஸ்யஃவாயஃயஜுதவஃ || ௨௬ ||

(ப-ம்.) ஸத் இதி-“ஸத்” என்கிற, ஏதத்-இது, ஸத்பாவே-இருக்குந்தன்மையிலும், ஸாதுபாவே-ஸாதுத்தன்மையிலும், ப்ரயுஜ்யதே-பிரயோகிக்கப்படுகின்றது, (ஜே) பார்த்த - ஓ குந்திபுத்திர!, ததா-அப்படியே, ஸத் சப்தம்-“ஸத்” என்னும் சொல், ப்ரசஸதே-ப்ரசஸ்தமான, கர்மணி-கருமத்தில், யுஜ்யதே-உபயோகிக்கப்படுகிறது.

(தா-ம்.) அர்ஜுனா! தத் என்கிற சப்தம் இருக்கிற தென்பதிலும் பிரஸஸ்தமென்பதிலும் உபயோகப்படுகிறது. அவ்வாறே பிரஸஸ்தமானகர்மத்தில் தத் என்கிற சப்தம் உலகத்திற் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. (௨௬)

யஜெதவஸிஃநவஸூதிஸூதிதொவ்யுதவஃ |
 கஜுஃவெவததயஃ-யஸஃகிதவாஸிய்யதவஃ || ௨௭ ||

(ப-ம்.) யஜ்ஞே-யாகத்திலும், தபஸி-தவத்திலும், தானேச-தானத்திலும், ஸ்திதிஃ-நிலைநிலையானது, “ஸத்”இதி-“ஸத்” என்று, உச்சயதே-சொல்லப்படுகிறது. (௨௭)

(தா-ம்.) யஜ்ஞம், தபஸ்ஸு, தானம் இதுகள் வைதீகர்களுக்கு ப்ரஸஸ்தமானதால், ஸத் என்று கூறப்படும். வைதீகர்களுடைய பி

(5)

காசிராநாங்குட்டிணாந்திராஸம்ஸந்திராஸங்கவ்யொவிடிஃ
ஸவபுதிஃமயதிராமபுரமஸந்திராமவிசுக்ணாஃ|| ௨||

(2)

தூஜி லெஜாஷுவஜி தெகுகுஜ் லாஹாஜ்-நிஷிணர்|
யஜ்ஜாநதவகேஜ்-நதூஜி திவாவர|

(五)

(五)

நியாயமுண்டெதகுதிரமொரதஸது |
தரமொணிபுராஷ்ஷாபுதிவிபலம்புகிதி-த ||

(8)

(தா-ம்) ஓ பாரதா ! இவ்வீரண்டு ஸந்தேகங்களினது உண்மையைக்கேள் மின் தியாகமென்பது மூன்று விதங்களென்று முன்னைமே கூறப்பட்டன. (ச)

யஜ்ஞாநதவஸ்குரீர்த்ராஜ்யஞ்ஞாயுரெவதகி |
யஜ்ஞாநாநந்தவபெவ்வாவநாகிரீநீழிணாபு || ௫

(ப-ம்.) யஜ்ஞதாந-யக்கும், தானம், தபஃ-தவம்(என்னும்) கர்ம-கருமம், நத்யாஜ்யம்-விடத்தகாது; தத்-அந்தக் கர்மங்கள், கார்யம் ஏவ-செய்யவேண்டுமே; யஜ்ஞஃ-யாகமும், தாநம்-தானமும், தபஃ-சைவ-தவமும், மரீஷிணம்-பண்டிதாருக்கு, பாவநாகி-பாவங்களைப் போக்கடிப்பவை. (௫)

(தா-ம்) யஜ்ஞம், தானம் சவம் என்கிற கர்மங்கள் விடத்தக்கதன்று. தியாகம்வசையில் தினந்தோரும் செயற்பாலனவேயாம். ஏனெனின், யஜ்ஞம் தானம் தபஸ்ஸம் முதலியவைகளை அதுஷ்டிப் போர்க்குப்பரிசுத்தமுண்டாகிறது. (௫)

வநதாநுவிதஸ்குரீரணிலஸம்ஞாநாமவாநீய |
கதஸ்வாநீதிரெவாயுதிநிதஸ்தஸு || ௬

(ப-ம்) (ஹே) பார்த்த-ஓபார்த்த, ஏதாகி-இந்த, கர்மாணி-கருமங்கள், ஸங்கம்-ஆமி-(எனதென்கிற) ஸங்கத்தையும், பலாநிச - பலன்களையும், தயகத்வா-விட்டு, கர்தவ்யாகி-செய்யவேண்டுமது, இதி-என்னுடைய, நிச்சிதம்-நிச்சயிக்கப்பட்டதும், உத்தமம் - உத்தமமானதுமான, மே-என்னுடைய, மதம்-மதம். (௬)

(தா-ம்.) பார்த்தா ! யஜ்ஞம், தானம், தவம்மென்கிறகர்மங்களைக்கூட அகம்பாவத்தையும் பலேச்சையையும் விட்டு அவசியம் செய்யவேண்டுமென்பது எந்தன்கருத்தி. (௬)

நியதஸ்யநியதமானந்யாஸஃகரூபெநாவவடிவதே |
ஹேவாநுஸ்யவநித்யாமஸாஸ்வரிசுகிதே || ௭

(ப-ம்.) நியதஸ்ய-நியதமான, கர்மணஃ-கருமத்துக்கு, ஸந்யாஸஃ-விடுவதென்பது, நஉபபத்யதே-சேராதது, மோஹாத்-அக்ஞானத்தால், தஸ்ய-அதை, பரித்யாகஃ-விடுவதானது, தாமஸஃ - தாமஸம்(என்று), பரிகீர்திதஃ-சொல்லப்பட்டது. (௭)

(தா-ம்) அவசியமான நித்தியநயித்திய கர்மங்களைவிடுவது ச

(d)

கக||

(கக)

(55)

521

(52)

(52)

π 69

15

வதாமி-இந்த, காரணாமி - காரணங்களையும், மே - என்னிடத்தில், நி
போத-தெரிந்துக்கொள், (க௬)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! தத்துவத்தினை உண்மைஞானத்தைவி
லக்குஞ்சக்கிபெற்ற யெல்லாகர்மங்களும் சித்திப்பதற்குக் காரணம்
ஐந்தெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதைக் கேள்யின். (க௬)

கயிஷ்டாநந்தயாகத-பாகுணம்வ்யயயிய்யு!

வியியாஸ்யயயிஷ்டாநந்தெவமெவவாசுபகஸி|| கச||

(ப-ம்) அதிஷ்டாநம்-அதிஷ்டானமும், ததா-அப்படியே, கர்
த்தா-கர்த்தாவும், ப்ரதக்ஷிதம்-தனித்தனியான, கரணம்-கரணமும்,
விஷிதாச-பலவகைப்பட்ட, ப்ருதக்ஷேஷ்டா - தனித்தசேஷ்டையும்,
அதா-இவைகளில், பஞ்சமம்-ஐந்தாவது, தைவம்ச-தைவமும் ஆகி
யிருக்கின்றது. (க௭)

(தா-ம்) ஜீவாத்மாவினால் நியமனம் செய்யப்பட்ட சரீரம், ஞா
னத்தை ஆஸ்ரயித்த ஜீவான்மா, வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உப
ஸ்தம், என்கிற ஐந்திந்திரியங்கள், ப்ராணபான ஸமாநோதாந வ்யா
நங்களென்னும் ஐந்துவாயுக்களின் ஐந்தாவதுதைவம். (அதாவது
ஸர்வாந்தர்யாயியான பரமாத்மா) (ஸ௦) தைவஞ்சைவ - இந்திரியா
நிநியாமகர்களான சூரியாதிகள். (க௮)

ஸரீரவாஜுநாநியபுக்ஷு-புராரஹதநஸி|

நயாபயுவாவிவரீதவாவெவெததஸ்யுஹதவஃ||

(ப-ம்) நஸி-மனிதன், சரீரவாந்மநோபி-சரீரவாந்மனங்களால்
ந்யாயம்யம்வா-நியாயமோ, விபரீதம்வா-அனியாயமோ, யத் - எந்த,
கர்ம-கர்மத்தை, ப்ராபதே - தொடங்குகிறானோ, தஸ்ய - அதற்கு,
ஏதே-இந்த, பஞ்ச-ஐந்தும், ஹேதவி-காரணங்கள். (கரு)

(தா-ம்) இவைகள் சரீரம் வாக்கு மனம் இதுகளால் நியாய அ
னியாயகர்மங்களைப் புருடன் ஆரம்பித்தபோது அவைகளுக்குக்
காரணமாகும். (கரு)

ததெத்யவஸ்திகத-பாரஜாதாநகெவயந்தயி||

வஸுத்யுக்ஷதவ-பிகாநூலவஸுதிஷு-புக்ஷி|| க௯||

(ப-ம்) ஏவம்ஸதி-இப்படியாயிருக்க, ததா - அந்தக் கர்மத்தில்,
யு - எவன், அக்ருதபுத்தித்வாத் - வஸ்து ஸத்திதியைத் தெரிந்து

கொள்ளுகிற புத்தியில்லாதவனாகிறதனால், கேவலம் - ஒரு, ஆத்மா
நம்-ஆத்மாவை, கர்தாரம்-கர்த்தாவாக, பச்யதி-பார்க்கிறானே, ஸ்-
அந்த, தூர்மதி-கெடுமதியன், நபச்யதி-பார்க்கமாட்டான். (கக)

(தா-ம்) பரமாத்ம ஸம்பந்தமின்றியும், ஜீவாத்மாவிற்குக் கர்த்
துருத்வமே இல்லாமலிருக்கும்போது கர்மங்களில் ஜீவாத்மா ஒரு
வனே கர்த்தனென்று எண்ணுகிறவன் உண்மைஞ்ஞானஞ்ஞானதஸி
ன் பரம்பொருளையறியா சொழிவான். (கக)

யஸ்யநாஹங்குதொஹாவொவ்யயஸ்யநஸிவ்யுதெ |
ஹக்வாவிஸஹாராநுரொகாநஹஹந்திநசிவ்யுதெ | கஎ||

(ப-ம்.) யஸ்ய-எவனுடைய, பாவஃ-அபிப்பிராயம், அஹங்க்ரு
தஃ-அஹங்காரத்தால்வந்தது, ந-அல்லவோ, யஸ்ய - எவனுடைய,
புத்தி-புத்தி, நஸிப்யதே-ஒட்டாதோ, ஸ் - அவன், இமார் - இந்த,
லோகாந்-பிராணிகளை யெல்லாம், ஹத்வாபி - கொண்டும், நஹந்தி-
கொல்லுகிறதில்லை; நசிப்யதே-கட்டுப்படான். (கஎ)

(தா-ம்) எவனது மனோபாவம் அகங்காரத்தை ஆஸ்ரயிக்கவில்
லையோ எவனது புத்தி எனது என்கிற மமதையும் பஸேச்சையுமில்
லாம லிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்டவன் இவ்வுலகையெல்லாம் யுத்
தத்திற் கொன்றாலும் கொன்றவனாகான். (ஸம்) கரணம்-காதுமுதலி
யஇந்திரியங்களுக்கு புத்தியும். (கஎ)

ஜ்ஞாநஞ்சேயம்வரிஜ்ஞாதாக்ரிவிபாகஜ்வொடிநா |
கராணங்கஜ்வெதஜ்ஞிவியஜ்ஞிஸம்முஹ || கஅ||

(ப-ம்) ஜ்ஞாநம்-அறிவு, ஜ்ஞேயம் - அறியவேண்டுவது, பரிஜ்
ஞாதா-அறிபவன், இதி-என்று, கர்மசோதநா-கருமத்தின்விதி, த்ரி
விதா-மூன்றுவகை, கரணம்-கரணம், கர்ம-கருமம், கர்த்தா - கர்த்
தா, இதி-என்று, கர்மஸங்க்ரஹம்-கருமச்சுருக்கம், த்ரிவிதஃ - மூன்
றுவகை. (கஅ)

(தா-ம்.) கர்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்தும் ஞானம் க்ஞேயம்(அதா
வது அறிந்து செய்யப்படுகிற கர்மம்) ஞாதா (அறிந்தவன்) இம்மூ
ன்றும் ஸம்பந்தப்படுவதே கர்மவிதிகளென்க. அக்கர்மங்கள் கர்மக
ர்த்தாவென்றும், கரணமென்றும், கர்மஸங்க்ரகமென்று முவ்வகை
ப்படும். அவைகளை யறுஷ்டிப்போன் இம்மூன்றுகளிலும்பற்றுடை
யவனாகிறான். (கஅ)

ஜ்ஞாநக்ஷேத்ரவக்த்ரவக்திரெபவமணவெடித்

வெபாஷுதெதமணவண்ட்ரநெபயாவஹுணுதாந்ரவி||

(ப-ம்.) ஜ்ஞாநம்-ஞானமும், கர்மச-கருமமும், கர்தாச-கர்த்தா
வும், குணபேதத-குணங்களின் வித்தியாஸப்படி, த்ரிதைவ - மூன்
றுபடியாகவே, குணஸங்க்யானே-குணஸங்கியானத்தில், ப்ரோச்ய
தே-சொல்லப்படுகிறது, தாநிஅபி-அவைகளையும், யதாவத்-உள்ள
படியே, ஸ்ருணு-கேள். (கக)

(தா-ம்.) ஜ்ஞாநம், கர்மம், கர்த்தா என்கிறஸத்துவாஜஸ்தமோ
குணங்களால் மூன்று விதங்களாக அக்குணபேதங்களைப் பராமர்
சித்தபொழுது வழங்கப்படுகிறது. அதனது ஸ்வரூபங்களை உள்ள
துள்ளபடி கேள்மின்? (ஸ) குணஸங்க்யானே-குணங்களுடைய கா
ரியங்களை கணக்கிடுவதில். (கக)

வவ-ஹுதெஷு-வெபெநகஹாவரஹ்யஜீக்ஷதே |

ஸுவிவக்தவ்வதெஷு-ததஜ்ஞாநவிலிஸாஸிக்யு|| ௨௦||

(ப-ம்.) விபக்தேஷு-பிரிக்கப்பட்ட, ஸர்வபூதேஷு-ஸகலபூத
ங்களிலும், அவிபக்தம்-பிரிக்கப்படாததும், அவ்யயம் - நிர்விகாரமா
னதுமான, ஏகம்-ஒரு, பாவம்-ஆத்மவஸ்துவை, யேந - எதினால், ஈ
க்ஷதே-பார்க்கிறானே, தத்-அந்த, ஜ்ஞாநம்-ஞானத்தை, ஸாத்விகம்-
ஸாத்துவிகமென்று, வித்தி-அறி. (௨௦)

(தா-ம்.) எந்த ஞானத்தால்புருடன் பிரானிகளெல்லாவற்றி
லும் ஏகரூபமான ஆத்மா பேதப்பட்டவஸ்துக்களிலிருப்பினும், தீர்
க்கலம்ரஸ்வாதிபேதமின்றியும், விகாரமின்றியும், பார்க்கின்றானே,
அத்தகைய ஞானம் ஸாத்விகமெனப்படும். (௨௦)

வ்யயக்ய நதாயஜ்ஞாநநாநாஹாவாந்யயவியாந்

வெதீவவெ-ஹு-ஹுதெஷு-ததஜ்ஞாநவிலிஸாஸிக்யு|| ௨௧||

(ப-ம்.) யத்ஜ்ஞாநம்ச - எந்த ஞானமானால், ப்ருதக்விரதர் - அ
னேகவிதங்களான, நானாபாவாந்-அனேக வஸ்துக்களை, ஸர்வேஷு-
ஸகலமான, பூதேஷு-பூதங்களிலும், ப்ருதக்த்வேந-தனியாக, வே
த்தி-அறிகிறதோ, தத்-அந்த, ஜ்ஞாநம்-ஞானம், ராஜஸம் - ராஜஸமெ
ன்று, வித்தி-அறி. (௨௧)

(தா-ம்.) ப்ராணிகளெல்லாவற்றிலுமுள்ள ஆத்மாக்களை அந்தந்த ஸரீரத்திற்கேற்றவாறு வேறுவேறுகப்பார்ப்பதும், அவைகளுக்கு வேறுவேறுவிதங்களானபலங்கள் அந்தந்த ஸரீரத்திற்கேற்றவாறு பதிக்கிறதென்றுத் தெரிந்துகொள்வது இராஜஸூனமென்றுணர்க. (உக)

யதுகூடஸுவபெதஸுநிகாயே-ஸகூரெஹதூக்யு|
கதஸாய-ஸவபெதஸுநிகாயே-ஸகூரெஹதூக்யு| ௨௨|

(ப-ம்.) யத்து-எந்த ஜ்ஞாநமானால், ஏகஸ்மிந் கார்யே - ஒரேகருமத்தில், க்ருதஸ்நவத்-எல்லாமுடையதுபோல், ஸக்தம்-பற்றியிருக்குமோ, அஹேதுகம்-ஹேதுவற்றதோ, அத்வார்த்தவத் - உண்மைப்பொருளற்றதோ, அல்பஞ்ச-ஸ்வல்பமானதோ, தத்-அது, தாமஸம்-தாமதமாக, உதாஹ்ருதம்-சொல்லப்பட்டது. (௨௨)

(தா-ம்.) ஒருகாரியத்தில் எல்லாபலங்களையும் சிந்தித்துண்மையில்லாத அர்த்தத்தை ஆசிரயித்து அறப்பலத்தை விருப்பி அசாத்ரியமானதை சாத்தியமென்று கிரகிப்பதே தாமசஞானமெனப்படும். (௨௨)

நியதம்ஸம்ஸாஹிதகிராஃவெஷகங்க்யத்யு|
ஸஹபெஷுநாகூ-யததாஸிகூ-ஹுமெ| ௨௩|

(ப-ம்.) யத்கர்ம-எந்தகர்மம், நியதம்-வர்க்கிராமங்களுக்குத்தகுந்ததும், ஸங்கரஹிதம்-பற்றொழிந்ததும், அபலப்ரேப்ஸுநா - பரபேகையற்றவனுல், அராகத்வேஷதஃ - ராகத்துவேஷமின்றி, க்ருதம்-செய்யப்பட்டதுமோ, தத்-அது, ஸாத்விகம்-ஸாத்விகமாக, உச்யதே-சொல்லப்படும். (௨௩)

(தா-ம்.) தனக்கேற்றகர்த்தருத்வ முதனிய அபிமானமின்றிஇராகத்வேஷங்களை விட்டு பலத்தைக்கோராமற்செய்யப்படுகிற கர்மஸாத்விக கர்மமெனப்படும். (௨௩)

யதுகாரெஷுநாகூ-ஸாஹம்காரொணவாவாந்|
கியதெவஹமரயாஸம் தகிராஜஸம்-ஹாஹுத்யு| ௨௪|

(ப-ம்.) யத்கர்ம-எந்தகருமமானால், காமேப்ஸுநா - அபேகையுடையவனுல், புநஃ-அல்லது, ஸாஹம்காரோணவா-அஹங்காரத்தோடு, பஹுளாயாஸம்-விஸ்தார ஆபாஸத்தோடு கூடியிருக்கு

ம்படி, க்ரியதே-செய்யப்படுகிறதோ, தத்-அது, ராஜஸம்-ராஜஸமென்று, உதாஹ்ருதம்-சொல்லப்படும். (உச)

(தா-ம்) பலத்தைக்கருதி தான் கர்த்தனென்றெண்ணி அளவி
றந்தபிரயாசையோடு அறுஷ்டிக்கப்படும் கர்பம் இராஜஸ்கர்பமெ
னப்படும். (உச)

சுநுஸங்குயம்மிஸாஜநவெ க்யுலவளரூஷ்டு|
 ரொஹாடாரயுதெகரி கதூஜஸிஹாஹுத்யு|| ௨௫||

(ப-ம்.) அதுபந்தம்-பின்புநேரிகிறதுக்கழும், கத்யம் - கிரயத்
தையும், ஹிம்ஸாம்-இம்ஸையையும், பௌருஷம்-ச - ஸாமர்த்தியத்
தையும், அக்ஷேப்ய-ஆலோசியாமல், மோஹாத் - அக்ஞானத்தால்,
யத்-எந்த, கர்ம்-கருமம், ஆரப்பயதே-ஆரம்பிக்கப்படுகின்றதோ, தத்-
அது, தாமஸம்-தாமதம்(என்று), உச்சயதே-சொல்லப்படுகிறது. ()

(நா-ம்) கர்மத்தினது முடியையும், அதனுண்டாகும் இலாபநஷ்டங்களையும், பிறர் சீமைமையுந், தனது ஸக்தியையும் ஆராய்ந்துணராது அவிவேகத்தாற்செய்யத் தொடங்கும் கர்மம் தாமஸ கர்மமெனப்படும். (உரு)

சோகலஸரெமாநமலவாழீபுதுதாஹஸதிநிதம்
- விஜய்விஜெராநிவிபுதாஸ்குதாஸாஸிகஉயுதெதி

(ப-ம்) முக்தஸங்க-பலத்தில் விருப்பயில்லாதவனும், அந்நமம் வாதி-அஹங்காரமற்ற, த்ருதிஉத்ஸாஹஸம்ஸ்கித-தேசியம் உத்ஸாஹத்தோபகூடியவனும், வித்திஅஸித்யோ-ஸித்தியிலும் அஸித்தியிலும்; நிர்ஷ்காஸ-விசாரமற்ற, கர்த்தா-கர்த்தாவானவன், ஸாத்வித-ஸாத்விதன்(என்று), உச்சயதே-சொல்லப்படுகிறான். (உக)

(தா-ம்.) பலத்தைவீரும்பாமல் தாமஸகர்மமென்னும் அபிமா
னத்தைவிட்டு தைரியமாய் உத்தரஹத்தூடன் கூடினவனுய் ஸித்தி
யாஹும் ஆகாதபோதிலும் மனம் கெட்டவன் ஸாத்விசுமெனப்ப
டுவான். (ஸ்ர) ஸித்த்ய ஸித்தயே-கருமபலன் கிடைத்தாலும் கிடை
க்காவிட்டாலும். (உக)

ராஜ்குடிமஹபெய்லுபுரம்ஹோலிஸாத்தகொஸாமி |
ஹஷ்டபொகாநிதங்கதாராஜஸஹபரிசுதிபுதம் || ௨௪ ||

-(ப-ம்.) ராகி-கீர்த்தியை விருப்புகிறவனும், கர்மபலப்பேர்ப்பலகை

கருமப்பயனைக்கோரியவனும், லுப்தம் - லுப்தனும், ஹிம்ஸாத்மகம் - ஹிம்ஸைசெய்பவனும், அகஸி - அபரிசுத்தனும், ஹர்ஷசோகாந்விதம் - ஸந்தோஷத்துக்கங்குளோடு கூடியவனுமான, சர்தா - கர்த்தா, ராஜஸம் - ராஜஸனென்று, பரிசீர்த்திதம் - சொல்லப்பட்டான். (உஎ)

(தா-ம்.) புகழையும், கர்ம பலத்தையும் விரும்பிப் பொருளைச் செலவிட இச்சித்தவனாய் நிறைவற்றிச் செய்து கத்தமின்றி கர்மசித்தியில் உத்தராகத்தையுள், இல்லாதபோது ஸோதத்தையும் அடைந்தவன் இராஜஸகர்மி யெனப்படுவன். (௨௭)

சுயங்கீழ்ப்பாது தீவ்ஸஸுரொரெநகூதிக்காவுஸஃ ।

விஷ ஜீஜீவ புஸ்திரி உகதா சாஸனவறிதெ|| ௨௮||

(ப-ம்) அயுக்தக்-கர்மங்களுக்குத்தகாதவனும், ப்ராச்ருதம் - விவேகமற்றவனும், ஸ்தப்தம்-ஆரம்பஞ்செய்யாதவனும், சடல்-சடனும், ஸைக்ருதிக்-வஞ்சகனும், அலஸம்-மந்தனும், விஷாதி - துக்கம்ப்ராபாட்மவனும், தீர்க்கஸூத்ரீச - தீர்க்கமான வைரமுடையவனுமான, கர்த்தா-கர்த்தா, தாபஸம்-தாமஸ (நென்று), உச்சயதே-சொல்லப்படுகிறான். (உஅ)

(தா-ம்) கர்மத்தைச் செய்வதற்குரியவனாகாதவனாயும், கல்விபயிற்சியில்லாதவனாயும், சோம்பலுள்ளவனாயும், வருசகனாயும், பிறர்க்குத்தீங்கை விளையற்செயற்பாலன் கன்மத்திலம்பு பாடித்தவனாயும், அபிதாமஸமாய்க் கர்மத்தைச் செய்கிறவனாயும், தூக்கப்படுகிற ஸ்வபாவமுடையவனாயும், பிறருக்குச் சமீகத்தகாத தீங்குசளைச்செய்கிறவனுமிருப்பவன் தாபஸகர்மியெனப்படுவான். (10) ஸட: அபிசாரம். (உஅ)

வெள்ளைக்காய்தென்னைவழி தவிரவிடப்படுமா?

பொறுதி நகரெண்ணெய்க்கு நய நம்மிய|| உம்||

(ப-ம்.) (ஹே) தாஞ்ஜய-ஓ அர்ச்சுனா! அசேஷேண-கிச்சேஷ
மாய், ப்ருதகத்வேந-வேறு-வேறாய், ப்ரோச்யமாநம்-சொல்லப்படு
கிற, குணத்-குணங்களுக்குத்தக்கபடி, த்ரிவிதம் - மூன்றுவகையா
ன, புத்தே-புத்தியினுடையவும், த்ருதே-சைவ-ததிரியத்தினுடைய
யவும், பேதம்-பேதத்தை, ஸ்ருணு-கேள். (2க)

(தா-ம்.) ஞானத்திற்கும், ஐதரியத்திற்குமுள்ள பூன்முவிதபேதங்களை வேறுவேறாகச் சமக்கிரமமாய் கூறுதும் அனாதக்கேள்யினீ!

புஷ்பதிநிபு தினகாய-பாகாயெ-பாலயாவயெ |

வாயெ-பொஷணையெதிவ-பிஷ்ணாவாய-புஷாஸிகி || ௧௦ ||

(ப-ம்) (ஹே) பார்த்த-ஓ அர்ச்சுனா! யாபுத்தி எந்தபுத்தி, ப்ருத்திம்ச-புண்ணியஸாதனத்தையும், நிவ்ருத்திம்ச - மோக்ஷஸாதனத்தையும், கார்யா கார்யே-காரியகாரியங்களையும், பயாபயே-பயத்தையும் அபயத்தையும், பந்தம்-பந்தத்தையும், மோக்ஷம்ச-மோக்கத்தையும், யா-எது, வேத்தி-தெரிந்து கொள்ளுகிறதோ, ஸா-அந்தபுத்தி; ஸாத்வி-ஸத்துவகுணஸம்பந்தமானது. (௧௦)

(தா-ம்) பார்த்தா! இம்மையில் சேஷம் சாதனகர்மமென்னும்பிரவ்ருத்தியையும், மோக்ஷசாதன கர்மமென்னும் நிவ்ருத்தியையும், செயற்பாலனவையுமே, செய்யத்தகாதவைகளையும், பயத்தையும், இல்லறத்தையும், துறவாச்சிறப்பையு முய்த்துணரும்மதி ஸாத்விசமதியெனப்படும். (௧௦)

யயாபு-புயபி-பினகாய-பினகாய-புஷ்வ |

கயபாவஸ்புஜாநாதிவ-பிஷ்ணாவாய-புராஜவீ || ௧௧ ||

(ப-ம்) பார்த்த-ஓ குந்திபுத்திர! யயா-எந்தபுத்தினால், தர்மம்-தருமத்தையும், அதர்மம்ச-அதருமத்தையும், கார்யம்ச-காரியத்தையும், அகார்யம்வஸ-அகாரியத்தையும், அயதாவத்-உள்ளபடியன்றிக்கே, ப்ராஜாநாதி-அறிந்துகொள்ளுகிறதோ, ஸா-அந்த, புத்தி-புத்தி, ராஜஸீ-ரஜோகுண ஸம்பந்தமானது. (௧௧)

(தா-ம்) பார்த்தா! எந்தமதியினால் மானிடர் தர்மா தர்மங்களையும், கார்யா கார்யங்களையும், உண்மையாயறியப்படுகிறதோ; அதே இராஜஸபுத்தியென்க. (௧௧)

கயபி-புயபி-பிதியாபிநுதெகதிஸாவூதா |

ஸவ-புய-புராவீவரீ-தாஸு-பிஷ்ணாவாய-புதாஜவீ || ௧௨ ||

(ப-ம்) (ஹே) பார்த்த-ஓ குந்திபுத்திர! தமஸா-தமஸினால், வ்ருருதா-சூழப்பட்ட, யா-எந்த(புத்தி), அதர்மம் - அதருமத்தை, தர்மம்இதி-தருமமாகவும், ஸ்வார்த்தாந்-எல்லாவஸூக்களையும், விபரீதாந்ச-விபர்த்தமாக, மந்யதே-எண்ணுகிறதோ, ஸாபுத்தி-அந்தபுத்தி, தாமஸீ-தமோகுணஸம்பந்தமானது. (௧௨)

(தா-ம்) எந்த புத்தி அனுகூலத்தால் மூடப்பட்டு அதர்மத்தைத் தர்மமாயும், தர்மத்தை அதர்மமாயும், எல்லாவிஷயங்களையும் விபரீதமாயு முணர்கின்றதோ அது தாமஸபுத்தியாம். (௧௨)

யுதராயயாராயதெதநம்புரணென்புயசுயாஃ
யொமெ நவலுவிவாரினுயுதிவ்வாவாயுலாதிஃ || ௩௩ ||

(ப-ம்) ஹேபார்த்த - ஓ குந்திபுத்திர! யோகேச-யோகத்தோடுகூடி, அவ்யபிசாரின்யா - தப்பாத, யயா-எந்த, த்ருத்யா-தையியத்தோடுகூடினவன், மஃ ப்ராண இந்த்ரியக்ரியாஃ - மனம் பிராணன் இந்த்ரியங்களின் ஆகிய இவற்றின் வ்யாபாரங்களை, புருஷம்-புருஷன், தாரயதே-தரிக்கின்றானே, ஸா-அந்த, த்ருதி - தையியமானது, ஸாத்விஜீ-ஸத்வகுண சம்பந்தமுள்ளது. (௩௩)

(தா-ம்) பார்த்தா! எந்ததையியத்தினால் மானிடர்மனத்தொழில்களையும், பிராணத்தின் றெழில்களையும், கண்முதலிய ஞானேந்த்ரியங்களின் றெழில்களையும், கிலேநிறுத்துகின்றானே அந்ததையியம் ஸாத்விசுமாம். (௩௩)

யபாதுயுட்காரியாபுநயுதராயயாராயதெதநம்புரணென்புயசுயாஃ
யொமெ நவலுவிவாரினுயுதிவ்வாவாயுலாதிஃ || ௩௪ ||

(ப-ம்.) பார்த்த-குந்திபுத்திரனான, ஹே அர்ச்சுன - ஓ அருச்சுன! பலாகாங்குஷீ-பலனைக்கோரிய, புருஷம் - புருஷன், ப்ராஸங்கேச-அதிகஸங்கத்தோடு, தர்மகாமார்த்ததர் - தருமகாமார்த்தங்களை, யயா-எந்த, த்ருத்யா-தையியத்தால், தாரயதே-தரிக்கின்றானே, ஸா - அது, ராஜஸீ-ராஜஸு(மென்னப்படும்). (௩௪)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! எந்ததையியத்தினால் புருடன் பலத்தை விரும்பி அதிக ஆசையுடன் தர்மம் அர்த்தம், காமம், இவைகளை யதுஷ்டிக்கின்றானே, அது இராஜஸுதையியம். (௩௪)

யபாஸவஹயம்ஸொகஸிஷாடிஷிஷெவலு
நவிஸுனாதிஷுஷெயுயுதிவ்வாவாயுலாதிஃ || ௩௫ ||

(ப-ம்.) ஹேபார்த்த-ஓ குந்திபுத்திர! யயா - எந்த, த்ருத்யா-தையியத்தால், ஸ்வப்நம்-நித்திரியையும், பயம்-பயத்தையும், சோகம்-சோகத்தையும், விஷாதம்-துக்கத்தையும், மதம்-ஏவச - மதத்தையும், துர்மேதாஃ-கெடுமதி, நவிமுஞ்சதி-விடுதிறதில்லையோ, ஸா-அந்த, த்ருதி-தையியம், தாமஸீ-தாமஸு(மென்னப்படும்). (௩௫)

(தா-ம்.) அர்ஜுனா! எந்ததையியத்தினால் புத்தியுன்ன துக்கம், பயம், சோகம், விஷாதம். மதம் இவைகளை யொழிக்கானே அதுதாமஸுதையியம். (௩௫)

ஸுவம்ஸிதாநீந்திரிவ்யம் ஸுணுநெஹாதஷ-ம் |
 சுஹ்யஸாஸிதெயத்ருஷ்வானநிமஹதி || ௩௬ ||

(ப-ம்.) ஹேபரதர்ஷப-ஓ பரதச்சிரேஷ்ட! யத்ர-எதில், அப்பாஸாத்-பழக்கத்தால், ரமதே-ரமிக்கின்றானே, துராத்-தம்ச-ஸம்ஸாரிகதுக்கத்தின் முடிவையும், நிகச்சதி-அடைகின்றானே, த்ரிவிதம்-மூன்றுவகையான, தத்து-சகம்-அச்சகத்தை. இதாநீம்-இப்பொழுது, மே-என்னிடத்தில், ஸ்ருணு-கேள். (௩௬)

(தா-ம்.) பாஸதா! அப்பியாசத்தால் எதனிடத்தில் திருப்தியடைந்து துக்கநாசத்தைப்பெறுகின்றானே அப்படிப்பட்ட சகமுவகைப்படும். அக்து கீழ்மருமாறுணர்க. (௩௭)

யத்ருஷ்யவிஷயவரிணாநெஜ்யெதாவஜ்ய |
 தத்ருஷ்யஸிவபுரோகதாநிவ்யஸிவபுரோகத || ௩௮ ||

(ப-ம்) யத்தத்-எந்த அது, அக்ரே-முதலில், விஷம் இவ-விஷம்போலவும், பரிணமே-பரியவஸானத்தில், அம்ருதோபமம்-அமுதம்போலவுமோ, ஆத்மபுத்திப்ராஸாதஜம்-ஆத்ம புத்தியினது பிரஸன்னதையாலுண்டான, தத்-அந்த, ஸுகம்-சுகமானது, ஸாத்விகம்-ஸாத்துவிகமென்று, ப்ரோக்தம்-சொல்லப்பட்டது. (௩௮)

(தா-ம்.) எந்த சுகம் யோகாப்பியாஸாரம்பத்தில் விஷம்போலவும், பரிபாசகாலத்தில் அம்ருதம்போலவு மிருக்குமோ, அப்படிப்பட்ட மெஞ்ஞானம் விளங்குவதாலுண்டாகும் சுகம் ஸாத்விகசுகமெனப்படும். (௩௯)

விஷயெஜ்யஸ்யெயாமாஜ்யத்ருஷ்யெதாவஜ்ய |
 வரிணாநெவிஷயிவ தத்ருஷ்யஸிவபுரோகத || ௩௯ ||

(ப-ம்) யத்தத்-எந்த சுகம், விஷய இந்திரிய ஸம்யோகாத்-விஷயமும் இந்திரியமும் கலப்பதனால், அக்ரே-முதலில், அம்ருதோபமம்-அமுதம்போலவும், பரிணமே-பரியவஸானத்தில், விஷம்இவ - விஷம்போலவுமோ, தத்-அது, ராஜஸம்-ராஜஸமான, ஸுகம்-சுகம்(என்று), ஸம்ருதம்-எண்ணப்பட்டது. (௪௦)

(தா-ம்) எந்த சுகம் பூர்வத்தில் விஷயாதிகளோடு இந்திரியங்கள்சம்பந்தப்படுமோது அம்ருதம்போலவும், பரிபக்குவகாலத்தில்

விஷம்போலவு மிருக்கிறதோ, அந்த சுகம் இராஜஸமென்றுரைக்க
ப்படும். (ஸம்) அக்ரே-அதுபவகாலத்தில். (௩௮)

யடிமெய்யாநுஷம்பெயவஸுவொஹநஜாதநம்|

நிஜாமஸ்யபூரோஹஸூதந்தாஸிஸிஹாஹுத்யு|| ௩௯||

(ப-ம்.) யத்ஸுகம்-எந்தஸுகம், அக்ரேச-முதலிலும், அதுபந்
தேச-பரிணாமத்திலும், ஆத்மநி-ஆத்மாவுக்கு, மோஹநம்-மோஹத்
தைச்செய்யுடோ, நித்ராலஸ்ய ப்ரமாதோத்தம்-நித்திரை ஆலஸ்யப்
ப்ரமாதங்களாலுண்டான, தத்-அந்தசுகம், தாமஸம்-தாமஸம் (என்
து), உதாஹ்ருதம்-சொல்லப்பட்டது. (௩௯)

(தா-ம்.) எந்தசுகம் பிரதமத்திலும், பரிபாககாலத்திலும் தனக்
குஅஜ்ஞானத்தை உண்பெண்ணுகிறதாய் நித்திரை ஆலசியம் அஜா
க்கிரதை முதலியவைகளோடு ஸம்பந்தப்படுகிறதோ, அது தாமஸ
ஸுகமெனப்படும். (௩௯)

நதடிவ்விவ்யயிவ்யாஹிவ்விஹெவஷுவாவாநம்|

வகவ்வ்யக்யதிஹெஜத்யுத்யஹெவ்விவ்யாதிவித்யுஹெணம்||

(ப-ம்.) யத்-எது, ப்ரக்ருதிஜை-பிரகிருதிபிழ்வுண்டான, ஏபிஃ-
இந்த, த்ரிபிஃ-மூன்று, குணை-குணங்களால், முநதம் - கிடப்பட்ட
தோ, தத்-அந்த, ஸத்வம்-ப்ராணி, ப்ருதிவ்யாம்வா-பூமியிலும், நா
ஸ்தி-இல்லை, திவி-சுவர்க்கத்திலும், தேவேஷுவாபுநி-தேவர்களிலு
ம், நாஸ்தி-இல்லை. (௪௦)

(தா-ம்.) மாஸிடரிடத்திலும், தேவர்களிடத்திலும் பிரகிருதிஸ
ம்பந்தமான ஸத்துவரஜஸ் தமஸ்ஸென்னும் முக்குணங்களால் கிடப்
பட்டப் பிராணிகளெ தவ்யில்லை. (௪௦)

பூராவணக்ஷத்ரயவிஸாஸாஹிஜாணாணவாஹதவ|

கஜாணிபுவிஹாநிஸுஹாவபுஹவெமஹெணம்||௪௧||

(ப-ம்.) ஹே பரந்தப-ஓ பகைவரைத்தவிக்கச்செய்வோம்! ப்ரா
ம்ஹணக்ஷத்திரயவிசாம்-பிராம்மணர் ஷத்திரியர் வைச்சியர்களுடைய
வும், சூத்ராணம்ச-சூத்திரர்களுடையவும், கர்மாணி-கருமங்கள், ஸ்
வபாவப்ரபவைஃ-சுபாவத்திலுண்டான, குணை-குணங்களால், ப்ர
விபந்தாநி-பிரிக்கப்பட்டன. (௪௧)

(தா-ம்.) பார்த்தபா! ப்ரம்மக்ஷத்திரிய வைசிய குத்திரர்களுக்கு ஸ்வபாவத்தினாலேயே (ப்ரம்மணுதி ஜன்மங்களுக்கு ஏதுவான தத்தம் ஜன்மாந்திரசர்மத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸத்துவரஜஸ்தமோருணங்களினாலேயே) கர்மங்கள் (ஆசாரங்கள்) (சாஸ்திரங்களால் விதிக்கப்பட்டன.) (சௌ)

ஸரோஹிஸ்யஸுஸாஹக்ஷாந்திராஜ-வரேவ |

ஜ்ஞாநம்விஜ்ஞாநஃநாஸ்திக்ஷ்யாஹக்ஷே-ஹ்வஹவஜ்ய || சௌ

(ப-ம்.) சமம்-சமமும், தமம்-தமமும், தபம்-தவமும், செளசம்-பரிசுத்தியும், ஷாந்திம்-பொறுமையும், ஆர்ஜவம் ஏவச - ஆர்ஜவமும், ஜ்ஞாநம்-ஞானமும், விஜ்ஞாநம்-விஜ்ஞானமும், ஆஸ்திக்யம்-ஆஸ்திக்கியமும், ஸ்வபாவஜம்-சுபாவத்தாலுண்டான, ப்ரம்மஹம்-ப்ரம்மமணைச்சேர்ந்த, கர்ம-வியாபாரம். (சௌ)

(தா-ம்.) சமம்; (இந்திரியநிக்கிரகம்) தமம் (மனோநிக்கிரஹம்) தவம், சுத்தி, பொருமை, உண்மை, ஞானம், விக்ஞானம், (பரமாத்மாவின் முக்கியகுணங்களையறிதல்) வேதமார்க்கத்தைச் சத்தியமென்று நம்புதல் முதலியவை ப்ரம்மணர்களுக்கு ஜன்மஸித்தமாயினகர்மம். (சௌ)

ஸளய-ஹ்நெஜோய்யுதிஹ-ஹக்ஷாஹ்வஹவஜ்ய ||

ஹந்ஜீஸாஹவஸுஸாஹக்ஷாஹ்வஹவஜ்ய || சௌ

(ப-ம்) செளர்யம்-சவுரிபமும், தேஜம்-தேஜஸ்ஸும், க்ருதி-தைரியமும், தாக்ஷயம்-ஸாமர்த்தியமும், யுத்தே-யுத்தத்தில், அபலாயநம்ச-திரும்பி ஓடாமையும், தாநம்-தாநமும், ஈச்வரபாவீச-ஆளுகையும், ஸ்வபாவஜம்-சுபாவத்தாலுண்டான, க்ஷாத்ரம்-க்ஷத்திரியர்களுடைய, கர்ம-வியாபாரம். (சௌ)

(தா-ம்) செளரியம் (அதாவது யுத்தத்தில் நிர்ப்பயமாய் பிரவேசிக்கும் தன்மை தேஜஸ்ஸு தைரியம்) அதாவது ஆரம்பித்த காரியத்திற்கு விக்ஷினம் வந்தாற்குடனாதித்தல்) க்ஷதா (எல்லா வியாபாரங்களையும் ஸமர்த்தித்தல்) யுத்தத்தில் முதுகுகாட்டி யோடாமலிருத்தல், ஈகை, ப்ராஜாபரிபாலன ஸாமர்த்தியம், இவைகள் க்ஷத்திரியர்களுக்கு இயர்க்கையான கர்மமாம். (சௌ)

சூழிமொழிவாணிஜென்வெஸுஞ்செய்யவாஜபு|
வரிவய-புதகஞ்செய்யவாஜபு| சசு||

(ப-ம்) க்ருவிசேகரகூ வாணிஜ்யம்-உழுதலும் மாடுகளைக்காத் தலும் கிரயவிக்கிரயம் செய்தலும், ஸ்வபாவஜம்-சுபாவத்திலுண்டான, வைச்யம்-வைச்சியருக்குரிய, கர்ம-வியாபாரம், பரிசர்யாத்மகம்-பணிகிடைப்பாமான, கர்ம-கர்மமானது, சூத்ரஸ்யாபி - சூத்திரனுக்கு, ஸ்வபாவஜம்-சுபாவத்தாலுண்டானது. (சசு)

(தா-ம்) பயிரிடுதல், கோக்களை இரட்சித்தல், வர்த்தகஞ்செய்தல், இவைவைசியர்களின் கர்மமாம். சூத்திரர்களுக்கு மேற்கூறிய மூன்று ஆசிரமிகளுக்கும் உபசாரஞ்செய்தல் (அதாவதுபணிகள்) முதலியவைகள் இயர்க்கையானகர்மமாம். (சசு)

வெவ்வுகூட்டணுவிருதவூவியிவெவததாரி|
வகூட்டிரதவிலியபாவிநுதிதயுணு|| சசு||

(ப-ம்) ஸ்வேஸ்வே-தன்தனது, கர்மணி-வியாபாரத்தில்; அபிரத-ஆஸத்தியுடைய, நர-மனிதன், ஸம்ஸித்திம்-நல்லவித்தியை, வபதே-அடைகிறான்; ஸ்வகர்ம நிரத- தன் வியாபாரத்தில் ஆஸத்தனவன், ஸித்திம்-வித்தியை, யதா-எப்படி, விர்ததி - அடைகிறானே, தம்-அதை, ஸ்ருணு-கேள். (சசு)

(தா-ம்) மானிடர்த்தம் ஜாதிக்குரிய கர்மங்களில் ஆஸத்தியுடையவர்களாக விருப்பார்களேயானால் பரகதியைப்பெறுவார்கள். தம்கர்மத்தில் ஆஸத்தியுடையோன் பரகதியைப்பெறு முறைமைகளாக்கேள்மின்? (சசு)

யதஃபுவுதஃபுதநாந்யபாஸவ-புரிதததபு|
வகூட்டணாதஃபுவுதபு-புரிதததபு|| சசு||

(ப-ம்) பூதநாம்-பூதங்களின், ப்ரவ்ருத்தி-பிரவர்த்தி, யத-எவனிடத்தினின்றுமோ, இதம் ஸர்வம்-இதெல்லாம், யேந-எவனால், தம்-வியாபிக்கப்பட்டதோ, தம் - அந்த பரப்ரஹ்மத்தை; ஸ்வகர்மண-தன்வியாபாரத்தால், அப்யர்ச்ய-பூஜித்து, மாரவ- மனிதன், ஸித்திம்-வித்தியை, விர்ததி-அடைகிறான். (சசு)

(தா-ம்.) எவனிடத்தில் வஸ்துக்கள்தோன்றினவோ, எவனால் உலகமெல்லாம் வியாப்தமாகவிருக்கின்றதோ, அத்தகையபரமேஸ்

வரணை தம் கர்மத்தினும் புலித்து மாணிடர் பரசுநியைப் பெறுகிறார்கள். (௪௦) ப்ரவ்ருத்தி-உற்பத்தி அல்லது சேஷ்டை. (௪௧)

ஸுபாநுஸ்யபஜே-புவிமணஃவரபஜ-பாக்ஷ நுஷ்டாக் |
ஸுலாவநியதக்ஷே-புக்ஷவ-புனாவொதிக்கிஷ்ட || சௌ

(ப-ம்.) விருணஃ-குணமற்ற, ஸ்வதர்ம-தன் தருமம், ஸ்வநுஷ்டி-தாத்-நன்றாய் ஆசரிக்கப்பட்ட, பரதர்மாத் - பிறருடைய தருமத்தை விட, ஸ்ரேயாந்-மேலானது; ஸ்வபாவநியதம்-சுபாவத்தால் நியமிக்கப்பட்ட, கர்ம-விபாபாரத்தை, குர்வந்-செய்துகொண்டு, கிஃபிஷம்-ஸம்ஸாரத்தை, ந-ஆப்நோதி-அடையமாட்டான். (சௌ)

(தா-ம்.) நன்கநுஷ்டிக்கப்பட்ட அந்நியதர்மங்களை விட தம்தர்மம் ஸம்ஸார்ண குண மில்லாவிடினும் மிக் குச்சிறப்புடைத்தானதாம் என்பதால் தத்தம் ஜாதிக்குரிய கர்மத்தை இடையறாத நுஷ்டிப்போன் உத்தமகதியடைவானென்றும், தம்ஜாதிக்குரிய கர்மத்தைக் கையிழந்துப்புறச்சமயிகட் கன்மத்தைக்கைப்பற்றி நிற்போன் நியயத்துன் பத்திற்கிலக்காவானென்றும் பொருள்படுகிறது. (சௌ)

ஸுஹஜக்ஷே-புகளனொபஸுஷாஷ-வி நத்யுஜேக் |
ஸுல-பாராஹ்மிபொஷணய-புஜே நாத்ரிசிவாபு-தாஃ |

(ப-ம்.) ஜே கௌந்தேய-ஓ குந்திபுத்திர! ஸஹஜம் - சுபாவத்தாலுண்டான. கர்ம-கருமத்தை, ஸதோஷம்-அபி - தோஷயுக்தமாயினும், நத்யஜேத்-விடலாகாது, அக்ரி-நெருப்பு, தாமேநிவ - தீயின லேபோல, ஸர்வாரம்பாஃ-எல்லாக்கருமங்களும், தோஷேண-தோஷத்தால், ஆவ்ருதாஃ-மூடப்பட்டவையன்றோ? (சௌ)

(தா-ம்) கௌந்தேயா! தம் ஜாதிக்கியர்க்கையாயமைந்த கர்மங்கள் தோஷயுக்தமாயிருப்பினும் கைவிடக்கூடாது. எல்லாப்பிரயத்னங்களும் புகையினால் மறைக்கப்பட்ட அக்கினிபோல் தோஷங்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (சௌ)

கஸுதஸுபிஸுஸ்யு-தூஜிதா-தூவிமதஸுபுஹம் |
நெஷுஷ்டி-புவிபிவரபாஸுஹ-பாஸுநாயிமஹதி || சௌ

(ப-ம்.) ஸர்வதர்-எல்லாவற்றிலும், அஸக்தபுத்தி-பற்றில்லாத புத்தியுடையவன், ஜித ஆத்மா-ஜயிக்கப்பட்டமனமுடையனாயும், வி

கதல்ப்ருஹி:-ஆசையற்றவனுமானவன், ஸர்யாஸேந - ஸன்னியாஸத்தால், பரமாம் - மேலான, ஸைஷ்கர்மய ஸித்திம் - தியானநிபுண்டைய, அதிகச்சதி-அடைகிறான். (சுசு)

(தா-ம்.) எந்தவிஷயத்திலும் ஆஸ்கீரியல்ஸா தபுத்தியுடன் மன
தெறையிடுத்து நிராசையுடையவனாய் இந்தஸர்யாஸத்தோடு கர்மம்
செய்கிறவன் சிறந்தத்தியான யோகமென்னும் நைஷ்டர்மஸித்தியை
அடைவான். (சுக)

விஜிப்ராவொடயாஸ ஸ்ரீ சய | வொதிந்வொயொ
ஸொவெநெநவகளவெயநிஷாந்நாநவ்யொவரா || ௩௦ ||

(ப-ம்) ஹே கௌந்தேய - ஓ குந்திபுத்திர ! ஸித்திம் - ஸித்தியை, பராப்தம்-அடைந்தவனாய், பரம்ஹ-பிரமத்தை, யதா - எப்படி, ஆப்நோதி-அடைகிறானோ, ததா-அப்படி, மே-என்னிடத்தினின்றும் ஸமாலோகனவ-சுருக்கமாயே, கிபோத-கேள், யா-எது, ஜ்ஞாநஸ்ய-ஞானத்தினது, பரா-மேலான, கிஷ்ட்டா-பிராப்யமோ. (நம)

(சுா-ம்) கௌந்தேயா! சித்தியையடைந்தவனுக்கு தியானரூபமான ஞானத்தாற்பெறப்படும் ப்ரம்மப்ராப்தியைச் சுருக்கமாகக் கேள்யின். (ஓம்)

ஸாஹிபுஸாஹ்யாயுதேசாயுத்யாந்தாந்தியஜிவ
ஸஹாஜீவவியாஸுத்யாந்தாந்தியஜிவஸுத்யாந்தியஜிவ || ௩௧ ||

வினிக்ஷெவ் இவ்வாஸீய தவாகூயகா நஸ |
யுநயொ மவெரா திதெவெராது ஸைஃவாஸி தஃ ||

**கவசுாரம்வதுடிவட்காங்கெராய்வரிமுஹி
விடுவறிதிருக்கொண்டுவலையாகவுதெ**

(ப-ம்) ஈசுத்தயா-பரிசுத்தமான, புத்தயா-புத்தியோடு, புத்தி-
கூடியவனாகும், த்ருத்தயா-தெரியத்தாலே, ஆத்மநாம்-மனதை, ஈயம்
யச-அடக்கி, சப்தாதீந்-சத்தம்முதலிய, விஷயந்-விஷயங்களை, த்ய
க்த்வா-விட்டு, ராகத்வேஷு-இராகத்துவேஷங்களை, வ்யுதஸ்யச-
பரிஹரித்திருப்பவனும், விவிக்கதேஸவீ-நிர்ஜன தேசவாஸியாய், லக்
வாசி-மித ஆஹாரியாய், யதவாக்காயமாநஸ - அடக்கப்பட்ட வாக்
குநாயம் மனம் இவைகளையுடையனாய், நித்யம்-எப்போதும், த்யாந
யோகபர-தியானயோகத்தில் ஊன்றி, ஸ்வராக்யம் - ஸ்வராக்ஷித்

தை, ஸமுபாஸ்ரிதம்-அடைந்தவனும், அஹங்காரம்-அஹங்காரத்தை
யும், பலம்-பெலத்தையும், தர்பம் கொழுப்பையும், காமம் - காமத்
தையும், க்ரோதம்-கோவத்தையும், பரிக்ரஹம்-ச-பிடிப்பையும், வி
முச்ய-விட்டு நிர்மலம்-மமகாரமற்று, சாந்தம்-சாந்தனாயிருப்பவன், ப்ர
ம்ஹபூபாய-ஸ்வஸ்வரூபத்திலிருக்கிற ஆக்மாவை யதபவிப்பற்சு,
கல்பதே-தக்கவனாகிறான். (௫௧-௫௨-௫௩)

(தா-ம்) பரிசுத்தமான ஆத்மஞானத்துடன் தைரியமாய் மனதைக்கட்டி சப்தாதி விஷயங்களை நீக்கி இராகத்துவேஷங்களை யொழித்து எஃகாலும் சிஜப்பிரவேசத்தை யடைந்து ஆசாரம் அற்பமாயுட்கொண்டு மனம், வாக்கு, காயம் இதுகளை தியானத்தி லநுகலமாசுச் செய்துக்கொண்டு தியானயோகத்தையே முக்கியமாய் அநுஷ்டித்து நித்திய வைராக்கிய சீலனாய் அகங்காரத்தையும், பலத்தையும், கெர்வத்தையும், காமத்தையும், குரோதத்தையும் ஸம்பந்தத்தை யு மொழித்து, மமதையைவிட்டு சாரந்தனாய் தியானயோகம் செய்கிறவன் ப்ரம்மமாவத் குரியவனாகிறான். (ஸா) விசுத்தயா - கபடமற்ற. (ருக-ரு-ருக)

வழுவழித் தப்புவ நூதா நடுவா திநகா ழி
வழுவழித் தப்புவ நூதா நடுவா திநகா ழி

(ப-ம்) ப்ரம்ஹபூதம்- அபரிச்சிந்தஜ்ஞாநமே ஆகாசமாயுற்றதா
 ப்பகவானுக்கு சேஷபூதனாவதே ஸ்வபாவமாயுள்ள ஆத்மஸ்வரூ
 பம் தெரிந்தவன், ப்ராஸந்ரஆத்மா-கலக்கமற்ற ஆத்மஸ்வரூபமுறுத
 லின், நசோசதி-சோகிக்கிறதில்லை, நகாங்க்ஷதி-அபேக்ஷிக்கிறதில்லை,
 ஸர்வேஷ-ஸகலமான, பூதேஷ-பூதங்களிலும், ஸம் - ஸமமாய்,
 ப்ராம்-மேலான, மத்பக்திம் - எனபக்தியை, லபதே-அடைகிறான்.

(தா-ம்) அப்படி சுத்தாத்ம் ஸ்வரூபத்தையடைந்தவன் கர்மபந்தமில்லாத ஆத்மாவையுடையவனாய் துக்கிக்஑ாமலும், ஒன்றையும் விரும்பாதவனாயும், எல்லாவஸ்துக்களினும் சமமாகவுயிருப்பான்-அப்படிப்பட்டவனுக்கு என்னிடத்திம் பரமபக்தியுண்டாகும். (இச)

**ஹதிராஜ்ஜிநாதியாவாங்குயாலிதகூத்|
தெதார்தத்ததாரூகாவிலததநனாழ! ௧௫**

(ப-ம்) அஹம்-கான், யி-எவ்ஜோ, யாவாந்-எவ்வளவாக, அஸ்-
யி-ஆகிறேனோ, (தம்மாம்)-அப்படிப்பட்ட என்னை, பக்த்ய-பக்திரி

னூல், தத்வதஃ-உள்ளபடியே, ஜ்ஞாந்வா-அறிந்து, ததநந்தாம் - அதன்பிறகு, ததஃ - அந்தபக்தியால், (மாம்) - என்னை, விசதே - அடைகிறான். (௫௫)

(தா-ம்) யான் எவன்? எப்படிப்பட்டவன்? என்று என்னை பக்திவினாலேயே உண்மையையறிந்த பாலனாகின்றேன். அப்படி உண்மையாயறிப்பப்பட்டபின் பயபக்திவினாலேயே என்னைடத்தில் பிரவேசிப்பார்கள். (௫௬)

ஸவபுகரே-பாணுவிஸநாகு-வ-பாணொ-அ-வாஸ்யம் |

உக்யஸாநா-வ-பாணுவிஸநாகு-வ-பாணொ-அ-வாஸ்யம் || ௫௭ ||

(ப-ம்.) ஸர்வகர்மானி-எல்லாக்கருமங்களையும், ஸதா-எப்பொழுதும், குர்வாணஃ-செய்வனாய்; மத்வ்யபாசரயஃ-என்னை ஆதாரமாயுடையவனாய், மத்வஸாதாத்-என்பவஸாதத்தால். சாச்வதம்-என்றாருமுள்ள, அவ்யயம்-ஸம்பூர்ணமான, பதம் - ஸ்தானத்தை; அவாப்நோதி-அடைகிறான். (௫௮)

(தா-ம்) கர்மங்களை யெல்லாம் என்னை ஆதாரமாகக் கொண்டு செய்கிறான் என்பது விசதேசத்தினால் சாச்வதமான பரமபதத்தைப் பூரணமாற்றப்பெறுகின்றான். (௫௯)

ஸவபுகரே-பாணுவிஸநாகு-வ-பாணொ-அ-வாஸ்யம் |

ஸவபுகரே-பாணுவிஸநாகு-வ-பாணொ-அ-வாஸ்யம் || ௬௦ ||

(ப-ம்.) ஸர்வகர்மானி-எல்லாக்கருமங்களையும், மதி-என்னிடத்திலு, செதஸா-மனநிலை, ஸம்ஸ்ய-வைத்துவிட்டு, மத்யஜ-என்னையே பாலனாய், புத்தியோகம் - போட்டுக்கொள்ள ஜ்ஞாநயோகத்தை, உபாஸ்ரித-அடைந்த, ஸதா-எப்பொழுதும், மத்வதே-என்னைச் சந்திப்பவனாய், பஸ-ஆக்கம் கொள். (௬௧)

(தா-ம்) கர்மங்களை எல்லாவுற்றோரும் என்னிடத்தில் ஆர்ப்பணஞ்செய்து என்னையே பரம்பொருளாகப் பரிசுத்தம் செய்துச் செய்துக்கொண்டே ஞானவியாகம் மேம்பட்டு எப்பொழுதும் என்னிடத்திற்குத் தழுவுகின்றவனாக விடப்படாது. (௬௨) ஸர்வகர்மானி-இந்த பரசுத்தமான கருமங்கள்.

உக்யஸாநா-வ-பாணுவிஸநாகு-வ-பாணொ-அ-வாஸ்யம் |

உக்யஸாநா-வ-பாணுவிஸநாகு-வ-பாணொ-அ-வாஸ்யம் || ௬௩ ||

(ப-ம்.) மத்வதே-என்னிடத்திற்குந் தைபுற்ற (௬), ஸர்வகர்மானி-ஸகலகருமங்களையும், மத்வஸாதாத்-என் அலாக்கிஹத்தால், தரிஷ்யஸி-தாண்டிவிவாய்; அத-அப்படியின்றி, த்வம்-நீ, அஹங்காராத்-அஹங்காரத்தால், பஸ்யஸிசேத்-கேட்காமற் போ

வாயானால், விநங்க்யஸி-கெட்டுப்போவாய். (௫அ)

(தா-ம்) என்னிடத்தில் சித்தமுண்டாகி என் அனுக்கிரகத்தால் எல்லா ஸம்ஸாரதுக்கங்களையும் தாண்டுவாய். நீ அசுங்காரத்தால் என்மொழிகளைக் கேளாமற்போனால் நசித்துப்போவாய். (௫அ)

படிஹங்காரபிராப்தி துஷ்யெதாஹதிநுலெ

விடுதெதுஷவவஸாயஸெபு கபு சீஸாஹியொகூப்தி ஈகூ

(ப-ம்) அஹங்காரம்-அஹங்காரத்தை, ஆஹந்த்ய-அடைந்து, நயோத்ஸ்யே-யுத்தம்செய்யேன், இதி-என்று, மந்யஸேயதி-எண்ணுவாயானால், ஏஷ-இந்த, தே-உன்னுடைய, வ்யவஸாய-நிச்சயமும் மித்யா-அஸத்ய(மாம்)ப்ரகருதி-பிரகருதி, த்வாம் - உன்னை, நியோக்யதி-ஏவப்போகின்றது. (௫க)

(தா-ம்) அசுங்காரத்தை ஆசிரயித்து யுத்தம்செய்ய மாட்டேனென்று நினைப்பாயேயானால் இந்த உன்னென்ணம் அபத்தமேயாம். பிரகிருதியே உன்னையுத்தத்திற்கு நியமிக்கும். (௫க)

வஸாவஜெநகனவசே நிவஹஸே கபி-ஹா

கத-ஹெதுலியபெ நாமாஸு கபிஷ-ஸு ஹஸொவிதஸு ||

(ப-ம்) (ஹே) செளந்தேய-ஒருங்கிபுத்திர! யத் - எனது, மோஹாத்-மோகத்தால், கர்தம்-செய்ய, நெச்சஸி - விநாசப்புகில்லேயோ, தத்அபி-அதைக்கூட, ஸ்வபாவஜெந-சபாவத்தாலுண்டான, ஸ்வேந-தனது, கர்மண-கருமத்தால், நிபத்த-கட்டப்பட்டவனாய், அவஸி-பரவசனய்க்கொண்டு, கரிஷ்யஸி-செய்வாய். (௫ஈ)

(தா-ம்) செளந்தேயா! கஷத்திரிபரந்தரு ஸ்வபாவஸத்தியை செளரியகர்மத்தால் கட்டப்பட்ட நீ அந்நொனத்தால் இப்பொழுதுசெய்தற்கு இச்சிக்காமல் விஷயத்திற்குக்கூட ஸ்வாதினப்படாமல்செய்வாய். (௫ஈ)

ஹஸாஸவ-ஹ-ஹதாநா ஹுஜேஸஜ-ஹ நதிஷதி

ஹாஸிநஸவ-ஹ-ஹதாநி யந்தாந-ஹாநிராயயா|| கூக||

(ப-ம்) (ஹே) அர்ஜுந-ஹ அர்ச்சுனா! ஈச்வர-ஈச்சுவரன், யந் த்ரஜுநாநி-யந்திரத்திள் ஏறிய, ஸர்வ பூதாநி-ஸகல பூதங்களையும், மாயயா-பிரகிருதியைக்கொண்டு, ப்ராமயந் - சூழ்நிற்கொண்டு, ஸர்வபூதாநாம்-ஸகலப்பிராணிகளுடைய, ஹ்ருத்தேதேசே-இருதயதேசத்திலும், திஷ்டதி-இருக்கிறான். (௫க)

(தா-ம்) அர்ஜுநா! ஸர்வேசுவரன் ஸர்வபூதங்களுடைய சரீரங்களையே யந்திரங்களிலேற்றி தனதுமாயையினால், சூழும்படிச் செய்து ஸர்வபூதங்களையுடைய இருதயத்தில்வீற்றிருக்கிறார். (௫க)

தெய்வராணம்மது ஸவ-ஹாவெநஹா த்

தகவல் வாடிதராமாச்சிவாநம்பாவுவிசாஸத்யூ

(ப-ம்) ஹேபாரத-ஓ பாரத, ஸ்வபாவேந-ஸ்வப்ரகாஸத்தா
லம், தம்ஸவ-அவணேய, சரணம்-சரணமாக, கச்ச-அடை; பராம்-
மேலான, சாந்திம்-சாந்தியையும், சாச்வதம்-கீத்தியமான, ஸ்த்தாந
ம்-ஸ்த்தானத்தையும், தத்ப்ரஸாதாத்-அவனருளால், ப்ராப்ஸ்யஸி
அடை வாய். (க-.)

(தா-ம்) அர்த்துனா! எல்லாவிதத்திலும் அவரையேசரணமெ
ன்றடைந்தாய்வுவாயாக. அவரது திருவருளால் மேன்மையானசாந்
தியென்னும் கர்மநிவ்ருத்தியையும், சாஸ்வதமானபரமபதத்தையும்
பெறுவாய். (கூஉ)

உதிடு தஜ்ஜா நாவூர சம்முஹூரூஹூ தாண்டியா

விஜயபெரும்புலியை, தடிபெரும்புலியை நெழுவி வித்தாராகுரம்|| கூட||

இந்-இப்படி, மயா-என்னும், குறியாத் - சஹஸ்பத்திலும், கு
ஹ்யதாம் சிதாதகோப்யமான, ஜ்ஞாநம-ஞானம், தே-உனக்கு, ஆக்
யாதம்-ரொல்ஸ்ப்பட்டது; ஏதத்-இதை, அநே-வேளை - நிச்சேஷமா
ய், விர்ருத்ய-பரியாலோசிதது, மதா-எப்படி, இச்சலி - கோருகிற
போ-ததா-அப்படி, ஸ்ரு-ரொய். (கூகூ)

(தா-ர்.) உட்கனுகு இரகசியங்களைவிட மேலான இரகசியமானதர்மியோக, க்ஞானியோ, பக்தியோகங்களுடைய ஸ்வரூபஞானம் என்பது புலப்படுமாறு கூறப்பட்டன. இவைகளைமுற்றுணர்ந்தபின் உன் வித்தப்படி நடந்துக்கொள். (சுகூ.)

ஸவரமுஹிதஜஹ்நிய:ஸுரணபஜெ:நரவேய: ||

உமெஷாஸிவெட்டிபுரத்திலுள்ள தலதாயக்காரரின் தலத்திலிருந்து ௧௫ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது.

(ப-ம்) பூயம்-மறுபடியும், ஸர்வகுறியதம் - எல்லாவற்றிலும்
மேலானரஹஸ்யபாயம், பரமம்-சிரேஷ்டமான, மே-எனது, வசம்-வா
ர்த்தையை, ப்ருண-ம்கள்; த்வம்-நீ, மே-எனக்கு, த்ருடம் - மிகுதி
யும், இஷ்டம்-அளி-இஷ்டன் ஆகிரும், இதி தத் - என்பதனால், தே-
உனக்கு, ஹிதம்-நிதந்தை, வக்யபாயி-சொல்லுகிறேன். (கச)

(தா-ம்) இரகசியங்களுக்கெல்லாம் இரகசியமாயும், பக்தியோ களிஷ்யமாயும், எல்லாவற்றினு டேம்பட்டதாயுமுள்ள சிற்சிலமொழி களைக்கேள்வின்! நீ எனக்கிஷ்டனென்றெண்ணி அவைகளை உன் ந ண்மைபுமபொருட்டுச் சொல்லுகின்றன். (கூச)

உதயமாலைவந்தி கொடிநாள்பாட்டு நடுவுமறு.

ஜாடுவெஷ்யஸிஸ்துஜெபுதிஜாநெவியொலிவெ

(ப-ம்) மம்நா-என்னிடத்தில் மனமுடையனாய், மத்தித்
ன்னிடத்தில் பக்தியுடையனாய், மத்யாஜீ - என்மையஜீப்பவனாய்
வ-ஆகு; மாம்-என்னை, நமஸ்குரு-நமஸ்கரி; மாம் ஏவ - என்னை
ஏஷ்யஸி-அடைவாய், தே-உனக்கு, ஸத்யம் - ஸத்தியமாய் ப்ரதி
நே-பிரதிநைனாபண்ணுகிறேன், மெ-எனக்கு, ப்ரிய-அஸி - பிரிய
கிராய், (சு

(தா-ம்.) என்னிடத்திலே திடமனதுடையவனாயும், பக்தியு
ளவனாயுமிருப்பாயாக. என்னை புஜிக்கக்கூடவாய் என்னை வந்தன
செய். என்னை ஆசிரியர்திரு. இது சத்தியமென்றுபிரதிநைனா
நேன் நீ எனக்கிட்டன், (சு

ஸவ்யபிஷாநுபரிசுஜஜாடுகஸாஸாணவஜ |

சுஹம் ஸாஸவபிஷாநெஷ்யாஜாடுகஸாஸாணவஜ ||

(ப-ம்) ஸர்வதர்மந-எல்லாத்நருமங்களையும், பரித்யஜ-விட்
தாகம்-ஒருவனான, மாம்-என்னை, சரணம்-சரணமாக, வ்ராஜ-அனை
அஹம்-நான், த்வா-உன்னை, ஸர்வபாபேப்யி - எல்லாப்பாவங்க
லின்னும், மோகஷயிஷ்யாமி-விடுவிக்கிறேன்; பாசசம் - துக்கிக்கடு
ண்டாம், (சு

(தா-ம்) தர்மங்களை யெல்லாம். (கர்மயோகம் நானயோகம்
த்யோகம் இதுகளை யெல்லாம்) விட்டுவிட்டு (என் ஆராதனையுண்ட
வசற்கு அத்யந்தப்ரியோடு அனுகாரத்திற்கேற்றபடி யனுஷ்டித்த
கொண்டே யான் முன் கூறியபலத்தாகம், கர்மதயாகம், சர்த்ருத்வ
யாகமுதலியவைகளைச் செய்து) என்னை யோருவனையே சரணமாக
ஸ்ரயிப்பாயாக. (கர்த்தனாகவும், ஆராதிக்கத்தக்கனாயும், பலமா
ம், உபாயமாகவும், அநுஸந்தானஞ் செய்து) இப்படி செய்கிற உந்த
யான் உபாயங்களெல்லாவற்றிலிருந்தும் (என்னைச் சேருவதற்கு
நிகளாய் வெகு காலமாய் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட செய்யத்தகாததை
செய்தல், செய்பவெண்டியதை விடத் முதலிய அளவிறந்தபாவ
களெல்லாவற்றிலிருந்தும்) விடுவிப்பேன் சந்திக்காதிரு. அப்படி
ல்லாவிடில்; தர்மங்களை யெல்லாம் (பக்தியோகாரம்பத்திற்கு வைந்
ளான ப்ராணை ஸஞ்சிதப்ராப்தங்களையும், அநேகவிதங்களான
ப்ராசிகளையும், பரிகரிப்பதற்கு யோக்கியங்களான க்ருச்சரந்த்ர
யணுதிப்ராயச்சித்தகர்மங்களை) நீக்கிவிட்டு (அதாவது சிலகால
ஜீவித்திருக்கிறவுனக்கு அவைகளை யனுஷ்டிப்பதற்கு அஸாத்தி
மாதலால் பக்தியோகாரம்பம் வித்திப்பதற்கு அவைகளை ஆச்ரயி
காமலொழித்துவிட்டு) என்னை யோருவனையே (என்பதால் தயாப
பூணனாயும் ஸர்வலோக சரணனாயும், ஆச்ரிதபரிபாலனனாயுமிரு

க்கிற என்னை) சரணமென்றடைவாயாக யான் உன்னை பாவங்களை
 லவாவற்றி நிரூபித்தும் விடச் செய்கிறேன் விசுவப்பிரபாகே. (40க)

இதன் சந்தர்ப்பம் மூலக் கருவியாக வந்து நிற்கிறது.

நவாஸ்ஸா-திஷ்வைவாநாநவஜாந்யொஸ்யயகீ||௬||

(ப-ம்.) தேச-உனக்கு (சொன்ன), இதம்-இது, அ சபஸ்காய-தவம்ற்றவனுக்கு-வாச்யம்-சொல்லத்தக்கதன்று. அபக்காய-பக்கியல்லாதவனுக்கு, நகாச-நாகாலும், ந-சொல்லத் தராதது; அசஞ்ஞவே-சஞ்ஞவை. இல்லாசவனுக்கு, நச (சொல்லத்) தராதது; ய-எவன், மாம்-என்னை (சிறித்து), அப்யஸ-பாதி-ஆஞ்யைப்படுகின்றன, (சஸ்ஸம்)-வனுக்கும்தம், ந-(சொல்ல) லாகாது. (கன)

(கா-ம்.) இந் தபரம் இரகசியத்துக்குத் தவறில்லாதவனுக்கும், பக்தியில்லாதவனுக்கும், சிவனாத்தில் விருப்பமில்லாதவனுக்கும், எண்ணெப்புறக்காணிப்பவனுக்கும் நீ ஒருநாளும் சொல்லாதே. (கா)

புதுக்கோட்டை மருத்துவக் கல்லூரி

ஹகிம்ஜியிவராம் ரூபாபாஜெவெஷுதஜஸம்ஸய்|| ௬௮||

(ப-ம்) யி எவன், மகப்பந்தேஷா-என்பத்தாளிடத்தில், இதம்-இந்த, பரமம்-மேலான, சூத்யம்-சூத்யத்தை, மயி-என்னிடத்தி-ல், பரம்-மேலான, பத்தி-பத் தியை, க்ருதவா-செய்து, அபிதாஸ்-யதி-சொல்லுகிறானே, (ஸி)-அவன். மாம் ஏவ - என்னையே, ஏஷய-தி-அடைகான், அஸம்சாயி-எங்கேயுமில்லை. (சுஅ)

(தா-ம்) இந்த பாரம இரகசியத்தை என்பதர்களுக்கு எவன் சொல்லுகிறானோ, அவன் என்னிடத்தில் மிக்கபக்திசெய்துள்ளனையே அடைவனென்பதும் மடையேதுமில்லை. (சு-2)

நவ தஸாந நுஷெஷாக்ஸிநெநி மக்யதஃ

ஹவிதா நவஜெதூனாடி நஜ்ஹி யதரொமூவி|| கூக||

(ப-ம்) மே-எனக்கு, தஸ்மாத்-அவனைக்காட்டிலும், ப்ரியக்ருத் தம்-மிகவும் இஷ்டம் செய்யுமவன், மநுஷ்யேஷு-மனிதரில், கச்சித்-ஒருவனும், ந-இல்லை; புவி-பூமியில், தஸ்மாத்-அவனைவிட, அந்யோ-வேறொருவன், மே-எனக்கு, ப்ரியதர-அதிக இஷ்டன், பவிதா-சந-உண்டாகுமவனுமில்லை. (சுக)

(தா-ம்.) மானிடருள் அப்படிப்பட்டவனைவிட எனக்குமிகமே
ன்மைசெய்தவன் எவனுமிருந்திலன் இனிமேலும் அப்படிப்பட்டவ
னைவிட எனக்குப்பிரியமானவன் வேறொருவனுமிருக்கமாட்டான்.

கவெபுஷ்டிவ தவயஜஜயஜ்ஜஸ்வாஜஜவயொஃ|

ஜூநபபெஞ்ஞ மதெநாஹி ஷ்ஷுரூதிஜெஜகிஃ|| எ௦||

(ப-ம்.) தர்மயம்-தருமத்தினின்று நீங்காத, ஆயோரஃ - நம்முடைய, இமர்-இந்த, ஸம்வாதம்-ஸம்வாதத்தையுடைய, யஃ - எவன், அத்யேஷ்யதே-அத்தியயனம் செப்டெருஷ்டி, சந்த-அந்த, ஜ்ஞாநயஜ்ஜேநுந-ஞானயக்ஞத்தால், அஹம்-நான், இஷ்டஃ - சூழிக்கப்பட்டவன், ஸ்யாம்-ஆகுவேன், இதி - என்று, மே - என்னுடைய, மதிஃ - அபிப்பிராயம். (எஉ)

(தா-ம்.) தர்மோபதேசமான இந்த நம் ஸம்வாதத்தை எவன் பாராயணஞ் செய்கிறானோ, அத்தகையவன் ஞானயக்ஞத்தாலென்ன ஜாதத்தவனாவா எனப்பது என்க நம்முடைய. (எஉ)

ஸூகாவாநதவ மியது புண்பாவிவ்யாநஸி|

லொவிஜுக்ருவாந்வொகாந் ப்ராபுடாதுணுக்ஷேணா||

(ப-ம்.) அபிச-மேலும், யஃ-எந்த, நரஃ-மனிதன், ம்ரதத்தாவாந்-சிரத்தையுடையனாயும், அகஸ-அபிச-அருண்யம்வனமும், ச்ருணுயாத்-சேட்பதோ, ஸிஅபி-அவ ஹம், முந்தி-பாவங்களால்விடப்பட்டவனாய், புண்பகர்மண-புண்ணியவாங்களுடைய, சுபாந்-சுபமான, லோகாந்-லோகங்களை, ப்ராப்துயாத்-அடைவான். (எக)

(கா-ம்.) எவன் சிரத்தையுடையவனாகியவனானவாயின் பி கேழ்க்கிறானோ, அவன்கூட பத்தியாகத்தெய்வ விரோதி-எனான பாகங்களிலின்றும் விடப்பட்டு புண்ணியகர்மங்களைச் செய்வது என்பதற்குநுடைய ஸமூகத்தைச் சேருவான். (எஉ)

கவிஷ்டதயுதாவாயம் வவெபகாமெ ணவெதவஸா|

கவிஷ்ஜூநயநெரஹிஷ்ணவ்லெயநஜய|| எஉ||

(ப-ம்.) (ஜே) பார்த்த-ஓ அருச்சுனா! த்வயா-உன்னால், எதத்திது, வகாக்ஷேண-சிச்சலமான, ரோதஸா-மனதினால், ச்ருநம்-கச்சித்-கேட்கப்பட்டதா? (ஜே) தாஞ்செய!-ஓ அருச்சுனா!, தே-உனது, அஜ்ஞாந ஸம்மோஹி - அக்ஞானத்தாலுண்டான அவிவகை, ப்ராணஷ்டஃ-கச்சித்-அழிந்ததா? (எஉ)

(தா-ம்.) அர்ஜுனா! ஓர்மனதாய் இதைக்கேட்டையா? தனசயா! நின் அஞ்ஞான இருள்கிலகிற்று? (எஉ)

அர்ச்சுனவாக்கியம்.

நவெஷ்டரோஹிஷ்ணுதிஷ்டஸூதகஸ்ய லாஜாநபாபுஸுதா
ஸ்தொலிமதஸவெஷ்ணுக்ஷிஷ்ணுயநதவ|| எக||

(ப-ம்) (ஹே) அச்யுத-ஓ கிருஷ்ணா! த்வத் ப்ரஸாதாத்- உன்னுடைய அலுக்கிஹத் தால். ஹே விபரீதஞானம், நஷ்டம்-நசித்தது; மயா-என்னால், ஸம் நசி-ஸம் நதி, விபரீத-அடையப்பட்டது; கதஸந்தேஹம்-ஸந்தேஹம் மறவாய், ஸந்திசு-அஸ்மி - இரக்கிதேன், தவ-உன்னுடைய, வசநம்-வார்த்தையை, சரிஷ்யே-செய்கிறேன். ()

(தா-ம்) கிருஷ்ணா! உங்களுடையால் உனக்கு விபரீதமான ஞானம் கிடைத்தது, உன்னை ஞானவிநாயகம் நன்கு புலப்படுத்தின உங்கள் மொழிகளைக் கேட்டபின் ஸந்தேகங்களெல்லாம் மொழிந்தவிட்டது திடச்சித்தங்களைப் பெற்றுக்கொள். (எஃ)

உத்யுஷம் ராஸுஷெவஸ்யு ராஸுஷெவஸ்யு தநம்!

வாஸுஷெவஸ்யு ராஸுஷெவஸ்யு தநம் ராஸுஷெவஸ்யு தநம்! எஃ

(ப-ம்) இதை இப்படி, யாக்ஷதேவனுடையவும், மஹாத்மன்- மஹாத்துமாவான, பார்த்தஸ்யச-பாசக்ஷுடையவும், அப்புதம்- ஆச்சரியகரமும், 'ஹே ராஜா' என்று - மயிர்கூச்செழுந்தபடியானதுமான, இமம்-இந்த, ஸம்வாதம்-ஸம்வாதத்தை, அஹம்-நான், அச்சுரேளஷம்-கேட்டேன். (எஃ)

(தா-ம்) யான் இப்படி, ஹே ராஜா என்று அப்புதமாய் கிருஷ்ணனுக்கு, மஹா மஹாவிபரீதம் அங்கு உன்னுக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தைக் கேட்டேன். (எஃ)

வாஸுஷெவஸ்யு ராஸுஷெவஸ்யு தநம் ராஸுஷெவஸ்யு தநம்!

வாஸுஷெவஸ்யு ராஸுஷெவஸ்யு தநம் ராஸுஷெவஸ்யு தநம்! எஃ

(ப-ம்) இராம்-இந்த, குந்தியாதம்-மிகவும் ரஹஸ்யமும், பரம்-உத்திருஷ்டமுமான, யோகம்-யோகத்தை, ஸ்வயா-ஸ்வயமாக, கதயதி-சொல்லுகின்ற, யோகேச்வராத்-யோகேச்சுவரனான, கிருஷ்ணத்-உண்ணினிடத்தில், வாயஸப்ரஸாதாத்-விபரீதமான ஞானம், ஸாக்ஷாத்-பரத்யக்ஷராய், கேட்டேன் அஸ்மி-(ஆகவேன்). (எஃ)

(தா-ம்) பரமகசிமான இந்த யோகசாஸ்திரத்தையோடும் ஞான கிருஷ்ணன் பிரத்தியக்ஷமாய்த்தானாகவே சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது விபரீதமான அவினியை யான் கேட்டேன். (எஃ)

ராஜநிஸம்ஸ்யு சூஸம்ஸ்யு சூஸம்ஸ்யு தநம் ராஜநிஸம்ஸ்யு தநம்!

கெஸவாஜு-நமொர்-வாணம்-வாணம் ராஜநிஸம்ஸ்யு தநம் ராஜநிஸம்ஸ்யு தநம்! எஃ

(ப-ம்) (ஹே) ராஜன்-ஓ ராஜா! கிம்ச-மேலும், அப்புதம்-ஆச்சரியகரமும், புண்யம்ச-புண்ணியமுமான, கேசவார்ஜு-யோ-கேச

வார்ச்சுளுடைய, இம்ம-இந்த, ஸம்வாதம்-ஸம்வாதத்தை, ஸம்ஸ்
ம்ருத்ய ஸம்ஸம்ருத்ய-நினைத்து நினைத்து, முஹுஃ முஹுஃ - அடிக்கடி,
ஹ்ருஷ்யாயி ஸந்தோஷிக்கிறேன். (எசு)

(தா-ம்) ஒ திருதராஷ்டிர மகாராஜனே! கிருஷ்ணாஜ்ஞானுடைய
பரிசுத்தமான இந்த அப்புத ஸம்வாதத்தை நினைத்து நினைத்து
அடிக்கடி சந்தோஷிக்கிறேன். (எசு)

தது வஸ்யுத்யஸ்யுத்யாபவரீசுஷு கஹ்மரெஃ|
விபபொரெஃஹாந்ராஜநஹுஷ்யாபிவபுநஃவநஃ||எஎ||

(ப-ம்) (ஹே) ராஜந்-ஓ ராஜனே! ஹரேஃ-ஹரியினது, அப்யத்
புதம்-அதியாச்சரியமான, தத்ருபம் - அந்த ரூபத்தை, ஸம்ஸம்ருத்ய
ஸம்ஸம்ருத்ய- நினைத்து நினைத்து, மே எனக்கு, மஹாந்-பெரிய, வி
ஸம்ய-ஆச்சரியம் (பவதி உண்டாகின்றது), புந் புந்ச-மறுபடி ம
றுபடி, ஹ்ருஷ்யாயி- ஆனந்திக்குறேன், (எஎ)

(தா-ம்) ஒ திருதராஷ்டிரராஜனே! ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய அப்பு
யுமான அந்த விய்வரூபத்தை நினைக்க நினைக்க எனக்கு அத்தயாஸ்சரி
யமாக விருக்கிறது அடிக்கடி ஸந்தோஷம் மேம்படுகிறது. (எஎ)

யத்யொஹஸூரஃக்யுஷ்ணாயதி, வாயெ-பாயநுயபுநஃ|
தத்யஸூவி-ஃயொஹதிபு-புவாநீதி-புதி-புதி|| எஅ||

(ப-ம்) யோகேச்வரஃ-சேதநா சேதநங்களுடைய ஸ்வபாவயோ
கங்களுக்கு ஈஸ்வரனாகிய, க்ருஷ்ணஃ-கிருஷ்ணன், யத்ர - எங்கோ,
தநுர்தரஃ-வில்லித்த, பார்த்தஃ-அருச்சுனன், யத்ர-எந்தப்பக்கத்தி
விருக்கிறானோ, தத்ர-அங்கே, ஸ்ரீஃ-லக்ஷ்மியும், த்ருவா-தப்பாது; வி
ஜயஃ-வெற்றி (தப்பாது), பூதிஃ-ஸம்பத்து (தப்பாது), நீதிஃ - வியாய
மும்(தப்பாது) (என்று), மம-என்னுடைய, மதிஃ-தாத்தரியம். (எஅ)

(தா-ம்) எந்தவிடத்தில் யோகிசுன ஸ்ரீகிருஷ்ணனிருக்கிற
னோவ்விடத்தில் அர்ஜுனன் தனது தந்தானுக்விருக்கிறானோ, அவ்
விடத்தில் இலக்ஷ்மியும் விஜயமும் ஐஸ்வர்யமும் நீதியும் ஸத்ரமாயி
ருக்கிமென்பது என் கருத்து. (எஅ)

ஸ்ரீதேவஸு விய்வரூபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்

பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

